

चौराशी. वैष्णवनी

वारता.

१४३४

छपायी प्रसिद्ध करनार

पुस्तकालय न. १७ वनवास दलपतराम

तथा

पुस्तकालयनीलोवन रणछोड डाकोरना

अमदावाद्

भामानी हवेलीमां अमदावाद् युनाइटेड प्रिन्टींगअन्ने

जनरल एजन्सी कंपनी 'लिमिटेडना' प्रेसमां

रणछोडलाल गंगारामे छापी.

सन् १८८१.

संवत् १९३७.

॥ श्रीकृष्णायनमः ॥

॥ श्रीगोपीजनवक्त्रायनमः ॥

अथ श्री आचार्यं महाप्रभुन के सेवकनकी औरासी आर्ता जि-
ज्यते अथ श्री आचार्यं महाप्रभुनके सेवक दामोदरदास हरसांती
तिनकी आर्ता सो अेक समै श्री आचार्यं महाप्रभु प्रथीपरी कृमां
पाव धारे हुते तय तहां दामोदरदास श्री आचार्यं महाप्रभुनके
साथ हेसा श्री आचार्यं महाप्रभु आप दामोदरदास सों अपने श्री
मुप सों दमलाकहते और कहते ने मह मार्ग तेरे जाँये प्रगट कनिं
है सो श्री आचार्यं महाप्रभु आप अैसे कहते सो प्रथी परिकृमा
करत श्री गोकुल पधारे से थी गोकुलमें अेक बैतरा श्री गोविंद धाट
उपर हुतो तहां श्री आचार्यं महाप्रभु आप जियांम करते ताहारे
उपर श्री आचार्यं महाप्रभुनकी जैठक है और श्री द्वारिकानाथं
के मंदिर है तहां श्री आचार्यं महाप्रभु जैठे हुते तासमें श्री आ-
चार्यं महाप्रभुनका महा सिंता उपण ने श्री ढापुरं ने तो आ-
सा दीनी है ने तुम जवनका अन्न संभंध करावो तय श्री आचार्य-
ं महाप्रभु अपने मनमें विचारै ने जवतो दोषवंत हैं और श्री
पुश्पोत्तमं तो गुननिधान है तातें अैसे कैसे संभंध होय तातें सिंता
उपण सो अत्यंत आतुर भये ता समय श्री ढापुरं आप तत्काल
प्रगट होय के श्री आचार्यं महाप्रभुन सों पूछो ने तुम सिंता
आतुर क्योंहो तय श्री आचार्यं महाप्रभु आप कहें नं जवकी
स्वरूप तो तुम जनत हीहो दोषवंत हैं सो तुम सों संभंध कैसे होय
तय श्री ढापुरं आप हैं ने तुम जवन कां अन्न संभंध करावो
गेतिन डौहो अंगीकार करंगो तुम जवनका नाम देउ गेतिनके सकल
दोषनि वन होय गेअे वातें आवण शुद्धि ११ के दिन अर्द्ध रात्रकां भ-
धप्रातः काणपवित्रा द्वादसी हुती तातें पवित्रा सुतको करी राज्यो हुतो
सो पवित्र श्री पूरन पुश्पोत्तमंको पहरायो मिश्री भाग धरीता
समय केअे अक्षर हुते ताको श्री आचार्यं महाप्रभु आपसिद्धांत
रहस्य ग्रंथ कीअेहैं सो श्लोक. १००

आवण स्यामले पक्षे एकादस्यां महानिशि ॥ सा

क्षांत भगवता प्रोक्तंतद क्षरस उच्यते. १

तासमें श्री आचार्य महाप्रभुनन पूछो ने दमलाते कछु सुन्यो

तय दामोदरदासने भीनीजी कीनीजी महाराज ओ हाकुरेण के अमन सुने तो सही परिकछु समुझ्यो नाही तय ओ आचार्यण महाप्रभुनने कही जे मोक्ष ओ हाकुरेणने आत्ता कीनी है जे तुम जवनको अंख संबंध करावोगे तिन कोहो अंगोकार कइ गीतिनके सकलदोष निवर्त होयगे ताते अंख संबंध अवश्य करेनां ॥

पार्ता प्रसंग.

बहुरि ओ आचार्यण महाप्रभुनने ओ हाकुरेणके पास यह मां-ग्यो जे मेरे आगे दामोदरदासकी देह न छुटे और ओ आचार्यण महाप्रभु दामोदरदास से कछु गोप्य न राखते और ओ आचार्यण महाप्रभु ओ भागवत अहनिस देखते क्या कहते और मार्गको सि-द्धांत भगवद लीला रहस्य ओ आचार्यण महाप्रभु आप दामोदरदास के हृदये स्थापन कीयो ॥

पार्ता प्रसंग. २

और ओक समे दामोदरदास और ओ गुसांछण अंकांतमें बैठे हुते तय ओ गुसांछणने दामोदरदाससें पूछो जे तुम ओ आचार्य-ण महाप्रभुनको कहा करि जनतहौ तय दामोदरदासने कही जे हमनो ओ आचार्यण महा प्रभुनको जगदीस जे ओ हाकुरेण तिन हुते अधिक करि जनत हैं तय ओ गुसांछण दामोदरदाससें कहें जे तुम ऐसे क्यों कहतहो जे ओ हाकुरेणने ओ आचार्यण अउ हैं तय दामोदरदासने कही जे महाराज दान वडो कै दाता वडो काहुके पास धन अहुत होय तो राज कहा करें जे देवताको जनिये और ओ आ-चार्यण महाप्रभुनको सर्व स्वधन ओ हाकुरेणहैं सो हम जवको दान कीये ताते हम ओ आचार्यण महाप्रभुनको सब ते अउ करि जनतहैं ॥

पार्ता प्रसंग. ३

और ओक समे ओ आचार्यण महाप्रभु तथा ओ गुसांछण अपनी बैठकमें बैठे हुते पास द्वैवारि बैझ्य हंसिये जेलि ओके ओके हुते आप उनसें हसते जेलते मसखरी करते बहुत प्रसन्नतामें उन सेअंजेल भेकी पार्ता करतहुते ता समे दामोदरदास आये तासमें ओ गुसांछणने बहुत आदरसन्मान कीये पाछे दामोदरदास बैठे तय ओ गुसांछण सें दामोदरदासने कही जे महाराज अपनो मार्ग नि-श्चंतताको नाही यह मार्ग अत्यंत कष्ट आतुरताको हैं तय ओ गुसांछ-णने कही जे तुम आखी जात कहतहौ परि हमको जब ओ आचा-र्यण महाप्रभुनकी कृपा होयगी तय कष्ट आतुरता होयगी यह मार्ग तो ओ आचार्यण महाप्रभुनकी कृपाते न होय तय दामोदरदास सा-

જાંગ દંડવત કરિકે બીનતી કીયે જો હમકોનો એકબાર રાજસોં બીનતી કરનીહે પાછે આપ પ્રભુ હો બની જનોંગે સો કરોગે પરિ યહ માર્ગતો યાભાતિકોહે તખ શ્રી ગુસાંઈજી બહુત પ્રસન્ન બએ ઐર કહે જો હમકોં યહ ખર્તા શ્રી આચાર્યજી ઠારોહે ઐર કહે જો તુમ ન કહોતો કોન કહે હમ તુમકોં દેવતહે તખ અતિ પ્રસન્ન હોતહ આપ શ્રી આચાર્યજી મહા પ્રભુનકે સેવક જાનિકે દામોદરદાસકી સિદ્ધા માનત બએ તારે બરેસો બરેઈ

ખર્તા પ્રસંગ. ૧૪ ૧૧

ઐર પ્રથમ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ શ્રી ઠાકુરજી કે પાસ યહ માખો જો ઐર આગે દામોદરદાસકી દેહન છુટે તાકો હેત યહ જો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ સંન્યાસ ગ્રહન કરિએકો વિચાર મનમે કરે તાસમેં શ્રી ગોપીનાથજી શ્રી ગુસાંઈજીયે દોડ બાઈ બાળક હુતે તારે માર્ગકો સિદ્ધાંત ખર્તા શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ સંન્યાસ ગ્રહન કીએ-તખ કિતનેક દિન પાછે શ્રી ગુસાંઈજીને અક્ષાજીસોં પૂછો જો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને માર્ગ પ્રગટ કીયો હૈ સો ઉચ્છવકો કહા પ્રકાર હૈ હમતો કધુ જાનત નાહીં તખ શ્રી અક્ષાજીને કહ્યો જો માર્ગ તથા ઉચ્છવકો પ્રકાર સવ દામોદરદાસ સોં કહે હૈં સો તુમ ઉનસોં પૂછો તુમસોં દામોદરદાસ કહેગો તવ શ્રી ગુસાંઈજી દામોદરદાસને બહુત સન્માન કરિ ભક્તભાવસોં ધરએ પધરાએ પાછે ઉચ્છવકો પ્રકાર શ્રી ગુસાંઈજીને પૂછો સો દામોદરદાસને સવ કહ્યો.

ચારતા પ્રસંગ ૧૫ ૧૧

ઐર એક સમેં દામોદરદાસ કે પિતાકો આદિદિન હતો તાદિન શ્રી ગુસાંઈજી દામોદરદાસ કે ઘર પધારે ઐર દામોદરદાસકો આદ કરવાયો પાછે ઉત્થાપન કે સમેં દામોદરદાસ દર્શકોં આએ તખ શ્રી ગુસાંઈજીને કહી જો મોકો આદ કરવાયેકી દક્ષણા દેડ તખ દામોદરદાસ કહેજો દક્ષણા મેં એક બાત કહુગો સો સિદ્ધાંત રહસ્ય કે ઉઠ રસીકકો બાપ્પાણુ કહે યહ એસી ખાતહેં તખ શ્રી ગુસાંઈજીને કહી જો આગે કહે તખ દામોદરદાસને કહી જો મેનેં તો ઇતનોહીં સંકલ્પ કીયો હૈ તખ શ્રી ગુસાંઈજી ચુપ કરિ રહે પાછે દામોદરદાસને માર્ગકી પ્રનાલિકા શ્રી ગુસાંઈજી કે આગે કહી શ્રી બાગવતકી સુબોધની શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન કે ગ્રંથકી ટીકા ઐર રહસ્ય ખર્તા શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ કહે હૈં સોસખ કહીતા પાછે શ્રી ગુસાંઈજી દામોદરદાસકોં નમસ્કાર કરેનત દેતે યારે જો શ્રી ગુસાંઈજી અપને મનમે વિચારે જો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો રચેપ દામોદરદાસ કે હૃદય બિર્ધે સ-

दां सर्वदां विराजमान है तो धन पास दंडोत नमस्कार न कराना
 गाते नमस्कार न करन देते पाछे श्री आचार्यजी महाप्रभुन दामोद-
 दासकों दर्शन दीयो और आत्मा दीयेने अमते तु श्री गुसांछुको
 अखोदक नित्यजीयो करि तय प्रांतःकाण दामोदरदास ओ गुसांछु के
 पास आये और अखोदक माग्यो तय ओ गुसांछुने अखोदक
 कीनाहीं कीनी तय दामोदरदासने श्री गुसांछु से कहा जेमोकों श्री
 आचार्यजी महाप्रभुनकी आत्मा बधै और दर्शन बधै और कबो
 ने तु श्री गुसांछुको अखोदक नित्य लीज्यो तय श्री गुसांछुने
 अखोदक दीयो और दामोदरदासकों श्री आचार्यजी महाप्रभु तीसरे
 दिन दर्शन देते मार्ग कीरहस्य आता कहते ऐसी कृपा करते और क-
 दाचित तीसरे दिन दर्शन नहोतो तादिन दामोदरदास के पेटमें पीडा
 होती अमयंत कष्ट पावते पाछे जय दर्शन होतो तय तत्काण कष्ट
 निवर्त हो जतो ऐसे करत कितनेक वर्ष पर्यंत दामोदरदासकों श्री गु-
 सांछुने दर्शन दीनी तथा श्री आचार्यजी महाप्रभुनने दर्शन दीनां
 ऐसी कृपा करने ने वात होती सो दामोदरदास श्री गुसांछु के
 आगे कहते और मार्ग के प्रकारकी आता अहरनिस कहते ने दामो-
 दरदासके हृदय में श्री आचार्यजी महाप्रभुजी आप विराजतहैं ताते
 दामोदरदासकों दंडोतन करन देते और कहते ने दामोदरदासकी वाता
 कोपारे नाहीं ऐसे मार्ग छेठके कृपापात्रहैं ॥

आर्ता प्रसंग ६

तय श्री आचार्यजी महाप्रभु दामोदरदासकों पूछे ने दामोद-
 रदास तु श्री गुसांछुको कहा करि जनतहै। तय दामोदरदासने कही
 ने महाराज हमतो तुम्हारे पुत्र करि जनत हैं तय श्री आचार्यजी
 महाप्रभुनने दामोदरदासकों आत्मा दीनी ने जैसे तुम मेको जनत
 हो तैसे धनकी स्वरूप जनिष्यो और श्री आचार्यजी महाप्रभुनने अ-
 गार रसमंडन ग्रंथ कीयो है तामें लिखेहैं ताते ये दामोदरदास ऐसे
 कृपापात्र भगवदीहैं।

आर्ता प्रसंग ७

और प्रथम श्री आचार्यजी महाप्रभु दामोदरदाससों कबो ने
 यह मार्ग तेरे लीये प्रगट कीयो है ताको हेत यह जगहां लज्जि श्री
 आचार्यजी महाप्रभुके मार्गकी स्थितिहै तहांतांछ दामोदरदासकी स्थि-
 ति गोप्य है पाछे दामोदरदासने कबो ने मैं श्री गुरुजीके अग्रज
 तो सुने परि कछु समुज्यो नाहीं ता समें श्री आचार्यजी महाप्र-
 नने कबो ने आज हुं इस जन्मको अंतरायहै ताको हेत यह ने जय

(४)

लग्न श्री आचार्यजी महाप्रभुनके मार्गकी स्थिति है तहां तांछ दा-
मोदरदासके प्रागज इरि इरि हैं मार्गके स्थल प्रथम याते कहें श्री आ-
चार्यजी महाप्रभुनके दामोदरदासके -हृदयमें जगवद लीला स्थापी संपू-
र्ण अष्टिका संशोधन करि जेको तांको हेत यह जे जय्य जगी श्री
आचार्यजी महाप्रभुनके मार्गकी स्थिति है तयजगी दामोदरदासकी हु
स्थिति है सो वे दामोदरदास जैसे ठेके कृपापात्र जगवदी यहैं ताते
धनकी आर्ताको पार नाहीं ताते धनको आर्ता कहां तांछ लिप्पिये ॥

आर्ता प्रसंग. ८

॥ वैश्रव १ ॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक
कृशदास मेघन क्षत्रि तिनकी वार्ता.

सो जेक सभ श्री आचार्यजी महाप्रभुनके प्रथी परिक्रमा
करी तय कृशदास मेघनसाथ है सो अद्वीनारायनके परली ओरकिरनी
नाम पर्वत है सो तहां ते जेक जडी मित्रा गिरी सो कृशदासने हाथ
सो थांली तय श्री आचार्यजी महाप्रभु प्रसन्न जमे तय कृशदा-
ससो कह्यो जे भाग कहां मांगत है तय तीन अस्तु मांगी जेकतो
मुप्परताको दोस जय दूसरे मार्गको सिद्धांत समझो तीसरे जेरे गुरके
धर पधारो ताजे दोय अस्तु दीनी गुरके धर पधारी जेकी नाहीं कीनी
जहुरी अद्वीकाश्रमते आगे पधारे जहां जयकी गम्य नाहीं है तथा
जेदव्यासजीको स्थान है तहां पधारे तय कृशदाससो कह्यो जे तु ठाडो
रहियो तय श्री आचार्यजी महाप्रभु आगे पधारे तय जेदव्यासजी
सामे आये सो श्री आचार्यजी महाप्रभुनके अपने धाममे जेआये
पाछे जेदव्यासजीने श्रीआचार्यजी महाप्रभुनसो कह्यो जे तुमने
श्री जागवतकी टीका कीनीहै सो मोझे सुनायो तय श्री आचार्यजी
महाप्रभुन गुगल गीतके अध्यायको जेक श्लोक कह्योसो श्लोक.

वामबाहु कृतवाम कपोलो बलित धूरधरार्पित वेणं ॥

कोमलांगुलिभिराश्रितमार्गगोप्यईरयतियत्रमुकंदः १

या श्लोकको व्याख्यान कह्यो सो तीनि दिनमे संपूर्ण जयो तय
जेदव्यासजीने जानती करी जे या जागवत के व्याख्यानकी अय

ધારના કરી સકત નાહી તાતે અખ ક્ષમા કરો પાછે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને બેઠવ્યાસજીસો કહ્યો જો તુમ બેઠાંતકે એસે સૂત્ર કહાકીયે જો માયા બાદપર અર્થલાગ્યો તખ બ્યાસજીને કહ્યો જો મે કહા કર મોકો આત્તાહી એસી હુતી જો એસે અર્થ કરિયો તખ શ્રી આચાર્યજી મહા પ્રભુનને કહી જો મે બ્રહ્મબાદપર અર્થ કીયોહૈ સો બ્યાસજીકુ સુતાપો સો બ્યાસજી સુનિકે બહુત પ્રસન્ન બએ તા પાછે બેઠવ્યાસજી સો બીઠ હોયકે તીસરે દિન પધારે તખ કૃષ્ણદાસસો કહ્યો જો તૂ ગયો નાંહીસો કહે તે તખ કૃષ્ણદાસને કહી જો મહારાજ હાં કહાં જાગે મોકો તુમારે ચરણાર્પિદ બિના ઐર આચર્ય નાહીહૈ તખ યહ સુનિકે શ્રી આચાર્ય જી મહાપરબુ બહુત પ્રસન્ન બએ તખ કહ્યો જો માંગિ તખ વેહી તીન બશ્ત માંગી એકતો મુખરતાકો દોષ જય ફુસરે માર્ગકો સિદ્ધાંત સમુગ્રો તીસરે મેરે ગુરુકે ઘર પાવધારો સો તામે દોષ બશ્તુ દીની ગુરુકે ઘર પધારિ વેકો નાહી કીની.

પાર્તા પ્રસંગ. ૧

બહુર એક સમૈ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ ગંગા સાગર પધારે તહાં શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ પૌઠે હુતે તહાં કૃષ્ણદાસ મેઘન પાવદાવત હુતે તખ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ મનંગે વિચારે જો ધાંત કે મુરમુ રા હોયતો લીજીયે તખ શ્રી આચાર્યજી મહા પ્રભુનકે અંતઃકરનકી કૃષ્ણદાસ મેઘનને જાતી ઇતનેમે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો નિદ્રા આહ તખ કૃષ્ણદાસ ઉડી કે ગંગા સાગર ઉપર આએ તખ દેએ તોપાર એક દીયા બરતહૈ તાકી અટ કરતે પૈરિકે ગંગાજીકે પાર આએ તહાં ગામ હોસો એતમે તે ગીલે ધાંત કટવાએ તહાં ગામમે જયકે ભર ભુજ કાટકાકો જગે ચારિ ટકા દેકે મુરમુરા સિદ્ધિ કરવાએ તખ લેકે આએ તખ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે ચરણાર્પિદ દાખી કે જગાએ ઐર મુરમુરા આગે રાખે તખ કહ્યો રાજ આરોગો તખ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને પ્રજો જો તું કહાંતે લાખો તખ સમાચાર કહે જો મહારાજ મે પારતે લાખો તખ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ બહુત પ્રસન્ન બએ તખ કહ્યો જો માંગિ તખ વેહી તીન બશ્તુ માંગી મુખરતાકો દોષ જય માર્ગકો સિદ્ધાંત મેરે -હૃદયમે આવે તીસરે મેરે ગુરુકે ઘર પાવધારો તખ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો જીવ કહા માંગિ જાને યા સમ જો માંગતો સોઈ દેતો જો કહતો તો શ્રી ઠાકુરજીકો સ્વરૂપ દિધા વતો તહાં તે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ સોરો પધારે તખ કૃષ્ણદાસને વીનતી કરિકે કહ્યો જો મહારાજ મેરે ગુરુકે સો બુઝાય લાઉ તખ

श्री आचार्यजी महाप्रभुनने कह्यो जे तु जेद पावेगो पाछे कृष्ण दास जेको गुर्के पास आयो तय कृष्णदासको गुर्ने देख्यो तय कृष्ण दाससो गुर्ने कह्यो जे अरे तेने और गुर् कोयो तय कृष्णदासने कह्यो जे मेनेतो और गुर् नाही कोयो मेरे गुर्तो तुमही हो परि तुमहारी कृपाते मेने पूरेन पुरपोतम पायेहैं तय गुर्ने कही जे पुर-पोतम क्यो जनीये तय गुर्के आगे अग्निकी अंगीठी धकधकाती हुती तामे ते कृष्णदासने दोढ हाथकी अंगठुली बरोके अंगार हाथमे लीये और कह्यो जे श्री आचार्यजी महाप्रभुजी पूरेन पुरपोतम होय तो मेरे हाथ मति जरियो और जे और जाति होयतो मेरे हाथ भरम होय जहयो सो जेक महर्तलो अग्नि हाथमे राखी तय गुर्ने जय पाछे और कह्यो जे अग्नि उरि देखो पाछे उन गुर्ने कृष्णदासके हाथमे सो अपने हाथ सो पकरिके अग्नि उरवाय दीनी तय कृष्णदास उहां ते जेद पायें उही आयो यह प्रसंग समय श्री वल्लभाष्टकी टीकामे श्री गोकुलनाथजी विस्तार करिके लिख्यो है

प्रसंग. २

अहुरी मार्ग -हृदयाइद जयो पाछे कदाचित गोप्यमार्ता होय सो समयके आगे कहे पाछे काहु वैष्णवने श्री आचार्यजी महाप्रभुन सो कह्यो जे कृष्णदास समयके आगे गोप्यमार्ता कहतहै तय श्री आचार्यजी महाप्रभुनने कृष्णदाससो कह्यो जे क्योरे तु समयके आगे गोप्यमार्ता कहतहै तय कृष्णदासने कह्यो जे महाराज आप उनहीसो पूछिये जे मेने कहा कह्यो है तय उन वैष्णवसो श्री आचार्यजी महाप्रभुनने पूछो जे तुमसो कृष्णदासने कहा जात कही है तय वैष्णवने कही जे महाराज हमको तो सुधि रहो नाही तय श्री आचार्यजी महाप्रभु मुसिकायें मुप करि रहें.

प्रसंग. ३

और जेक समय श्री ढाकुरजी छिछा ते श्री आचार्यजी महाप्रभुनसो कृष्णदासने प्रभू पूछो जे महाराज श्री ढाकुरजीको प्रिय अस्तु कहा है सो मोसो कहोसो ताको प्रतिउत्तर श्री आचार्यजी महाप्रभु कहे जे श्री ढाकुरजी उचम वस्तुके भोजन हैं परंतु गोरसज्जेन वानी कहियतु है गोरस अति प्रिय है ताके भाव अनिर्वचनीय हैं और समन ते भक्तिको स्नेह प्रभाव अति प्रिय है ताते भक्तवत्सल कहयात हैं तय कृष्णदासने इरि प्रभू पूछो जे महाराज श्री ढाकुरजीको अप्रिय अस्तु कहा है तय श्री आचार्यजी महाप्रभुनने कह्यो जे श्री ढाकुरजीको धुआंसभान अप्रिय अस्तु कछु नाही और ताते अप्रिय

भक्तनके द्वेसी हैं इरि कृष्णदासने प्रभू पूज्यो जे महाराज श्री रघुनाथजी संपूर्ण अष्टिके लेके स्वधाममें पधारें हैं और राज दशरथको स्वर्ग दीयो सो कहि ते ताको प्रतिउत्तर श्री आचार्य महाप्रभुनने कहे जे श्री रघुनाथजी परमदयाल हैं ता ते स्वर्ग दीयो नातर दशरथको स्वर्गकी योग्यता न हुती, याते अपनो बचन सत्य करि जेको जनपास पढाय दीये असो कर्म कीयो.

प्रसंग. ४

और एक सभे श्री आचार्यजी महाप्रभुनसें कृष्णदासने प्रभू पूज्यो जे महाराज भक्त होय के श्री ढाकुरजी की लीलाको भेद नाही ज्ञानत सो कहिते तब श्री आचार्यजी महाप्रभुनने कहे जे जे विधि पूर्वक समर्पण जे कहे है सो नाही करत अनुभव ज्यों जने और भगवद भक्तों संग करे तो श्री ढाकुरजी की लीलाको भेद जने सो तो आपुको योग्यता मानि काहुको संग नाहि करत और कछु करत है सो अंतःकरन पूरवक नाही करत है सो ते श्री ढाकुरजी के स्वरूपको तथा लीलाको भेद नाही ज्ञानत उतिम भक्तनको संग करे श्री भागवत श्री सुयोधनी ग्रंथनको अहर्निश अवगाहन करे तब भगवदभाव उत्पन्न होय श्री ढाकुरजी भक्तनके हृदये जिये सदैव रहत हैं तथा सेवा करिके वंचे हैं तहा. एक अन्यमार्गी वैष्णव जके हृदये श्री ढाकुरजी निरागत हैं ताको संग करनो तहां गजनघावन वैष्णवको दृष्टांत दीये है जिन जिन भावपूर्वक सेवा करी तिनके सकल दोष निवर्त भये ताते लीला स्थदज भक्तनके भावको बिसार करनो जे वैष्णव श्री ढाकुरजीको स्वरूप ज्ञानत है जिनको स्वरूप अलौकिक दृष्टिसो जन्मो जन्म जे आग्या होय सो जने जे वैष्णव श्री ढाकुरजीको ज्ञानत है सो जे कछु कारज करत है और श्री ढाकुरजी से निरहभाव ताप करत है अपनो स्वरूपभाव बिसार करत है अपनो स्वरूप जने जेहो कानहो पहले कहा हुतो भगवद संबंध कीये ते कहा जयो अथ भोको कहा करतअ राव दिवस असो बिसार करत है तब अपनो स्वरूप जने जे प्राकट्य भूज भक्तनके अर्थतथा अंतर्भार्गीयके अर्थ ताते उतिम संग होयतो अंतर्भार्गीके ढाकुर जने और साखपुराण अनेक सिद्धांत इतिहास है ताते भूजराजके घर प्रगटे सो श्री ढाकुरजी न जने जन्म जे श्री ढाकुरजीको तमही जने ताते भगवद भक्तों संग करनो सेवाको प्रकार अंतर्भार्गीय वैष्णव ज्ञानत है तिनसें मिलि तिनको भाव पूछिके सेवा करनी तब भगवदभाव उत्पन्न होय श्री ढाकुरजी की स्नेहयुक्त सेवा करे जे श्री ढाकुरजी वाको सय जातावे.

પ્રસંગ. ૫

ઐર એક સમે શ્રી આચાર્યજી મહાપરબુ શ્રી બદ્રીનાથજીકે મંદીરમે પધારે તખ બેદબ્યાસજી સાથ હે તખ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને બેદબ્યાસજી સો પૂછો જો ભમરગીતકો અધ્યાય તામે ઉધવજીકો વૃજભકતનકે પાસ પડાએહૈ તા પ્રસંગમે. ॥

શ્લોક આઘો ઘટતૈહૈ તખ બેદ બ્યાસજીને શ્લોક આઘો કહ્યો સો શ્લોક.

આતમત્વાત્ મક્ત વસલાત્ સતવત્કાન્ સ્વભાવતઃ

યાકી ટીકા શ્રી આચાર્યજી મહા પ્રભુનને પહલેહી કીતૈહૈ સો સુનિકે બેદ બ્યાસજી બહુત પ્રસન ભએ તા પાછે શ્રી આચાર્યજી મહા પ્રભુ બદ્રીનાથજીકે મંદીરમે પધારે તા દિન બામન દ્વાદશીકા દિન હતો સો તાદિન શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો વિચાર મનમે બૂત કરિ વેકો હતો તખ શ્રી બદ્રીનાથજીને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનસો કહ્યો જો મેને કુલાહારકો સર્વત્ર યોજ કીનો પરિ પાઈયત નાહી તાતે તુંમ રસોઈ કરિ શ્રી ઠાકુરજીકો ભોગ ધરિ ભોજન કરો શ્રી ઠાકુરજીકી ઇચ્છા એસી દીસત હૈ ઇતનેમે કૃષ્ણદાસને આપકે કહ્યો જો મહા રાજ હહાં તો કછુ પાવત નાહી પાછે તા દિનતે બામન દ્વાદશીકે દિન બૂત ન કરતે ઉત્સ બાતેચ પારણં એસો બચન હૈ પાછે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ બદ્રીનાથજીતે બિદા ભયે તખ કૃષ્ણદાસ સાથહોહૈ.

બાર્તા પ્રસંગ ૬.

પ્રથમ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ બેદબ્યાસજીકે મંદીરમે પધારે તખ કૃષ્ણદાસસો કહ્યો જો તુ ઠાકો રહિયો તખ કૃષ્ણદાસ ઠાકે રહે પાછે આપ તીસરે દિન પધારે તખ કહ્યો જો તુ ગયો નાહીસો કાહે તે તખ કૃષ્ણદાસને કહ્યો જો મહારાજ તુમારી આત્મા ન માને તો સેવક કાહેકો સેવકકોતો આગ્યા પ્રમાન ચલનો સો કૃષ્ણદાસ એસે કૃપા પાત્ર હૈ પ્રભુનકી આત્મા પ્રમાન માનતે તાતે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ કૃષ્ણદાસકે ઉપર સંદાં પ્રસન્ન રહેતે પાછે મુખરતાકો દોષ મનમે ન લાવતે એસે આપ ઉદાર રાય જીવનકી ઐર ન દખને દયા રાખતે ઐર અપની ઐરતે દયા રાખિ જીવનકો અંગીકાર કરતે જીવનકી ઐરકો વિચાર ન કરતે કૃષ્ણદાસ માર્ગ તથા ઘરમે સદૈવ રહેતે સોવે કૃષ્ણદાસ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે એસે કૃપાપાત્ર ભગવદીયહૈ તાતે ઇતની બાર્તાકો પાર નાહીસો અખ કહાંતાઈ બિખિયે.

संवाद १४ वैश्रव. २

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक

दामोदरदास संवलवार क्षत्री कनौ-

जके बानी तिनकी बानी.

सो दामोदरदासकौ ओक पत्र तामेकौ पायो और रात्रमें पासो
 क्यो नो या पत्रको आंचे ताकी तु सरन बैसो सो धर पत्र काहुसों
 आंच्यो न जय सो कितनेक दिन पाछें श्री आचार्यजी महाप्रभु कनौज
 पधारे तहां गामके आहिर आप उतरे और कृष्णदास भिघनके गाम-
 में पहायो और क्यो नो सींचो सामग्री लेआ उपरि काहुसो कहि-
 योमती नो श्री आचार्यजी महाप्रभु छहां पधारे है तय कृष्णदास
 गाममें जय सींचो सामग्री सय लीनो सो लेके जय यजन लगे
 तय दामोदरदास ताही समय राजद्वारतें आवत हुते सो मार्ग जात
 कृष्णदासकौ देखो तय दामोदरदास घोरतें उतरिके कृष्णदासके पास आ-
 ये और दंडवत किये पाछें पूछो नो तुम कहांतें आये और श्री
 आचार्यजी महाप्रभु पधारे हैं तय कृष्णदासने क्यो नो आत्ता नाही
 दामोदर दासने क्यो नो ये श्री आचार्यजी महाप्रभुन गिता कहिकों
 आवें सो जय कृष्णदास यले तय पाछें पाछें दामोदरदास आये
 और घोरा होसो पहाय दीयो सो कृष्णदासकौ दूरतें आवत श्री आ-
 चार्यजी महाप्रभुनने देखो पाछें दामोदरदासको देखो तय दामोदरदासने
 दंडवत कीनो तय कृष्णदाससो श्री आचार्यजी महाप्रभुनने पूछो नो तें-
 नें पासो क्यो क्यो तय कृष्णदासने कही नो महाराज मैंने तो धनसों
 नाहीं कही तय दामोदरदासने वीनती कीनी नो महाराज धन मोसों
 नहीं क्यो हुंतो धनके पाछें पाछें यथो आयो हों और श्री आ-
 चार्यजी महाप्रभु नाहीं कीये सो यातें तादीन कनौज पधारेंगे तय
 भावन करने हैं तय श्री आचार्यजी महाप्रभु मनमें भीयारें नो
 आत्ता भर्ष है सो आपुही होयगा ताके लीये नाहीं कही हुतो पा-
 छें श्री आचार्यजी महाप्रभुनने दामोदरदाससों पूछो नो पत्र लायो है
 तय दामोदरदासने वीनती कीनी नो महाराज पत्रको कहा काम ह
 मोको सरण लीजिये तय श्री आचार्यजी महाप्रभुनने कही नो त्रो

આત્મા બધું છે. જો યહ પત્ર બાંચે તાકી તૂ સરણુ જાણ્યો તાતે પત્ર બાઉ તમ પત્ર મગાયો તમ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને પત્ર બાંચ્યો પાછે વા પત્રકો અભિપ્રાય દામોદરદાસસો કહ્યો દામોદરદાસકો પાછે નામ સુનાયો પાછે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો દામોદરદાસને અપને ઘર પધરાએ પાછે દામોદરદાસ તથા દામોદરદાસકી સ્ત્રી દોડિજને સ્નાન કરિકે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી સરણુ આએ તવ દામોદરદાસકો સંમર્પણુ કરવાયો ઐર દામોદરદાસકી સ્ત્રીકી પ્રથમ નામ સુનાયો પાછે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને સંમર્પણુ કરવાયો તમ દામોદરદાસને બી-નતી કીની જો મહારાજ અમ હમકો કહા આત્મા છે અમ હમ કહા કરે તમ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને આત્મા કરી જો અમ તુમ સેવા કરો તમ દામોદરદાસને કહી જો મહારાજ સેવા કોતભાંતિ કરે તમ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહી જો કહું શ્રી હાકુરજીકો સ્વરૂપ દેખોસો એક દરજીકે ઘર શ્રી હાકુરજીકો સ્વરૂપ હુતો સો તાકો દામોદરદાસ દ્રવ્ય દેકે લે આએ પાંચ સમ ઘર પોત્યો પાત્ર સવ વદલાએ પાછે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને વા સ્વરૂપકો પંચામૃત સો જ્ઞાન કરવાયો શ્રી દારિકાનાથજી નામ ધર્યો પાછે સિંધાસન બેઠાએ તમ દામોદરદાસકે માથે સેવા પધરાયકે પાંચ ભોગ સમર્પ્યા સમયાનુસાર ભોગ સરાય બીડ સમર્પન લાગે તમ દેએ તો પાન હરે હૈં તમ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુને કહ્યો જો દામોદરદાસ હરેપાન કબહુન સમર્પિયે ઉત્તમ સા-મગ્રી હોય સો શ્રીહાકુરજીકો સમર્પી એ શરી હાકુરજીનો ઉત્તમ બચુકે બોક્તા હૈ પાછે સ્ત્રી પુરૂષ બલો ભાંતિસો સેવા કરન લાગે તમ શ્રી દારિકાનાથજીકી સેવા બલો ભાંતિસોં હેાન લાગી ઐર શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુનને આત્મા દીની જો ઉતરચોપર કાલો હોય સો શ્રી હાકુરજીકો કબહુ ન સમર્પિયે વહ કામ ન આવે સારે પર કાલે મેતે પ્રથમ શ્રી હાકુરજીકો લીજિયે ઐર ઉત્તમ કોમલ બચ્ચ હોયસો શ્રી હાકુરજીકે કામ આવે પાછે શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુનને ઐર આત્મા દીની જો ઉત્તમ સામગ્રી હોયસો શ્રીહાકુરજીકે લોએ અપને ઘર લે આધ્ય શ્રીહાકુરજીકી સામગ્રીએ તે ઐર હૈર ખરચ ન કરિયે તમ દામોદરદાસ સ્ત્રી પુરૂષ દોડિજને બલો ભાંતિસોં સેવા કરન લાગે ઐર સામગ્રી ઉજ્જલ હોતી જો રૂપાનકે કટોરાનએ અપરેસ રાખતે સો એસી ઉજ્જલ કોઈ જાનતો નાહી જો પામે સામગ્રી હૈ વા ભાંતિસોં સેવા કરન લાગે.

આર્તા પ્રસંગ. ૧

ઐર દામોદરદાસ શ્રી હાકુરજીકા જલ આપ ભરતે સો એક દીન દામોદરદાસકો સુસર દામોદરદાસકે ઘર આવકે દામોદરદાસસો

कहने लायो गे तुम जल भरि लावत होसो हमको जतिमे लग्या आवतहैं ताते तुम जल मति बरो लांडीके पास जल बरावो तज दामोदरदासने अेक धडातो आप लीयो और अेक धडा स्त्रीके हाथमे दीये तव होइ जने धडा लेके जाकी हाटके आगे होयके निकसे तज जल भरि के घर आये पाछे दामोदरदासको सुसर आयोसो आयके दामोदरदासके पावन परयो और कही गे मे यूक्यो अज्यते तुमही जल बरो परि स्त्री पास जल मति बरावो आज पाछे हम कछु न कह्ये तव आपुही जल भरन जागे गे साहीयसो श्री द्वारिकानाथजी दामोदरदासके पास मांगिये ते जाते करते सेवा करि के श्री हाकुरेजी को अैसे प्रसन्न कोये तज श्री आचार्यजी महाप्रभु अपने श्री मुअते कहे गे जतने राग्न अंवरीअने देख्यो होई सो दामोदर दासको देखे राग्न अंवरीअतो भयादा मांगिय हुते और ये पुष्ट मांगियहे धनिमे धतनी अधिकता हैं ॥

आता प्रसंग. २

और अेक दिन उअकालके दिन हुते तव श्री द्वारिकानाथजीको पैदाये आप दामोदरदास जय के ओधारमे सोअे सोवादिन गरमी अहुत लभ तव श्री द्वारिका नाथजीने लांडीको आस्ता दीनी गेकी वाड जोलि मोको गरमी अहुत लगतहैं तज लांडीनेकी वाड जोले तज श्री द्वारिकानाथजीने लांडीसो कखो गे पंजा करि तव लांडीने पंजा कीयो सो धडी अेकलो पंजा कीयो पाछे लांडीसो कखो गे अज्य तुं जयके सोय रहि तव लांडाकि वाड अुले जोडि के सोय रही तज सवा रो लयो तव दामोदरदास देखे तोकि वाड अुले परेहैं तव पूछो गेकी वाड किम जोले तव लांडीने कही गे मोको श्री हाकुरेजीने कि वाड जोलनकी आस्ता करोहैं तवकी वाड जोलेहैं तज दामोदर लांडीसो अहुत अीने और कखो गे तेनेकि वाड अ्यां जोले. गे मोको श्री हाकुरेजी नेकि वाड जोलनकी आस्ता अ्यां न करी आप अ्यां न जोले और लांडी सों अ्यां कही परि प्रभु अउ दयालहैं ताविषे मेह होय तांहीसो संभासन करे श्री आचार्यजी महाप्रभुनके अंगीकारमे सज्य समानहैं लौकिकमे कोइ अिय नीय कहि खेउ श्रीहाकुरेजी तो स्नेहके असहैं पाछे श्रीहाकुरेजीने कलयो गे मेने किवाड अुजाअे है तव धन जोले है तु तो ओवारेमे जय सोयो और मोको ओतर सुवायो मोको गरमी अहुत लगी ताते अुजाअे हैतु लांडीसो अ्यां अीजत है, यो कहेहिके अहुत अीने तज दामोदरदासने कलयो गे प्रसाद तज खेज जज्य मेदिर समराज तज स्त्रीने कलयो गे अैसे अ्यां अने यह तो पांय सात

દિનકો કામ નાહી પ્રસાદ લીએ વિના ક્યાં ચલે તમ કહ્યો ને પ્રં
સાદ તો નાહી ષેજ કલહાર કરૂંગો તમ એસે કરત કરત મંદિરે સિધ
ભયો તમ શ્રી હારિકાનાથજીકો મંદિરમે પાઠ બેઠાએ તમ હસવ કીયો
બૈશ્નવકો મહાપ્રસાદ લિવાયો તા પાછે પ્રસાદ લીયો.

પ્રસંગ ૩.

ઐર એક દિવ દામોદરદાસ શ્રીઠાકુરજીકો રાજભાગ સમર્પિ કે
સધયા મંદિરમે સમારન ગએ તમ દેખે તો ફુલીયા ઉપર બિછીને વિ-
ગાર કીયોહૈ તવ દામોદરદાસને કહી ને શ્રી ઠાકુરજી અપની સધયા
હુ રાખિ સકત નાહી એસે કહ્યો તમ શ્રી ઠાકુરજીને થાર ચોકી
ઉપરસોં લાત મારીકે ડારી દીનો ઐર દામોદર દાસ સોં શ્રીઠાકુરજીને
કહ્યો ને તુ કેસો સેવક હૈ સેવક હોય કે વા બાંતિ કહત હૈ એસે
ખહુત ખીન્ને પાછે દામોદરદાસને ખીનતી કીની મનુહાર ખહુત કરી
સામશ્રી સિદ્ધ કરવા પાકે શ્રીઠાકુરજીકો ભાગ સમર્પ્યો તમ શ્રીઠાકુરજી
આરોગે પરિ તો હુ માસ દોષ લોષો લેનાહી તવ દામોદરદાસને ખ-
હુત વીનતી કીની તમ ફેરિયાલન લાગે.

વાર્તા પ્રસંગ ૪.

વહુરિ એક સત્ર દામોદરદાસ હરસાંતો ઇનકે ઘર પાહુને આએ
સો દામોદરદાસ સંવલ વારકે ઘર પાચ સાત દિન રહે તમ ઇન ભલી
ભાંતીસોં સમાધાન કીયો પાછે દામોદરદાસ હરસાંતો ઇનસોં પિદા
હોય કે અડેલ આએ તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુને દામોદરદાસ
સો કહ્યો ને દમલા તુ કહાં ઉતર્યો હો ઐર કહાં પ્રસાદ લીયો હો
તમ દામોદરદાસ હરસાંતો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુસો ખીનતો
કીની નેમહારાજ કનોજમે દામોદરદાસ સંવલ વારકે ઘર ઉતર્યો હો
પારિ અનસખડી મહાપ્રસાદ લેતો સખડી ન લેતો તવ શ્રીઆચાર્યજી
મહાપ્રભુ દામોદરદાસ સંવલવારકે ઉપર અપ્રસન ભયે ઐર કહ્યો
ને યહ મેરો અંતરંગ સેવક યાકો સખડી મહાપ્રસાદ ક્યાં ન લિવાયો
સો યહ ખાત શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુને અંતઃકરનકી દામોદરદાસ
સંવલ વારને ઘર બેઠે જનની ને આચાર્યજી મહાપ્રભુ આપ અપ્રસન
બએ મેરે ઉપર તમ અસતરસોં કહ્યો નેતુ શ્રીઠાકુરજીકી સેવાનીકી
ભાંતિસોં કરિયો ઐર મે તો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુને ચરન દે-
ખિવેકો અડેલ.

જાતહો સો તવ તહાં તે ચલે સો અડેલ જય પહુચે તવ શ્રી
આચાર્યજી મહાપ્રભુને દર્શન કરિકે સાષ્ટાંગ દંડવત કીએ તમ શ્રી
આચાર્યજી મહાપ્રભુ પીઠે દે બેઠે તમ દામોદરદાસ સંવલવારને શ્રી

આચાર્યજી મહાપ્રભુનસો બીનતી કીની જે મહારાજ મેરો અપરાધ કહાહે જોર જીવતો અપરાધ કરતહી આયો હૈ પરી અપરાધ જનિયે તો ભજો હે તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જે તેનેદામોદર દાસ હરસાનીકો અપને ઘરે મહાપ્રસાદ અનસાખડીકો લિવાયો સખ-ડકો ન લિવાયો તખ દામોદરદાસ સંવલવારને બીનતી કીની જે મહારાજ દામોદરદાસરો આપ પૂછિયે જે સખડી ક્યો ન લીની તખ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને દામોદર હરસાનીસો કહ્યો જે તેને સખડી મહાપ્રસાદ ક્યો ન લીનો તવ દામોદરદાસને કહ્યોજે મહારાજ શ્રી ઠાકુરજી પ્રાતઃકાલ આલભોગ આરોગને પાછે પકવાન મિઠાઈ દૂધપા બહુત લેતો સો સખડીકી રચિ રહતી નાહી તાતે ન લેતો તખ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જે તુતો તેરી ઇચ્છા તે ન લેતો પરી મોકોતો યદિ ઉપર વડી ખુનસ ભઈ હુતી સો ભક્તનકે અંતઃ કરનકી ભૂતિ દેખિયેકો પ્રભુતકો પ્રાગટ્ય હૈ કહિતે જે દામોદરદાસ સંવલવારને અપને ઘરે જૈઠે કનોજમે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે અંતઃકરનકી જનતી તો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુતો ભક્તનકે -હૃદયમે સદા સ્થિતિ હૈ તો ભક્તનકે -હૃદયકી ખાત ક્યો ન જાને પરિ ભક્તનકી પરિક્ષાર્થ યહ પ્રભુનકો પ્રાગટ્ય હૈ પાછે દામોદરદાસ સંવલવારકો બહુત સન્માન કરિકે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને વાકો અપને ઘરકો પઢાયો તવ દામોદરદાસ અપને ઘરે કનોજમે આએ તખ દોડિ સ્ત્રી પુરૂષ મલી બાંતિસો સેવા કરન લાગે.

ખાર્તા પ્રસંગ. ૫

જૈર સિંહનંદકે જૈશ્વન શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે પાસ જાતે સો સખ કનોજમે દામોદરદાસજી મિલિકે જાતે જે જૈશ્વન આવતે તિન સતનકો કનોજમે અપને ઘરે આદરસન્માન કરિકે ઉતારતે સતન કો મહાપ્રસાદ લિવાવતે પાછે જખ આરેખમિદા હોતે તખ તિન જૈશ્વન પ્રતિ એક એક મહોર એક એક શ્રીકૃષ્ણ આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો ભેટ પઠાવતે કાહતે જે મેરી દંડોત ખાતી હાથન કૈસે કરેગે એસે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ ઇનપર સદા પ્રસન્ન રહતે.

ખાર્તા પ્રસંગ. ૬

બહુર દામોદરદાસકો સુસાર બહુત પ્રસન્ન હુતો તિન એકસો લાંડી બેઠીકે દાયજમે દીની જે મેરી બેઠી જૈડી રહેગી કામકાજ સખ લાંડી કરેગી પરિ એસે ન કરતી સેવા સંબંધી કાર્ય સખ આપુ કરતી સોવહ એસી ભગવદી યહી.

પાર્તા પ્રસંગ. ૭

બહુર એક સમયે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ આપ દામોદરદાસકે ધર પોદું હુતે ઐર દામોદરદાસ પાવદાવત હુતો તય શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને દામોદરદાસમાં પૂછો ને દામોદરદાસ તેરે મનમે કાહુ પા- તો મનોરથ હૈ તય દામોદરદાસને કહ્યો ને મહારાજ મોકો તો આપકે અનુગ્રહ તે કાહુ પાતકો મનોરથ રહ્યો નાહી તય શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો ને તુ અપની સ્ત્રીસોં પૂછિ આડિ ને તોકો કાહુ વાતકો મનોરથ હૈ તમ દામોદરદાસ જયકે અપની સ્ત્રીસોં પૂછો ને તેરે કાહુ પાતકો મનોરથ હૈ તવ સ્ત્રીને કહ્યો ને કોઈ પાતકો મનોરથ રહ્યો નાહી એક પુત્રકો મનોરથ હૈ એક પુત્ર હોય તો ભલો. તય યહ પાત દામોદરદાસને જયકે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનસોં કહી ને મ- હારાજ સ્ત્રીકો મનોરથ હૈ ને એક પુત્ર હોય તો ભલો હૈ તય શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ આપ કહે ને હાં હોયગો પાછે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ આપતો શ્રી નાથજી દ્વાર પધારે પાછે જય વાંકે સમય ભયો તવ સ્ત્રી ગર્ભસ્થિતિ ભઈ પાછે વાપાવરમે કિતનોક દિનમે એક ડાકોતિયા આયો તવ વાંકો સવ સાયકો સ્ત્રી પૂછત લાગી તયતામે તે કાહુને દામોદરદાસકો સ્ત્રીસોં કહી ને અમુકી તુહુ પૂછિદેખિ ને કહા હોયગો ખેટા હોય ગો કે ખેટા હોયગી પાછે લાંડોને જયકે વા ડાકોતિયાસોં પૂછી ને દામોદરદાસકો સ્ત્રીકે કહા હોયગો ખેટા હોયગો કે ખેટી હોયગી તય વાડાકોતિયાને કહી ને ખેટા હોયગો પાછે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ કિતનેક દિનમે કનોંજમે પધારે તય દામોદરદાસ ચરણ છુવન લાગે તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો ને મોકો છુવે મતિ તોકો અન્યાઅય ભયો હૈ તય દામોદરદાસને કહ્યો ને મ- હારાજ મેતો કધુ જનત નાહી હો તય શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો ને તુ અપની સ્ત્રીસોં પૂછિ આડિ તય દામોદરદાસને સ્ત્રીસોં પૂછો ને તેને કધુ અન્યાઅય કીનોં હૈ તય સ્ત્રીને ને પ્રકાર ભયો હુતો સો સય કહ્યો સો પાત શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનસોં કહી તય શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહી ને વાંકે પેટમે મલેક્ષ હોયગો પાછે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ આપતો અડેજ પધારે પાછે યહ પાત દામોદર- દાસકો સ્ત્રીને સુની તય તે શ્રી ઠાકુરજીકે પાત તથા સ્પર્સ ન કરતી ઐર કહતી ને મેરે પેટમાં મલેક્ષ હૈ તાતે મે શ્રી ઠાકુરજીકે પાત તથા સમિત્રી કેસે છઉં યા ભાંતિસોં કહતા પાછે જય પ્રસુતકે દિન આએ તય દામોદરદાસકો સ્ત્રીને અપની મહતારીસોં કહવાય પઠાઈ ને મેરે પુત્ર હોયગો સો હોત મા તુ અપને ધર લે જૈયો હમ વાકો

મુખ્ય ન દેખેગે જો હમ વાકો મુખ્ય દેખેગે તો હમારો ધર્મ નષ્ટ હોયગો
તાતે હમ વાકો મુખ્ય ન દેખેગે સો ઉપાય તુ કરિયો પાછે વાકી મહ-
તારીને એસેહી કીયો પ્રસુત હોતમાવ અપને ઘર લે ગઈ પાછે ધાયકો
દેકે બડો કીયો.

આર્તા પ્રસંગ. ૮

બહુરિ કિતનેક દિન પાછે દામોદરદાસકી દેહ છુટી તખ વાકી
સ્ત્રીને છિપાય રાખો પાછે વા સ્ત્રીને એક વૈશ્ણવ સોં કહીજો તુમ અ-
ડેલકો એક નાવ ભાડે કરિલાવો સો વહ વૈશ્ણવ ભાડે કરિલાયો તા ના-
વમે શ્રી દ્વારિકાનાથજી ઐર ધરમેકી સામિત્રી તિનુંકાપર્યંત કછુ ધર-
મે રાખ્યો નાહી ધરમે જો હુતો સો સવનાવમે ભરચો તખ વા વૈશ્ણવ
સો કહ્યો જોયહ નાવ અડેલકોં લેજાઉ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન કે
મંદિરમે પહુચાય આવો સો વહ વૈશ્ણવ નાવલેકે ચાલ્યો સો કીસતી-
સપર નાવ ગઈ તાપાછે સ્ત્રીને પ્રગટ કરી જો દામોદરદાસકી દેહ છુટી
હૈ તખ વૈશ્ણવ જુરી આએ દામોદરદાસકો સંસ્કાર કીયો પાછે દામો-
દરદાસકો ખેટા તુરક ભયો હુતોસો આવો આયકે ધરમે દેખે તો કછુ
નાહી જળકો ભરચો કરવા ધરમે ધરચોહૈ સો દેખિકે મૂડ પીટિ રહચો
પાછે દામોદરદાસકો મુસર આયો તિનને અપની ખેટીસોં કહ્યો જો
ખેટી તુમને ધરમે કછુ રાખ્યો નાહી સોતુ અખ કહા ખાઈગી તખ
વાને કહીજો તુમ દેઉગે સોમે ખાઈગી ક્ષત્રી લોગનકે પાસમે સગે
સોદરે કછુ દેતહૈ એસીગ્યાતકી કછુ રોતિહૈ તખ દામોદરદાસકી સ્ત્રીને
અખ જળકો ત્યાગ કીયો સોધોરેસે દિનમે વાકી હુ દેહ છુટી તવકૃત્ય
દોઉનકો સાથહી ભયો વહ એસી ભગવદીયહી સોયહ આતકિતનેક દિન
પાછે કાહુ વૈશ્ણવને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન કે આગે આય
કહી તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહી ઇનકોં વોહીચાહિયે વે ૧૩
ઉજને એસે ભગવદી થહે ઉનકી સરાહના શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ
શ્રી મુખતે કરતે તાતે ઇનકી આર્તા અનિર્ભયનીયહે ઇનકી બારતા કહાં
તાંઈ લિખિયે.

आर्ता प्रसंग ६.

संवद २४.

अबश्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक

पद्मनाभदास सनौडिया ब्राह्मणक

नोजमें रहते तिनकी बार्ता.

ये एक सभे श्री आचार्यजी महाप्रभु कनोज पधारे तय पद्मनाभदास श्री आचार्यजी महाप्रभुनके दर्शनके आये तय पद्मनाभदासने श्री आचार्यजी महाप्रभुनके श्री मुण्णते भगवत आर्ता को प्रसंग सुन्यो तय जनी जे जेतो साक्षात धरहैं जेसे श्री आचार्यजी महाप्रभुनके दर्शन जये प्रथम पद्मनाभदास व्यास आसन बैठते ओता जहुत कथा सुनिषेकां आवते कहुके धर जनी न पडतो वृत्तधर जेठे यलो आवती वालातिसां रहतेसो पद्मनाभदास श्री आचार्यजी महाप्रभुनके श्री मुण्णते भगवत प्रसंग सुन्यो तययह जनी जे जेतो साक्षात पूरेन पुश्पोत्तमहैं सो पूरेन पुश्पोत्तम जनिके पद्मनाभदास श्री आचार्यजी महाप्रभुनकी सरणा आये नाम पायो पाछे समर्पण करवायो तय उत्थापनके समय श्री आचार्यजी महाप्रभुनने पोथी जोली तहां दामादर संवलवार के धर जेठे हुते तासमय पद्मनाभदास अपने धरते आये श्री आचार्यजी महाप्रभुनकी दंडोत करिके जेठे तय श्री आचार्यजी महाप्रभुनने पोथी जोली और श्लोक निबंघनकी कही.

श्लोक-पठनीयं प्रयत्नेन सर्वहेतुविवर्जिते वृत्त्यर्थे नैव पुजीत
प्राणौ कंठगतैरपि तदभावे तथैव स्यात्तथानिर्वाहसांचरेत्.

१ यह श्लोक पढे सो पद्मनाभदासने सुन्यो पाछे दसमस्कंधकी कथा कही सो सुनी तय श्री आचार्यजी महाप्रभु कथा कहि रहे तय पद्मनाभदासने जलकी अंगुली भरके संकल्प कीयो जे अण्णते कथा कहिये को जूतन कइंगे जेसे श्री आचार्यजी महाप्रभुनके आगे संकल्प कीयो तय श्री आचार्यजी महाप्रभुनने श्री मुण्णते कह्यो जे श्री भागवत जूत रथन कहनी और तो तुम्हारी वृत्तहै तुम खास्यो हो और पुराण महा भारथीतो धर्मादिक कहनी तय पद्म

નાભદાસને કહ્યો જો મહારાજ હમને અવતો સંકલ્પ કીયો સોતો કીયો યાતે કછુ ન કહનો તમ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ કહે જો તુમ અહરથહો સો કોન ભાતિ નિર્વાહ કરોગે તમ પદ્મનાભદાસને કહ્યો જો મહારાજ ભિક્ષા માંગિ કે નિર્વાહ કરંગો પાછે એક જીજ્ઞાસાનકે ધર બૃત્સર્થ ગએ તિન તમ બહુત આદર સન્માન કીયો તમ પદ્મનાભ દારોકે મનમે ગિલાન આઈ જો કમહુ પહલેતો ભિક્ષા બૃત્સ કરી નાહો ઐર અમ બૈશ્નવ ભયે તાકોતો યહ ભિક્ષાહુ ઉચિત નાહી તમ ફેરિ સંકલ્પ કીયો જો અવતો ભિક્ષા કતિહુન કરંગો તમ ફેરિ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુને કહ્યો જો અવ નિર્વાહ કોન ભાતિ કરોગે તવ પદ્મનાભસદાને કહી જો અમ બૈશ્નવ કિત કરિ નિર્વાહ કરંગો પાછે કોડી બેચતે લકડીલિ આવતે પરિ ઐર બાત ન બિચારી યાબાંતિ દેહાદિ પર્યાન નિર્વાહ કીનો એસે ટેકકે કૃપા પાત ભગવદી વહે.

બાર્તા પ્રસંગ. ૧

અમ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુજી બાગમે યધારે હ તમ પદ્મનાભદાસ સાથહે રાત્ર પહર એક ગઈહી તવ શ્રી આચાર્યજી મહા પ્રભુને પદ્મનાભદાસ સો કહી જો શ્રી અક્ષાજીકો પારતે પધરાય લાવો સો સુનતહી પદ્મનાભદાસ ઉઠી ચલે તમ પાંચ સાત બૈશ્નવ તહાં બેઠે હુને સો કહન લાગે જો યહ પ્રાક્ષણુ આવરો ભયોહૈ યા બેર કહાં જાયગો નાવ સમ બંધી હૈં ઘટ વાર સમ ધર ગએહૈં તાતે યહ બિરિયાં જાય બેકી નાહી પરિયાકોનો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી આસોહૈ તાકો વિશ્વાસ જો યહ કાંમ અવમ્ય હોયગો સો ઘાટ ઉપર આએ તવ ઈત ઉત્તેષ ન લાગે ઈતનેમે દેખેનો અકસમાત એકલરિકા વરસ દસકો એક ડોંગી લેકે આપો સોનાને પદ્મનાભદાસકો પૂછો જો તુ પાર જાયગો તમ પદ્મનાભદાસને કહ્યો જો હાંહાં જાગેગો તમ ઉનપાર તાર દીનો પાછે ફેરિ પૂછો જો તુ ફેરિ આવેગો તમ પદ્મનાભદાસને કહ્યો જો ઘડી દોય પાછે આગેગો તવ લરિકાને કહ્યો જો ડોંગી રાખત હો તુ વેગો આઈવો પાછે અડતમે જાયકે શ્રી અક્ષાજીકો પધરાય લાએ તમ વાહી ડોંગોમે બઢાયપાર ઉતારે તવ ફેરિ દેખેનો વહાં ડોંગી હુનાહી ઐર લરિકાહુનાહી પાછે શ્રી અક્ષાજીકો પધરાયકે ધર આપો પાછે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુને પદ્મનાભદાસકો આસા દોની જો જાગે સોયરહો જય જહાં બૈશ્નવસોએ હુતે તહાં આએ તમ બૈશ્નવ સમ પૂછન લાગે જો તુમ કહા કરિઆએ તમ પદ્મનાભદાસને સમ સમાચાર કહે તમ બૈશ્નવનને કહ્યો જો તેને થરી ઠાકુરજીકો શ્રમ બહુત કરવાયો પાછે બૈશ્નવનને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુસોં

પૂછો જો મહારાજ પદ્મનાભદાસને શ્રી હાકુરજીનો અમ બહુત કરવા-
યો તવ શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો વહ જો બયોહૈ કહ્યું
સો મેરી ઇચ્છા તે બયોહૈ તાને તુમ પદ્મનાભદાસસો કહ્યું મતિ કહો.

ખાર્તા પ્રસંગ. ૨.

બહુરિ એક સમે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ શ્રી ગોકુલતે અડેવ
કો જાત હુને તવ એક બોપારી કહ્યું અરતુ લેકે સાયમે ચલ્યો ઐર
શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ કનેજાકે વીચ પધારે તવ બોપારી પીછે
રહ્યો તાકે ઉપર ચોર આય પડે સો વરતુ સમ લુટિ લીની ઐર શ્રી
આચાર્યજી મહાપ્રભુ આપતો દામોદરદાસ સંવલવારકે ઘર પધારે સો
ઉહાં ઉતરે રસોઈ કરિ શ્રી હાકુરજીનો ભોગ સમયો ઇતનેમે વહ બો-
પારી રોવત પીટત આયો તવ પૂછો જો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ
કહા કરત હૈ તમ પદ્મનાભદાસને કહ્યો જો ભોજન કરત હોયગે તમ
વા બોપારીને કહ્યો જો હમારો માલ સમ લુટિ ગયો હૈ ઐર શ્રી
આચાર્યજી મહાપ્રભુ ભોજન કરત હૈ તવ પદ્મનાભદાસને અપને
મનમે વિચાર્યો જો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ સુનેગે તો ભોજન ન
કરેગે ઘડી દોયકીઅ ખાર હોયગી તાને પદ્મનાભદાસ વા બોપારીકો
વાહ પકરિકે એક સાહકી દુકાન પૈલે ગએ તારાહને પદ્મનાભદાસકો
વહુત આદરસન્માન કીયો તવ વાને કહ્યો જો આજ્ઞા કરો કેસે પધારે
હો તવ પદ્મનાભદાસને વા સાહસોં કહ્યો જો વા બોપારીકો ઇતનો દ્રિવ્ય
દિવ્યો દ્રિવ્યકો અતપત્ર આજ્ઞહમ લીખદેગે તારાહને કહ્યોજો પદ્મનાભ-
દાસજી તુમકો જીતનો દ્રિવ્ય ચાહિયે તિતનો લેઉ અતપત્રકી કહાયાતહૈ તમ
પદ્મનાભદાસને કહ્યોજો પહલેતો અતપત્ર તિખોંગો પીછે દ્રિવ્ય લેકોગો વિના
અત તિખોનો મે લેકોગો નાહી તમ સાહને કહી જો તુમહારી ઇચ્છા પાછે
પદ્મનાભદાસને અત તિખ દીનાં તમ સાહને વા બોપારીકો દ્રિવ્ય દીયો
તમ વહ બોપારી તો અપનોં દ્રિવ્ય લેકે અપને ઘર ગયો તવ પદ્મના-
ભદાસ અપને ઘર આયે તમ પદ્મનાભદાસસોં શ્રી આચાર્યજી મહા-
પ્રભુનને પૂછો જો પદ્મનાભદાસ તુ કહાં ગયો હો તમ પદ્મનાભદાસને
કહ્યો જો મહારાજ એક કામ ગયો હોસો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ આય
તો સાક્ષાત ઇશ્વર સો તલાલ જાનિ ગએ તવ પદ્મનાભદાસસોં શ્રી
આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો હમ વા બોપારીકો સંગ તો ન લીનો
હુતો જોવાકો માલ દેનો વહ પીછે રહ્યો તો હમ કહા કરે પરિ તેને વ-
હુત વુરી કરી જોરિએ કાઢિકે પૈસા દીનો તવ પદ્મનાભદાસને કહી જો
મહારાજ સોતો પરિ વહ બોપારી પુકારતોતો રાજ ભોજનકો દોય ઘડીકી
અવાર હોતી તો મેરી જન્મ સમ ખૂથા જાતો ઐર રિણુ તો કાજિ દેઉગો

પહ કિતનીક ખાત હૈ તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો તેને ધર્મ ગહને લિખિ દીનોસાં કાહે તે તમ પદમનાભદાસને કહ્યો જો મહારાજ એસો ગાઠો લિખિ દીયો જો વિના દીયો ન જાય પાછે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ તો અડેલ પધારે પાછે પદમનાભદાસ એક રાજા હુતો તાકે પાસ ગએ તમ પદમનાભદાસકો વા રાજાને બહુત આદર સન્માન કીયો પાછે રાજાને કહ્યો જો મોકો કૃપા કરિકે કધુ સુનાવો તમ પદમનાભદાસને કહ્યો જો રાજા શ્રી ભાગવત તો નાહી સુનાઈ કહોતો મહાભારથ સુનાઈ તમ રાજાને કહ્યો જો મહાભારથહી સુનાવો તવ મહાભારથહી કહન લાગે સો જય યુદ્ધકો પ્રસંગ આપે તવ સવનકે હયિયાર છુડાય ધરે તમ આગે કહન લાગે. સો કથા કહત મે કોઈ બીર રસ એસો ઉપજ્યો સો આપુ સમે સવ લાત મુકવીનસો લરન લાગે પાછે કિતેક દિનમે મહાભારથ સંપૂરણ બયો તવ રાજા બહુત દક્ષણ દેન લાગ્યો તવ પદમનાભદાસને કહ્યો. જો ઇતિનો તે મે નાહી લેડગો મેરે માથે રિણુ હૈ તિતનો લેજગો બાકકો ફેરિ દીનો પાછે સાહકો દ્રિઅ દેકે ખત ફારિડારો.

ખાતા પ્રસંગ. ૩.

ઐર પદ્મનાભદાસકે એક બેટી કુમારો હતી તાકે નિમિત્ત એક બર શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો સેવક આહિયત હતોસો બૈષ્ણવ નસોં પૂછન લાગે તવ બૈષ્ણવનને કહ્યો જો એક બર શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો સેવક હૈ પરિ સનોડિયા બ્રાહ્મણ હૈ સો પદ્મનાભદાસ કો લૌકિક કત્યાસિમે બિચારકી સુધિ રહી નાહી બૈષ્ણવન કહ્યોજો બસો બૈષ્ણવ હૈ સો થાકો બેટી દીજયે તમ પદ્મનાભદાસને કહ્યો જો બલોસો પદ્મનાભદાસને વા બૈષ્ણવકો તિલક કીયો વિવાહસહી કરિકે અપને ઘર આપે તમ તુલસાવડી બેટી હતી તાસોં કહ્યો જો અપ. અપની બેટીકો વિવાહ અમુકે બૈષ્ણવસોં સહી કરિ આપો હાં તમ તુલસાને કહ્યો જો વહતો સનોડિયા બ્રાહ્મણ હૈ ઐર આપન ક. નોજઆ બ્રાહ્મણ હૈ સો એસે કૈસે હોય તમ પદ્મનાભદાસને કહી જો અખતો ભઈસો ભઈ તમ તુલસાને કહ્યો જો સગાઈ ફેરો તમ પદ્મનાભદાસને કહી જો સગાઈ કૈસે ફેરી જય છુરી લાવો. મેરો અંગુઠા કાટો તવ તુલસાને કહ્યો જો અંગુઠા કૈસે કાટયો જય તમ પદ્મનાભદાસને કહ્યો જો સગાઈ કૈસે ફેરી જય જો અંગુઠા કાટે તો સગાઈ ફેરી જય પાછે પદ્મનાભદાસને વિવાહ કરિ દીયો બ્યાતિકે સવ જમ્ય મારિ રહે બૈષ્ણવકે કહેકો વિધાય તાતે સગાઈ ન ફેરો.

વાર્તા પ્રસંગ. ૪

ઐર એક ક્ષત્રાણી પદમનાભદાશકે ધર નિત્ય આવતી તમ એક દિન તુલસાને કહ્યો ને ક્ષત્રાણી તુ નિત્ય ક્યાં આવત હૈ તમ વા ક્ષત્રાણીને કહી ને પદમનાભદાશ બડે ભગવદીય હૈ ઐર બડેમહા પુરુષ હૈ ઐર મેરે સંતતિ નાહી હોતહૈ તાતે આવત હેં તાતે તુમ પદમનાભદાસસોં મેરી બીનતી કરો તમ એક દિન તુલસાને પદમનાભદાસસોં કહ્યો ને પદમનાભદાસ એક ક્ષત્રાણીકે સંતતિ નાહી હોત હૈ તાકે લીએ તુમસોં બીનતી કરત હેં તમ પદમનાભદાસને કહ્યો ને તુલસા જલ લાઉ તમ તુલસાને જલ લાયકે આગે ધરે તમ જલ અપને અંચુડાકો ચરણોદક કરિકે પદમનાભદાસને વા ક્ષત્રાણીકો ચરણોદક દીયો ઐર કહ્યો નેજા તેરે પુત્ર હોયગો તારો તુ મથુરાદાસ નામ ધરિયો પાછે વાકે પુત્ર બયો.

વાર્તા પ્રસંગ. ૫.

ઐર એક સમ બડે રામદાશજી અપને સેવ્ય ઠાકુરજીકો પદમ નાભદાશકે ધર પધરાયકે આપ શ્રીનાથજીકી સેવા કરન લાગે શ્રીનાથજીકે બોતરિયા બએ તમ પદમનાભદાસ શ્રીઠાકુરજીકી સેવા કરન લાગે સો કિતેક દિન પાછે મુંગલકી કૌજ આઈ તાને ગામ લુંચોસો શ્રીઠાકુરજીકો મુંગલ લે ગયો તમ પદમનાભદાસ વા મુંગલકે પાછે સાત દિનલોં રહે જલ પાન કર્યો તમ વા મુંગલસો વાકી મુંગલાની ને કહ્યો ને યહ બ્રાહ્મણ જલપાનહુ નાહી કરત યાકો સાત દિન બએ હૈ અન જલ છોડે સો ને યહ બ્રાહ્મણ મરૈગો તો તેરે માયે હત્યા ચઢેગી તો તેરો સંગ છોડી દેઝગી નાતરે દેવ યાકે તેરે પાસ હૈ સો તુમ દેવ યાકે દેઉ તમ વા મુંગલને પદમનાભદાશકો શ્રી ઠાકુરજી દીયે સો લેકે પદમનાભદાશ અતિ આનંદ પાયકે અપને ધર આએ પાછે આપ સ્નાન કરિ શ્રી ઠાકુરજીકો પંચામૃતસોં સ્નાન કરિવાયો અંગ વસ્ત્ર કરિ મુંગાર કોયો રસોઈ કરિ ભોગ શનૈયા પાછે શમયાનુ સાર ભોગ સરાય અનાંશર કરિ પાછે મહાપ્રશાદ આપુ લાંઓ ઐર જાદિન તે વા કનોજમે શ્રી ઠાકુરજી વા મુંગલકે હાથ પરેસો તાદિન રામદાશને યહ ખાત જાનીસો તાદિનતે બડે રામદાશને હું સાત દિન તાંઈ મહાપ્રશાદ નાહી લીનો પરિ શ્રીનાથજીકી સેવા સાવધાનીસોં કરત રહે યહ વાત પદમનાભદાશને ધર બેઠે જાની ને રામદાસહુ વા ખાત કે ઉપર બહુત દુખ પાયો સાત દિનલોં જલપાનહુ નાહી લી-યો યહ જાનિ પદમનાભદાસ શ્રીનાથજીકે દર્શન તથા રામદાસજીસોં મિલિયેકો શ્રીનાથજી દાર આએ તવ શ્રીનાથજી દર્શન કીએ પાછે

રામદાસજીમાં મિલે તમ રામદાસજીને પદમનાભદાસ સોં કહ્યો જો તુમને બહુત દુખ પાયો તમ પદમનાભદાસને કહ્યો જો હું તો દુખ પાયોસો તો ન્યાયહૈ પરિતુમ ઝરે માથે સેવા પધરાય આપ્ને ઐર તુમને સાત દિનલોં મહાપ્રસાદ નાહી લીયો સો કહે તે તમ રામદાસને કહ્યો જો તુમ કહતહો સો તો સાંચહૈ પરિ મે હુંતો બહુત દિનલોં સેવા કીતાહૈ તાતે ઇતનો તો સંબંધ અહિયે પાછે કિતનેક દિન લો ઉહાં રહિકે પદમનાભદાસ શરીનાથજીસો બિદા હોય કે અપને ધર આપે પાછે સેવા કરત લાગે.

વાર્તા પ્રસંગ. ૬

ઐર એક સમૈ પદ્મનાભદાસ અપને સેવ્ય શ્રીઠાકુરજી શ્રીમથુરાનાથજી તથા અપનોં કુટુંબ લેકે અડેજ આય રહે પરિદ્રવ્યકો સંકાય બહુત હુતો તાતે શ્રીઠાકુરજીકો ભોગ સમર્થ તેસો છોલા તલિકે સર્ગર્થ તેસો છોલા આછી રીતિ સો બીનિકે પહલે દિન બિન્નેય રાખતે દૂસરે દિનનીકી ભાંતિ સોં તલિકે પરામને એક મુઠ્ઠી ધરેકે કહે જોયહ દારિ એક મુઠ્ઠી ભરીકે ધરે ઐર કહે જો પહોંટી હૈ યા ભાંતિ જિતને સાજ ન હોંય તિતનેતકો નામ લેકે એક એક મુઠ્ઠી સમર્થ તે યા ભાંતિ સોં નિત્ય કરતેસો શ્રી ઠાકુરજી સોહી આરોગતે પાછે એક વૈષ્ણવને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે આગે કહ્યોજો મહારાજ પદમનાભદાસ શ્રીઠાકુરજી કોયાભાંતિ સમર્થતહૈ સો એકદિનશ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ ભોગ સમર્થ ખેડકિરિયાં આપ પદમનાભદાસકે ધરપધારે સૌજન્યે નિત્ય ભોગ સમર્થતે તૈસેઈ પદમનાભદાસને ભોગ સમર્પ્યહો સોજય ભોગ સરાયો તમ પદમનાભદાસને કહ્યોજો મહારાજ યહ ખીરહૈ યહ બાતહૈ યહદારિહૈ યહ સાકહૈ યહ સિખરનહૈ યહ દોટીહૈ યહ વરાહૈ એસે કહિકે સમ સામગ્રીનકો નામ લેકે છોજાનકાઠેરીબતાઈ તમશ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો હુદોભરિ આયો ઐર કહ્યોજો દ્રિવ્યકો સંકાયહૈ તકિલોંએ એસે કરતહૈ પાછે શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુ આપતો ધરકો પધારે તમશ્રી અકાજીસોં કહ્યોજો પદમનાભદાસ કે ધર નિત્ય રસોઈકી સામગ્રી પઠાવતિ રહિયો તમ દુસરેદિન શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને પદમનાભદાસકે ધર સીયો સામગ્રી પઠાયો તમ પદમનાભદાસને વુજસા સોં કહ્યોજો ઇહાંતે અમ પ્રભુ કાઠન હારબએ હૈ તમ પદમનાભદાસને દિનદ્વૈચારિકો સામાન કરિ પાછે અપને સેવ્ય ઠાકુરજી શ્રીમથુરાનાથજી સોં કહ્યોજો મહારાજ કામન હોયતો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે પાસ પધરાય આજી તહાં સકલ સામગ્રી સિદ્ધિહૈ તમ શ્રીમથુરાનાથજીને કહ્યોજો મોઘો તેરોહી કીયોબાવ તહૈ તાતે તેરે ઇહાં

अहुत प्रसन्नहो तु कछु संकीर्त्यमति करे ऐसे श्री मथुरानाथजी आप
 कहे नव पदमनाभदासने नाव लाउे कीनी तामें श्री डाकुरजी पधाराये
 और सप्तकुण्ड नावमें बैठाये आय श्री आचार्यजी महाप्रभुन सों
 विदाहोन गये और सीधे सामग्री दिनद्वैयारिको आयो हुतो सो
 भंडारीको किरिदेके आप श्री आचार्यजी महाप्रभुनके पास विदा होय के
 दर्शन करिके दंडोत करिके कछो न्ने महाराज हमतो यलन्ह तय शरी
 आचार्यजी महाप्रभुनने पूछो न्ने शरी मथुरानाथजी कहाँ है तय प-
 दमनाभदासने कछो न्ने महाराज शरी डाकुरजी तो नावमें गिराजतहैं
 शरी डाकुरजीको नावमें पधराय केहों महाराज के पास दर्शन करिवेको
 तथा विदा होय वेको आयो हुं तय शरी आचार्यजी महाप्रभुनने
 पदमनाभदासको विदाकीयो पाछे भंडारीने आचार्यजी महाप्रभुन सों
 आयके कछो न्ने महाराज पदमनाभदासके घर सीधे सामग्री दिनद्वै
 यारिकी पडाई हुनसो पदमनाभदास किरि देगयेहै तय शरी आचा-
 र्यजी महाप्रभुनने कछो न्ने सीधे सामग्री पडाई ताते पदमनाभ-
 दास गयो नातरन जतो यहवात आप शरीमुज्जते कहीसो पदमना-
 भदासकी आर्ता शरी गोकुलनाथजी शरी सर्वोत्तमकी टीकामे लिखेहैं न्ने
 पदमनाभदास सोगिरना कोटि स्वपी दुर्लभहैं सोये पदमनाभदास श-
 री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक ऐसे परम कृपा पात्र भगवदीयके
 ताते धनकी वार्ता कोपार नहीं पदमनाभदासकी औरी कितनीक आर्ताहैं

आर्ता प्रसंग ॥ ७ ॥ वैश्रव ॥ ४ ॥ संबंध ॥ ३१ ॥ ४ ॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक

पदनाभदासकी बेटी नुलसा

तिनकी वार्ता लिख्यते

सो एक सभे एक जैम्व श्री आचार्यजी महाप्रभुनको सेवक
 तुलसाके घर आयो सो श्री डाकुरजीको दर्शन कीयो तय राजभोग
 समर्प्योहो तय तुलसानेवा जैम्वसो कछो न्ने उठो ज्ञान करो महा
 प्रसाद लेउ तय वा वैश्रवने कछो न्ने हुतो घर जयके महाप्रसाद लेउगो
 तय स्नान कउंगो तय तुलसा चुप वहे रही पाछे वह वैश्रव उठिके
 अपने घर गयो तय तुलसाके मनमे अहुत जेद लयो न्ने देखो मेरे
 घरते जैश्रव लुप्तो गयो अहुरि मनमे आध न्ने ग्याति व्यवहार के
 बाये सज्जी न कीनी होयगी परिलो सकारे पूरी करि महाप्रसाद

લિવાર્જી પાછે મૈદા છાંનિ સિદ્ધિ કરવાઈ તવ સોઈ પાછે રિવાજો
 મથુરાનાથજી પદમનાભદાસકે સેવ્ય ઠાકુર તિનને સ્વપ્નમે તુલસાસો જ-
 નાઓ ને સકારે વૈશ્નવકો સખડી મહાપ્રસાદ લિવાધ્યો વા વૈશ્નવ અ-
 પને ધર પ્રસાદ તાહી લેયગો પાછે વા વૈશ્નવસો સ્વપ્નમે કહી ને
 સકારે તુ સખડો મહાપ્રસાદ તુલસાકે ધર લીજિયો પાછે પ્રાતઃકાલ
 સ્નાન કરી તુલસાને પુરી કરી શ્રી ઠાકુરજીકો જગાય સેવા કરન લાગી
 ઇતનેમે વહ વૈશ્નવ આયો શ્રી ઠાકુરજીકે દર્શન કરી જૈઠિ રહ્યો તખ તુ-
 લસા ભોગ સમર્પિકે બાહિર આઈ તખ વા વૈશ્નવસો કહ્યો ને ઉઠો
 સ્નાન કરો મહાપ્રસાદ લેકે તખ જૈશ્નવને કહ્યો ને બલો તખ વા જૈ-
 શ્નવને સ્નાન કરિ તિલક મુદ્રા કરિકે સ્મરન કીયો ઇતનેમે રાજ ભોગ
 સર્વો તખ વા વૈશ્નવને દર્શન કોએ પાછે તુલસાને શ્રી ઠાકુરજીકો
 અનોસર કરિ તુલસા વાહિર આઈ તખ પુરી પુરા સધામો વા વૈશ્નવ
 કે આગે રાખ્યો ઓર કહ્યો ને મહાપ્રસાદ લેકે તખ વા જૈશ્નવને કહ્યો
 ને યહતો નાહી લેકો હુંતો સખડી મહાપ્રસાદ લેકો તખ તુલસાને
 કહ્યો ને કછુ સંકાય મતિ કરો યહતો ગ્યાતિ બિહવારહે તખ વા જૈ-
 શ્નવને કહ્યોને સોતો સાંચ પહેલોતો એસેહી મનમે આઈ હુતી પરિ
 અખતો આગ્યા બઢહે પાછે વા જૈશ્નવને સખડી મહાપ્રસાદલીયો
 તખ દોડનજને પરસ્પર પ્રસંન્ય બએ.

પાર્તા પ્રસંગ. ૧

બહુરી એક દિન તુલસાકે ધર શ્રી ગુણાંધજી પધારે તખ તુલ-
 સાને બલીભાંતિસો સેવા કીની તાતે શ્રી ગુણાંધજી બહુત પરશન બએ
 ઓર એકદિન શ્રી ગુણાંધજી ભોજન કરિકે પોઠે હુતે તખ તુલસાને
 બગવદ વાર્તા કરી અતિ પરશનતામે શ્રી ગુણાંધજી કહીને પદમનાભ
 દાસકી સંતર્તિ એસીહી ચહિએ પાછે શ્રી ગુણાંધજીને તુલસાસો પુછો
 ને શ્રી ઠાકુરજી શાનુભાવ તાજ તાવતહે તખ તુલસાને કહ્યો ને માહરાજ
 અખતો પેટભરિ ખાધયતહે ઓર નીદભરી સોઈયતહે ઓર શી આ-
 ચારયજી મહા પરબુનકે ગ્રંથનકો પાઠ કરિયતહે તખ શી ગુણાંધજી
 બહુત પરશન બએ વહ તુલસા એશી બગવદી હુતી તે તાતે શ્રી ઠા-
 કુરજી આર્તિ શહિનશકે તાતે વા તુલસાકે ઉપર શી ગુણાંધજી બહુત
 પરશન રહેતે તાતે ઇનકી વાર્તા કહાં તાંઈ લિખિયે. ॥

पार्ता प्रसंग २ ॥ पैक्ष ५ संबंध ॥३३॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक

पद्मनाभदासको बेटा ताकी बहु

पार्वती ताकी वार्ता.

सो पार्वती श्री हापुरलुकी सेवा नाकी भातिसों करती और पुरषोत्तमदास मेहरा। धनको नाकी भातिसों जनतो जग कनोज जतो तम पार्वतीके धरे उतरतो तम कितनेक दिन पाछे पार्वतीके हाथ पांवसेवत है जमे तम ते श्री हापुरलुकी रसोई करत तथा स्पर्स करत अहुत अहुत गिलान आतती तव पुरषोत्तमदास मेहराको पार्वतीने पत्र लिख्यो तामे लिख्यो जे मेरी वीनती श्री गुसांछलुसों कह्यो मेरी देहको यह प्रकार बसे है ताते मोको सेवा करत पाक करत अहुत गिलान आतत है सो मे कहा कइ सो पुरषोत्तमदास मेहराने पार्वतीको लिख्यो पत्र श्री गुसांछलुको वांगि सुनायो और वीनती कीनी भेटकी मोहरही सो आगे राखी पाछे शरी गुसांछलुने पुरषोत्तमदास मेहराको आग्या दीनी जे दिनद्वै आरिमे कहुंगो पाछे दिनद्वै आरि वीते तव शरी गुसांछलुने पुरषोत्तमदास मेहराको आग्या दीनी जे पार्वतीको पत्र लिखिता मे लिखियो जे तु शरी हापुरलुकी सेवा नाकी भातिसों करियो काहु आतकी गिलान भति लाधयो शरी हापुरलु तेसे भोग सय आपुही ते दुरि करेगे तम पुरषोत्तमदास मेहराने पार्वतीको पत्र लिख्यो तामे शरी गुसांछलुने शरी मुज ते अयन कहे सो लिखि पढाये सो वह पत्र पार्वती पै पहुंगे सो पत्र वांछिके शरी गुसांछलुकी आग्या ते सेवा प्रसन्नतासों करन लागी कछु गिलान मनमे नहीं लावती पाछे महीना बीनि आरिमे हाथ पावनीके जमे तव पार्वती अहुत प्रसन्न भई सो प्रसन्नतासो सेवा करन लागी, अहुरि शरी गुसांछलुकी पत्र लिख्यो भेट पढाई और कह्यो जे महाराजके प्रताप तेनीकी भईहो सो पत्र वांछिके शरी गुसांछलु अहुत प्रसन्न भये सो वह पार्वती अडी कृपापात्र भगवदी हुती प्रभुनके प्रमान यलती ताते श्री गुसांछलु धनके उपर सदा प्रसन्न रहते यह पार्ता सब पदमनाभदासके कुटुंबकी भई ताते पदमनाभदास अउ भगवदी रहे ताते धनकी पार्ता कहांताई लिखिये.

प्रसंग १ जैष्ठ्य ६ ॥ संवत् ३४ ॥

अब श्री आचार्यजी महा प्रभूनके सेवक पद्म नाभदासको नाती पार्वतीको बेटा रघुनाथदास ताकी वार्ता.

सो रघुनाथ दास बनारसमें बहुत शास्त्र पढ़िके शरी गोकुल
आयो तब शरी गुसांछुके दंडोत डीनी सो शरी गुसांछु भउनकी
कानिते धनिके ठपर कृपा करते कथा कहते सो रघुनाथदास सुनते
सो अके हीन परमानंद सोनीने धनसो पूछो न्ने रघुनाथदास तुमतो
बहुत सास्त्र पढ़ेहो पंडितहो आन शरी गुसांछुने कहा कथा कही
हुती सो कहो तब रघुनाथदासने परमानंद सोनीसे कह्यो न्ने तुमतो
साय पूछतहो परि हुंतो कछु समजत नाही तब यह बात परमानंद
सोनीने शरी गुसांछुके आगे कही न्ने महगज रघुनाथदास तो कछु
समजत नाही पाछे शरी गुसांछुने रघुनाथदासको ग्रंथ दिय आरी
पदाये और मार्गडी प्रनालिका कही पाछे रघुनाथदास समजत लाग्यो
भउो पंडित भयो सो कितकदिन पाछे अपने घर कनोजमें आयो
तब भांतासों कहीन्ने हुंतो न्यारो होडिगो श्रीडाकुरेणुकी सेवा करगो त-
बमाताने कहीन्ने भलेछ तु सेवा करि पाछे न्यारोभयो वाकी माता-
जल भरिलावती पार्वती पात्र मांजती श्रीडाकुरेणुकी सेवा नीकी भांति
सों करती परआरगी सय करतो नवरान्भाग सरतो तब आपने घर
अकेली लीठी करि श्रीडाकुरेणुके भाग समर्पि भागसराय आयप्रसाद
छेती याभांतिसों करती ऐसे करतदिन पांचसातवीते तब अपने सेव्य
श्रीडाकुरेणुने कछो न्ने अरी पार्वती भोगरो घरआगतहै अकेली ली-
ठी नते ताते तु दारितो कर्यो करि तब पारवतीने कछो न्ने महाराज
तुमतो दारिभात साजनसो आरोगतहो तब श्री डाकुरेणुने कछो न्ने
भेतो तेरो डियो आरोगतहो पाछे दारिभात सय साजन करनजागी
ताते पार्वती वडी कृपापात्र भगवदी हुती येवार्ता सय पदमनाभदास
के परवारकी भछ तातेये पदमनाभदास श्री आचार्यणु महाप्रभुनके
ऐसे कृपापत्र भगवदीयहें सोधनकी वार्ता ऐसी ऐसी कितनी कहैं तते
अप्यकहांतांछ लिप्पियो.

वैश्रव ७ ॥ संबंध ३५ ॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभुन

के सेवक २ जो क्षत्राणी

४॥ अडेल में रहती

ताकी वार्ता.

सो वरन्ने क्षत्राणी निय पकवानं सामश्री करित्री आचार्यल
महाप्रभुनके लीअले आवती सो श्री आचार्यल महाप्रभु आरोगते
वाकां नितको नेमहुतो सो अकदिन लक्षमन बहलको आदिदिन आपो
सो श्री आचार्यल महाप्रभुनने आदिल भोजनन कोवुलाअ हुते
तहां धृत थोरोसो यहियत हुतो तय श्री आचार्यल महाप्रभुनने अक
पैमन सों कही न्नेरन्ने के सों धृतले आडि तयवा पैमनने रन्ने सों
कही न्नेरन्ने श्री आचार्यल महाप्रभुनने धृत मंगायोहै तय रन्नेनेवा
पैमन सों कही न्ने धृत कहेकां यहियतहै तय वा पैमनने कही न्ने
आचार्यल लक्षमन बहलको आदि दिनहै सो आदिल भोजन कोवुला
अहै सो थोरो सो धृत रसोर्ध में धृतयोहै ताते मंगायो है तवरन्ने ने
कही न्नेभरे तो धृत नाहीहै तयवह वहमन फिर आरो आयके श्री
आचार्यल महाप्रभुन सों कही न्ने महाराज न्ने के धृत नाहीहै
तयश्री आचार्यल महाप्रभुनने कही न्ने तु इरिज और भील के
कहियो न्ने श्री आचार्यल महाप्रभुनने धृत मंगायोहै तयवह पैमन
फिर गयो और रन्नेसों कही न्ने श्री आचार्यल महाप्रभु भीनतहैं
तयहु रन्नेने धृत नाही दीनो तयवह पैमन फिर आयो तय श्री
आचार्यल महाप्रभुन सों कही न्ने महाराज रन्ने धृत नाही दैत तय
श्री आचार्यल महाप्रभुनने कही न्ने अयके इरिज और कहियो
न्ने श्री आचार्यल महाप्रभु भीनतहैं ताते धृतदेडि तयहु नाही दीनो
तयश्री आचार्यल महाप्रभुन सों कही न्ने महाराज रन्ने धृतनाहीं दैत
तयश्री आचार्यल महाप्रभुनने और ठौर ते काम यलायो तयरात्रि
ही रन्ने पकवान खेके आर्ध तय रन्नेकां दृष्टिके श्री आचार्यल महा-
प्रभु पीठि द्यैके तय रन्नेने कही न्ने महाराज भरो अपराध कहाहै
तयश्री आचार्यल महाप्रभुनने कही न्ने तेरे धृत नहुतो तो सामश्री

कहाते करि लख तवरन्नेने कह्योन्ने हुं लक्ष्मन भट्टकी बांड़ी तो नाहीं
 भरे धृत नहुत्ते ताबे नदीनो ताते तुम्हारे धृत हुतो सोझो न काव्यो
 तप्यश्री आचार्यजी महाप्रभुनने कह्यो न्ने भैं श्री डाकुरण्डको धृत क्यो
 करि के दह तप्य रन्नेने कह्योन्ने भैं श्री डाकुरण्डको धृत क्यो करिके दह
 तप्य आप वोषे नाहीं तप्य रन्नेने सामझी आगे राजी और कही
 न्ने राज आरोगो तप्यश्री आचार्यजी महाप्रभुनने कह्योन्ने आज
 आठ दिनहै ताते दुसरीवार खेनो नाहीं तप्यरन्नेने कह्योन्ने महाराज
 न्ने तुम्हारे धरको होय सोमति लेह यहतो लीयो सहिये तप्य रन्ने के
 आग्रहते श्री आचार्यजी महाप्रभुनने आरोगी रन्ने श्री आचार्यजी
 महाप्रभुनकी ऐसी कृपा पात्र भववदी यही ताते धन रन्नेकी वार्ता
 कहांतां लिखिये.

आर्ता प्रसंग १ ॥

वैश्रव ८ ॥ संबंध ३६ ॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभून

के सेवक सेठ पुरुषोत्तमदा

स क्षत्रीबिनारसमें रहते

तिनकी वार्ता.

सो सेठ पुरुषोत्तमदासको श्री आचार्यजी महाप्रभुनकी आज्ञा
 हुती न्ने तुम पास छोड़ नामधेन आवेताको तुम नाम दीज्यो ताते
 सेठ पुरुषोत्तमदास नामधेते और अपने धर श्री मदन मोहनजी
 सेवा करते परिक्रमहु विधेधरनाथ महादेवजी के दर्शनको न जाते
 ऐसे करत अहुत दिनवोते तप्य ओक दिन विधेधरनाथ महादेवजीने
 सेठ पुरुषोत्तमदास सों कह्यो न्ने सेठजी तुम हमसो गामको नातो तो
 राजो क्यहु हमको प्रसाद तो दीयो करो ऐसे रवत्र भैं कही तप्यसवार
 सेठ पुरुषोत्तमदास छठि सेवा सों पहुंचिके बाहिर आये तप्य अख
 पहरिके बीजा होय प्रसादी बडे उररा प्रसादको छेके विधेधरनाथ महा-
 देवजी के दर्शनको अले तप्य गाम के लोग आश्चर्य भयेन्ने सेठ पुरु-
 षोत्तमदास क्यहु दर्शनको न आवते सो आज्ञु क्यो आयेहैं सो सय
 सोम साथ आयेसो सेठ पुरुषोत्तमदास आपदिवाल भैं लपके विधे-
 धरनाथ महादेवजी के आगे बीजारोय धरि प्रसाद कोउररा धरि श्री

કૃષ્ણસ્મરન કહિકે ઉઠિ ચલે તખ ખડે ખડે પંડિત બ્રાહ્મણ હુતે તિ-
 નને સેઠ પુરષોત્તમદાસ સો કહ્યો ને સેઠ પુરષોત્તમદાસ દંડોત નમ-
 રકાર કંછુનકીનો શ્રી કૃષ્ણસ્મરન કહિકે ઉઠિ ચલે સો યહ તો તુમકોં
 ઉચિત નાહીં તખ સેઠ પુરષોત્તમદાસને હન બ્રાહ્મણ નસો કહ્યો ને
 તુમ મહાદેવજીકો પૂછિ લીજીયો તુમસો મહાદેવજી કહેગે પાછે હન
 બ્રાહ્મણ નમેં એક મહાદેવજીકો ખડો કૃપા પાત્ર ભગવદી યહુતો તાસો
 મહાદેવજીને સ્વપ્નમેં કહ્યો ને હમને ઇનસો મહાપ્રસાદ માગ્યોહો સો-
 દેન આએહેં હમારો ઇનકો બોહાર જૈસી કૃષ્ણકોહે તાતે તુમ ઇનસો
 કંછુ મતિકહો પાછે સેઠ પુરષોત્તમદાસ ખડે ઉત્સવકો પ્રસાદ કબ્હુરલે
 જાતે તખ એક દિન મહાદેવજીને કાળ ભૈરવ સો કહ્યો ને સેઠ પુરષો-
 ત્તમદાસ વૈષ્ણવનકે ધરતે અવરો સવરો આવતહે તાતે તુ ઇનકે ધર-
 કો ચોકી પહરાનિત્ય દેત રહિયો સો કાળ ભૈરવ નિત્ય ઇનકે ધરકો ચોકી
 પહરાદેતો સો એક દિન સેઠ પુરષોત્તમદાસ વૈષ્ણવનકે ધરતે અવારે
 આવતહે સો સેઠ પુરષોત્તમદાસ ધરકેદ્વાર આએ તખકિરિકે દેએ તો
 કાળ ભૈરવ એક ટૌરે ઠાડોહે તખ સેઠ પુરષોત્તમદાસને વાસો પૂછો ને
 તુ કોનહે તવવહ બોલ્યો ને હું કાળ ભૈરવહો મોકો મહાદેવજીને આગ્યા
 દીનીહે તાતે તુમહારે ધરકી ચોકી પહરા દેતહો તખ સેઠ પુરષોત્તમદાસ
 ખિરકી દેકે બીતર ગએ.

ખાતો પ્રસંગ ૧ ॥

ખહુરિ એક દક્ષણ દેશકો બ્રાહ્મણ સૈવી હુતો સો ખડો પંડિત
 મહાદેવજીકો કૃપા પાત્ર હુતો સોવા બ્રાહ્મણકો મહાદેવજીકો સાક્ષાત
 દર્શન હોતો સોવહ બ્રાહ્મણ નિત્ય પ્રતિ મહાદેવજીકે દર્શન કરતો તખ
 જગપાન કરતો એસો મહાદેવજીકો ભક્ત હુતો સો એક સર્મેજનભાષ્ટ્રમીકો
 ઉત્સવ આયો સો વિષ્ણુસ્વરનાથ મહાદેવજી સેઠ પુરષોત્તમદાસકે ધર
 ગએ જનભાષ્ટ્રમીકો ઉત્સવ દેખનકો સોવા બ્રાહ્મણને જનભાષ્ટ્રમી કે
 ઉત્સવકે દિના દર્શન ન પાયો ઐર નવમીકેડુ પહર લોજ્ય સેઠ પુરષો-
 ત્તમદાસકે ધરતે મહાદેવજી વિદા હોય કે આએ તખ વા બ્રાહ્મણને
 મહાદેવજીકો દર્શન પાયો તખ વા બ્રાહ્મણને મહાદેવજી સોં પૂછો ને
 કાળિ ઐર આગુ હમ દર્શન ફુપહરલો નાહીં પાયો સો કહિ તે તખ
 વા બ્રાહ્મણ સોં મહાદેવજીને કહ્યો ને હમકાળિ સેઠ પુરષોત્તમદાસકે
 ધરે ઉત્સવ દેખન ગએ હે સો અખહીં સેઠ પુરષોત્તમદાસકે ધરતે વિ-
 દા હોય કે આવતહો તખ વા બ્રાહ્મણને કહી ને સેઠ પુરષોત્તમદાસ
 કોન હૈ તિનકે ધર તુમ ઉત્સવ દેખનકો જાતહો તખ મહાદેવજીને ક-
 હ્યો નેવે ખડે ભગવદ ભક્તહે તવવા બ્રાહ્મણને કહી ને મોહુકો બ-

અવડ ભક્ત કરો તપ મહાદેવજીને કહ્યોજી સેઠ પુરષોત્તમદાસકે પાસ તુ જાવ કે નામલે આહિ તપવા પ્રાદ્ધણને કહીજી તુમ હીમીકો નામ દેઉ તપ મહાદેવજીને કહીજી મે તોકો નામદેઉગો તો સહી પરિ મેરો દીપો નામતોકો ક્લેગો નાહીં તાતે તુ સેઠ પુરષોત્તમદાસકે પાસ નામલે આહિ વેતોકો નામ દેવમે તપ વહ પ્રાદ્ધણ સેઠ પુરષોત્તમદાસકે પાસ નામ લેમે ગયો સો આયકે બીતર ખખર કરવાઈજી એક પ્રાદ્ધણ આપોહૈ તપ સેઠ પુરષોત્તમદાસને કહીજી બૈઠારોમાંયો ખાતી કરત આપો હોયગો તપ સેઠ પુરષોત્તમદાસ સેવા સોંપહુચિકે બાહિર આપ્તે તવવા પ્રાદ્ધણને દંડોતકીની તપ સેઠ પુરષોત્તમદાસને કહીજી એસે અનુચિત ક્યો કરતહો હમક્ષત્રી તુમ પ્રાદ્ધણ એસેયોત ઘોઠૈ તપવા પ્રાદ્ધણને સેઠ પુરષોત્તમદાસ સોં કહ્યોજી હમકો નામ દેઉ તપ સેઠ પુરષોત્તમદાસને કહ્યોજી હુંતો નામ નાહીં દેકગો વહુરિ પ્રાદ્ધણને ખ-હુત આગ્રહકીનો પરિપુરષોત્તમદાસને નામ નદીયો તવ વહ પ્રાદ્ધણ મહાદેવજી કે પાસ આપોતપ કહ્યોજી સેઠ પુરષોત્તમદાસ નામ નાહીં દેવ તપ મહાદેવજીને કહ્યોજી તુ ફેરિજી હમારો નામ લીજીયોજી મોકો શ્રી મહાદેવજીને પઠાપોહૈ તુમસોં મહાદેવજીને કહ્યો હૈ તપ વહ પ્રાદ્ધણ ફેરિ સેઠ પુરષોત્તમદાસકે પાસ આપો ઐર કહ્યોજી મોકો મહાદેવજીને પઠાપોહૈ તાતે મોકો નામ દેઉ તવ સેઠ પુરષોત્તમદાસને વા પ્રાદ્ધણકો નામ દીપો નામ સુનાયકે હાય જોરિકે શ્રી કૃષ્ણસ્મરન કહ્યો તપવા પ્રાદ્ધણને કહ્યોજી અવ મોકો પ્રનામ ક્યો કરત હો તવ સેઠ પુરષોત્તમદાસને કહ્યોજી અપ તુમ ભગવદ ભક્ત ભયે મેરે તુમ વંદનીયહો તુમહારે ઐર હમારે વંદનીય શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ હૈં મેતો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી કૃપાતે નામ દેતહોં પાછે વહ પ્રાદ્ધણ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે પાસ અડેલ આપો તપ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે પાસ નામ સમર્પણ કરવાયો પાછે કિતેક દિન રહિકે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે ગ્રંથ પઢે.

વાર્તા પ્રસંગ. ૨.

ખહુરી એક સમિ શેઠ પુરષોત્તમદાસ બૈઠે બૈઠે મંદીર વચ્ચ ક-રતહુતે ઈતનેહીમિ ગોપાલદાસ બેઠા શ્રી હાકુરજીકો સેનબોગ સરાય બેકોં મંદીરમે નહાયકે આપો તપ દેખે તો સેઠ પુરષોત્તમદાસ બૈઠે બૈઠે મંદીર ખચ્ચ કરતૈ તપ ગોપાલદાસ કે મનમે આહિજી અવતો સે-જી વૃદ્ધ બએહૈ તાતે મે સેવામે તત્પર હોડિતો આહો તપ વહ વાત ગોપાલદાસકે મનકી સેઠ પુરષોત્તમદાસને જાતી તપ કહ્યોજી બેઠા આગે આહિ તપ ગોપાલદાસ જાવકે દેખે તો વર્ષ વીસ તથા પચીસ

કે જોડેહૈ તમ પુરષોતમદાસને કહ્યો જો બ્રાહ્મ બગવદી પનકી મન-
મે ન લાવની બગવદી સદા તરન હૈ પરી અવસ્થા હોય તાકો માન
દીયો આહિધ.

વાર્તા પ્રસંગ. ૩

બહુરિ એક સમ્મે સેઠ પુરષોતમદાસ ઝાંડ ખંડમે મંદાર મધુસુ-
દન ઠાકુરૈ સો પર્વત ઉપર મંદિર હૈ પર્વતકો નામ મંદાર પર્વત હૈ તા
ઉપરતે મનુષ્ય ગિરેતો ઓટ ન લગે ઐર અપને સવ પાપ કહિ કાંમ-
ના કરિ ગિરેતો દેહ છુટે પાપ દુર હોય ઐર જો કામના કરી હોય
સો દુરરે જનમમે સિદ્ધિ હોય વહ ઐસો સ્થલ હૈ તહાં એક સમ્મે
શ્રી અ આચરજી મહાપ્રભુ પધારે હુતે તહાં સેઠ પુરષોતમદાસ ઐર
એક બ્રાહ્મણ શ્રી આચારજી મહા પ્રભુનકો સેવક સો દેહિજને મં-
દારમધુસુદનજીકે દર્શનકો પર્વત ઉપર ચડે સો ઉહાં જાવકે મધુસુદન-
જીકો દર્શન કીનો પાછે રાત્ર પરગઈ તાતે ઉહાંઈ સોય રહે પાછે
રાત્રીંહાં ઉહાં એક સિદ્ધબ્રાહ્મણ આસે તિનને સેઠ પુરષોતમદાસકે
સાથકે બ્રાહ્મણસો પૂછા જો તુમ કોન હો તમ વહ બોલ્યો જો હમ
જૈન્નપહે શ્રી આચારજી મહાપ્રભુનકે સેવક હૈ તમ વા સિદ્ધ બ્રાહ્મણ
ને કહ્યો જો મેરે પાસ એક મણિ હૈ સો તુમ લેખઉતો લેઉ તમ
વા જૈન્નપને કહ્યો જોયહ મણિ કોન કામ આવતહૈ તમ સિદ્ધ બ્રાહ્મણ
ને કહી જો યહ મણિ ઐસી હૈ જો માગે સો દેતહૈ તમ વા બ્રાહ્મ-
ણને કહી જો મેતો વિરક્ત હો મે મણીલેકે કહા કર પરિ મેરે સાથ
એકક્ષત્રી હૈ સો વહ ગ્રહસ્થહ સો વહ સોવતહૈ જો વાકો દેહિતો જગાજ
તમ વા સિદ્ધ બ્રાહ્મણને કહી જો જગાવો તમ વા જૈન્નપને સેઠ પુ-
રષોતમ દાસકો જગાવો ઐર કહી જો યહ બ્રાહ્મણ મણિ દેતહૈ સો
તુમ લેઉ તમ સેઠ પુરષોતમદાસને કહી જો યહ મણી કોન કામ આ-
વતહૈ તમ વા મણીકો પ્રભાવ કહ્યો તમ સેઠ પુરષોતમદાસને કહ્યો
જો યહ મણિ હમારે કાંમકો નાહી તાતે હુંતો ન લેકગો તમ સિદ્ધ
બ્રાહ્મણ ફિરિગયો તમ સેઠ પુરષોતમદાસકે સંગ બ્રાહ્મણ હુતો તાને
સેઠ પુરષોતમદાસસો કહ્યો જો તુમતો ગૃહસ્થહો બહુત કુટુંબહિ તુમારે
માંથે સેવાહૈ તુમને મણિ કયો ન લીની તુમકોતો મણી લેનો ઉચિતહો
તમ સેઠ પુરષોતમદાસને કહ્યો જો અરે બ્રાહ્મણ બાવરે મે શ્રી ઠાકુરજીકો
તથા શ્રી આચારજી મહાપ્રભુનકો આશ્રય છોડિ કે કહા મણીકો
આશ્રય કર તેને મણી કયો ન લીની તમ વાને કહ્યો જો મેતો વિ-
રક્તહો મે મણી લેકે કહા કર મોકો જગદીસ સેરચુત દેયગો તમ સેઠ
પુરષોતમદાસને વા જૈન્નસો કહ્યો જો તોકો જગદીસ સેરચુત દેયગો તો

એકો કહા જગદીસ દસસેર ચુત ન દેયગો જગદીસકે કાહુ વાતકો ન્યુ-
નતા હૈ એસે કહિકે દોઢ જનને વહ મણી ન લીની વે સેઠ પુરષોત-
તમદાસ ઓ આચાર્યજી મહાપ્રભુને એસે કૃપાપાત્ર ભગવદીયૈ.

બાર્તા પ્રસંગ. ૪

બહુરી એક સમે ઓ આચાર્યજી મહાપ્રભુ સેઠ પુરષોત્તમદાસ
કે ઘર પધારે તખ દામોદરદાસ હરસાની ઓ આચાર્યજી મહાપ્રભુને
સાથ હૈ સો ઓ આચાર્યજી મહાપ્રભુને સેઠ પુરષોત્તમદાસકે સેવ્ય
હાકુરજી ઓ મદનમોહનજીકો પંચામૃત જ્ઞાન કરવાયો ઐર આપુ પાક
કરી ઓ હાકુરજીકો ભોગ સમર્પ્યો ભોગ સરાવ અન્તેસર કરિ ઓ આ-
ચાર્યજી મહાપ્રભુ આપ ભોજન કીયો તખ દામોદરદાસ હરસાનીને
ઓ આચાર્યજી મહાપ્રભુને પૂછો જો રાજ વહ કહા તખ ઓ આ-
ચાર્યજી મહા પ્રભુને કહ્યો જો વહ મેરી આસા તે નામ દેતહૈ
તથાપિ મોકો યાકી ઇતની મર્યાદા રાખી ચાહાયે સો વે સેઠ પુરષોત્તમ
દાસ ઓ આચાર્યજી મહાપ્રભુને એસે પરમ કૃપા પાત્ર ભગવદી ય
હૈ તાતે હનકો બાર્તાકો પાર નાહી સો અખ કાંહાં તાંઘ બિખિયે.

બાર્તા પ્રસંગ. ૫

વૈશ્નવ ૥૮૥ સંખંધ ૪૧ ॥

અવઘ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભૂને

સેવક સેઠ પુરુષોત્તમદાસ

કી બેટી સ્કિમની તાકી

વાર્તાહૈ.

સો એક સમે ઓ ગુસાંઈજી કાસીમે પધારે હુતે તવ તહાં
સુર્યગ્રહન આયો તખ ઓ ગુસાંઈજી મનકર્ણિકાજ્ઞાનકો પધારે તખ રૂ-
કિમનીહુ ઓ મદનમોહનજીકો જ્ઞાન કરાયકે આપ મનકર્ણિકાજ્ઞાનકો
ગહ ઓ ગુસાંઈજી પધારે જાનિકે તખ ઓ ગુસાંઈજીસો વૈશ્નવને ક-
હ્યો જો મહારાજ સેઠ પુરુષોત્તમદાસકી બેટી રૂકિમની આપહૈ તખ ઓ
ગુસાંઈજીને કહ્યો જો રૂકિમની આગે આહિતવ અપને પાસ બુલા-
યલીની તખ ઓ ગુસાંઈજીને પૂછો જો તુ કિતકદિન પાછે ગંગાજ્ઞાનકું
આપહૈ તખ રૂકિમનીને કહ્યો જો મહારાજ ચોવીસ વર્ષ પયત પાછે
આપહૈં તખ વહસુનિકે ઓગુસાંઈજીકો નહો બરિ આયો ઐર કહ્યો
જો એસી ભગવદી યજ્ઞનકો એક ક્ષણકું અવકાસ નાહીહૈ જો ગંગાજ્ઞાન-

नहो आवे श्रीगुसांघिज्ज अहुत प्रसन्न भअे और इकिमनी को देखी श्री गोसांघिज्ज कहते जे श्रीहाकुरज्ज पाके आरष्टिक वहेयंगे.

आर्ता प्रसंग. १.

अहुरि क्षत्री लोक सब कार्तिक भांसमे गंगाभांन करते तव इकिमनीने सेठ पुशपोत्तमदास सों कखो जे तुम आग्या करो तो में हुं कार्तिकभांन कइं तव सेठ पुशपोत्तमदासने कखो जे भलेभभांन करिजे यहिमे सोखीज्ये तव इकिमनीने कखो जे आंइ धृतदियाय देउ मैदा तो घरमेहै तव सेठ पुशपोत्तमदासने आंइ धृतदियाय दीयो तव इकिमनी पहरराज पिछली रहेज्य है सोनौतन सामग्री करिके समय समय राज लोगतो श्री मदनमोहनज्जो समर्पकिरि उत्थापन सों सामग्री करे सो सैन लोग लों समर्पे जैसे कार्तिकभासमे करे और पैसाजमे सीतल सामग्री करे श्री हाकुरज्जो आरोगामे सो प्रसाद भैक्षणको जियावे या भांतिसो करे सो अेक दिन श्रेष्ठ पुशपोत्तमदासने इकिमनी सो कही जे इकिमनी तु भांन क्य करत है तोंको जत क्यहु देखियत नाही तु कार्तिक कोनवेर न्हाति है तव इकिमनीने कखो जे मेको भांनसों कदा काम है भेतो या भांतिसों करतहों तव यह सुनिके सेठ पुशपोत्तमदास अहुत प्रसन्न भअे श्री गुसांघिज्ज आप श्री मुज्ज ते सराहना करते इकिमनी ऐसी कृपापात्र भगवदीयही.

आर्ता प्रसंग. २

अहुरि कितेक दिनमे इकिमनीको देह आसक्ति भर्ष तव इकिमनीने कखो जे अज यह देह छुटे तो भलो है. श्री हाकुरज्जकी सेवा न होय आवे तो यह देह कोन कामकी है तव कितेक दिन पाछे इकिमनीकी देह छुटी सो अेक वैष्णवने श्री गुसांघि सों कही जे महाराज इकिमनीने गंगा पाछे तव श्री गुसांघिज्ज श्री मुज्जते कहे जे ऐसे भति कहे जे इकिमनीने गंगा पाछे ऐसे कहे इकिमनी गंगाने पाछे यह इकिमनी श्री आचार्यज्ज महाप्रभुनकी ऐसी कृपापात्र भगवदी यही ताते धनकी बार्ता अनिर्वचनीय है सो कहांतांछ लिखिये.

आर्ता प्रसंग ॥ ३ ॥ वैश्रव ॥ ६ ॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक

शेठ पुरुषोत्तमदास को वेटा गो-

पालदास ताकी बार्ता.

श्री गोपालदास सों श्री मदनमोहनज्ज सानुभाव हुते जे यहिये

सो मांगिलेते ऐसे सदैव कृपा करते यहुरि गोपालदास कीर्तन बहुत करते और गोपालदासकी देह आसक्ति भर्ष तब भगवद नामको उच्चार करते तब श्री मदनमोहनजी आप हुंकारी देते ऐसी कृपा करते श्री आचार्यजी महाप्रभुनके ग्रंथ सुशोधनीजी श्री भागवत निबंध और रहस्य ग्रंथसो सत्य पाठ करते भगवद लीलामे मग्न रहते सदैव लीलाको विचार करते ऐसे करिके सर्वकार विनोद कीयो पाछे देह छुट्टी तब श्री गुसांईजीने सुनी गे गोपालदासकी देह छुट्टी है तब आप श्री भुज्य ते कही गे गोपालदासकी सराहना करी सोवे गोपालदास जैसे भगवदीय है ये सत्य वार्ता श्रेष्ठ पुस्तोत्तमदासके परिवारिकी भर्ष ताते धनकी वार्ताको पार नाही सो अथ कहांतांछ लिजिये.

॥ वार्ताप्रसंग ॥१॥ वैश्रव ११ ॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक

रामदास सारस्वत ब्राह्मण

ताकी वार्ता.

सोवे रामदास श्री हाकुरेजी सेवानाकी भांतिसों करते अपरस मे जल भरते वीडाहु अपरसमे राखते या प्रकारसों करते सो रामदासके पास द्रव्य बहुत हुतो सो कितेक पाछे वह द्रव्य अरब्य भयो थोरासो द्रव्य आप रह्यो तब मनमे विचारी गे कछु आपत होय तो भवो है तब तादितते वह द्रव्य तातीनको व्याज्य दीनां तब व्याज्य बहुत आपन लाग्यो लोभके लाग्ये तातीन को व्यापार कीयो पूर्व देशमे इष्टेयस्त्र पुनत हैं तिनसों ताती कहत हैं तब रामदासजीके सेव्य श्री हाकुरेजी आ नवनीत प्रियाजीने कखो रामदास तुतो हमको तातीनपर राखत है तब रामदासजी यह बात सुनिकै योंकि ठे और कखो गे महाराज मोसों सुकि परी तब रामदासजी तातीनपर गले और कखो गे मेरो द्रव्य देइ तब उन तातीनने रामदासजीसों पूछे गे यह कारन कहाहै सो द्रव्य मांगत हो तब रामदासजीने कखो गे मे कहा कइ मोक्ष तो लरिका संग कांम परयो है तांते लरिकाको मन राख्यो यहिये तब तातीनने कखो गे हम द्रव्य छिके होरो करत है तब कितेक दिनपाछे उनतातीनने द्रव्य दीयो सो द्रव्य सेके धर आये इरि वैसे ही सेवा करन लागे सो सत्य द्रव्य निमट्यो तब अनियांनकी दुकांनते व्यापति करन लागे तब रिणु माये बहुत भयो तब व्यापतिवनि

યાકી દુકાન તે દુરિકીની ઝૌર બનિયાંકી દુકાન તે ઉચાપતિ કરત લાગે
 પરિ વાવનિયાંકી હાટકે આગે હોયકે નિકસતે નાહી ઝૌર ગૈલ હોમકે
 જતે તવ એક દિન વા બનિયાંને રામદાસસોં કહી જો બલો તુમ મેરી
 દુકાનકે આગે હોય કે નાહી નિકસતહો ઝૌર ઉચાપતિ નાહી કરત તો
 મેરો લેખો કરિકે મેરો પૈસા ચુકાય દેઉ તમાદો વહુત કરડો કીયો તખ
 શ્રી હાકુરજી રામદાસજીકો સ્વરૂપ ધરિકે વા વનિયાંકી હાઠ ઉપર ગએ
 ઝૌર શ્રી મુખ્ય તે કહી જો લેખો લાઉ પૈસા ચુકાય દેઉ તખ વા
 બનિયાંને બહી દેખિ લેખો કરિકે પૈસા ચુકાય દીયો રૂપૈયા એક સૌ
 અધિકી દીએ શ્રી હાકુરજી આપ શ્રી હસ્ત સોં લિખિઆએ પરિ
 યહ વાત રામદાસજીને ન જાની તખ એક દિન રામદાસજીકો બુલાય
 વે બ્રહ્મવ આએ તખ ઉત બ્રહ્મવતકે પાછે રામદાસજી ગએ સો
 રામદાસજી વા બનિયાંકી હાટકે આગે નિકસે તખ આંનીકાંની દેકે
 નિકસે ધતનેમે વા બનિયાંને કહી જો રામદાસજી તુમ મેરી હાટતે
 ઉચાપત નાહી કરત સો તો મેરો અભાગ્ય હૈ પરિ તુમહારો મોપૈ અ-
 ધિક દ્રવ્ય હૈ સોતો ઉકાય લેઉ તવ રામદાસજીને કહ્યો. જો ઉહાં તે
 ફિરિ આવત હેં તખ રામદાસને મનમે વિચાર્યો જો મેતો યાકો કધુ
 દાંયો નાહી ઝૌર યહ કરત હૈ જો તુમહારો અધિકી દ્રવ્ય હૈ સો તો
 ઉકાય લેઉ યહ કારન કહા હૈ પરિ જાનીયત હૈ જો યહ શ્રી હાકુરજીકી
 ઝૌર તે કામ બયો હૈ પાછે રામદાસજી બ્રહ્મવતકે ઘરતે આએ તખ
 વા બનિયાંકી હાટપૈ જાયકે લેખો માંગ્યો કહ્યો જો લેખો લાઉ તખ વા
 બનિયાંને કહ્યો જો કહા લેખો દેખોગે તખ વા બનિયાંને બહી દિખાઈ
 તખ વહીમે રામદાસજીને શ્રી હાકુરજીકે હસ્તાક્ષર દેખે તવ ચુપ કરિ
 રહે તવ ઘર આવ રામદાસજીને સ્ત્રીસોં કહી જો હુંતો ઘરને નાહી
 રહુંગો ચાકરી કરુંગો તખ સિપાઈગીરકો બિચાર કીયો તવ ધોડા મોજ
 લીયો સખ હથિયાર બાંધત લાગે તવ જલ ઝૌર વીડા અપરસમે લેત
 લાગે સો કિતેકદિન પાછે રામદાસજી અડેલ આએ સો હથિયાર
 બાંધિહી જાય કે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે દર્શન કીને દંડવત કીની
 તખ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને શ્રી મુખ્ય તે ધન્ય ધન્ય કહ્યો જો
 રામદાસ તુ ધન્ય હૈ તખ ઝૌર બ્રહ્મવ પાસ બેઠેલે સો કહત લાગે જો
 મહારાજ અબ યાકો ધન્ય કયોં કહતહી અખ તો યહ અપરસ તાસોં
 નાહી રહત હૈ સિપાઈનમે ચાકરી કરત હૈ તખ શ્રી આચાર્યજી મહા
 પ્રભુનને કહી જો યહ ધન્ય યાતે હૈ જો શ્રી હાકુરજીકો અમ નાહી
 કરવાત યાકી બરાબર કોઉ ધીરજવંત નાહી ઝૌર શ્રી આચાર્યજી
 મહાપ્રભુ આપતાસમે ગંગાજ્ઞાનકો પધારે તખ માર્ગમે એક ખાડ દેખ્યો

તપ્ત શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો મહ આડ અનહું બરેયો નાંહો સો ઇતનો કહતહી જૈમવ સમ્પ આડ બરન લાગે વાગો પહેરેહી તપ્ત રામદાસજી હુ એક ટોકરા લેકે આડ બરન લાગે તપ્ત શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ સ્નાન કરિકે પધારે તવ તાંઈ આડ બરિ દોનાં તવ રામદાસજીકું દેખિ કે શ્રી મહાપ્રભુજી બહુત પ્રસન્ન બઝે.

પ્રસંગ ૧૧૧૥

ઐરે રામદાસજીકે કધુ સંતતિ ન હુતી તવ સ્થાનિ રામદાસજી સોં કહ્યો જો તુમ ઐર વિવાહ કરો તો તુમહારે વાલક હોય તપ્ત રામદાસજીને કહ્યો જો હમકો તો વાલકકી ઇચ્છા નાંહી તપ્ત સ્થાનિ કહ્યો જો મોકો તો વાલકકી ઇચ્છા હૈ તપ્ત રામદાસજીને કહ્યો જો તોકો બાલકકી ઇચ્છા હૈ તો હમારે શ્રી નવનીત પ્રિયાજીકી વાલબાવ સો સેવા કરિ જૈસે બાલકકું ખત્રાધયે પાધયે ખિલાધયે હિતકરિયે તૈસે તુમ શ્રી નવનીત પ્રિયાજીકો લડવો તપ્ત તેરે વાલક હોયગો તપ્ત રામદાસજીકી સ્થાનિ શ્રી નવનીત પ્રિયાજીકી બાલ બાવસો સેવા કરી સો વા પ્રકારણોં સેવા કરી જો વાલક બયો હૈ સો વે રામદાસજી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે ઐસે કૃપાપાત્ર બગવદીય હે તાતે ઇનકી વાર્તા અપ્પ કહાંતાંઈ લિખિયે.

॥ વાર્તાપ્રસંગ ૧૧૨ ॥ વૈશ્ણવ ૧૭ ॥

અવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભૂનકે સેવક

ગદાધરદાસ સારસ્વત બ્રાહ્મણ

કડામેં રહેતે તિનકી વાર્તા.

સો ગદાધરદાસ કે માયે શ્રી મદનમોહનજીકી સેવા હુતી સો શ્રી ઠાકુરજી બડે ગૌર હુતે સો નિત્યપ્રતિ જૈસો ઉનકે જિજ્ઞાસાં કેસોં આવતો તૈસો શ્રી ઠાકુરજીકો સમર્પિતે સો એક દિન જિજ્ઞાસાં કેસોં કધુ આપો નાહી તપ્ત જલહી છાંતિકે સમરખો પરિ સતમે બહુત ખેદ બયો છાતીમે અગ્નિસી ઉડી ઐસે કરત રાત્રપર ગઈ તપ્ત એક જિજ્ઞાસાં દ્વારે પૈ આપ પુકાર્યો ઐરે કહી જો કિવાડ ખોલો તપ્ત ગદાધરદાસને કિવાડ ખોલે તવ વા જિજ્ઞાસાંને એક વાગો ઐર આરિ રૂપેયા ઐર કધુ સામગ્રી ગદાધરદાસકો દીઐ ઐર કહ્યો જો આજ બેરે પિતાકો આઠ દિન હુતો તાકી મહ દક્ષણા લેઉ તપ્ત ગદાધરદાસને લીની સો વાગો સામગ્રી ધરમે ધરિકે આપ બજારમે ગએ સો એક

હલવાઈ મિઠાઈ આછી કરત હુતો તાકી હાટ પૈ ગએ તમ બપોંકે વા
 હલવાઈ સોં પૂછો ને તેરે મિઠાઈ આછી હૈ તમ વા હલવાઈને કહ્યો
 ને મિઠાઈ જલેવી અવહી કીની હૈ વામે તે બેચી નાહીં તમ જલેવી તુ
 લાય મોજ દેકે ઘર આએ તમ ગદાધરદાસ આપકે સ્નાન કરી શ્રી
 ઠાકુરજીકોં ભોગ સમર્પ્યો સમયાનુસારે ભોગ સરાય આનોંસર કરિકે
 પાછેં જૈનવનકોં વુજાય મહાપ્રસાદ સવનકોં લિવાયો સો અતિ અલો
 કિક સ્વાદ ભયો એસો ને કછુ કહ્યો ન જાય સો સમ મહાપ્રસાદ
 જૈનવનકોં લિવાયો ઔર આપુ ભુખેહી સોય રહે પાછેં સવારે ઉઠિ
 સીવો સામગ્રી લાએ તવ સ્નાન કરિ રસોઈ કરી શ્રી ઠાકુરજીકી સેવા
 શૃંગાર કરિ શ્રી ઠાકુરજીકોં ભોગ સમર્પ્યો ભોગ સરાય જૈનવ ફેરિ
 વુજાએ જવ જૈનવ પ્રસાદ લેવેકોં વેઠે તવ પૂછન લાગે ને રાતકો
 મહાપ્રસાદ હમને લીયો સો બહુન સ્વાદ ભયો સો ક્યોં કરિ સમર્પ્યો તવ
 ગદાધરદાસને સમ પ્રકાર કહ્યો તવ સમ જૈનવ બહુન પ્રસન્ન ભએ
 ઔર કહ્યો ને ગદાધરદાસને સત્ય કહ્યો.

વાર્તા પ્રસંગ ૧૧૧૩

બહુરિ એક દિન ગદાધરદાસને સમ જૈનવ મહાપ્રસાદકોં વુજાએ હુતે
 પરિ સાક સાજન કછુ ન હુતો તમ ગદાધરદાસને કહી ને એસો કોજી
 જૈનવ હૈ સો સાકલે આએ તમ તિનમેં એક જૈનવ બેણીદાસકો ભાઈ
 માષોદાસ સો બજો વિષઈ હુતો તાને બેચા ધરમેં રાખી હુતી તિનને
 કહ્યો ને મે લેઆર્જિગો તમ ગદાધરદાસને કહ્યો ને બલે લેઆવો
 તમ માષોદાસ ગયો સો બચુવાકી ભાજી લે આયો સો માષોદાસને
 નીકી ભાંતિસોં દીની રસોઈમે પાચે રસોઈ સિદ્ધિ ભઈ તમ શ્રી
 ઠાકુરજીકોં ભોગ સમર્પ્યો પાચે ભોગ સરાય આનોંસર કરિકે જૈનવનકોં
 મહાપ્રસાદ લેન વૈડાએ પરિવહ ભાજી અતિ સ્વાદ ભઈ તમ ગદાધર
 દાસને માષોદાસકો આસીર્વાદ દોયો ને તુ હરિભક્ત દ્રઢ હોયગો પાચે
 ગદાધરદાસકે આસીર્વાદ તે માષોદાસ ભલો જૈનવ ભયો સોવે ગદા-
 ધરદાસ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રમુતકે એસે કૃપા પાત્ર ભગવદીય હુતે
 તાતે ઈનકી વાર્તાકો પાર નાહીં તાતે ઈનકી વાર્તા અમ કહાંતાઈ લિખિયે.

વાર્તા પ્રસંગ ૧૧૨૧ જૈનવ ૧૧૮૧ સંબંધ ૧૧૪૯૧

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक बेणीदास माधोदास दोऊ भाई तिनकी वार्ता है

सो अउभाध वेणीदास छोटे भाध माधोदाससो माधोदास वही जे गदाधरके घर पथुवाकी भाण से आयो हो सो माधोदास अउ विपध हुतो ताने घरमे जेसा राखी हुतो ताते सय जैभव माधोदासकी नींदा करने सो जात श्री आचार्यण महाप्रभुनने सुनी जे माधोदास वउ विपध भयो है घरमे जेसा राखी है सो अक दिन श्री आचार्यण महाप्रभुनने माधोदाससो पूछो जे क्योंरे माधोदास तेने घरमे जेसा राखी है तव माधोदासने ओ आचार्यण महाप्रभुनसो कबो जे महाराज मेरो मन आसक्ति भयो है तासो राखी है तय श्री आचार्यण महाप्रभु आप गुप करि रहे सो तीनिपर आपने माधोदाससो पूछो तय तीनोपर माधोदासने बोली कही जे महाराज मेरो मन वासो आसक्ति भयो है तासो राखी है तय जैवननने श्री आचार्यण महाप्रभुनसो कही जे महाराज अमलो तो आपकी कानिहीपरि अवतो तुम्हारे आगे कबो तासो तुमने तो कछु न कही तय श्री आचार्यण महाप्रभुनने दिन जैवननसो कही जे वाको मन वासो आसक्ति भयो है सो श्री ठाकुरणको इरिते कितनीक वार लागेगी आर गदाधरदासने वाको आसीर्वाद दीयो है जेतो आ हरिभक्त दृढ़ होयगी सो यह माधोदास है तय कितेक दिन पाछे माधोदासकी बुद्धि श्री ठाकुरणने इरी तव तो वाने जेसा दुरि कीनी पाछे ओ आचार्यण महाप्रभुनकी कृपाने माधोदास जसो जैभव भयो.

वार्ता प्रसंग ॥१॥

बहुरि कितेक दिन पाछे अक मात्रा मोतीनकी अहुत सुंदर अहुत मोलकी विक जेको आध सो दृष्टिसे माधोदासने वउ भाध वेणीदास सो कबो जे यह मात्रा श्री ठाकुरणके कंड लायक है तव अउभाध वेणीदासने कही जे यह मात्राकी कहा है हमारे पास जे है सो सय श्री नवनीत प्रियाणको है जैसे कहिके जात शरिदीनी तय माधोदासने कही जे अपने घरमें है सो सय श्री ठाकुरणको है तो मात्रा क्यों न लेउ तय अउभाध वेणीदासने कही जे हम अस्थ है हमेंको जियाह कान् सय करनेा है जैसे क्यों वने तय छोटे भाध

माधोदासने कही जे हुंतो न्यारो होअगो सो न्यारो ज्यो द्रव्य सभ
वांछि लीनां सो द्रव्यकी परतु लेके दक्षिण गयो तव अस्तु सभ ज्यो
तव व्यवहार करिके द्रव्य बहुत उपज्यो तव ओक भाला मोतीनकी
पहले भेल ले उतमोत्तम लीनां सो भाला लेके धरेकों यले सो आवत
जाठमे ओक जडी नदी आठि तय नावमे बैठे तय श्री नयनीत प्रि-
याञ्छ लाल छडी हाथमे लेके आये और कछां जे नाव दुआँठि तय
माधोदासने कही जे निजे छातः करिष्यतिः तव श्री हाकुरेञ्छने कही
जे तु क्यो गयोहो तय माधोदासने कही जे महाराज मे भाला जेन
गयोहो तय श्री नयनीत प्रियाञ्छने कही जे हमारे का भाला न हुती
हमारे भाला जहुतेरी हँ तय माधोदासने कछां जे तुम्हारे भाला
जहुतेरी हँ परि सेवकां तौ उपाय करनो तय नाव दुआँठे सों रही
जितने मनुष्य नावमे बैठे हुते ते सभ हलकल करन लागे और
माधोदासको मन प्रसन्न हुतो तय सवनके मनमे आठि जे अउ
महापुरुष है पाछे माधोदास उहाँते धरे आये तय श्री आचार्य
ञ्छ महाप्रभुनकों दंडोत कीनी और हाथमे भाला दीनी तव श्री आ-
चार्यञ्छ महाप्रभुनने कही जे नाव दुवतते कैसे रही तय माधोदासने
सभ समायार कहे तय और जैनव पास बैठे हुते तिनने श्री
आचार्यञ्छ महाप्रभुनसो कही जे वही माधोदास है जे श्री महाप्र-
भुनकी कृपाते श्री हाकुरेञ्छने माधोदासको मन ईश्वरो और भगवद्भाव
उत्पन्न ज्यो आभ्य ऊपर आसक्तिता हुती सो श्री हाकुरेञ्छके ऊपर
जहाँ सो माधोदास ऐसे भगवदीय छे ताते धनि पेसादास माधि-
दासकी वार्ताको पार नाही सो धनकी वार्ता कहां ताँछि जिज्जिये.

वार्त प्रसंग ॥२॥ जैनव ॥६॥

अवधू आचार्यजी महाप्रभुन के सेवक

हर्षिचंस पाठक सारस्वत ब्राह्मण बना

रसमें रहते तिनकी वार्ता.

सो वे हरिचंस पाठक पठना में गयेछे सो उहाँके हाकिम सों व-
हुत मिलाप हुतो सो वह हाकीम अपने मनमें कहे जे अचरे पास
कछु भागे तोमे धनको दूढ परीये कछु भागे नाही यो करत जोल उत
सबके दीनद्वै रहे तय अपने सेय हाकुरेञ्छ हुते तिनने स्वप्नमें जताछ
जे तुमको जोलन जुझायेगो तय हरिचंस पाठकने अपने मनमे वि-

आरथो जे अवकहाइ इतअहरीअंस पाठक हाकीम पास गये सो जय
 के कहीनि आपके पास कछु भागन आयो हुं सो मोको दीयो आहिये
 तय राजनने कहीनि कहा आहिये तय हरीअंस पाठकने कछो जे मोको
 दीनद्वैमे जनारस पदुअनोहै तयहाकीमने कछोनि लखो तयहाकीमने
 धोडा और मनुष्य साथ दीये पेउ मे डांक याकी नाई ऐसे करत अ-
 पने घर आये पाछे आप मंदीरमे आयके ओलसिद्धि कीयो ओलकी
 सामग्री समझादी करीके पाछे श्री हाकुरलुको ओज जैशये बहुत सुण
 लयो सो घोरसे दीन पाछे किरी पटना गये तयहाकीमने कही जे
 तुमको ऐसी कहा जलदी हुती तय हरीअंस पाठकने कहीनि कछु काम
 हुतो परीमनकीआत कछुन कही सोये हरीअंस पाठक श्री आचार्य-
 ल महाप्रभुनके ऐसे कृपापात्र भगवदी यह ताते धनकी आता
 अनीर्वयनीयहै सो कहांताई लिजिये.

वार्ता प्रसंग ॥१॥ वैश्रव ॥१॥ संअंद ॥५॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभून के सेवक गो-

विंददास भलाति नकी वार्ता.

सो गोविंददास लखलाकी गांडिमे द्रव्य बहुत हुतो सो श्री आ-
 चार्यल महाप्रभुनके सेवक लये तयगोविंददासन श्री आचार्यल
 महाप्रभुन सां पुछो जे महाराज मेरी गांडिमे द्रव्यहै सां मे कहाकई
 तय श्री आचार्यल महाप्रभुनने कछो जे श्री हाकुरलुकी सेवा करी
 तय गोविंददासन कछो जे महाराज सेवा कैसे कई स्त्री अनकुल
 नाहीं तय श्री आचार्यल महाप्रभुनने कछो जेतु स्त्रीको त्याग करी
 तय गोविंददासन स्त्रीको त्याग कीयो पाछे कहीनि महाराज द्रव्यको
 कहा कई तयश्री आचार्यल महाप्रभुनने कछो जे अय द्रव्यको
 च्यारी वीभाग करी तय गोविंददासन च्यारी वटकीये तय इरी कछो
 जे महाराज अय कहा आयाहै तय श्री आचार्यल महाप्रभुनने
 कछो जे अेक वीभाग तो श्री नाथलुको समर्पि और अेक वीभाग
 आपनी स्त्रांदि और अेक वीभाग सेवा के लिये तु राखि तय
 गोविंददासन कही जे महाराज कछु आपअंगीकार करीये तय श्री
 आचार्यल महाप्रभुनने कछो जे लखो अेक वीभाग हमदे तयसव-
 वीभाग जहां के तहां देके अपने वटको द्रव्य लेके आपु महावन आय
 रहे सो सहाप्रसाद वैष्णवनको जियावते वैष्णवन भलैतो गायन को-
 अवावते तामे ते आपरंयक हु न लेते आ पुनारी लीटी करी

ભોગ સમર્પિત લેતે એસા ભાંતિ સોં સેવા કરતે સોસમ દ્રવ્ય નિવટ-
 નો તપશ્રી ગોવર્દનનાથજીકી સેવામે આપ રહે તવશ્રી ગોવરધનનાથ-
 જીકો પરચારગી કરતે રસોઈકી ટહલસવ કરતે દોઢિવારે કે પાત્ર માં-
 જતે ઐર રાત્રિ એ તથા સવાપહર પાછલી રહતી તપ ઉડતે સો
 ગાગરી તહાંતે લેકે ચલિતે સો મધુરામે ખીઆંતિ સ્નાન કરીકે શ્રીયમુ
 નાજલકી ગાગરી બરાંકે ચલતે સો રાજ ભોગ પહલે આપ પહુચતે
 વહુરિ પાત્રમાંજ રસોઈ પોત અપની સમ સેવા સોં પહુંચિકે નીચે
 આવતે પાંચે તિલક પોંછિ માલા ઉતારી ગાંઠી બાંધીકે આસપાસ કે
 ગામન તે કોરી ભીક્ષા માગી લાવતે સો સેરચારી પાંચકો અહાર કરતે
 સો અહાર માફક જુરતો તપ આવતે તપ આપુ પીસિરોટો કરી શ્રી
 નાથજીકી વ્યવસ્થા સન્મુખ દિખયતામે ચરણોદક મિલાય પ્રસાદલે
 તેણેસે નિર્વાહ કરતે તવ એસા ભાંતિકરત બહુતદિન ખીતે પરિપહ્યાત
 શ્રીનાથજીકો ન ભાવે તપ શ્રીનાથજીને શ્રી આચારચજી મહાપ્રભુન
 સોં કહ્યો જો તુમ્હારો એક સેવક મોકો બહુત કુખદેતહૈ તપ શ્રી આ-
 ચારચજી મહાપ્રભુ આપ આણેલ તે ચલેસો આગરે આમે તપ તહાં
 કેવૈજીવ સોં શ્રી આચારચજી મહાપ્રભુનને પૂછો જો શ્રી ઠાકુરજીકી
 નીરડાએ એહૈ તવઉન બૈજીવનને કહી જો મહારાજ હમતો કહ્યુ જ-
 નત નાહી તપ ઉહાંતે શ્રી આચારચજી મહાપ્રભુ શ્રી મધુરા પધારે
 તપ મધુરાકે વૈજીવન સોં શ્રી આચારચજી મહાપ્રભુનને પૂછો જો શ્રી
 ઠાકુરજીકો નીરડાએહૈ તપ ઉહાં કે વૈજીવનને કહ્યો જો મહારાજ હમ-
 તો કહ્યુ સમજત નાહી તપશ્રી આચારચજી મહાપ્રભુ ઉહાં તે શ્રીજી
 હાર પધારે તપ શ્રી નાથજીકે દોઢ કપોલ હાથન સોં છુધકે કહ્યો જો
 વાવા અન મને કેસે હૌ તપ કહીજો તુમ્હારો સેવક મોકો બહુત ખી-
 જવતહૈ તપ શ્રી આચારચજી મહાપ્રભુનને સમ સેવકન સોં પૂછો જો
 તુમ કહાકહા સેવા કરતહૌ આરે કહા પ્રસાદ લેતહૌ તપ સમને અ-
 પની અપની સેવા કહી ઐર પ્રસાદ લેવેકો પ્રકાર કહ્યો પાંચે ગો-
 વિંદદાસ સોં પૂછો જોતુ કહા સેવા કરતહૈ તપ જો સેવા કરતહુતો સો
 સમ કહી ઐર પ્રસાદ લેવેકો પ્રકાર કહ્યો સો સમ શ્રી આચારચ-
 જી મહાપ્રભુનને સુનો તપ અપને મનમે જાની જોઈ નરડાએહ તપ
 શ્રી આચારચજી મહાપ્રભુનને ગોવિંદદાસ બલા સોં કહી જો તુમ શ્રી
 ઠાકુરજીકી રસોઈ મેં પ્રસાદ લેઉ તપ ગોવિંદદાસને કહ્યો દેવ અંસ
 કેસે લેજી તપ શ્રી આચારચજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો તુ હમારી ર-
 સોઈ મેં પ્રસાદલે તપગોવિંદદાસને કહ્યો જો ગુર અંસ કેસેલેઉ તપશ્રી
 આચારચજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો તુ સેવા મતિકરે તપ ગોવિંદદાસ

क्षत्री अहंकार सों सेवा छोडि के मथुरा गये सो डेसो रायलुकी सेनाको धनरो पठान के पासते लीयो तय सेवा करन लागो सो अेकवार श्री डेसोरायलुकी सिन्ध्यानिवार सों पुनाछ सो सिन्ध्या अहुत अदभुतम-
छ तयश्री डेसोरायलु वा सिन्ध्या के उपर पोहन लागे तयतै सीहीनि वारवा गाम के हाकमने जुनवाछ परिवह निवार पैसीनमछ तयवा कारीगरने कही गे वहनिवार तौ श्रीहाकुरलुकीहै तय हाकमने कहीगे वहनिवारमें देखुंगो पाछे हाकमश्री हाकुरलु के दिवालेमें नयके सिन्ध्या उपर यहि बैठनो सो गोविंददासने सुनी तय गोविंददासने आयेके गु-
भी लेके हाकीमको गारीदीना गे तु कानहै सोहमारे श्रीहाकुरलुकी सि-
न्ध्या उपर बैठ्योहै ऐसे वा हाकमंशों डार मांघो तयहाकिम के मनुथनने गोविंददासको डार मारयो सोयहवात श्री आ-
स्यारचलु महाप्रभुनके आगे कालु वैश्रवने नय कही और कछो गे ऐसे गति वैश्रवणको क्यो जुजिये तय श्री आस्यारचलु महाप्रभुनने कही जेयाके परलोकमे तो कछुहानि नाहीं परीधनभरी आग्या नमानी तासोयाकी देहया मांतिसों छुटीहै यह गोविंददास पहिले जन्ममें श्री नंदरायलुको भिसा हुतो याने मांघो पानी अहुत दोगेहो सोये गोविंददास जल्दा श्री आस्यारचलु महाप्रभुनके ऐसे कृपापाव लगवदीय हेताते धनकी वार्ता कपार नाहीं सो कहांतांछ जिजिये.

पार्ता प्रसंग ॥१॥ वैश्रव ॥११॥ संबंध प३.

अबश्री आचार्यजी महाप्रभू के सेव क अम्या क्षत्राणी कडसेमे रहती तीनकी वार्ता.

सो अम्या के दोय भेटा हुते सो दोजे परम जैश्रव हुते आप जैश्रव हुती और वाके लरिका वासों अम्या कहते और श्री हाकुर-
लुकी सेनानीकी भांति सों करती सो वाके सेव्य हाकुरलु श्री आजकृ-
लु वासो अम्या कहते सो कितेकदिन पाछे अेक भेटा वाको भरि गयो तय श्री हाकुरलुकी रसोछ करि श्री हाकुरलुको भाग समर्पिस-
मयानुसार भाग सराय पाछे रोवन लागी तय अम्याको रोवत देखिके श्री हाकुरलु अेद पावन लागे श्री कुरलु कहे अम्या तु रोवै मति परि यह रोवत ते रहै नाहीं ऐसे करत वाको दुसरोहु भेटा भरिगयो तयतो अहुत रोवन लागी तय श्री हाकुरलु वाको रोवते सो रामे

और इहे अम्मा तु मति रोवै तय अम्मा रोवत ते रहै नाही तव श्री हाकुरेणने श्री गुसांछिसे कखो न्ने अम्मा रोवतहै सोमे अहुत भेद पावतहो तव श्री गुसांछि अम्माके घर पधारे और कखो न्ने अम्मा तु मति रोवै श्री हाकुरेण भेद पावतहै तय रोवतते रही और अम्मा सेवाको समय साज करिके पाछे आन करिके पाछे मंदिरमे न-
के दोह हाथसों सेवो लगायके श्री हाकुरेणके लगावे या भातिसो सेव आजी तरे करती.

आर्ता प्रसंग. १॥

अहुरी ओक दिन दुधको कटोरा श्री हाकुरेणके आगे भरि रामो हुनो ता समय श्री गुसांछि अम्माके घर पधारे मंदिरको टेरा स-
रझाके दर्शन करन लागे तय श्री गुसांछि देखिनो श्री हाकुरेण दूध पीवतहै तय श्री गुसांछि देखिके पाछे किरि आये तय अम्माने कही न्ने आयापाछे क्यो किरि आये तय श्री गुसांछिने कखो न्ने श्री हाकुरेण दुध पीवतहै तय अम्माने कही न्ने श्री हाकुरेण तोल-
रिका है तुम कहा जनन नाही तय श्री गुसांछि दर्शन करिके पाछे किरि और अम्मासो श्री गुसांछिने कखो न्ने यह दुध हमारे घर पझाय दीछ्यो तय अम्माने कखो न्ने राज आपुहीनो आरोगन वारे भाँते तो छहं आरोगो भाँते छहं आरोगो पाछे श्री गुसांछि आपनो घर पधारे तय अम्माने यह दुध श्री गुसांछिने घर पझाय दीयो सो अम्मासो श्री हाकुरेण अैसे सानुभाव हुते प्रत्यक्ष वार्ता कर-
ते न्ने अस्तु सहिजे सो मांगिये ते सो अम्मा श्री आचार्यण महा प्रभुनकी ऐसी कृपा पात्र वगवदीय ही ताते छनकी वार्ताको पार नाही सो अय कहां ताँछ जिजिये.

आर्ता प्रसंग. १२॥ अश्व ११२॥ संबंध ११४॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक

गडजन धावन क्षत्री आगरेके

वासी तिनकी वार्ता.

सो गज्जन धावन श्री नवनीत प्रियाणकी सेवा नकी भातिसों करते श्री हाकुरेण सानुभाव हुते गज्जनके साथ श्री नवनीत प्रियाण भेजते गज्जनको कपहु गाय करते कपहु बछरा करते तय गायको भुअ अपने पीतांवर सों पोछिते तय बछरा करते. तय पहरि राखते अ-

लन न देते और न्यम धोरा करते तब पीछे उपर असवारी
 करते न्यम हाथी करते तब श्रीवा उपर असवारी करते जैसे करते
 गज्जनके धुदुर घिसि मये ऐसी कृपा श्री नवनीत प्रियाञ्ज गज्जन
 धावनके उपर ऐसी करते भोग सामग्री ने यहिये सो मांगि लेते
 ऐसी कितनीक वार्ता है सो कहां तांछ लिपिये और एक दिन श्री
 नवनीत प्रियाञ्जने गज्जन धावन सों कही ने मोको श्री गुसांईञ्ज
 श्री आचार्यञ्ज महाप्रभुन के धर पधराय ता संभक श्री आचार्य
 ञ्ज महाप्रभु श्री गोकुलमे हुते तहां गज्जन आयेके श्री आ-
 चार्यञ्ज महाप्रभुन सों कही ने महाराज श्री नवनीत प्रियाञ्ज की
 ऐसी आता लई है ने मोकु श्री आचार्यञ्ज महाप्रभुन के
 पास पधराय तब श्री आचार्यञ्ज महाप्रभुनने कही ने लखो पध-
 राय तब गज्जन धावनने श्री नवनीत प्रियाञ्ज श्री आचार्यञ्ज
 महाप्रभुनके मंदिरमे पधराये तब श्री आचार्यञ्ज महाप्रभुनने जैसे
 प्रस्ताव ज्यो तैसे पधराय भोग समरूपो पाछे रात्रिके आप जहत
 सोंघो जगायेके श्री नवनीत प्रियाञ्जको अपनी सिन्या उपर ले पोढ़े
 दुसरे दिन नई सिन्या करवाई ता उपर पोढ़े परि वह सिन्या छोटी
 लई तब श्री नवनीत प्रियाञ्जने कही ने हुंतो या सिन्या उपर
 न पोढ़ुंगो तब श्री आचार्यञ्ज महाप्रभुनने कहि ने जैसे कसे वने
 तब श्री नवनीत प्रियाञ्जने कही ने कछु आधक नाही है तब श्री
 आचार्यञ्ज महाप्रभु आप सोंघो जगायेके पासहो ले पोढ़े पाछे
 दुसरे दिन सिन्या जडी करवाई तापर पोढ़ाये तब पोढ़े ता पाछे
 थोरेसे दिन रहिके श्री आचार्यञ्ज महाप्रभु श्री गोकुलने अरेलको प-
 धारे तब गज्जनहु साथ गयो गज्जन धावन गिता श्री नवनीत
 प्रियाञ्ज ओक क्षणहुं न रहते जैसेही श्री नवनीत प्रियाञ्ज गिता
 गज्जन ओक क्षणहुं न रहतो तब ओक दिन श्री नवनीत प्रियाञ्जके
 जिये श्री अक्वाञ्जने गज्जन धावनको पान लेवे पढायो कही ने
 पान ले आयो तब गज्जन जैसे तो कहि न सक्यो ने श्री नवनीत
 प्रियाञ्ज मोसों हिये है सो म कैसे लई ताते अनयोह्यो पान लेनको
 छि मख्यो सो थोरीसी दुरि गयो छितने में न्यवर यहि आयो सो उहां
 पडि रह्यो और छहां श्री अक्वाञ्जने श्री नवनीत प्रियाञ्जको भोग
 समरूपो तब श्री अक्वाञ्जसों श्री नवनीत प्रियाञ्जने कही ने ग-
 ज्जनको पुत्रावो मेरे गज्जन आवेगो न्यम भोजन कइये तब श्री
 अक्वाञ्जने मनुष्य दोष पुरायनको पढाये तब वे मनुष्य देखे तो
 गज्जन थोरीसी दुरि परयो है न्यवर यहि रह्यो है मनुष्य तहां ते

पुलाय लाये तय गज्जन आप र्नात करि मंदिरमे गयो तय तत्काल
 ग्वर उतरि गयो तय गज्जनने श्री नवनीत प्रियाछुसों कछो न्ने आपा
 भोजन क्यो नांही करत अय भोजन करो तय भोजन श्री नवनीत
 प्रियाछुने कीयो गजन धायनसों श्री नवनीत प्रियाछु ऐसे सानुभाव
 हुते श्री नवनीत प्रियाछु ते अेक क्षण न्यारो अपो न्ने ततकाल ग्वर
 अदि आयो और नय निकट आयो तय तत्काल ग्वर उतरि गयो
 ताते गज्जन धायन श्री नवनीत प्रियाछुके सदा पास रहते सोवे
 गज्जन धायन श्री आचार्यछु महाप्रभुनके ऐसे कृपापात्र भगवदीयछे
 ताते धनकी वार्ता को पार नाही सो कहां ताछ लीअिये.

आर्ता प्रसंग ॥१॥ जैश्रव ॥१३॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक

नारायण दास ब्रह्मचारी सार

स्वत ब्राह्मण महा बनमें रह

ते तिनकी वार्ता.

सो नारायणदासके सेव्य श्री ढाकुरछु श्री गोकुलचंद्रमाछु सो
 नारायणदास श्री गोकुलचंद्रमाछुकी नाकीभातिसों सेवा करते और
 आयनकी धास अवावते सो घोष पोंछिके अवावते ताको तात्पर्य यहन्ने
 श्री ढाकुरछु दुध आरोगत है न्ने मति दुधमे रन आवे ऐसे करते
 और श्री आचार्यछु महाप्रभु नव श्री गोकुल पधारते तय नित्य
 प्रातःकाल श्री गोकुल ते महापुन पधारते श्री गोकुलचंद्रमाछुकी सेवा
 करी जेकोसो सेवा करि लोग समर्पिके पाछे श्री गोकुल पधारते और
 नारायणदास जहां हाथ पाव घोष वेदो जरहे अे नते ठौर ते मांठी
 ओदते ता ठौर द्रव्य निकसतो ता उपर मांठी जारिके छि आवते परि
 द्रव्यमे रक्षस न करते नारायणदास ऐसे लागी हुते सो अेक दिन
 नारायणदास सोयत हुते तहां आठके आसपास द्रव्यके ढेर अयेहुते
 तव नारायण दास देखेतो आठ के आसपास द्रव्यके ढेर अयेहै तव
 नारायणदासने बनीछुसो कही न्ने जेठी जेगि छी धरमे बिगार
 पहुत अपो है जुहारिके कूरो सय आहिर जारि आव तय नारायण
 दासतो वरहेमे देह कुतको गये पाछे बनीछुने सोछ कीयो सव जुहारिके
 कूरे कीनाछ आहिरि जारी दीनो नगे सय दीप जारी पाछे नारायण

दास ज्ञान करिके मंदिरमे गये तय सेवा सिंगार सय करिके श्री हाकुर-
 ७ के सामे देखे सो श्री हाकुर ७ ने नारायण दासको अति सुंदर दर्शन
 दीयो तय अति प्रसन्न श्री हाकुर ७ को देखिके नारायण दासने कछो न्हे
 महाराज यह घटा कलिके दिनही है न जनने कहां परसेगी पाछे आपही
 कछो न्हे यह घटा श्री आचार्य ७ महा प्रभुनको सरवर है उहां पर-
 सेगी पाछे नारायण दास श्री गोकुल चंद्रमा ७ को राजभोग स-
 मर्पिके बाहिर आय जेठे तय -हटो भरी आयो न्हे श्री हाकुर ७ को न
 जातिसो आरोगत है ऐसा गियार मनमे लाये तय भती ७ ने कही
 न्हे श्री आचार्य ७ महाप्रभुनके सेवक जहां भोग समर्पत है सो श्री
 आचार्य ७ महाप्रभुनकी कानिते आरोगत है सो तुमतो श्री आचार्य-
 ७ महाप्रभुनके सेवक परम कृपापात्र भगवदीयहो ताते तुमारो समर्थो
 क्यो न आरोगिके तुम संदेह क्यो करतहो तय नारायण दासने कछो न्हे
 भेटी आरोगे जय जनिये तय कोछ जैअव अपने घर आय अयानक
 महाप्रसाद लेय तय जनिये न्हे श्री हाकुर ७ आरोगे होयगे जैअव
 उपर नारायण दासको ऐसो भाव हुनो.

॥ आर्ताप्रसंग ॥१॥

जहुरि ओक दिन नारायण दास श्री गोकुलचंद्रमा ७ को सिंगार
 करि रसोद्यमे गये तहां सिंगार भोगको सिद्धि करिके सिरायवेको थार
 धरयो हतिनमे ओक वैअवन नारायण दासके पास आयके पधार्थ दीनी
 न्हे श्री आचार्य ७ महाप्रभु श्री गोकुल ते पधारत है सो नारायण
 दास सुनतही ताती आरिको उपरामे भेल श्री हाकुर ७ को भोग समर्पि
 उतावले श्री आचार्य ७ महाप्रभुनके दर्शनको आये. तय आयके श्री
 आचार्य ७ महाप्रभुनके दर्शन करिके दंडोत दीनी सो श्री आचार्य ७
 महाप्रभुनके सरनारिंद उपर मांथो भेल रहे तय नारायण दासको मांथो
 पकरि आप श्री हरतसो उड़ायो और पूछो न्हे श्री गोकुलचंद्रमा ७ के
 उहां कहा समय है तय नारायण दासने कही न्हे महाराज आपही
 सिंगार भोग समर्पिके आयो हें सो सुनिके श्री आचार्य ७ महाप्रभु
 तत्काल पधारे तय जतही ज्ञान करिके मंदिरमे हाथ धोय आयमनकी
 आरि हाथमे लेके भोग सराय ओको मंदिरमे पधारे तय भीतर नयके
 देखे तो श्री गोकुल चंद्रमा ७ के अहस्त आरिसो भरे है और ओहत
 कमल अँसि रहे है तय श्री आचार्य ७ महाप्रभुनने श्री गोकुलचंद्र-
 मा ७ सो कही न्हे महाराज ओहस्तको ओ अँसरहेहो तय श्री गोकुल
 चंद्रमा ७ ने कही न्हे तुमको आये जनिके ओको नारायण दास तातो

ખીરિ સમર્પિ કે તુમ્હારે પાસ ગયો સો ખીરિ મેરે હાથસોં તાતી લાંગી
 સો મેને થોરીસો આટિ કે હાથ ઝૂટ કે સો સગ મંદિરમે છોટ લાગીહે ઐર
 મેરે હાથ ઐર ઝોટ રાતે બઝે હૈ સો આ ગોકુલચંદ્રમાજી કે હાથ ઐર
 ઝોટ અજાણું લાગેહે પાછે આ આચાર્યજી મહાપ્રભુનને ખીરિ પંખાસોં
 સોરી કરિ ભોગ સમર્પિ કે બાહિર આએ તખ નારાયણદાસસોં ખીન્
 ઐર કહ્યો જો તેને આ ઠાકુરજીકો તાતી ખીરિ સમર્પિ તખ નારાયણ
 દાસને આ આચાર્યજી મહાપ્રભુનસોં ખીનતો કીની જો મેં રાજકો
 પધારે જનનિ કે ઉતાવલો રાજ પાસ આયો તખ આ આચાર્યજી મહા
 પ્રભુનને કહી જો આજ પીછે ઐસો કામ કબહુ મતિ કરિયો પાછે
 સમય બપો તખ આ આચાર્યજી મહાપ્રભુનને ભોગ સરાયો તખ આ
 ગોકુલચંદ્રમાજીને આ આચાર્યજી મહાપ્રભુન કે દોડિ આ હરત પકરિ કે
 કહ્યો જો તુમ ખીરિ મહાપ્રસાદ લેડ તખ આ આચાર્યજી મહાપ્રભુનને
 કહ્યો જો મહારાજ જાતિ વ્યવહારકી કડિત હૈ તખ આ ગોકુલચંદ્રમાજી
 ને કહ્યો જો યહ મેરી આજ્ઞા હૈ તાતે તુમ કધુ વિચાર મતિ કરો
 ખીરિકો મહાપ્રસાદ લેડ તખ આ ગોકુલચંદ્રમાજીને વીરકો મહાપ્રસાદે
 સો અપને આગેહી આ આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો લિવાયો તખ આ
 આચાર્યજી મહાપ્રભુનને લીંગો તા દિન તે વીરિ અનસખડી મે હોત
 હૈ નારાયણદાસસોં આ ગોકુલચંદ્રમાજી ઐસી બાતિ સેવા કરવાવતે વે
 નારાયણદાસ ઐસે બગવદીયહે તાતે આ ગોકુલચંદ્રમાજી ઐસી કૃપા કરતે.

॥ ખાર્તા પ્રસંગ ૧૨૨ ॥

બહુરિ કીતેક દિન પાછે નારાયણદાસકી દેહ થકી સો બહુત
 આસકિત બાઈ તખ એક દિન આ ગોકુલચંદ્રમાજીને નારાયણદાસ સોં
 કહી જો નારાયણદાસ તુ કધુ માંગિ તખ નારાયણદાસને કહી જો
 મહારાજ હું યહ માંગતું જો તુમ આ ગુસાંઈજીકે ઘર પધારિ સેવા
 કરવાયો નારાયણદાસકે મનમે યહ જનની આ ઠાકુરજી ઐર કહું સુ-
 ખન માનેગે સેવા આછી બાતિસોં ન હોયગી સો નારાયણ દાસને
 અંત સમે આ ઠાકુરજીકે પાસ યહ માંગો પાછે કિતેક દિનમે નારા-
 યણદાસકી દેહ છુટી તખ આ ગોકુલચંદ્રમાજીને કિતેક દિન તાંઈ
 કૃષ્ણદાસ રવામી કે પાસ સેવા કરવાઈ પાછે આ ગુસાંઈજીકે ઘર મથુરા
 મે પધારે સો આ ગુસાંઈજીને આ રઘુનાથજીકે માંયે પધરાય દીએ સો
 વે નારાયણદાસ જલ્લયારી આ આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે ઐસે કૃપા
 પાવ બગવદીયહે તાતે ધનકી વાર્તા કહાં તાંઈ લિખિયે.

॥ ખાર્તા પ્રસંગ ૧૨૩ ॥ બૈશ્વ ૧૧૪૪ા સંવંધ ૧૧૫૮ ॥

अब श्री आचार्यजी महोंप्रभुन के सेवक एक क्षत्राणी महावनमें रहती ताकी वार्ता है.

सो अेक सभे श्री आचार्यछ महाप्रभु पृथ्वी परिकृमां करत करत महावन पधारे सो वाक्षत्राणुओ यारि स्वरूप प्रप्रिभअेहे सो आ-
रो स्वरूप श्री आचार्यछ महाप्रभुनके आगे आनि राखे सोतिन
यारो स्वरूपनके नाम अेक तो श्री नवनीत प्रियाछ और अेक श्रीगो-
कुलचंद्रभाछ और अेक श्री ललीत त्रंजंगीछ और अेक श्री ला-
डीलछ अे यारयो स्वरूप श्री आचार्यछ महाप्रभुनने यारी वैभवन
के माये पधराय दीअे सोयाभाति श्री गोकुलचंद्र भाछ तो नारायण-
दास अल्लयारी के माये पधराय और श्री लाडीलछ लपदास क्षत्रीके
माये पधराअे और श्री ललीत त्रंजंगीछ वे वा क्षत्रीके माये
पधराअे और श्री नवनीत प्रियाछ गज्जन धावन के माये
पधराअे याभाति यारयो स्वरूप यारी वैभवनके माये पधराय दीअे
तय यारयो वैभवन सों श्री आचार्यछ महाप्रभुछनने कछो गे
ये मेरे सर्व स्वहैं सो स्वरूप तुम्हारे माये पधराअेहे सो छनकी सेवा
तुमनीकी भातिसों करियो और तुमसों जय सेवा नहोय आवे तय
हमारे घर पधराय जैयो पाछे श्री नवनीत प्रियाछने तो कछुकदिन
गज्जन धावनके माये सेवा करवाछ पाछे श्री आचार्यछ महाप्र-
भुनके घर पधराअे सो सयतो गज्जन धावनकी वार्तामे लीज्योह
और श्री गोकुलचंद्र भाछने कितेक दिनतांछ नारायणदास अल्लयारी के
माये सेवा करवाछ पाछे कृष्णदास स्वामीके पास सेवा करवाछ पाछे
श्री गुसांछछके घर पधारे पाछे श्री गुसांछछने श्री रघुनाथछ के
माये पधराअे सो प्रकार नारायणदास अल्लयारीकी वार्ता मे लीज्योह
और श्री लाडीलछके प्रकार सय लपदासकी वार्तामे लीज्योह सो
अय श्री आचार्यछ के कुनमे भिराजतहैं और श्री ललीत त्रंजंगीछ
अंतर्धान भअे सो प्रकार दयाक्षत्री कपूरकी वार्तामे लीज्योह सोवह
क्षत्राणी श्री आचार्यछ महाप्रभुनकी अेसी कृपापात्र भगवदीयही
ताकी वार्ता कहांतांछ लिजिये.

वार्ता प्रसंग ॥१॥ संबंध ॥५॥ वैभव ॥१५॥

अवधूती आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक

जीयदास क्षत्रीसूर तीनकी

वार्ता लिख्यते.

सो जयदासके भाये श्री आचार्यजी महाप्रभुनने श्री लाडिले
 छुकी सेवा दीनी सो जयदासके पास श्री लाडिलेजने आरि पहर सेवा
 करवाध सो जयदासके आरि भेटा हुते तिनमे पुरषोत्तमदास छवील
 दास धन दोड भाधनने कोध अके दीन सेवा कीनी, पाछे दोड भा-
 धनके संतती न भध, तम धनके पाछे धनके मांमां कृष्णदास ओ-
 पडा हुते, तिनके भाये श्री लाडिलेज पधारे सो कितेक दिन तांघ
 कृष्णदास ओपडा सों सेवा करवाध सो बली भांतिसों सेवा कीनी,
 सो अके सभे महाभरी आध सो कृष्णदासके घरके सभ कुंयकी देह
 छुटी तम कृष्णदास अकेले रहे तम कृष्णदासके मित्र हरज तथा
 मयुरामल क्षत्री हुते सो कृष्णदास तहां आय रहे सो कितेक दिनतांघ
 कृष्णदासने और हरजने दोड मिलीके सेवा कीनी पाछे कृष्णदासकी
 देह छुटी तम हरजभाधने डे अर्पे लों सेवा कीनी पाछे श्री गुसां-
 धजके घर पधारे सो श्री लाडिलेज अम गिरान्त है सो व
 जयदास श्री आचार्यजी महाप्रभुनके जैसे परम कृपापात्र भगवदीय
 हे सो धनकी आनीको पार नाही सो कहांतांघ लिख्यते.

॥ आर्ताप्रसंग ॥ ११॥ जैष्ठ्य १६॥ संवत् १०॥

अवधूती आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक

देवाक्षत्री कपूर तिनकी

वार्ता लिख्यते.

सो देवा कपूर के भाये श्री आचार्यजी महाप्रभुनने श्री ललित
 त्रभंगीछुकी सेवा पधराय दीनी सो देवा कपूरकी नव लों देह रही
 तम लों सेवा कीनी तापाछे देवा कपूरकी स्त्रीकी देह छुटी ताको संस्कार
 करि आये तापाछे मंदिर उधारेके देजे तो श्री हाकुरज नाही और
 सामग्री सब धरी है अके श्री हाकुरज नाही है सो जने कहां अंतर
 ध्यान भये याते यों जनी परी जे देवा कपूरके आरि भेटा हुते परि
 उनके पास सेवा न करवाध श्री हाकुरज तो स्नेहके असहै सो भगवद
 धिच्छा ऐसी ही भध ताते देवा कपूर तथा देवा कपूरकी स्त्री श्री

आचार्यजी महाप्रभुनके ऐसे कृपापात्र भगवदीयहे ताते धनकी वार्ता
कहातां लिखिये.

वार्ता प्रसंग ॥१॥ संबंध ॥६॥ वैश्व ॥१॥

अवधूती आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक दिनकरदास सेठ तिनकी वार्ता.

सो दिनकरदासको कथा के उपर बहुत इच्छिती सो श्री आचार्य
जी महाप्रभु आप आउलमे कथा कहते तहां दिनकरदास नित्य सु-
नते सो एक दिन दिनकरदास रसोई करत हुते सो आगे साज्या
हुतो उपरा पराय दानिहे लीटी करी राजी हुती धनमे श्री आचार्य
जी महाप्रभुनको सेवक जल धरीया सो श्री डाकुरजीको जल भरी
वेको आपो तय दिनकरदासने पुछे जे सीआचार्यजी महाप्रभु कहा
करतहैं तय वाजल धरियाने कछो जे पोथी जोतही आप कथा कहेंगे
तय दिनकरदासने कासीही अंगी करी लीनी सेकी नाही वेगी डी वख
पहरीके आपो आप के कथा सुनी श्री आचार्यजी महाप्रभु कथा कहि
रहे हे तय वाजल धरियाने श्री आचार्यजी महाप्रभुन से कछो
जे महाराज दिनकरदासने कासी अंगी करी लीनी सेकीहु नाही त-
य दिनकरदास से श्री आचार्यजी महाप्रभुनने कछो जे तु कासी
अंगी करी क्यो आप आपोहैं तय दिनकरदासने कछो जे महाराज
अंगी करी तो नित्य लेउगो परीयह अमृत कथा कथसुनुंगो तय श्री
आचार्यजी महाप्रभुनने कछो जे आप ते तु रसोई करी श्री डाकुर-
जीको भोग समर्पि प्रसाद लेछि पलुंमिके जय आपो तय पोथी
जोतुंगो तरे आपोविना कथा न कहेंगे आज ते हमारी कथाको ओ
तातु ताते तु निश्चित होय के आपो तयता दिनते दिनकरदास जे
गीही रसोई करी भोग समर्पि प्रसाद लेके जय कथाके समय आवते
तय श्री आचार्यजी महाप्रभु पोथी जोतते सो वे दिनकरदास सेठ
श्री आचार्यजी महाप्रभुनके ऐसे कृपापात्र भगवदीयहे सो धनकी
वार्ता कोपार नाही ताते आप कहातां लिखिये.

वार्ता प्रसंग ॥१॥ वैश्व ॥१॥ संबंध ॥६॥

(५५)

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुन के सेवकमूकंददास कायस्थ नाकीवार्ता.

सो मुकंददास आप किय हुने सो कवित करत सो कवित अहुत
कीयेहै श्री आचार्यजी महाप्रभुनके तथा श्री गुसांईजी के तथा श्री
ठाकुरजीके अहुत कवित कीयेहै और मुकंद सागर ऐक ग्रंथ कीयेहो सो
ऐक समे मुकंददास उज्जैन के कारकुन होय के आये तय तहां के
पंडीत सय आचमिले तय पंडीतनने मुकंददास सों कछो गे तुम
हमारे पास श्री भागवत सुनो तो सुनावे तय मुकंददासने कछो गे
तुम हमारी भागवत जनत हो तय उन पंडीतनने कह्यो गे तुम्हारी
कहा श्री भागवत न्यारोहै तय मुकंददासने ऐक श्लोक को व्याख्यान की-
यो पाछे महीना जों सुनायो परी आप काहु पास कथा न सुनी कोडि
पंडीत कदासीत व्याख्यान करतो ताको अहुत भाति दुःख न दैके आवते
गे कहिते सुबोधनी मे अहुत प्रवेशहो मुकंददासको श्री आचार्यजी
महाप्रभुनके सरणु कमणपर द्रवता हुती ताते सुबोध नीरुद्ध ३५
हुती ऐसे करत करत कितनेक दिनमे उज्जैनमे मुकंददासको देह छुटी
तयकाहु वैष्णवने श्री आचार्यजी महाप्रभुनके आगे आय कही गे
महाराज मुकंददासने अवंतिका पाछ तय आचार्यजी महाप्रभुनने
कह्यो गे ऐसे मति कही ताते ऐसे कही गे मुकंददासको अवंतिकाने
पाछे सोये मुकंददास श्री आचार्यजी महाप्रभुनके ऐसे परम कृपापात्र
भगवदीयहै ताते छिनकी वार्ता कोपार नाहों सो कहांतांछ लिजिये.

वार्ता प्रसंग ॥१॥ संबंध ॥६३॥ वैश्व १८.

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक
प्रभूदास जलोटा क्षत्री सीहनंदके
वासी तिनकी वार्ता.

सो प्रभुदासके सेव्य ठाकुर श्री मदनमोहनजी सो राजनगर सी-
कंदर पुरमे जैठे हे सो जयश्री आचार्यजी महाप्रभु मथुरा पधारे तय

પ્રભુદાસ સાથે તમ એક દિન શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ આપ સંઘ્યા વંદન ફેરીકે જ્ઞાન કરત હોતે વિશ્વાંતિકે ઉપર તહાં ઐશ્વર્ય સારી પાંચ વૈકે હે તવતહાં રૂપ જ્ઞાનન કૃત્ત ચૈતન્ય કે સેવકને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનસો પુછો જોયે ઐશ્વર્ય કોન હૈં તમ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જોયે અમરિ સેવક હૈ તવ રૂપ સ્નાતનને કહ્યો જોયે એસે દુર્લભ ક્યો રહતહૈં તમ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યોજો મે ઇતકો બહુત વરજે જો તુ મયા માર્ગમે મતિ પરી પરી ઇત મેરો કહ્યો ન માન્યો તાકો ફલયે ભોગતહૈં પરી રૂપ સનાતન કષ્ટ સમજે નાહીં તમ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે દર્શન કરી કે રૂપ સનાતન તો ગમે પાછે કિતેકદિનમે એક વૈશ્વ રૂપ સનાતન કે સાથકો શ્રી જગન્નાથજી કે દર્શનકો ગયો તહાં કૃત્ત ચૈતન્ય મિલે તમ કૃત્ત ચૈતન્યને વા ઐશ્વર્ય સો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે કુસલ સમાચાર પુછે ઐશ્વર્ય કહ્યો જો નીકે હૈં કહાં મીલે હોતે કહા કરત હોતે તવ વા વશ્વને કૃત્ત ચૈતન્ય સોં કહ્યો જો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ મયુરો પધારે હોતે ઐશ્વર્ય વિશ્વાંતિકે ઉપર મીલે હોતે બહુત નીકેહૈં ઐશ્વર્ય શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે દર્શનકો રૂપ સનાતન હું ગમે હોતે વિશ્વાંતિકે ઉપર સો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ સો રૂપ સનાતનને ઐશ્વર્ય વૈશ્વકી વાત પુછી જોયે એસે દુર્લભ ક્યો રહતહૈં તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહી પ્રભુદાસકી વાત કહી જો મે ઇતકું બહુત વરજે પરી ઇત મેરો કહ્યો ન માન્યો તાકો ફલયે ભોગતહૈં સો યહવાત મુનીકે કૃત્ત ચૈતન્યકો મુઠ્ઠા આઈ સો એક મહુર્તિ લોં મુઠ્ઠા રહી પાછે સાવધાન બએ તમ ફેરી પુછો જો તુમને કહાવાત કહી તમ વા ઐશ્વર્યને ફેરી કહ્યો જો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો યા માર્ગમે મતી પરી તમ કૃત્ત ચૈતન્યકો ફેરી મુઠ્ઠા આઈ સો દોષ મહુર્તિ જોં રહી પાછે ફેરી સાવધાન બએ એસે તીનીવાર પુછો સો તીન્યો વાર મુઠ્ઠા આઈ ચૈતનીવાર ફેરી વા વૈશ્વર્ય સો પુછી જો કહા કહી તવવાને કૃત્ત ચૈતન્ય સોં કહીજો અમ ગોયે કહી ન જાય જો યહ વાત એસી હૈં જો કેવળ ખીરહી હોય સો જાને રૂપ સનાતન કહા જાને.

॥ આર્તાપ્રસંગ ॥ ૧ ॥

ઐશ્વર્ય એક સમ પ્રભુદાસને પેગો રસોઈ કરી સો દારિ તો કાચી રહી ઐશ્વર્ય અંગાકરી જરગઈ તવ પ્રભુદાસકે મનમે આઈ જો એસી સામગ્રી શ્રી ઠાકુરજીકો કહા સમર્પૂ સો ચરણોદિકે મેલિકે પ્રસાદ લિયો ઐશ્વર્ય શ્રી ઠાકુરજી તો વાટ દેખત હી રહૈ જો પ્રભુદાસ ભોગ

समरपक्षगो और मे आरोहुंगो और प्रभुदासने तो विगरी साम-
 ग्री जनके न समर्प्यो तब श्री हादुरलुने श्री आचार्यलु महा प्रभुन
 सेां कही जे आन भोको प्रभुदासने भाग समर्प्यो नाही जेने वाट
 देखी जे अब भोको प्रभुदास भाग समर्प्यो गो औरमे आरोहुंगो
 परि प्रभुदासने भाग न समर्प्यो तब उत्थापनके सभे प्रभुदास दर्शन
 को आये तब श्री आचार्यलु महा प्रभुनने प्रभुदास सेां कही जे
 आन तेने श्री हादुरलु के विनुं समर्प्ये प्रसाद लीयो तब प्रभुदासने
 साग्य वात कही जे महाराज दारितो काय रही और अंगा करी
 नरि गह ताते ऐसी सामग्री ननि भाग समर्प्यो नाही अरुणादिक
 भजिके प्रसाद लीयो तब श्री आचार्यलु महा प्रभुनने कही जे ऐ
 सी रसोई क्यों करी श्री हादुरलुनेतो वडीवारसेां वाट देखी जे प्रभु-
 दास भाग समर्प्येगो और मे आरोहुंगो ताते तेने ऐसी रसोई
 क्यों करी सावधान हैं के क्यों न करी पाछे सावधान हे के करन जागे.

पार्ता प्रसंग. ॥ २ ॥

और ऐक सभे श्री आचार्यलु महा प्रभु वृजमे पावधारे हुते
 तब प्रभुदास साथ हे तब ऐक दिन श्री आचार्यलु महा प्रभुनने
 वृजमे श्री गोवर्धन के निकट स्थल भाग धरायो पाछे भाग सरायो
 तब प्रभुदास सेां श्री आचार्यलु महा प्रभुनने कही जे प्रसाद लेइ
 तब प्रभुदासने कही जे महाराज जेने स्नान नाही कीनो तब श्री
 आचार्यलु महा प्रभुनने प्रभुदास सेां कही जे तु देखि तब श्लोक करी
 के दीयायो सेां.

श्लोक. वृक्षे वृक्षे वेणु धारी पत्रे पत्रे चतुर्भुज ॥

पत्र वृन्दावनं तत्रे लक्ष्या लक्ष कथा कुतः॥१॥

जलादिभिः रजःपुन्यं रज सोपि जलंवरं ॥

पत्र वृन्दा वनं तत्र श्रानाश्रानं कथा कुतः॥२॥

यह श्लोक पढ़ाके प्रभुदासको दीयायो वृजको स्वरूप वृक्ष वृक्ष विषे वे-
 णु धारी पत्र पत्र विषे चतुर्भुज देखि जांतीको प्रभुदासको दर्शन
 करवायो ऐसी साद्रस्य वृजको स्वरूप दीयायो पाछे प्रभुदासने प्रसाद
 लीयो दंडोत करीके प्रभुदासके उपर श्री आचार्यलु महा प्रभुनकी ऐसी
 कृपा हुती सो आपते कृपा करीके वृजको स्वरूप दीयायो.

॥ पार्ता प्रसंग ॥ ३ ॥

ઐર એક સમે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ આપ મંદીર મેં હુને તવ એસી મનમે આઈ જે શ્રીહાકુરજીકો ભોગ સમર્પયે સો દહીકો ભોગ સમર્પયે તાસમે પ્રભુદાસ વાહીર હુતે સો પ્રભુદાસને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે અંતઃકરનકી જાની તવ પ્રભુદાસ વાહીર ગએ તવ ગામે જાય કે એક અહીરી મીલી તાસો પુછો જેતેરે દહી હૈ તવ વા અહીરીને કહ્યો જેહાં દહીહૈ તવ પ્રભુદાસને કહ્યો જે લા ઉતવ અહીરી દહાલે આઈ તવ પ્રભુદાસને કહ્યો યાકો મોળ કહી તવ વા અહીરીને કહી જે તુ મોકો કહા દેયગો તવ પ્રભુદાસને કહ્યોજે તુ માંગેગો સો દેહગે તવવા અહીરીને કહીજે એક ટકા દે ઐર કહા મુક્તિ દેયગો તવ પ્રભુદાસને કહ્યો જે વહ તો ટકા લે ઐર તોકો મુક્તિ દીની તવવા અહીરીને કરીજે તુ મોકો લીખી દેજો મુક્તિ દીની તવ પ્રભુદાસને લીખી દીની ઐર દહી લેકે ઘર આએસો દહી ભીતર દીપો તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને વહ દહી ભોગ સમર્પ્યો સો શ્રીહાકુરજી આરોગે સો વહ દહી અતી સ્વાદ ભયો પાછે યુસાંધદાસ સાંજ કે સમે દર્શનકો આએ તવ વહ વાત શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન સો કહી જે મહારાજ પ્રભુદાસને દહાકે ઉપર મુક્તિ દીની સોલખી આએ તવ શ્રી મહાપ્રભુજીને પ્રભુદાસ સોં પુછી જે પ્રભુદાસ વહ દહી અતીસ્વાદ ભયો હુતો સો તેને યાકો મોલ કહા દીપો હુતો તવ પ્રભુદાસને કહ્યો જે મહારાજ વા અહીરીને એક ટકા ઐર મુક્તિ માગો સો એક ટકા ઐર મુક્તિ દીનીતવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યોજે તેને કહ્યુ નદીનો તવ પ્રભુદાસને કહી જે મહારાજ હું કહા કરું જે મોપે મોગ્યો હુમે સોદીનો જે ભક્તિ માગતી તો ભક્તિ દેતો પાછે વા અહીરીકી સખીને કહ્યો જે તો કો તો ડગ લીનો તવ વા અહીરીને સખી સોં કહ્યો જે તુ કહા જાને યે વડે ભગવદ ભક્તહૈ ઇનકો વચન સત્યહૈ તવ કિતનેક દીન મેં વા અહીરીકી દેલી છુટી તમયમ ફુત આએ ઇતને મેં વિશ્નુફુત હુ આએ સો આપસમે ઝગરન લાગે તવ યમ ફુતન સોં વિશ્નુફુતને કહી જે યાકો તો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સેવક પ્રભુદાસને મુક્તિ દીનીહૈ સો કાગદ યાકી સાડી કે ખુટતે બંધોહૈ સોવહ વાત વા અહીરીકે સમે સોદેરને સુતી પરી આખીત ન દેખે પાછે વા અહીરીકો વિશ્નુફુત લે જન લાગે તવ વા અહીરીને વિશ્નુફુતન સોં કહ્યો જે મરી સખી કો દર્શન દેઉ વાકો અવિશ્વાસહૈ પાછે વિશ્નુફુતનને વાકો દર્શન દીનો તવ વહ કહન લાગી જેમો હુકો લે જાઉ તવ વિશ્નુફુતનને કહી જે હમારે હાથ કહાહૈ હમતો આગ્યા કરી હૈ તાતે તુ પ્રભુદાસ સોં કહી તવવહ સખી પ્રભુદાસકે પાસ આ-

ई तब प्रभुदासने बाकी श्री आचार्यजी महाप्रभुनके पास नाम दी-
वायो तब बाहुको कार्य लयो पाछे विरनुहुत वा अहीरीको ले गये तब
बाकी भुक्ति लब्ध पाछे वा अहीरी के सगे कुटुम्बने बाकी साडीके चुरते
कागद पौत्रीके देखो तब बांयके रोयत ते रहे सो प्रभुदासको श्री आ-
चार्यजी महाप्रभुनकी कृपा ते ऐसी सामर्थ्य हुती सोवे प्रभुदास वरे
भगवदी यहै ताते मनकी वार्ता कलाताई लिखाये.

वार्ता प्रसंग ॥४॥ वैश्रव ॥२॥ संबंध ॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुन

के सेवक प्रभुदास भाट सी

हनुंद के तिनकी वार्ता.

सोवे प्रभुदास भाट श्री हाकुरजी सेवातीकी नांती सों करने
सो बहुतदीन सेवा करत बीते पाछे बृद्ध लयो तब बहुत आ शक्ति
लये तब नानी जे यह देह दीन आरी पांयमें छुटेगी तब सावधान-
ता छुटी असावधान लये तब सगरे मीनकि प्रभुदासको प्रथोदीक
तीर्थ है तहां लगये जब प्रथोदीक आयो तब सावधान लये आप्नी
पौत्रीके देखे तो प्रथोदीक तीर्थहै तब प्रभुदासने कही जे भोको यहां
को लाये हो तबसगरे ज्वननने कछो जे यह प्रथोदीक तीर्थहै तुम्हारी
अंत अवस्था देखीके लायेहै तब प्रभुदासने कही जे भोको प्रथोदीक
सो कहां कामहै भो तो श्री आचार्यजी महाप्रभुनको सेवक हो गोको प्र-
थोदीक कहां कृतार्थ करेगो भोको वरस अकलां महा राप्पोग तो उमरी
हली यहां न छुटेगी ताते भोको सीहनुंद लेखलो जब अपने श्री हाकु-
रजी के मरम्ब दे भुंगो तब देह छुटेगी तबदीन पांय सात लो राप्पे
परीदीन दीन प्रभुदासको सररी नीकोलयो सावधान लये तबकिर सी-
हनुंद ले गये तब अपने सेय श्री हाकुरजी देखे दर्शन करीके दंडोत कीनी
तब प्रभुदासने श्री हाकुरजी सों कछो जे श्री आचार्यजी महाप्रभुने तुमको
भरे भांये पधरायहै और येतो वावरे लोग तुम्हारी आश्रय छुड़ाव
के भोको तीर्थ आगे लगये परी श्री आचार्यजी महाप्रभु ऐसी को
करे जे भरी देह तीर्थ पै छुटे पाछे श्री हाकुरजी सेवा सिंगार करिके
वेगी वेगी भाग समर्थ लोग सराय अनोसरकियो पाछे सवनते कछो
जे तुम वेगी वेगी प्रसाद लेउ तापाछे भरी देह छुटेगी तबसब
प्रसाद ले चुके तबसवन सों प्रभुदासने ऐसी करन कछो और प्रभुदा-
सने तत्काज देह छोडी पाछे सीहनुंद में अंक करत सोधरी हुतो सो

प्रभुदासकी निंदा करन लागे और कबो नो प्रभुदास प्रथोदीक ते छत्रो फिर आयो और सोहनंद मे रह छोडी ऐसा निंदा करतो सो अके दिन रात्रिको सोयो हुतो तहां कोइ सारी जने हाथ में मुगदर लेके आये सो कीरत मोधरीको बहुत मास्यो तव कीरत मोधरीने कबोने पुत मोको क्यो मारतहो तवउन कहो नो प्रभुदासकी निंदा तु क्यो करतहै तव कीरत मोधरीने कबो नो अवमे निंदा न कइंगो और बहुत मनुहार करी तवउन कबो नोतु करी निंदा कइंगो तो तोको याही भांतिसां मारेगे तवकीरती मोधरीने कबो नो अवते निंदा न कइंगो भक्ती कइंगो पाछे स्तुती करन लागे तव प्रभुदासकी बात सजे तव कीरत मोधरीहै जेव वडे महापुरुषहैं तव और लोग कहन लागे नो पहले तो तुम प्रभुदासकी निंदा करत हुते और अवगतुती क्यो करत हो तव सवन को कीरत मोधरीने अपने देहकी व्यवस्था दिआछ और कबो नो रात्रिको कोइ सारी जने आये मारमार हाड चूरन कियो ताने भगवदीयकी निंदा सर्व थान करनी और नो करे तो या लोकमें यहि हाज होय और परलोकमें अत्रार नई नय सेवै प्रभुदास भाउ श्री आचार्यछ महा प्रभुनाके अपे कृपा पाव भगवदीय है ताते धनकी वार्ता कहां ताछे लिजिये

॥ वार्ता प्रसंग ॥

॥ वैश्रवा २१ ॥

अवधू आचार्यजी महा प्रभुनके सेवकपुरुषोत्तम

दास आगरेमें राजघाट उपर

रहत हुने तिनकी वार्ताहै

सो अके सभे श्री गुसांछछ आगरे पधारेहुते तव पुरुषोत्तम दासके घर उतरे तव पुरुषोत्तम दासकी स्त्री छिपि रहि तव पुरुषोत्तम दाससां श्री गुसांछछने पूछो नो तेरो स्त्री कहां गहहै तव पुरुषोत्तम दासने कबो नो जनेछ टुट्टी होयगी पाछे श्री गुसांछछ बेगि बेगि रसोछ करि दारि भाति साक सार पांच करे तव रोटी बेजिबे की बेरि पुरुषोत्तम दासकी स्त्री आछ तव श्री गुसांछछने पूछो नो अवलो तु कहां ही तव पुरुषोत्तम दासकी स्त्रीने कबो नो राज कछु काम करत ही पाछे पुरुषोत्तम दासकी स्त्रीने रोटी बेजि बेजि दीना तव रसोछ सिद्धि भछ तव श्री गुसांछछने श्री हाकुरछको भाग

समर्थों पाछे समयानुं सार भाग सराय पाछे यही थार कठोरा पड-
 गो सब उनपावनमे श्री गुसांभंछु सों रही जे भोजन करिये तब
 श्री गुसांभंछु ने कछो जे येतो श्री हाकुरंछु के पात्र हैं धनिमे
 भोजन कैसे करे ताते हम धन पावनमे भोजन न करेगे तब पुश्पो-
 तमदास तथा उनकी स्त्रीनि कछो जे महाराजकी कृपा ते कछु द्रव्य
 निवरो नाहो और पावन जे भगामेगे आप धनमे भोजन करिये
 तब श्री गुसांभंछु भोजन करनेको जेते तब पुश्पोतमदासकी स्त्री श्री
 गुसांभंछु के पास जैही के पंप्पा करने लागी और कछो जे महाराज
 और सामग्री आरोगो तब श्री गुसांभंछुने कछो जे मेकि इयेगी
 सो मे आरोगुंगो तब पुश्पोतमदासने कछो जे महाराज श्री नंदराय
 छुके घर कैसे आरोगत हो जेसे कहिके स्त्री पुश्प दोनो जने श्री गु-
 सांभंछुकी बहुत सामग्री जियाय सो तिनके संकोयके जिये श्री गुसां-
 भंछु कहे जे तुम कहोगे सो करेगे तब भोजन कीजे पाछे अपने
 सेव्य श्री हाकुरंछुकी सेवा उपर पिछोरा जियाय श्री गुसांभंछुकी
 पौदाजे पुश्पोतमदास यरण सेवा करने लागे स्त्री पंप्पा करने लागी
 पाछे घड़ी जेक रहिके श्री गुसांभंछुने दौकनसो कछो जे अब तुम
 जयके महाप्रसाद लेकि तब उन कछो जे महाराज महा प्रसाद तो
 नित्य लेतहैं परि तुम्हारी सेवा कम करेगे सोवे स्त्री पुश्प दौक जने
 श्री आचार्यंछु महाप्रभुने जेसे कृपा पात्र भगवदीय है ताते धनकी
 जाती कहां तांछ जियीजे, ॥ वार्ता प्रसंग ॥ वैभव ॥ २२ ॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभून केसेवक

त्रपुरदास कापस्थ सेरगढ के

वासी हुने तिनकी वार्ता.

सो त्रपुरदासकी श्री आचार्यंछु महा प्रभुन उपर तथा श्री
 गोवर्द्धननाथछुके जिये बहुत समत्व हुनो जहां जैडि ते जहां हाडे
 होते तहां श्री नाथछु को पीडित देखे जैडिते पीडि देखे हाडे नहोते सो
 त्रपुरदास जेक तुरकके याकरी करते परगना बहुत कमायो जे कछु व-
 स्तु आवती सो पहले श्री नाथछुको पहुचावते. और साक साजन
 पहुचावते जेसे सदा सर्वदा क्यते सो जेक दिन वा तुरकने त्रपुरदास
 को अंधी आनि मे दीजे और कछो जे तेने भरो द्रव्य बहुत आयो
 है सो जय रह तुरक सोनो तब कोडि याही जने हाथमें मुगदर सेके
 आये सो आये वा तुरकको आठते आधो पठिक बहुत भाँता तब

वा तुरकने कबो जे तुम मोक्ष क्यो भारत है तव उनने कबो जे तेने
 त्रपुरदासको भेदीयाने में क्यो दीयो है तव यह तुरक बहुत बिल वि-
 लाने हा हा करिके नांकी भूमिमें धरतीके उनसें कबो जे मोक्षों तुम
 भारी मती में अवही त्रपुरदासको छोडत हो तव उन कबो जे त्रपुर-
 दास को न छोडगो तो हम याहा भांती सों नित्य मरेंगे जैसे कबो
 तय वे तो गये तव वा तुरकने अपने अपने लोगन सों कही जे
 त्रपुरदास को भेदीयाने में ते अवही छोडी देउ तव मनुष्य त्रपुरदास
 को न छोडने गये तव त्रपुरदास ने उनसें कबो जे अवतो रात्री
 बहुत गह है ताते सवारे छोडि यों तय वे मनुष्य किसी आये और
 वा तुरक सों कबो जे साहीव त्रपुरदास कहतहै जे अवतो रात्रि अ-
 बहुत गह है सवारे छोडिगी तव वा तुरकने अपने मनुष्यन सों कबो
 जे तुम अमही त्रपुरदासको छोडी लायो तव वे मनुष्य वेगही नय
 के त्रपुरदासको छोडी लाये तव वा तुरकने त्रपुरदास सों कबो जे तुम
 आपन घर नडि तव त्रपुरदासने कबो जे आवतो रात्रि बहुत गह
 है सवारे नडिगी तव वा तुरकने त्रपुरदास सों कबो जे तु कहा काहु
 काछव लेछगो ताते तु अवही छतनी पर अपने घर नडि तव त्र-
 पुरदास अपने घर आये.

पार्ता प्रसंग ॥१॥

बहुने कितने कहीनपाछे त्रपुरदास वाही तुरक के साथ अठकी
 गये पाछे एकदिन रसोई पाने त्रपुरदास सों कबो जे सरलौदिक
 महाप्रसाद निवटोहैरय कहु नाहीं तव त्रपुरदासने रसोई यासों कबो
 जे पाडे तेने हमसे पहिले क्यो न कहयो हम सरलौदिक महाप्रसाद
 भगायदेते अवकहा करीये तव रसोईया ग्रुप करी रहयो तव सवारे उ-
 डि के त्रपुरदास वा तुरकके दरबार नन लागे तव कबो जे पांडे रसोई
 करी श्री ठाढ़रुण को भाग समर्पि प्रसाद लीज्यो भरी पाठ मन
 देजीयो मोरो आवतो न जनगो और मनमें यह नित्ये कीयो जे
 नय लों यह देह बलगी तय लो कामकाज करंगो और देह नय न
 बलगी तय पड रहंगो परि सरलौदिक महाप्रसाद लीये बीना
 नलपान न करंगो यह निरधार अपने मनमें कीयो तय तुरकके दर-
 बार गये तय रसोईवाने भान करि रसोई करन लागो तय आधी
 रसोई भई छतनेमें एक बरीका वरस दसको तीन येनी जायोसे एक
 येनीमें तो सरलौमत और एक येनीमें श्री आचार्यण महाप्र-
 बुतको सरलौमत और एक येनीमें श्री नाथणको महाप्रसाद सो वे-

तीनो येनी रसोदियाको दीनी और कछो न्नेये तीनी येनी त्रपुरदासने पढाई है सो येनी देके वह लरीका तुरतही बल्थो गयो पाछे रसोई सिद्धि भई तय श्रीहाकुरजीको भाग समर्प्यो पाछे समयानुसार भाग सरायो तय रसोईआने त्रपुरदासको बुलाययोको मनुष्य पढायो परि त्रपुरदास आये नाही तय होय तीनी वाह मनुष्य बुलायवेका पढायो तय त्रपुरदासने रसोईयासों कछो न्ने पांडे तुम भोको कहे को बुलायत हो मे तो अरुणामृत महाप्रसाद लीये विना ब्रजपान न करंगो तय रसोईयाने त्रपुरदास सों कछो न्ने अरुणामृत महाप्रसादकी येनी तो तुम हीने पढाई है ओक लरीका वरस दसको हुतो सो तीन येनी दे तय त्रपुरदासने कछो न्ने वह लरीका कहा है भोको दियाय तय रसोईयाने कछो न्ने वह लरीका तो तुरत ही येनी देके-बल्थो गयो तय त्रपुरदासने नन्यो न्नेये श्री हाकुरजी के काम है तय आपको धिक्कार करन लाग्यो न्ने मेने जैसे हड क्पों कियो न्ने श्रीहाकुरजीको अम करनेो पज्यो सो आप धिक्कार अहुत करन लागो न्ने मेने श्री हाकुरजीको अम अहुत करवायो पाछे मान करी अरुणामृत महाप्रसाद लीयो पाछे समर्प्यो महाप्रसाद लीयो.

आता प्रसंग. २॥

अहुरी कितनेक दिनमे त्रपुरदासकी आकरी छुरी सो सीतधावदे दिन आये तय श्री नाथजीको कथाय पढायो तो कहाने पढाये कतनों समो धरने नाहीं त्रपुरदासकी कथाय हरवर्ष नती सो श्रीनाथजी आप अंगीकार करने तय त्रपुरदासने कछो न्ने अय कहा करीये तय ओक ढाति पीतरकी हुती सो वेयो ताके दामनकी गछ मगाई सो रगाई ताकी कथाय अनवाय के श्री नाथजी को पढाई सोरंगी देप्पी के भंडारीने भंडारमे डारीदीनी तय कितनेक दिनमे श्रीगुसांईजी श्रीनाथजी द्वार पधारे सो नय श्रीनाथजीको अगार करन लागे तय श्री गुसांईजीसे श्रीनाथजीने कछो न्ने भोको सित अहुत लागत है तय श्रीगुसांईजीने कछो न्ने दूसरी अंगीडी लावो तय दूसरी अंगीडी लायेतो हुं कही न्ने भोको सित अहुत लागत है तय श्री गुसांईजीने गदल उढायो तय हु श्री नाथजीने कही न्ने भोको सित लागत है तय श्री गुसांईजीने तीसरी अंगीडी मंगाई तय हु कही न्ने भोको सित लागत है तय श्री गुसांईजीने भंडारीको बुलायो और वासों पूछो न्ने कोन कोन वैष्णवनकी कथाय आई हुती तय आज वैष्णवकी आई हुती ताता वैष्णवनको नाम लीयो तय श्री गुसांईजीने कही न्ने त्रपुरदासकी

कवाय नाही आर्ध तव भंडारीने कखो जे त्रपुरदासकी ओक रंगीन कवाय आर्ध है सो भंडारमे पड़ी है तव श्री गुसांईजीने कखो जे वह रंगीन कवाय से आवे तव भंडारी वह रंगीन कवाय से आवो तव श्री गुसांईजी देखे तो मैत्री भरगज्जसी हो रही है तव वांछी आरी पांछ के बत्ताल दरज जुजाय के इर गुल सिद्धि करवाध तव वह इरगुल श्री नाथजीको उठाध तव श्री नाथजीने कखो जे अब मे ज्ये सोत निवर्त्त भयो ज्येसे श्री नाथजी भक्ति के पक्षपात जे भक्ति भावकी वस्तु को या भाति अंगीकार करे सोवे त्रपुरदास श्री आया रेखज महा प्रभुनके ज्येसे कृपा पाव भगवदीय है ताते धनकी वार्ता कहां ताध लिप्पिये.

॥ वार्ता प्रसंग ॥ ३ ॥ वैश्रव ॥ २३ ॥

अवश्री अचार्यजी महा प्रभुनक सेवक

पूरनमह द्वात्री तिनकी

वार्ता लिख्यते

सो पूरनमहकी गांठिमे द्रव्य बहुत हुतो सो पूरनमहकी श्री नाथजीकी आग्या भध हुती जे तुमिरो मंदिर समराड तव पूरन मह श्री आयाखज महा प्रभुनके पास आवो ज्ये आयेके कखो महाराज मोक्षी श्री नाथजीकी आग्या ज्येसी भध है जे तुमिरो मंदिर समराड तव श्री आयाखज महा प्रभुनने कखो जे मंदिर वेगि समरावे तव पूरन महने श्री आयाखज महा प्रभुनसों नाम पायो पाछे मंदिर उठावन लाग्यो सो द्रव्य हुतो सो सवनीव प्योद तेमे लग्यो जब सव द्रव्य निवर्त्तो पाछे पूरन मह पूरव यादरी को गये तव राज सो लोगनने श्री आयाखज महा प्रभुन सो पूछो जे महाराज आग्या देखे तो हम मंदिर सवरावे तव श्री आयाखज महा प्रभुनने श्री नाथजीसो पूछो जे महाराज ये राजसी भाग मंदिर सवरान कहत है सो समरावे तव श्री नाथजीने श्री आयाखज महा प्रभुनसों कखो जे पूरन मह आवेगो तव मंदिर समरावेगो तव राजसी भाग नसों श्री आयाखज महा प्रभुनने नाही कीनी तव जे फिर गये तव कितनेक दिनमे पूरन मह पूरवते बहुत द्रव्य कवाय के लायो तव पूरन महने कितेक दिनमे मंदिर समरावेके सिद्धि करवायो पाछे श्री आयाखज महा प्रभुनने आछो महर्त्त देखिके श्री नाथजीको मंदिरमे पाठ जैडाये तव पूरन महने बहुत द्रव्य प्यरयो.

वार्ता प्रसंग. ॥१॥

बहुरि श्री गुसांभलु श्री नाथलु द्वार पधारै तव पूरन भक्ष
 श्री नाथलु के दर्शनको आपो सो अति आनंद सो दर्शन कियो तव
 श्री गुसांभलुने कह्यो नो पूरन भक्ष तेरे मनमे और कुछ मनोरथ
 है सो राखे मति तव पूरन भक्षने श्री गुसांभलुसो कह्यो नो म-
 हाराज मेरे मनमे एक मनोरथ रह्यो है नो अति सुंदर अति सु-
 गंधको अरगल अपने हाथनसो मे समर्पू तव श्री गुसांभलुने आ-
 ग्या दीनी नो न समर्पि तव पूरन भक्षने अति उत्तम सुगंधको
 अरगल करिके श्री नाथलुको समर्प्यो तव पूरन भक्षने अपने मनमे
 अति आनंद पायो ता पाछे पूरन भक्ष श्री नाथलुके पास ते श्री
 गुसांभलुके पास आपो तव श्री गुसांभलु पूरन भक्षके उपर बहुत
 प्रसन्न लखे तव श्री गुसांभलु आप पौढे है सो उपरना पूरनभक्षको
 उढायो तव पूरन भक्षने अति आनंद पायो पाछे श्री गुसांभलुने
 श्री नाथलुको पंचामृत सो शानं करवायो पाछे अंग वस्त्र करिके सेवा
 अंगार करिके रसोई कर भाग समर्प्यो समयानुसार भाग सराय के
 पाछे श्री गुसांभलुने श्री नाथलुको प्रसादी गढ़ल पूरन भक्षको उढा
 यो पाछे प्रति वरस प्रसादी गढ़ल श्री गुसांभलु पूरन भक्षको दे ते
 सो वे पूरन भक्ष श्री गुसांभलु के तथा श्री आचार्यलु महाप्रभुनके
 ऐसे कृपा पात्र लगवदीय है ताते धनकी वार्ता कहां ताई लिखिये
 ॥ वार्ता प्रसंग ॥ २ ॥ वैभवा ॥ २४ ॥ संमंघ

अवश्री आचार्यजी महाप्रभुन के से-

वक पादवेददास कुम्हार

तिनकी वार्ता.

सो श्री आचार्यलु महाप्रभु तथा श्री गुसांभलु जब परदेस
 को पधारते तव पादवेददास धनके साथ सामग्री लेके चलते हुआ
 कनात चित्तावासकी छीटी रावठी तथा एकदिनको सींचो सामग्री धितनो
 भोज लेके संग चलते और रसोईकी आकरी सज करते रात्रिको
 पहरो देते.

वार्ता प्रसंग ॥१॥

बहुरि श्री गुसांभलु श्री गोकुल में हुते तारात्रि पहर एक
 गध हुती तव श्री गुसांभलुने कह्यो नोया विरिया मंदकी नीव ओदी

जय तो मंदीर जेला द्रव होय अवजलो मूहुर्त है ऐसे कहीके श्री गु-
सांछि तो पोढे पाछे पादवेंद्रदासने अक पहर मे नीवजोदी सो
जोदसिद्धी कर राखी सो जय पीछीजी रात्रिको श्री गुसांछि पोढे
ठे तव दये तो मांठीनके ढेर परेहैं तव पूछो जे यह मांठी कैसीहै
तय वैश्रवने कह्यो जे महाराज पादवेंद्रदासने जोदीहै तव श्री गु-
सांछिने पादवेंद्रदास सो पूछो जे यह नीव तेने जोदी है तव पा-
दवेंद्रदासने कह्यो जे महाराज रात्रिको वावेर आपने आम्हा करी
हुती ताही बेर जोदीहै सो नीव ऐसी वडी जोदी जे महीना अक
को राज मजुरे दसपंद्रह लगे तो हु जरी न जय सो ऐसी सामर्थ
पादवेंद्रदास मे हुती.

वार्ता प्रसंग ॥२॥

और पादवेंद्रदासने श्रीनाथजी द्वारको कुवा अपने हाथ नहीं
सों जोद्यो सो मांठी नीकसीताकी छट पकार्छ अपने हाथ नहीं कुवा
जिन्यो परीजल आरी नीकस्यो तव पादवेंद्रदास सोरो गयो श्री गंगाजी
में ते जय सेके अंगुली जरी भरकि जारे और कहेजे वा कुवाको
जल आपसो करो ऐसे कहेके तर्पण दीयो ऐसे करत जय जल्यो जे
जल भीको जपो तव श्री गंगाजी में ते निकस्यो पाछे श्रीनाथजी द्वार
आये तव वा कुवाको जल श्री नाथजीको अंगीकार करवायो सो पाद-
वेंद्रदास श्रीआचार्यजी महाप्रभुनके परम कृपापात्र भगवदीय हैताते
धनकी वार्ता कहांतांछ लिजिये.

वार्ता प्रसंग ॥३॥ वैश्रव ॥२॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभू के सेवक

गुसांइदास सारस्वत ब्राह्मण

तिनकी वार्ताहै.

सो अक सभे श्री आचार्यजी महाप्रभुनको श्री ढाकुरजी स्वर-
ूप प्राप्त जयो सो स्वरूप गुसांछिदास के मांथे सेवाको पधराय दीये
और कहीजे धनकी सेवा पुनीकी भांतिसो करीयो सो गुसांछिदास
सेवा नीकी भांतिसों करन लागे सो गुसांछिदास सों श्री ढाकुरजी सानु
भाव जये जोलन लागे पाछे कितनेक दिन मे अक बेसनव सों गुसां-
छिदासने कह्यो जे तुम यहां रहो तो हमको सहायता होय हम तुम
भीली के सेवा करे परी यह वस्त्र हांन करे पाछे अकदिन श्री ढाकुर-

जुने गुसांघदास सों कह्यो जे तुमोको वा वैष्णव के माथे पधराडि पाछे वा वैष्णव सो गुसांघदासने कह्यो जे श्री ढाकुरजुकी आग्या तो ऐसी लभहै जे तुमोको वा वैष्णव के माथे पधराडि ताते भगवद भ-
 २४७ ऐसी ही दीसतहै तव वा वैष्णवने गुसांघदास सों कह्यो जे तुम कहा करोगे तव गुसांघदासने कह्यो जे हुं तो वद्विकाभम न-
 ६७० उहांमेरी देह छुटेगी तव वा वैष्णवने गुसांघदाससे कह्यो जे श्री ढाकुरजुकी गती नाही जननी जतहै जे तुम्हारी देह उहां न छु-
 ७ और तुम उहां कीर आये तोमे श्री ढाकुरजु के दृढगो नाही तव गुसांघदासने कह्यो जे श्री ढाकुरजु ऐसी तो न करेगे और कदाचित
 करे तो तुम्हारेद्वार पोरिया रहुंगे श्री ढाकुरजु के दर्शन करयो कहुंगे तव वा वैष्णवने श्री ढाकुरजु पधराये सो नीकीभाति सों सेवा करन
 लाग्यो पाछे गुसांघदास तो वद्विका भमगये सो वद्विकाभम मे उहा गुसांघ दासकी देह छुटी पाछे वा वैष्णवने गुसांघदासकी देह छुटी
 की पत्रि पाछे तव यह वैष्णव सुजसो सेवा करन लाग्यो तव यह वैष्णव श्री महाप्रभुजुकी कृपा ते जसो वैष्णव जयो सोवे गुसांघदा-
 स श्री आचार्यजु महा प्रभुनके ऐसे कृपा पाव भगवदीयहे ताते धनकी वार्ता उहां ताछ लिखिये

वार्ता प्रसंग ॥१॥ वैष्णव ॥ २६ ॥ संजय ॥

अवधारी आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक

माधोभट्ट कास्मीरके दासी

तिनकी वार्ताहै.

सो माधोभट्ट प्रथम डेसवभट्टके सेवक हुते. सो डेसवभट्टके श्री आचार्यजु महाप्रभुनके पास आय्ये सो बहुत दिन रहे सो श्री आचार्यजु महाप्रभु कथा कहते सो डेसवभट्ट सुनते सो माधोभट्ट श्री आचार्यजु महाप्रभुनके सेवकनमे जय वैडिते तव भगवद वार्ता कहते सो प्रथम प्रसंग अले तव माधोभट्टसों डेसवभट्टने कखो जे तु मेरो संग छेडि के उहांके सेवकनमे क्यो जतहै उहां जयके हांसी छोरी करत है तव माधोभट्टने डेसवभट्टसों कखो जे मोको तुम्हारे संग तथा तुम्हारी कथा ते उहांकी हांसी आछी लागत है ताते होजतहों तव डेसवभट्टने जल्प्यो जे अब यह हमारे कामको नाही अब हमारे काम ते गयो पाछे डेसवभट्टने श्री आचार्यजु महाप्रभुन सों कखो जे मेने श्री

भाग
 वत तुम पासते सुनौ परि मोको कछु ओध न लयो तव श्री
 आचार्यज महाप्रभुनने कछो न्ने तुम मेरी वरावर पैठिकै सुन्यो
 और आतको भाव राख्यो ताते ओध न लयो और माघोबद्ध श्री
 भागवतकी स्फुटि लछि यह दैवी शृष्टिको प्रकार जननो तम श्री भाग-
 वतकी क्या संपुरन लछि तम डेसवळदने श्री आचार्यज महाप्रभुन
 सों कछो न्ने कछु गुरु दक्षिना लेउ तव श्री आचार्यज महाप्रभुनने
 कछो न्ने हम कछु सेत नाही तव डेसवळदने कछो न्ने मे तुमको
 ओक सेवक समर्पत हो सो माघोबद्ध श्री आचार्यज महाप्रभुनको सोंपे
 पाछे डेसवळद श्री आचार्यज महाप्रभुनके पास ते विदा होयके
 अपने देशको गयो पाछे माघोबद्ध श्री आचार्यज महाप्रभुनके
 पास नाम पायो पाछे समर्पण करायो.

आर्ताप्रसंग ॥१॥

और न गांममे माघोबद्ध रहत हुते ता गांममे ओक वडो
 अहस्थ रहत हुतो ताके ओक पेठा हुतो सो मरि गयो तव वह अहस्थ
 बहुत रोवन लाग्यो विलाप करन लाग्यो और कछो न्ने डोढ याको
 निवायेगो तो मेहुं जजगो नाही तो मेहुं मरगो ओसे कहिके अहुत
 सोक करे तव ओक पैणव पेरेमे जनत हुतो तव वा अस्थको विलाप
 देखिके वाने कछो न्ने या गांममे माघोसारिके भगवदीय रहत है वे
 वडे भगवदीय महापुरुष है तिनके पास तु नववे कृपा करेगे तव तेरो
 लरिका जवेगो तम वह अस्थ माघोबद्धके पास आयो और बहुत
 विलाप करन लाग्यो और माघोबद्धसों कछो न्ने यह लरिका मेरो
 जवेगो तो मेहुं जजगो नातर मेहुं मरगो या लांतिसों अहुत विलाप
 करे और रोवे तव वा अस्थको देखिके माघोबद्धको दया आछि तव
 मनमे विचार करन लागे न्ने याको पेठा जवेतो आछो है यह अस्थ
 भलोहै यह बहुत विलाप करतहै अहुत दुःख पावतहै यह विचारिके
 माघोबद्धके मनमे अहुत जेद लयो और कछो न्ने याको दुःख दुरि
 होयतो भलो है पाछे माघोबद्ध मंदिरमे नयके श्री ढाकुरजसो वीनत
 कीनी ओक श्लोक करिके श्री ढाकुरजके आगे कछो सो

श्लोक.॥ दया सर्व समर्थस्य दुस्वारो वदयालुता
 विश्वोद्धारण दक्षस्य उत्तवे कस्य सोभने ॥ १ ॥

यह श्लोक श्री ढाकुरजने सुनिके कछो न्ने यह कीतनीक आ-

તહે ને તુંમકો દયાઆઈ તો વાસોં કહ્યો ને જ તરો બેઠા જીવેગો પાછે માંધોભટ્ટ શ્રી ઠાકુરજીકો પોઠાયકે બાહર આએ તખ વા ગ્રસ્થસોં કહ્યો ને જ તરો બેઠા જીવેગો પરિ વા ગ્રસ્થકો વિધાસ નપરે મનમે વિચારે નેહું ધર જાગો ઐર કદાચિત ન જીયો હોય તો કહાં કંરે મુખતે તો કધુ કહ્યો ન જાય પરિ મનમે વિસ્વાસ પરે નાહોં ઇતને મે વાકે ધરકે લોગ દોરિકે આય વાસોં કહ્યો ને તરો બેઠા જીયોહૈ તાકો વધાઈ દેહ તખ વા ગ્રસ્થ માંધોભટ્ટકો દંડોત કરિકે અપને ધર આપો પાછે વધૈયાકો વધાઇદીની ઐરે બહુત હરખીત બયો પાછે માંધોભટ્ટને અપને મનમે વિચાર કિયો ને બહુત અનુચિત કિયે અવમે લોગ યાહો ભાંતિસોં નિય દુખ દેયગે યાતે અખ યા ગામમે રહિવૈ કો કામ નાહો એસો વિચાર કે રાત જખ આધીગઢ તખ શ્રી ઠાકુરજીકો જગાય સંપુટમે પધરાય કે તુરતહો ગામ છોડિકે ચલે સો અડેજમે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે પાસ આય રહે દયા આએતે અસ્થજ છુટો શ્રી ઠાકુરજીકો આધીગત્રકે સમે ભાજનો પરચો તાને ભગવદીયકો ને કામ કરનો સો વિચારકે કરનો વિના વિચારે સર્વયા નહોં કરનો.

॥ આર્તા પ્રસંગ ॥ ૨૧ ॥

ઐર શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ શ્રી ભગવતકી સુખાધની કહતે સો માંધોભટ્ટ પેગિ પેગિ જિખીત જાતે ઐર જાઠોર ન સમજ પરે તાઠોર લેખની છોડીકે બૈઠિ રહતે તખ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ માંધોભટ્ટકો સમજાય કે અર્થ કહતે તખ માંધોભટ્ટ સમજાકે આગે જિખિતે ઐર શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે આગે માંધોભટ્ટ યાભાંતિ સો બૈઠીતે ને પાવન દીસે એસો સાવધાની સો રહતે.

॥ આર્તા પ્રસંગ ॥ ૩૧ ॥

ઐર એક સમે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ પ્રદેશ કો પધારે તખ માંધોભટ્ટ સાથહે તખ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ પેડેમે એક ગામમે ઉતરે તખ રાત્રિ પહરડે ગઢ હુતી તખ માંધોભટ્ટ ઉઠીકે લધુવા ધાકો ગામમે આએ તહાં ઐરનને તારે ચલાયો સો માંધોભટ્ટકે લાગ્યો તખ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો નામલેત માંધોભટ્ટને દેહ છોડી તખ ઇતનેમે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સાથકે વૈજનવ આઇ ગએ તખ દેખેતો માંધોભટ્ટ કી દેહ છુટીહૈ તખ વૈજનવનકે મનમે સંદેહ બયો ને માંધોભટ્ટ સારીકે વૈજનવકી એસી ગતી કયો બુઝીયે તખ સાથકે વૈજનવનને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનસો પૂજ્યો ને મહારાજ પહવાત કેસે હોય ને માંધો સારી

के वैष्णवकी ऐसी गती थी पुरुषार्थ तब श्री आचार्यजी महाप्रभुनने उन वैष्णवनसो कह्यो जे माघोभटने तो श्री ढाकुरेणके अर्धुरविंद योपे सो धनको कछु करतव्यता रही नाहीं अहवजो भगवदी यहो परी धनसो अेक भगवद अपराध पर्योहो तब वैष्णवनने पूछी जे महा- राज् जैसेो कहा अपराध पर्योहो तब श्री आचार्यजी महाप्रभुनने कह्यो जे यहपहले अपने सेव्य श्री ढाकुरेणकी सेवा उपर कुल जी- छावतहो सो अेकदीन वीना जनने पुजनमे सुध रही गधसो माघो- भटने नाही जनी सेवा सुधको श्री ढाकुरेणके श्री अंगमे रूपास भयो सो ता अपराध ते ऐसे भयो पोरियाकी देह सावधान तासो छुटी है भगवद नाम ही सेत छुटी ताते यह श्री नाथणके पासहै जरी कान ते श्री नाथण पुरी गत कवहुं न करेगे अपने पास ही राखेगे यह श्री आचार्यजी महा प्रभुनने अपने श्री मुणिसो कह्यो ताते वैष्णवनको श्री ढाकुरेणकी सेवा नीकी भातिसो करनी बहुत साव- धानी सोये माघोभट श्री आचार्यजी महाप्रभुनके ऐसे कृपा पात्र भगवदीय हे ता ते धनकी वार्ता अब कहां ताई लिखिये ॥

वार्ता प्रसंग ॥३॥ वैष्णव ॥ २७ ॥

अवधूरी आचार्यजी मह प्रभुन

के सेवक गोपालदास तिन-

की वार्ता

सो गोपालदासने मार्ग स्थल वारेन को अपने घरके पास वि-
आम के क्षीये अस्थल करि राख्यो हुतो जे मार्गमे विआम करे
ताको हेत यह जे कोई भगवद भक्त आयेहै तासो भगवद वार्ता
करे ता कारन अस्थल करि राख्यो हुतो सो उहां अेक सभे पद्मरावल
उज्जैनके वासी सो द्वारिका आवते हे सो रात्रिको वागाममे आय
वसे सो गोपालदास से वासो पहुंचिके पद्मरावल के पास आये
और पद्मरावलसो पूछी जे तुम कहांते आयेहो तब पद्मरावलने
कह्यो जे हम श्री द्वारिकाणते आयेहो तब गोपालदासने श्री रणु
छोडणके कृसल समायार पूछे तब उहांके समायार पद्मरावलने गो-
पालदाससो कहे पाछे पद्मरावलकी जे बाल पनेते अवस्था हुती
सो वात यानी जे पद्मरावल द्वारिकामे बहुत रहते श्री रणुछोडणके

દર્શન કરતે સો જય ખરચી નિવડતી તવ અપને ધર આવતે સો
 પદમરાવલ કે જીજ્ઞાસાં માવજી પટેલ આજન કુતખી ગાંમકે દેસાં-
 ઈ હુતે સો પદમરાવલ દ્વારિકાજીતે આવતે તવ માવજી પટેલ ખરચી
 દેતે સો લોકે જય પદમરાવલ દ્વારિકાજીકો જીતે એસે વરસદિન મે
 તીનવારે જાતે પદમરાવલકો શ્રી રણછોડજીકે વિષે વહુત આશક્તિ
 હુર્તાસો શ્રી રણછોડજીકી વાર્તા પદમરાવલને ગોપાલદાસકે આગે કહી
 તવ ગોપાલદાસને અપને મનમે કહી જો જૈસી ધનકો શ્રી રણછોડ
 જીકે દર્શનમે આસક્તિ હૈ તૈસી ધનકો શ્રી મહાપ્રભુન કે વિષે આસ-
 ક્તિ હોય તો ધનકો કાર્ય હોય નાતે ધનસો કધુ કહિયે તવ ગોપાલદાસને
 પદમરાવલસોં પૂછો જો તુમસો કબહું શ્રી રણછોડજી બોલતહે કધુ
 કહતહે કધુ માગત હૈ તવ પદમરાવલને કહ્યો જો મોસોં તો કબહું કધુ
 કહત નાહી તવ પદમ રાવલને ગોપાલદાસસોં પૂછો જો કહા શ્રી રણ-
 છોડજી કાહુ સો બોલતહે તવ ગોપાલદાસને કહ્યો જો હાંહાં બોલતહે
 ના શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી વાર્તા કહી જો તુમને એતે દિન
 શ્રી રણછોડજીસે એહેસો શ્રી રણછોડજી પ્રગટ ભએહૈ તવ પદમરા-
 વલને પૂછો જોવે કહાં હૈ તવ ગોપાલદાસને કહી જોવે અડેલમે હૈ
 તવ પદમરાવલને કહી જો જૈસોં દર્શન શ્રી રણછોડજી દેતહે તૈસો
 દર્શન શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ દેહિગે તવ ગોપાલદાસને કહી જો
 હાંહાં દેહિગે તવ પદમરાવલકે મનમે વિધાસ આપો જો યહ વાત
 સત્યહૈ તાહી દિનતે પદમરાવલકો આતુરતા ભઈ જો કવમે જાગે
 ઐર કવ શ્રી મહાપ્રભુનકો દર્શન પાઠે સો રાત્રીકો ઉહાં ગહે તા પાછે
 સવારે ગોપાલદાસ સો વિદા હોયકે તહાંતે ચલો સો માર્ગમે વિચાર
 કરત જાય જો મે કવ જાગે ઐર કવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો
 દર્શન પાઠે એસે વિચાર કરત અપને ધર ઉજ્જૈનમે આએ પરિ-
 ચિત ઉદાસમે રહો પાછે માવજી પટેલ સે મિલે તવ માવજી પટેલ-
 ને પૂછો જો ગુરૂજી અવકે તુમહારો મન પ્રસન્ન દેખિયત નાહી સો
 કહિતે તવ પદમરાવલને ગોપાલદાસસો સુની હુતી સો વાત કહી જો
 શ્રી રણછોડજી અડેલમે પ્રગટ ભએ સો મેરો મનોરથ દર્શન કરિયે
 કંહૈ સો જાનોહો કવ જાગેગો તવ માવજી પટેલને કહ્યો જો તુમ શ્રી
 રણછોડજીકે દર્શનકો જાત હો સો મોહુકો અપને સાથ લે ચલો તવ
 પદમરાવલને કહ્યો જો તુમ રાજસી ભાગ હો તુમહારો સાથ વહુત
 મનુષ્ય હોયગે ઐર યહ દર્શનતો એકાંત રથલ કંહૈ તાતે યહ વાતલો
 મોકો બાવત નાહી તવ માવજી પટેલને કહ્યો જો હુંગે સર્વથા તુમહારે

સંગ અકલોહી ચલુંગી તવ પદમરાવલને કહ્યો ને ભલો તવ યે
 સમાચાર અપની સ્ત્રી સો કહે ઐર કહ્યો ને મેતો પદમરાવલ કે
 સંગ અડેલ દર્શનકો જાતહો તવ સ્ત્રીને કહ્યો ને ઉહાં કહા હૈ તવ
 માવજી પટેલને કહ્યો ને ઉહાં શ્રી વલ્લભાચાર્યજી પ્રગટ ભગ્યેહૈ સો
 સાક્ષાત શ્રી રણછોડજી પ્રગટે હૈ ઐર જૈસો દર્શન શ્રી રણછોડજી
 દેત હૈ તેસો દર્શન શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ દેતહે સો યહ વાત સુ-
 નિ કે માવજી પટેલકી સ્ત્રીકે મનમે વહુત ઉત્સાહ ભગ્યો ઐર કહ્યો
 ને આપકે સંગમે હું ચલુંગી તવ માવજી પટેલને કહ્યો ને મેતો
 પાવનસો ચલુંગી તુ કેસે ચલેગી તવ સ્ત્રીને કહી ને મેહું પાવન ચ-
 લુંગી મેરે કછુ લરિકાતો હૈ નાહી તવ ફેરિ માવજી પટેલને કહ્યો ને
 હમ તુમ દોઉ જને ચલેતો ધર કોનકે ભરોસે છોડે તવ સ્ત્રીને કહ્યો ને
 મેરો ધરતે કછુ પ્રયોજન નાહી હો સર્વથા તુમહારે સાચ ચલુંગી તવ
 માવજી પટેલને અપને મનસે વિચાર્યો ને યાકો વહુત આતુરતા
 ભઈ દરશનકો વહુત મનોરથ હૈ તવ કહ્યો ને ભલો તુહુ ચલ તવ
 માવજી પટેલને અપનો ધર કાહુ ભલે મનુષ્યકે હવાલે કરિ દીનો તવ
 પદમરાવલ માવજી પટેલ તથા ઉનકી સ્ત્રી વિર જોયે તીનો ચલેસો
 જવ પ્રાગ પહુંચે તવ અડેલકો દર્શન ભયો તવ વહુત આતુરતા ભઈ
 ને શ્રી યમુનાજી હોયકે ચલ્યો જૈયે તા સમે શ્રી આચાર્યજી મહા-
 પ્રભુ શ્રી યમુનાજી ઉપર પધારે હુતે સો સંધ્યા વંદન કરત હુતે તહાં
 સેવક દોષચારિ સાચ હુતે તવ ધનિ તીન્યોનકો શ્રી આચાર્યજી મહા-
 પ્રભુનકો દર્શન ભયો તવલો વહુત હી આતુરતા ભઈ તા સમે શ્રી આ-
 ચાર્યજી મહાપ્રભુનને ધનકો દેખ્યો તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને
 સેવકનસો કહ્યો ને યહ નાવ પાર લે જાઉ પદમરાવલ શ્રી રણછોડ-
 જીકે સેવક આગ્યે હૈ સો ધનિ તીન્યોનકુ નાવમે જૈઠારકે વેગલે આઉ
 સો નાવ લેવે વૈજનવ પાર આગ્યે તવ ઉન વૈજનવનને કહ્યો ને પદમ-
 રાવલ તીન્યોનને હોય સો આયો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને નાવ
 પડાઈ હૈ તવ પદમ રાવલ ઐર માવજી પટેલ તથા ઉનકી સ્ત્રી વિર
 ને ધનિતીન્યો જનનકો નાવમે જૈઠાય કે લે આગ્યે તવ શ્રી આચાર્ય-
 જી મહાપ્રભુનકો દર્શન ભયો સો જૈસો ગોપાલદાસને કહો હુતો
 તૈસોઈ દર્શન ભયો સો દર્શન કરિકે મનમે વહુત પ્રસન્ન ભગ્યે પાછે
 પદમરાવલને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન પાસ નામ પાયો સો નાંમ
 પાય કે ઉઠે તવ પદમરાવલને વીનતી કરિકે કહ્યો ને મહારાજ અંમી
 કાર કરિએ તવ શ્રી આચાર્યજી મહા પ્રભુનને પ્રસન્ન હોયકે કહ્યો

જે તુ કહા કહત હૈ તવ પદમરાવલને કહ્યો જે મેકો ગોપાલદાસને
 કહ્યો હૈ તાસો નિવેદન કરવાઘયે ઐર પદમરાવલને વીનતી કરે કહ્યો
 જે મહારાજ માવજી પટેલ ઐર માવજી પટેલકી સ્ત્રી વિરજીયે દોઢ
 આપકી સરણુ આઝેહૈ સો ઈનકો નામ નિવેદન કૃપા કરિ કે કરિવાઘ
 યે તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કૃપા કરે ઉનકો નામ સમર્પણ
 કરવાયો પાછે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ આપ બીતરે પધારે તવ શ્રી
 આચાર્યજી મહાપ્રભુનને પદમરાવલસોં કહ્યો જે તુમ મહાપ્રસાદ
 ઈલાંઈ લિજીયે તવ પદમરાવલને વીનતી કરે કહ્યો જે મહારાજ
 મોકો તુમને શ્રી રણછોડજીકો દરશન દીનો હૈ સો સ્વરૂપ આપ કૃપા
 કરિકે આરોગોગે તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો દર્શન ભોજન ક-
 રનમે પદમરાવલકી શ્રી રણછોડજીકો દર્શન બપો જે સાક્ષાત શ્રી રણ-
 છોડજી ભોજન કરત હૈ તવ પદમરાવલવો દ્રઢ વીશ્વાસ બપો તવ શ્રી
 આચાર્યજી મહાપ્રભુ આપ ભોજન કરીકે બિરાજે તવ મહાપ્રસાદકી
 પાતરી પદમરાવલકી કૃપા કરીકે દીની પાછે પદમરાવલને વીનતીકીની
 જે મહારાજ મોકો કહા આઝાહૈ તવશ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને આ-
 ઝા દીની જે તુમ શ્રી ઠાકુરજીકી સેવા કરો તવ પદમરાવલને કહ્યોજે
 જૈસો મઝૈ મન મહારાજ કે સ્વરૂપ મે લાગ્યો હૈતૈ સો મન સેવામે
 લગે તો સેવા કરું તવશ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જે તુમ શ્રી
 ઠાકુરજીકી સેવા તો કરો જે તુમારો મનોરથ શ્રીઠાકુરજી સવપુરન કરેગે
 તવ પદમરાવલ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન સોં વિદાહાયકે અપને દે-
 સકો ગએ તવ પદમરાવલ અપને દેસમે જાય કે અઠાકુરજીકી સેવા
 કરન લાગે તવ અપને સૈવ્ય શ્રીઠાકુરજીકી સૈયા વનવાઈ સો સૈયા
 છોટીભઈતવ અઠાકુરજીને કહ્યો જોયા સૈયાપૈ મે પૈ સોયો જાય નાહી
 પાછે પદમરાવલને દુસરી સૈયા વડી કરવાઈ તાકે ઉપર શ્રી ઠાકુરજી
 પોઢત લાગે ઐર શ્રી ઠાકુરજી સાનુભાવ જનાવન લાગે ઐર એક
 સમે પદમરાવલકી સ્ત્રીને શ્રીઠાકુરજીકો ભોગ સમર્પ્યા તામે ખીર તાતી
 સમર્પિ તવશ્રી ઠાકુરજીને ખીરીમે શ્રી હસ્ત મેલ્યો તવખીરી વહુત
 તાતી લાગી સો શ્રીઠાકુરજીને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન સોં કહ્યો
 ઐર શ્રીહસ્ત કમલ દિખાયો સો લાલ પરીગયો તવ પદમરાવલ શ્રી આ-
 ચાર્યજી મહાપ્રભુનકે પાસ વૈઠે હુતે તવ પદમરાવલ સોં શ્રી આચા-
 ર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જે તેરી સ્ત્રીને શ્રી ઠાકુરજીકો તાતી ખીર
 સમર્પિ સો શ્રી ઠાકુરજીકો તાતી ખીર ન સમરપાયે તવ પદમરાવલ
 ને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનસો કહ્યો જે શ્રી ઠાકુરજીને એક મહુ-

त वो सारी ओ न होने दीनी सबही आचार्यछ महाप्रभुनने कह्यो
 ने श्री हाकुरछतो आलक है श्री हाकुरछको भाग धरे पाछे (वलंवन
 सहिसके याते ने भाग धरिये सो बहुत तातो न धरिये सो पदमरा-
 वलको श्री आचार्यछ महाप्रभुनने ऐसी आग्या दीनी आग्या दैके
 श्री आचार्यछ महाप्रभुनने श्री हाकुरछको ऐसी अनुभव जतायो
 पाछे पदमरावल अपने धरको आये तव यह बात अपनी स्त्रीसो
 कही पाछे पदमरावल बहुत सावधानी सों सेवा करन लागे श्री आ-
 चार्यछ महाप्रभुनकी कृपा ते श्री हाकुरछ सानुभावता जतावन ला-
 गे ने सहिये सो भाग लेने अपनी सब बात कहते सोवे पदमराव-
 ल गोपालदास के संग ते ऐसे भगवदीय है ताते धनकी वार्ता कहां
 ताई निजिये

॥ वार्ता प्रसंग ॥१॥ वैष्णव० २८

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक पद्मरावल साचौरा ब्राह्मण उड्डेन के वासी तिनकी वार्ता

सो पद्मरावल उड्डेन आछके श्री आचार्यछ महाप्रभुनके
 सेवक भये सो गोपालदास वासनाउ के तीनकी वार्तामे लिखोहै नि-
 स्तार करिके पाछे अपने देशको यजन लागे तव श्री आचार्यछ
 महाप्रभुनसो वीनती कीनी ने महाराज होतो अति भूर्जके जडहे।
 कछु जनत नाही और भरी जनके आत्मज्ञ महा कर्मी जडहे स्मा-
 नहे सो मोको दुःख दैतहे तव श्री आचार्यछ महाप्रभुनने अपने
 यरलारविंदको रंजन और यरलामृत दीना और कहयो ने तोको
 सयसिधांत गुरेगो सो यरलामृत जानो सो धतनेहीमे सय सिधांत
 स्फुट भयो पाछे अपने देश उड्डेनको आये पाछे 'अडे' 'अडे' आत्मज्ञ
 प्रतिवृति पूछन लागे तव जतनेनने पूछे तिनको प्रति उत्तर दैके सय
 बीदा कीये सो पद्मरावलको श्री आचार्यछ महाप्रभुनकी कृपाने असे
 विद्या स्फुट भई ने 'अडे' 'अडे' पंडित जतके विदा कीये वे पंडित प्र-
 तिउत्तर दे नसके,

॥ वार्ता प्रसंग ॥ १॥

और पद्मरावल द्वारीका श्री रणजोडछके दर्शनकी यद्ये तव
 श्री रणजोडछने स्वप्नमे कह्यो ने राजनगरमे एक सेवक हमारोहै

તાકે ધર તુ જ્યો ઝૈર પાક ઉહાંઈ કરિયો તવ પદમરાવળને કહ્યો જો મહારાજ મેતો જનન નાહી ઝૈર વિના બુલાએ મે કોનકે ધર જઈ તવ શ્રી રણછોડજીને કહ્યો જો વહતોકો આપહી બુલાવનકો આવેગો પાછે શ્રી રણછોડજીને અપને સેવકસો કહ્યો જો પદમરાવળ હહાં આવેગે સો ઉનકી સેવા તુ નીકીભાતીસો કરિયો ઝૈર અપને ધર પધરાય પદમરાવળકો રસોઈ ભલી ભાતી સો કરિયો તવ વા સેવકને શ્રી રણછોડજી સો કહ્યો જો મહારાજ મે ઉનકો કેસે જનુગ્રે તવ શ્રી રણછોડજીને કહ્યો જોવેતો પ્રસિધહે તુ આપહીતે જનનેગો તવ કીતનેક દીનમે પદમરાવળ ઉહાં આએ સો વા ગામકે બાહીર ઉતરે સો પદમરાવળકે સાથ એક વિદ્યારથી હુતો તાસો પદમરાવળને કહ્યો. જોતુ ગામમે જનયકે કોરી બિક્ષા માંગી લાઉ તવ યહ વિદ્યારથી ગામમે ગયો સો ચારિ પાંચ કોરે તે કોરી બિક્ષા માંગ લાયો તવ પદમરાવળને વા વિદ્યારથી સો કહ્યો જોતુ અન્ય જાજ કેસો લાયો હૈ તા તાકો ઉલટો ફેરી આઉ તવ યહ વિદ્યારથી જાજકે અન્ય લા-યોહો જો તાકો ફેર ન લાયો તવ એકને કહ્યો જો તુમ લે ગએહે અવ ફેરન કયોં આએહો તવ યા વિદ્યારથીને કહ્યો જો મે કહા કંઈ હમારે બડે ગુરૂહૈ તીનકી આગ્યા માંની અહિયે તવ યા વિદ્યારથીસો કહ્યો જો તુમહારે ગુરૂકો નામ કહાહૈ તવ યા વિદ્યારથીને કહ્યો જો મેરે ગુરૂકો નામ પદમરાવળહે તવ યહ શ્રી રણછોડજીકો સેવક વિદ્યારથીકે સાથ ચલો આવો સો આગકે પદમરાવળસો કહ્યો જો મેરે ધર પધારો તવ પદમરાવળને કહ્યો જો હુંતો કાહુકે ધર જનન નાહી તવ વાને કહ્યો જો મોકો શ્રી રણછોડજીને આગ્યા દીનીહે જો તુ પદમરાવળકો અપને ધર પધરાઈયો રસોઈ ભલી ભાતીસો કરવાઈયો તવ પદમરાવળકો અપને ધર પધરાએ રસોઈ ભલી ભાતીસો કરવાઈ સો પદમરાવળને રસોઈ કરી શ્રી હાકોરજીકો ભાગ સમર્પ્યો પાછે પ્રસાદ લાયો ઝૈર રાત્રીકો ઉહાંઈ સોય રહે તવ સવારે પદમરાવળ ચલન લાગે તવ શ્રી રણછોડજી કો સેવક રાખન લાગ્યો તવ પદમરાવળ રહે નાહી.

॥ ખાર્તા પ્રસંગ ॥ ૨૧

બહુરી એકદીન આટોબહુત મીલ્યો ઝૈર ધૂત થોરો મિલ્યો તવ જીતની રોટી વા ધૂતમે ચુપરી ગઈ સોનો ઉપર ધરી ઝૈર કોરીહુતી સો નાચે રાખી તવ શ્રી હાકુરજીકો ભાગ સમરપો ઝૈર કહ્યો જો મહારાજ વિનુ ચુપરી રોટી તો રહનદીજીયો ઝૈર ચુપરી રોટી આરો

गीयो तव श्रीठाकुरजीने तो सज्जही रोटी आरोगी पाछे पदमरावणसो
 कह्यो जे तेने मेरे आगे कहिको धरी मेरे आगे तु धरेगो जे मे
 आइ गुंगो पाछे महाप्रसाद खेनको जैठे तपरोटी बहुत अद्भुतश्याद
 भर्ष तय पदमरावणने कितनिक रोटी जय्यो सो साथ बाधिलीनी सो
 नित्य जय पाक करी भाग समर्थो पाछे प्रसाद खेन जैठो ते तपरोटी
 मे ते अेक टुक मेलिखेते तव महाप्रसाद खेन पाछे कितनेक दीनमे
 द्वारिकां जय पहुये तय श्री रणछोडजीको दर्शन कीयो दिन पाय
 सात रही के श्री रणछोडजीसो विदहियके यखे तय मार्गमे गोपाल
 दास वास वाडके धरे आये तय रात्रिको डहांध रहे तय पदमरावणने
 गोपालदाससो कह्यो जे तुमहारी कृपाते मोको श्री आचार्यजी महा
 प्रभुनको दर्शन भयो और तुमहारी कृपाते मोपे श्री आचार्यजी महा
 प्रभुनने कृपा करी सो पदमरावण श्री आचार्यजी महाप्रभुनके ऐसे
 कृपा पात्र भगदीयहे ताते धनकी वार्ता कहां तांछ लिजिये.

॥ आर्ता प्रसंग ॥ ३॥ वैश्रव ॥ २॥

श्रवश्री आचार्यजी महाप्रभून के सेवक

पुरुषोत्तम जोसी सांच्योरा ब्राह्मण

तिनकी वार्ता.

सो अेक सभे पुरुषोत्तम जोसी बनारसको यखे सो मार्गमे उ-
 न्नेन आयो सो छन्नेन आयके पुछो जे पदमरावण के भेटा कहां
 रहत हैं सो पदमरावणके भेटा यारिहुते सोतीन भेटा तो छक्कोरे हुते
 और जडे भेटा कृष्णभट्ट सो न्यारे हुते सो पुरुषोत्तम जोसी जहां
 पदमरावणकेती न्यो भेटा छक्कोरे हुतेतिनके धरे गये तिनने पुरुषो-
 त्तम जोसीको थोरो सो अन्य दीयोसो कछुबुजे रहे तव मनमे कह्यो
 जे पदमरावणके भेटा ऐसे को भुजिये बेनो सुधि प्राप्तए हे पाछे
 कृष्णभट्टने सुनी जे पुरुषोत्तम जोसी आयेहे तव कृष्णभट्टने पुरुषो-
 त्तम जोसीको अपने धरे पधराय तवभली भांति सो प्रसाद बिवायो
 तव पुरुषोत्तम जोसी बहुत प्रसन्न भये दीन यारी राये तव पुरु-
 षोत्तम जोसी खलन लागे तव कृष्णभट्ट हु साथ यखे सोमजलजय
 उतरे तवरात्रिको जय कृष्णभट्ट सोये तव पुरुषोत्तम जोसीने अपनी
 श्री सो पुछो जे कृष्णभट्ट साये तव खानि कहां जेहां सोये तव
 पुरुषोत्तम जोसीने श्री आचार्यजी महाप्रभुनकी वार्ता कही पाछे

कृष्णभट्टने मनमे विचारयो जे पुरषोत्तम जेसीने मेरे आगे श्री
 आचार्यजी महाप्रभुनकी वार्ता नाही कही परीहो अथ कछु अर्था
 वार्ता यत्नाइ सो जव श्री गोकुल मंजल पांच सात रह्यो तव कृष्ण-
 भट्टने प्रसंग यत्नायो सो पुरषोत्तम जेसी घोडापै हुते सोये तो वि-
 हल भये तव कृष्णभट्टने पुरषोत्तम जेसी सो कह्यो जे अेक और
 ते तुम यामे रहो और अेक और ते मे याम तहोतव कृष्णभट्टने
 वार्ता यत्नाई सो भगवद वार्ता जे पुरषोत्तम जेसी तो विहल भये
 सो घोडा उपर रह्यो न जय तव दोड़ जने आसपास यामे जा।
 ऐसे करत मजल आय उतरे तव घोडा उपर ते उतारन लागे तव
 पुरषोत्तम जेसीने कह्यो जे मेको तुम को उतारतहो तव कृष्णभट्ट-
 ने कह्यो जे मजलको मुकाम आय पहुच्यो है ताते उतारतहैं परी
 पुरषोत्तम जेसीको मजल आधिवेकी अरर नाहीं भगवद वार्तामे र-
 साविष्ट भये संपूरण दिवस भयो परी प्रसाद लेवेकी हु कछु सुधी
 रही नाही ऐसे करत कीतनेक दिन में ओगोकुल आय पहुच्ये तव पु-
 रषोत्तम जेसीने श्री गुसांघणको दर्शन कीयो और श्री गुसांघण
 सो पुछो जे महाराज कृष्णभट्ट के उपर ऐसी कृपा कहेते भयहै
 तव श्री गुसांघणने कह्यो जे याको आयाहरीचंसण को संगहै ताते
 ऐसोभयो तव पुरषोत्तम जेसीको गर्भनिवर्त भयो और अतिप्रसन्न
 भये और कृष्णभट्ट सो आप वार्ता पूछन लागे पाछे कीतनेक दिन
 रहीके श्री गुसांघण सो विद्या होय के याले सो उज्ज्वल आये भा-
 र्ग जे भगवद वार्ता करत यले आये और दोड़ जने अतिप्रसन्न
 भये सोये पुरषोत्तम जेसी श्री आचार्यजी महाप्रभुनके ऐसे कृपा
 पात्र भगदीय होताते धनकी वार्ता कहांतांछ लिप्पिये।

वार्ता प्रसंग ॥१॥ वैश्व ॥३॥ संबंध ॥५॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभुन

के सेवक जगन्नाथ जोसी

तिनकी वार्ता.

सो जगन्नाथ जेसीने श्रीठाकुरणको वागो पहराय सय सिंगार
 करंकि राजभासको थार आगे आनी राख्यो तय जगन्नाथ जेसीके
 मनमे आई जे श्रीठाकुरण वागे पहरेही आरोगत हैं ताते थार
 छुई जयगो तय श्री ठाकुरणने जगन्नाथ जेसीके मनकी जनी तय

થારમે લાત મારિકે ડારિ દીનો તમ જગનાથ જોસીને ઝૌર પાક વેગી વેગી કરીકે થાર પરોસિ શ્રીહાકુરજીકે આગે આની રાખ્યો તમ શ્રીહાકુરજીકે મનમે આર્ધ જો જૈસેહી ફેરિ લાત મારિકે ડારિ દીનો તમ ફેરી તીસરીવર પાક કરિકે શ્રીહાકુરજીકે આગે આન રાખ્યો તમહુ શ્રીહાકુરજીને લાત મારિકે ડારી દીનો જમ મોથી વેર પાક કરન લાગે તમ જગનાથ જોસી બહુત અમિત ભએ પાછે નીચો માંચો કરિકે વિચાર કરન લાગે જો કોન અપરાધતે શ્રીહાકુરજી આરોગત નાહીં થાર ડારિ દેતહે પાછે બહુત વીનતી કીની તમ શ્રીહાકુરજીને શહ વાત જતાઇ જોતું થાર છુહવેતે ડરપત હૈ તો તું હમારે આગે કાહેકો આની રાખત હૈ ધતનો વચન શ્રીહાકુરજીકો સુનીકે જગનાથ જોસી ચોંકી ઉઠે તમ નાક બુમીસો ધસિ બહુત મનુહાર કરી કે કહ્યો જો મહારાજ મેં તો કછુ જનત નાહી અમ મેરો અપરાધ કામા કરિએ પાછે શ્રીહાકુરજી આરોગે પરિ માસ દોષ લો બાલે નાહીં ફેરી બહુત વીનતી કીની તમ બોલન લાગે ઝૈસો સરલ બાવ હુતો.

આર્તા પ્રસંગ ૧૧૧૧

ઝૌરજગનાથ જોસી શ્રીહાકુરજીકો ભાગ સમર્પિતે તામે તાતી ખીર વહુત સમર્પિતે સો કીતને કદિન પાછે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ ગુજરાત પધારે તવ ખીરાણુ મેં જગનાથ જોસી કે ધર ઉતરે તવ શ્રીહાકુરજીકો દર્શન કીયો તવ દેખે તો શ્રીહાકુરજીકે ઝોટ રાતેહૈં તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને શ્રી હાકુરજી સોં પૂછો જો મહારાજ જીવ ઝૌરે ઝોટ રાતે ક્યો હૈ તવ શ્રીહાકુરજીને કહ્યો જો જગનાથ જોસી મોકો તાતી ખીર વહુત સમર્પતહૈં સો તેસી હીમ આરોગતહેં તવ જગનાથ જોસી સો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો તુ તાતી ખીર શ્રીહાકુરજીકો ક્યો સમર્પતહૈં તવ જગનાથ જોસીને કહ્યો જો મહારાજ હમતો કછુ જનત નાહી જો ઝૈસી વાતહૈં હમતો જનત જો તાતી ખીર બલી તવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કહ્યોજો ખીર સુહાતી બલી ખીર વહુત તાતી ન સમર્પિયે ના પાછે જગનાથ જોસી વૈસેહી કરન લામે.

વાર્તા પ્રસંગ ૧૧૨૧

ઝૌર ઝેક સમે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે દર્શન કરી વેકો જગનાથ જોશી અડેલકો ચલે તવ માર્ગમે અન્યકુટકો દિન આયો તવ ઝેક સેવક સાથ હુતો તાસો કહ્યો જો આમરદારી ધૂત આંડ ઝૌર કછુ આછી સામગ્રી મિલે સો સગલે આઉ તવ વહ સેવક ગયો

તવ દેખેતો ગામમે કધુ નાહી તવ વહ સેવક ફિર આવો ઐર કહ્યો
 જે ઇહાં તો કધુ મિલત નહી એક જ્વારી મીલતહે તવ જગન્નાથ
 જોશીને કહ્યો જે ભલે જ્વારીહી લે આઉ તવ ગામમે જાપકે જ્વારીલીની
 તવ આછી ભાંતી કુટ કુટક છાની વીન ચુનિકે લે આએ પાછે જગ-
 ન્નાથ જોશીને વા જ્વારીકો ઢેમર કીયો તવ વા સેવકને કહ્યો જે ભુક્ષી
 ન્ન કસીહૈ સો તાકો ટોકરામે કરી ઉપર રાખ્યો જે તાકી વાફસો જલદી
 હેાય આવેગો તવ જગન્નાથજોશીને કહ્યો જે ભલે તવ વહ ઠોમર ખ
 દમદાન લાગ્યો તવ વહ ટોકરા વામે ગિરપડ્યો સો સખ એકઠોરો મિ-
 લી ગયો પાછે ભગવદ ઇચ્છા માની કે જૈસો તૈસો શ્રી ઠાકુરજીકો
 ભાગ સમર્પ્યો પાછે ભાગ સરાય મહાપ્રસાદ લીયો તવ જોશી રાત્રીકો
 સોયો તવ શ્રી ઠાકુરજીને કહ્યો જે મેરે પેઠમે દુખતહે તવ જગન્નાથ
 જોસીને સુતવા ઐર સોઠી ઐર અજવાયણ સમર્પ્યો પરી મનમે પશ્ચા-
 તાપ બહુત બયો પાછે શી ઠાકુરજીને કહો જે અખ મેરે પેઠમેસખ બયો.

વાર્તા પ્રસંગ ૧૩૧

વહુરિ એક સમે જગન્નાથ જોસી અપને સેચ શરી ઠાકુરજીકાં
 કલ્યાપન કરીકે પાસ ઠાડે હુતે શરી ઠાકુરજીકાં મુઠા કરત હુતે ઐર
 વૈભવ ઠાડે દર્શન કરત હુતે તાસમે એક રજપુત ગરાસિયા આયો સો
 અવૈભવ હુતો સો આયકે વૈભવ નમે ઠાડો બયો તાસમે એક ડોક-
 રી પુલકી માલા લેકે આઘસો વહમાલા દુરિતે શ્રી ઠાકુરજી કે ઉપર
 વાને ડારો તવ જગન્નાથ જોશીકો રિસ ચઢોસો માલા વૈભવનકે ઉપર
 ડારી સોવહ માલા એક વૈભવ કે ગરેમે જાય પરી તવ વા ગરાસિયા
 રજપુતકો રિસ આઈ તવ ગરાસિયાને અપને મનમે વિચારો જે
 દેખો વા જોશીને માલા વાકો દીની ઐર મોકો ન દીની પરીમલો જે
 રજપુતકો જાયો જોયા જોશીકાં ઠોરે માઈ તવ વહરજપુત તરવાર હાથ
 મે લેકે નિત્ય તકત ફિરે દાવ પાવે તો ધાત કરે તવ જગન્નાથ જોશી
 એક દિન વહીભુંમીતે આવત હુતે તવ વા રજપુતને જગન્નાથ જોશી
 કે ઉપર પીછે તે તરવાર ચલાઈ તવ શ્રી ઠાકુરજીને વહ તરવાર આ
 હસ્ત સોં ચાલી ઐર શી મુખસો કહ્યો જે વાકોં મારે મતિ તવ વહ
 રહિ ગયો તવ જગન્નાથ જોશી ફિરીકે દેખેતો શી ઠાકુરજી અમિત બએ
 પીછે ઠાડે હે તવ જગન્નાથ જોસીને વા ગરાસિયા સોં કહ્યો જે
 કિટિરે પાપી તૈને વહ કહા કીયો તવ વહ રજપુત તરવાર ડારીકે જ-
 ગન્નાથકે પાવન પર્યો ઐર કહ્યો જે મેરે ઉપર કૃપા કરિમે અનુગ્રહ
 કરિયે ઐર જગન્નાથ જોશીકે પાવ હાથસોં પકરિ રહ્યો તવ જગન્નાથ
 જોશીકાં દયા આઘ તવ વાકો નામ દીયો સો જગન્નાથ જોસી એસે

कृपापात्र भगवदीय है तब वा रेणुपुत्रों जगन्नाथ जेशीनि नाम दीयो नीवेदन करवायो तब यह भयो भगवदीय भयो वैष्णवके वीर्यहाउ रक्षो ताको क्लृप्तिसिद्धि भयो जे जगन्नाथ जेशी ऐसे कृपापात्र भगवदीय है ताते धनकी वार्ता कहांतांछ लिखिये.

वार्ता प्रसंग ॥४॥ वैश्व ॥३१॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक

जगन्नाथ जोसीकी माता तिनकी

वार्ता लिख्यते.

ताके द्वैमेरा हुते वडे मेरा तो नरहर जेशी और छोटे मेरा जगन्नाथ जेशी भिराबुके वासीतिन दोइन सां माताने कछोणे तुम नलछे श्री आचार्यज महाप्रभुनके पास नाम पाछे आवे और समर्पन करवाछ आवे और मेरानके हाथमे अेक अेक मोहर दीना सो मोहर अेक लाठीमे भेलि डेवे दोडिभाछ अउल डो अले सो कीतने क दीनमे अउल नय पहुये सो शरी आचार्यज महाप्रभु तो अउलमे हुते नाहीं आपतो पुश्पोत्तम क्षेत्र शरी जगन्नाथ राय-ज के दर्शनको पधारे हुते पाछे जगन्नाथ जेशी नरहर जेशीनि विचार कीयो जे हम किरि अलेगे तो हमारी माता जीन्गी जे नाम समर्पण कीअे वीनु तुम को आअे ताते आपन पुश्पोत्तम क्षेत्र अले यह अपने मनमे विचार करकि जगन्नाथ जेशी और नरहर जेशीये दोडिभाछ पुश्पोत्तम क्षेत्रको अलेसो थोरसे दिनमे पुश्पोत्तम क्षेत्र नय पहुये शरी पुश्पोत्तम क्षेत्रजके मंदीरमे नयके पूछो जे शरी आचार्यज महाप्रभु आप कहां रहतहे तब अेक वैष्णवने घर व-ताछ दीनो तहांये दोडिभाछ गअे तब शरी आचार्यज महाप्रभुनको दर्शन करकि वैठे तब श्री आचार्यज महाप्रभुनने पूछो जे तुम्हारी माता नीकीहै तब धनको बहुत आक्षय्य भयो जेये तो हमको पहयांन तहे और हमतो कवहुं दजे नाहीं और शरी आचार्यज महाप्रभुनने कुरी पूछो जे शरी हाकुरजके दर्शन करि आअे तब धन दोइनने कछो जे महाराज नाही कीअे तब शरी आचार्यज महाप्रभुनने आग्या दीना जे नयके दर्शन करी आवे तबये दोडिभाछ दर्शनको गअे तहां दजे तो शरी आचार्यज महाप्रभु शरी जगन्नाथ रायजके पास हाउ है तब धनको आक्षय्य भयो जे यह कहा हमतो धनको अवही घरदजी

आये हुते तब मनमे क्षिर जलनी जे दुसरी वाटहोछगी तहां होयके
आये होछगे परी मनमे संदेह ज्यो पाछे दर्शन करिके आये तब
देजे तो शरी आचार्यज महाप्रभु वैठे हे तब आयेके दंडोत करीके
वैठे तब दोडिबाध पिरमय जये आपुसमे मोहोडो देखन लागे यकत
होय रहे तब शरी आचार्यज महाप्रभुनने पुछो जे दर्शन करी आये
और जे तुम्हारे मनमे संदेह आयो हुतो सो निवर्त ज्यो तब छन
दोडिबाधनने कह्यो जे महाराज संदेह हुतो निवर्त ज्यो तब शरी
आचार्यज महाप्रभुनने कह्यो जे तुम्हारी माताने जेट मोहर पठाछहे
सो लायो तब लाईजे ते मोहर काढिके आगे राखी पाछे नाम निवे-
दन करवायो अपनो महात्म छन दोडिबाधनको आपनने ऐसे दिय-
यो सो स्वर्पुपा शक्ति जल ता पाछे उहां कीतनेक दीन रहिके आग्या
मागिके यले सो मार्गमे शरी आचार्यज महाप्रभुनके स्वर्पुको विचार
करत जय ऐसे करत अपने घर आय पहुंचे तबमाता सों सवसमा
आर कहे तबमाता बहुत प्रसन्न जल पाछे शरी आचार्यज महाप्रभु
कीकृपाते जले जगवदीयजये ताते छनकीवार्ता अब कहांताछ लीजिये.

वार्ता प्रसंग ॥१॥ वैश्रव ॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक नरहर

जोसी जगन्नाथ जोशीके वडेभाई

तिनकी वार्ता लिख्यते.

सो अक सभे नरहर जेशी पुत्रोत्तमक्षेत्र श्री जगन्नाथरायज
के दर्शनको यले गे तहां मज्जल जय उतरे तब स्नान करिके रसोर्ध
करि श्री ढाकुरजको भोग समरप्यो तब देजे तो अक वाजक वरस दसको
अक रुप उपर ते उतरिके आय ढाडो ज्यो तब वा वाजकको देखिके
नरहर जेशीको आश्चर्य ज्यो जे यहां यह लरिका कहांते आयो तब
लरिका नरहर जेशी के आगे हाथ पसारके मांगन लाग्यो तब नरहर
जेशीने अपने मनमे विचारयो जे हय सुन्दर लरिका मेरे आगे
कहेको हाथ पसारयो तब नरहर जेशीने दू रोटी धीसों सुपरिके तिनके
उपर दार धरिके वा वाजकके हाथमे दीनी तब यह वाजक छमिजीके रुप
उपर आदि गयो पाछे ईरि नरहर जेशी देजे तो यह वाजक नाही
तब दुसरे दीन मज्जल जय उतरे स्नान करि शरी ढाकुरजको भोग
समर्प्य तब तैसेही यह वाजक छमिजीके रुप उपरते उतरिके आयो तैसेही

હાથ પસાર્યો તવ નરહર જોશીકો ઐર સંદેહ બપો જો કોઉ છલિયે
કો આપો હોય તો કૈસે દેઉ ઐર જો બગવદ સ્વરૂપ હોય તો પ્રસાદી
મહાપ્રસાદ કૈસે દેઉ તવ વહ સંદેહ કરિ કે વા વાલકકો કધુ ન દીનો
તવ વહ વાલક રૂપ ઉપર ચઢિ ગયો પાછે નરહર જોશીને મહાપ્રસાદ
હીનો સો વહ વાત ખિરાલુમે જગનાથ જોશીસોં શરી ઠાકુરજીને કહી
જો આજમે નરહર જોશીકે પાસ ગયો હો તહાં મે હાથ પસાર કે
માંગ્યો પરિ મોકો કધુ ન દીયો તવ જગનાથ જોશીને વહ દિન વહ
મહીના વહ સંવત્ વહવાર લિખિ રાખ્યો જો નરહર જોશી આવેગે
તવ પૂછેગે તવ કિતનેકદિનપાછે નરહર જોશી અપને ધર આપ્મે તવ
માતાસો ભાઈસોં મિલે પાછે ફુસારે દિન દોઉ ભાઈ સેવામે ત્યારા તવ
જગનાથ જોશીને શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે કુશળ સમાચાર પૂછે
જો નીકે હે પાછે જગનાથ જોશીને નરહર જોશીસોં કહ્યો જો અમુ
કે સંવત્મે અમુક મહીનામે અમુકી તિથિ અમુકે વાર પઠ નાતે આગે
મૈડમે મજલ ઊતરે તવ રસોઈ કરિકે શરી ઠાકુરજીકો ભોગ સમર્પ્યો
તહાં કોઉ વાલક હાથ પસારન દેખ્યો તવ નરહર જોશીને કહ્યો. જો
એક દિન તો મે સુન્દર વાલક દેખિકે દ્વે રોટી ધીસોં ચુપરિ તા ઉપર
દાર ધરિકે દીની ઐર ફુસારે દિન તો મોકો સંદેહ બપો જો કોઉ છલિ-
યેકો આપો હોય તો કૈસે દેઉ તાતે ન દીની તવ જગનાથ જોશીને કહ્યો
જો તુમને વુરી કીની જો ન દીની વેતો શરી ઠાકુરજી આપ હુતે ઐર
જવ આપન દોઉભાઈ શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે દર્શનકો ગએ
હુતે તવ હમારી માતાને મોહર ભેટ પઠાઈ હુતી સો આપન સંદેહ
કરી રાખ્યો હુતી તવ આપ શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને માંગિ હીની
તાતે અપને માર્ગમે શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુન વિના શરી ઠાકુરજી
વિના ઐર સંદેહન કરનો અપને માર્ગમે શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે
વલપ્રતાપ તે ઉનવિના કધુ ન સંભવે તવ દોઉભાઈન કે મનમે વહ
નિશ્ચય બપો.

વાર્તા પ્રસંગ ૧૧૧૧

ઐર એક સમે નરહર જોશીકો જીજમાન અલિયાન ગામમે
રહતો તાકો નામ મહીધરજી હુતો તથા વાકી વહનિકો નામ ફુલવાઈ
હુતો તિનસોં નરહર જોશીને કહ્યો જો તુમ શરી ગુસાંઈજી કે પાસ
નામ પાવો વૈખનવ હોઉ તવ ઉન કહ્યો જો બલે અવરય તુમ શરી
ગુસાંઈજીકો પધરાવો તવ નરહર જોશી આગે આઈકે શરી ગુસાંઈજીકો
પધરાય કે અલિયાનમે ગએ તવ મહીધરજી તથા ફુલવાઈસોં કહ્યો
જો શરી ગુસાંઈજી પધારેહૈં તવ દોઉભાઈ વહનિ અત્યંત પ્રસન્ન બએ

તવ મહીધરજીને નરહર જોશીસો કહ્યો જો મે શરી ગુસાંધજીકો
 ખાત્રો હાથન કૈસે પધરાઉ તવ મહીધરજીને નરહર જોશીસો રૂપીયા
 મોહરનકી ખીચરી કરવાય કે ન્યોઢાવર કરિકે શરી ગુસાંધજીકો અ-
 પને ઘરમે પધરાયતા પાછે મહીધરજી કુતવાઈ તથા સવવાલ ગોપાલ
 સવ કુટુંબકો શરી ગુસાંધજીકે પાસ નામ દિવાયો નિવેદન કરવાયો ઝૈર
 બલી ભાંતિસો શરી ગુસાંધજીકી સેવા કરિકે વિદાકીએ પાછે શરી
 ગુસાંધજી દ્વારીકાકો પધારે તવ નરહર જોશી ખિરાલુ અપને ઘર આએ
 તા પાછે કિતનેક દિનમે વા અલિયાન ગામમે આગિ લગી તા સમે
 નરહર જોશી ખિરાલુ કે તજાવ કે ઉપર તે નિત્ય કર્મ કરિકે તુલસી
 કુત્રકી ઝારી તથા મારો હાથમે લેકે ઘર આવત હુતે તા સમે નરહર
 જોશી કે મનમે આઈ જો અલિયાન ગામમે આગ લગી તવ નરહર
 જોશી પેડમે ઠાડે હોય કે તુલસી દલ વીચમે ધરોકે ઝારીમેતે જલ લેકે
 અંગુલીસોં તુલસીદલકે પાસ પાનીકી ધારા કરોકે કુંડલિયાકીની
 ઇતનેહીમે અલિયાનમે આગ બુત્રી ઝૈર મહીધરજીકી હવેલી ઘર સવ
 વચ્ચો તા પાછે કિતનેક દિનમે નરહર જોશી અલિયાન ગામમે ગએ
 તવ કુતવાઇને નરહર જોશી સો કહ્યો જો ઇહાં આગિકો ઉપદ્રવ વહુત
 ભયોહૈ સો શરી ગુસાંધજીકી કૃપાતે અપને તો કહ્યાણુ ભયો નવ
 નરહર જોશીને કહ્યો જો પ્રભુનકા કૃપાતે સદા કહ્યાણુહીહોય ઇતનો
 કહીકે નરહર જોશી ખિરાલુ આએ તવ મહાપ્રસાદ લીયો પાછે દોઢ-
 ભાઈ એકાંત વૈડે તવ નરહર જોશીને જગન્નાથ જોશીસો કહ્યોજો મે
 એક દિન નિત્ય કર્મ કરો કે તજાવ કે ઉપર તે આવત હુતો તુલસી કુ-
 લકો ઝારો તથા ઝારો મેરે હાથમે હુતી ઝૈર અલિયાન ગામમે
 આગી લગી સો સવ વાત કહી તવ નરહર જોશી સો જગન્નાથ જો-
 શીને કહ્યોજો આપનકો ઇતનો હઠ કીયો ન આહિયે જો શરી ઠાકુરજી
 કો શરમ કરવાયો યહ અપને માર્ગકો રીતિ નાહી તવ નરહર જોશીને
 કહ્યો જો મે તો હઠ નાહી કીયો પરીમેરે મનમે એસી આઈ જોયે
 અવહી વૈજનવ ભયે હે ઝૈર આગિ લગી તાતે મને એસો કિયો તથ
 દોઢભાઈ હંસી મુસિકાયા ચુપ કરી રહે પાછે કહ્યો જો પ્રભુવડેકૌતિ
 કોહૈ ઇતની કૃપાતે સવભલો હોય આપન હઠનકીત્તે યહ અપનો ધર્મ
 નાહી તાતે શરી વલ્લભરાજ કુમારકી અદ્ભુત લીલાહૈ સરણુ આએ
 તિનકો અતિહી કહ્યાણુ હોય સોયે નરહર જોશી તથા જગન્નાથ જોશી
 તથા ઇતકી માતા એસે કૃપાપાત્ર ભગવદીયહૈ જો પરમાર્થકે લીએ
 એસો કીયો તાતે ઇતકી વાર્તાકો પાર નાહી સો અવ કહાંતાંઈ સિખીયે
 વાર્તા પ્રસંગ ૧૨૧૧ વૈજનવ ૧૨૨૧

અવ ય્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સેવક રાંણં વ્યાસ સંચોરા બ્રાહ્મણ ગોધરાકે વાસી તિનકી વાર્તા લિખ્યતે.

સો જગન્નાથ જોશીને પ્રથમ રાંણાં વ્યાસ પાસ નામ પાપોહુ-
તો ફિરિ શી આચાર્યજી મહાપ્રભુન પાસ નામ પાપો વરી જગન્નાથ
જોશી રાંણાં વ્યાસકે પાસ ખહુત રહતે સો એક સંમે રાંણાં વ્યાસ
ભગવદ ઇચ્છા તે ગોધરાકી વેસ્થાને ધનસો સંગ કીયો સો વાત રાજદ્વારમે
સુની તવ હાકીમકે પ્યારે રાંણાં વ્યાસકો લેન આએ તવ જગન્નાથ જોશીને
રાંણાં વ્યાસકો ઐર ગાંભમે કરી દીનો પાછે જગન્નાથ જોશી તહાં અકેલે
રહે ઐર વે પ્યારે આએ હુતેસો રાંણાં વ્યાસકો હુન લાગે તવ જગન્નાથ
જોશીને કહયો જો રાંણાં વ્યાસતો ધહાં નાહી ચતોહો ઉતર દેડીગો તવ જગ-
ન્નાથ જોશીકો લાઈકે હાકિમ કે આગે ડાડો કીયો તવ હાકીમને કહયો જો
રાંણાં વ્યાસ કહાહે ઉનને પાએઘ સ્ત્રીઓ અન્યાવ કીયોહૈ તાતે વાકો
લાવો ઐર મેનો જગન્નાથ જોશીકો નીકે જાતવહો જો જાકો નામ
જગન્નાથ જોશીસો કમહુ અન્યાવ ન કરે યહનો રાંણાં વ્યાસને અન્યાવ
કીયોહૈ તાતે ઉનને લાવો તવ જગન્નાથ જોશીને કહયો જો મેરી કહી
સુનોમે મે કહું તવ હાકિમને કહયો જો કહો તવ જગન્નાથ જોશીને
કહયો જો રાંણાં વ્યાસને અન્યાવ નાહી કીયો રાંણાં વ્યાસ એસોકામ
કમહુ ન કરે તવ હાકિમને કહયો જો ક્યોં જાનિયે તવ જગન્નાથ જો-
શીને કહયો જો મેરી કહી માનોતો મે કહું જો રાંણાં વ્યાસકે બદલે
જો કધુ કહોસો મે કરૂ તવ હાકિમને એક રૂપધ્યાંજો મુગદલ મગાયો
સો અગ્નિમે મેત્રી કે તાનો કીયો તવ જગન્નાથ જોશી સ્તાન કરિકે આપો ત-
વ જગન્નાથ જોશીને ડાડો હોય કહયો જો રાંણાં વ્યાસને અન્યાવ કીયો
હોય તો મોતો અગ્નિ ઝરાઈ કે ભરમ કરો ડારિયો ઐર નાહી અન્યાવ
કીયો હોય તો મુગદલ સીતલ હોય જહયો પાછે યહ મુગદલ અગ્નિમે
સુ કોઢકે દોડે હાથનસો ઉડાય અપને ગરેમે મધ્યો સો ધડી એકધ્યો
રાખ્યો સમ જને ઓલે જો જોશીતુ કાકો તવ જગન્નાથ જોશીને ક-
હયો જોહું કાઢિકે કોનકે ગરેમે ડાડું તવ હાકિમને કહયો જો મેરે ગરેમે
ડારો પાછે જોશીને ભુમિમે ડારિ દિનો તવ ભુમિ જરગઈ તવ સમ-
જને કહન લાગે જો જગન્નાથ જોશી તુમ ધનહો તુમ સાંચેહો તુમકો
તુમારે ધનાકો એસો સાચહે ખો કહિકે જગન્નાથ જોશીકો સમાધાન

કરિકે કહ્યો જે જોશી તુમ કધુ માંગો મેં તેરે ઉપર પ્રસન્ન બયોહો।
તવ જોશીને કહ્યો જે મનનો માંગતહો જે મનને યહ યુગલી કરીહો
તાસો કધુ મતિ કહિયો તવ યહ સુનિકે હાકિમ તથા ઐર સખજને
બહુત પ્રસન્ન ભએ પાછે જગન્નાથ જોશી અપને ધર આએ વેઐસે
ભગવદી યહૈ જે ઓ આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી કૃપાને કહા ન હોય.

વાર્તા પ્રસંગ ॥ ૧૧ ॥

ઐર પહેલે રાણાં બ્યાસને માંવાદાસ આસ્તવતકે પાસ નામ
પાયો હુતો પાછે ઓ આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સેવક ભએ તવ પરમ વધ-
બન ભએ સોવે રાણાંબ્યાસ સિદ્ધપુરમે રહતે સો રાણાંબ્યાસ ઐર જગ
નાથ જોશી સરસ્વતીમે જ્ઞાન કરત હુતે તા સમે એક રજપૂતાની
સતી હોઈ વેકો આઈ તવ રાણાં બ્યાસકે પાસ જગન્નાથ જોશી હુતે
તિનને પૂછો જે સતીહોતહો તાકો પ્રકાર કહા તવ રાણાં બ્યાસને કહ્યો
જે પ્રેરકે સંગ વથા એસો શરિર જરાવતહો સો રાણાં બ્યાસને મૂડ
હજાઈકે કહ્યો જે યહ રજપૂતાની સતી હોન આઈ હુતી તાને દેખ્યો
તવ વા રજપૂતાનીને સાયકે મનુષ્યન સો કહ્યો જે હુંતો ન જરૂંગો
મોકો સત નાંહીહો તાતે મેરી હત્યા એઢી એસે કહિકે બહુત હંશિ
દીની ઐર જરી નાહી તવ વે લોગ મૃતકકો જરાયકે વા સ્ત્રીકો ગામકે
બાહિર જેપરી કરીદીની તવ સ્ત્રી ઉહાં રહી તા પાછે રાણાં બ્યાસ
નાહાઈ વેકો આએ તવ વા સ્ત્રીને આયકે રાણા બ્યાસસો પૂછો જે
તુમને મૂડ હજાઈકે કહાં વાત કહી તા વાતકે દેખે તેહો નજરી તાતે
મોસો વહવાત કહો તવ રાણાં બ્યાસને કહ્યો જે હમતો આપુસમે
હસત વાત કરત હુતે તવ સ્ત્રીને કહ્યો જે હમસો કહિકો દુરાવતહો
જે વાત હોયસો કહો ઐર બહુત આગ્રહ કીયો તવ રાણાં બ્યાસને
કહ્યો જે હમ આપુસમે હંસત હુતે જે યહ એસિ કિતમ દેહ પાયકે
નાહક પરતકે સાય જરાવતહો યા દેહ સો ઓ ઠાકુરજીકે સેવા ન કીની
ન ભજન કીયો એસો કિતમ દેહ ધરિકે ઓ ઠાકુરજીકો ન ભજ્યો તવ
વા સ્ત્રીને રાણાં બ્યાસસો કહ્યો જે હુંતો તુમહારી સરણહો જે જા
બાંતો યહ દેહ ઓ ઠાકુરજીકે કાંમ આવે સો કરો તવ યહ વાત સુનિ
કે રાણાં બ્યાસને કહ્યો જે અખતો તોકો સુતરહૈ સુતક ઉતરેગો તવ સ્ત્રી
અપને સ્થલકો ગઈ પરિ વાંકો બહુત વિરહ ઉત્પન્ન બયો જે દીન
પ્રતી આવે સો રાણાં બ્યાસકો દર્શન કરી જાય એથે કરત સુતક
ઉતરયો તવ સુદ્ધ હોય કે રાણા બ્યાસ કે પાસ આઈ તવ
રાણા બ્યાસને કહ્યો જે તુ સવારે આઈ યો સો વા સ્ત્રી
ને વા દિન કધુ આપો નાહીં પહેલે ચના ચવાય કે રહતી સો વા

दिन जाने जलपान हु नाही कीयो पाछे प्रातःकाळ भयो जब राखु
 व्यास के आठ वेको समो भयो तव आथ के वैठि रही तव राखु व्या
 स आये और स्नान करि के भगवद समरन करन लागे तव वा
 स्त्री सों कछो जे तु स्नान करि के वैठि रही पाछे राखु व्यासने
 श्री आचार्यज महाप्रभुन को ध्यान धरि के वाके कानमे नाम सुनायो
 तव नाम सुनत ही वा स्त्रीको भगवदभाव उपपन्न भयो तव वा स्त्री
 ने राखु व्यास सो पूछ्यो जे अब में कहा कर तव राखु व्यासने
 कछो जे अब तु भगवद सेवा करी तव वा स्त्रीने कछो जे भिरि
 स्थिति तो ऐसी है जे तुम कछु ठहल देव सो में कर पाछे राखु
 व्यास उपरना परदती घोष वेकों देते सो घोष के सिद्धि करि के पुहु
 यावती प्रसाद राखु व्यास के घर लेती ऐसे करत राखु व्यास क
 घरको कामकाज करन लागी पाछे भगवदसेवाको साथ कामकाज करतो सो
 कितनेक दिन पाछे राखु व्यास के घर श्री आचार्यज महाप्रभु प-
 धारे तव राखु व्यासने वा स्त्री को श्री आचार्यज महाप्रभुन पास
 नाम निवेदन करवायो तव वह स्त्री परम वैरनव भक्षसो राखु व्यास
 श्री आचार्यज महाप्रभुन के ऐसे परम भगवदीय है ताते धनकी
 वार्ता कहा तांछ जिजिये वार्ता प्रसंग ॥२॥ वैरनव ॥३॥

अव श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक रामदास

सारस्वत ब्राह्मण राजनगरमे रहते

तिनकी वार्ता.

सो रामदासजके भाये नरवर गोपालज श्री आचार्यज महा
 प्रभुनने और अपनी पादुकाज सेवाको लीये पधराय दीनी सो से
 वा सदैव करे ऐसे कृपापात्र भगवदीय है सो रामदास विवाह करी
 के प्रथी परिक्रमा को गये सो कितनेक दिनमे प्रथी परिक्रमा करि के
 अपने घर आये परि रामदास स्त्रीको अंगीकार न करते तव दिन
 है बार रहि के द्वारिका को गये तव रामदासकी स्त्री हु साथ गली
 परि रामदास स्त्री को साथ न आवन देहि छनसों मारे परि राम
 दासकी स्त्रीतो दुरि भय साथ भय और रामदास के पातरिमें इति
 वारे सो आय नहीं तो योंहीं परी रहै पति के साथ रहे तव अक दिन
 श्री रणजोऽजने रामदास सों कही जे तु अपनी स्त्री को अंगीकार
 करी त्याग कहाँ करत है तव रामदासने कछो जे में विरक्त हों वै

रागी हों मेरी स्त्री सों कहा काम है तव श्री रणछोडणुने कछो न्हे
तेने विवाह काहे के कीयो न्हे तु श्री आचार्यणु महाप्रभुनको सेवक
ह तो कों जैसी निदुरता न रहिये न्हे श्री आचार्यणु महाप्रभुनको
सेवक ननि कछु कहत नाहि अब हों कहत हों तु अपनी स्त्री को
अंगीकार करि तव रामदासने अपनी स्त्री सों कछो न्हे तु मेरे साथ
बली आउ तव मार्गमे रामदास के साथ बली जन लागी तव म-
नन मन्य ठनरे तव रामदासने अपनी स्त्री सों कही न्हे तु वस्त्र
साज लेके उराभे बैठी रहियो और में उपरा वीनि लाउ पाछे आप
शान करि रसाध करी श्री हाकुरणुको भाग समर्थो भाग साराय पा
छे प्रसाद दीयो और स्त्री को प्रसाद दीयो सो कितनेक दिन मार्गमे
बले आये पाछे ओक दीन श्री रणछोडणुने रामदासको आग्या दी
नी न्हे तु अपनी स्त्रीको नाम दे तव रामदासने कछो न्हे हु नाम
कैसे देउ तव श्री रणछोडणुने कछो न्हे तु नाम दे मेरी आग्या है
तव श्री आचार्यणु महाप्रभुनको नाम ले श्री रणछोडणुकी आग्या ते
स्त्रीको नाम दीयो तव स्त्री के हाथ को महाप्रसाद खन लागे पाछे की
तनेक दिनमे श्री आचार्यणु महाप्रभु राजनगर पधारे तव रामदास
ने आय के श्री आचार्यणु महाप्रभुनके दरसन कीये तव रामदासने
कछो न्हे महाराज मेरी स्त्री कों नाम समर्पण करवाछये तव आपने
कछो न्हे अवतो तेने नाम दीयो है केरि कहा तव रामदासने कछो
महाराज में तो श्री रणछोडणुकी आग्या ते नाम दीयो है और भा
को श्री रणछोडणुकी आग्या है न्हे श्री आचार्य महाप्रभुनके पास
नाम निवेदन करवाछयो तव यह सुनि के श्री आचार्यणु महाप्रभु-
नने नाम निवेदन करवायो पाछे घर आय ग्रहस्थाथम करन लागे वे
रामदास श्री आचार्यणु महाप्रभुनके जैसे कृपापात्र भगवदी है ताते
धनकी वार्ता कहां तांछ लिपिये ॥ वार्ता प्रसंग ॥ ११॥ मेशनवा ॥ ३४॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक

गोविंद दुवे साचोरा ब्राह्मण

तिनकी वार्ता.

सो गोविंददुवे श्री हाकुरणुकी सेवा नीकी भांतिसों करो परि म
नमे बहुत विग्रह हुतो तव गोविंददुवेने श्री आचार्यणु महाप्रभुनको
वीनती पत्र लिपि पढायो न्हे महाराज मेरे मनमे विग्रह बहुत

रहत है ताते मैं कहा कई तम श्री आचार्यजी महाप्रभुनने नव रत्न ग्रंथ प्रगट करी गोविंददुखेको लिखि पढायो और पत्रमे लिख्यो जे या ग्रंथको पाठ तु नित्य करियो सो तेरी विग्रहता सब मिटि जायगी सो कृपा पत्र आयो तम गोविंददुखे नवरत्नको पाठ करन लागे सो पाठ करत गोविंददुखेकी विग्रहता सब मिटि गइ तम श्री ढाकुरजीकी सेवा नोकी भांतिसो करन लागे ॥ वार्ता प्रसंग ॥१॥

और एक सभे गोविंददुखे भीरांभाछ के घर हुने तहां भीरांभा छ सों जगजद जाता करत अटके तम श्री गुसांछजने सुनी जे गोविंददुखे भीरांभाछके घर उतरे हे सो अटके है तम श्री गुसांछजने एक श्लोक लिखि पढायो सो एक वृज्जवासी के हाथ पढायो तब वह वृज्जवासी बल्यो सो उहां जय पहुंथ्यो ता सभे गोविंददुखे संध्या वंदन करत हुते तब वृज्जवासीने आय के वह पत्र दीनो सो पत्र वांछी के गोविंददुखे तत्काल छोडे तब भीरांभाछने बहुत समाधान कीनो परि गोविंददुखेने किरि पाछे न देख्यो ॥ वार्ता प्रसंग ॥२॥

और एक सभे श्री आचार्यजी महाप्रभु आप द्वारिका पधारे तब गोविंददुखे और जगननाथ जेथी और पांच सात वैष्णव हुते सो आपके साथ हे तब श्री आचार्यजी महाप्रभुन से द्वारिकामे विनती कीनी जे महाराज कुछ कथा कहिये तब श्री आचार्यजी महाप्रभुनने गोविंददुखे सों कह्यो जे अवली तो मोको अवकास नाही तब गोविंददुखे ने विनती कीनी जे महाराज थोरी सीही कहिये तब श्री आचार्यजी महाप्रभुनने कथा कहियेको पोथी पौड़ी तब छतनेमे गोविंददुखे सो श्री रणछोडजी वाते करन लागे तब अपने गोविंददुखे सों कह्यो जे पोथी चुराय के वाते कोन सों करत है तब श्री आचार्यजी महाप्रभुनने किरि देख्यो जे श्री रणछोडजी सों वाते करत हे तब अपने पोथी आंधो और आप पेटे ॥ वार्ता प्रसंग ३॥

और सब वैष्णव श्री आचार्यजी महाप्रभुनके थारको महाप्रसाद पावते तब एक दिन श्री आचार्यजी महाप्रभुनने अवाससों कह्यो जे तुम छन वैष्णवनको थारमे महाप्रसाद भति देह सो तादीन श्री आचार्यजी महाप्रभु भोजन करि के छोडे हुते सो उतही अवासने थार छुछ के मांछ धस्यो तर श्री आचार्यजी महाप्रभुन के थार कों महाप्रसाद न मिल्यो सो तादीन सब वैष्णवनने उपवास कर्यो तब श्री रणछोडजीने श्री आचार्यजी महाप्रभुनसो कह्यो जे तुम छन वैष्णवनकों थार नित्य दैत हो तैसे छनको नित्य दीज्यो तब दुसरे दिन श्री आचार्यजी महाप्रभुनने गोविंददुखे और जगननाथ जेसो सों कह्यो

जो तुमने काज महाप्रसाद क्यों न लीनो तब वैष्णवोंने कछो जे महाराज कालि आपके धारको महाप्रसाद न मिल्यो तबभी आचार्य महाप्रभुनने कछो जे तुमको अपने धारको महाप्रसाद ते न दतो परि तुमारी सिपारस वडी दौर ते लब्ध है ताते अबदनो परयो पाछे जे नित्य धारको महाप्रसाद दैत हुते तेसैंध दैत लागे तब ये वैष्णव प्रसन्न होयके रसोई करन लागे तब तहां तांछिओ आचार्य महाप्रभु द्वारिकामें विराने तहां तांछि वैष्णवपास रहे पासि श्री आचार्य महाप्रभु श्री रणछोइसों विदाय होय के अउज को पधारे तब सर्व वैष्णव श्री आचार्य महाप्रभुनके साथ आपेसो श्री आचार्य महाप्रभुनको अउज में पहुंचाय के इरी अपने अपने घर आये पाछे श्री कानुरछुकी सेवा करन लागे सोये गोविंददुव श्री आचार्य महाप्रभुनके ऐसे परम कृपा पात्र लगवरीय है ताते धनकी वार्ता कहां ताछ लिखिये.

॥ वार्ता प्रसंग ॥४॥ वैष्णव ॥३४

अवश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक

राजादुवे माधोदुवे दोउभाइ सांच्यो

रा ब्राह्मण तिनकी वार्ता है.

सो ता गाममें होय लब्ध सांच्योरा ब्राह्मण और रहते सो अक नाम हरिकृष्ण हुतो और अकको नाम रामकृष्ण हुतो सो वडो लब्ध रामकृष्ण पढो अहुत हुतो और छोटी लब्ध मुरारि हुतो और वह वडो लब्ध पढो हुतो सो गाम के मोतरा उपर जेठिके पटेलके आगे कथा कहतो और छोटी लब्ध मुरारि हुतो सो अनी रजवारी करतो सभ टहन करतो सो वह वडो लब्ध कछु गाम गयो हुतो दुसरें गाममें सो ता दिन छहंकी कथा रहि अछ पाछे अक दिन मेहकी वर्षा बहुत लब्ध सो वह छोटी लब्ध अतते छठिके घर आयो तब आवनने वासों कछो जे तुम रोटी न खेज तब वा देवरने कछो जे सीत अहुत लागतहै और मे अहुत लीन्योहुं ताते तु तातो करी परोसैं तो मे नैज तब आवनने कछो जे तु आय तो आना तर मे लब्ध के सोय रहत हुं अथ तु कहा गामके मोतरा उपर जेठिके पटेल के आगे कथा कह्यो के दारको गरास इरेगो ताते आनो होय तो आना तर हुं लब्धके थडि रहुंभी और नैसो है तैसो आना तर कहुं छठिज तब वा देवरके

मनमे बहुत दुःख लाग्यो और अपने मनमे विचारयो जे हुं या
 देसको त्याग करूं कहुं निकसि जगो ता पाछे घरमे ते निकसिके मनमे
 विचार करन लाग्यो जे राजा दुवे माघोदुवे जउ महा पुरुषहे ताते
 धनको नमस्कार करिके जगो पाछे तहां गयो तव राजा दुवे माघोदुवे
 होडि लाधनको नमस्कार कीयो और रोवन लाग्यो तय दुवेजने पूछो
 जे तु कोन है पाछे देखिके पहचान्यो तय वासो कखो जे तुनो अमुके
 को भेटाहै हरीजन तेरो नाम है और तु हमारा सातिओ है सो तोको
 ऐसेओ कहा दुःख है तसो तु रोवन है तय याने कखो जे मेरे दुःखो
 पार नाहो तय दुवेजने कखो जे तु अपने दुःख कहि तोको कहा
 दुःख है तय याने कखो जे तुम मेरे दुःखो दुरि करो तो मे कहुं तुम
 जउहो महा पुरुष हो तव दुवेजने कखो जे ओ हाकुरेज जउ हैं मे-
 सयको दुःख दुरि करेगे तु अपनी दुःख कहि तव याने सय रामाचार
 कहे जे माफो लावजत ऐसे र वचन कहे हैं सो मेरे हृदमे अटकत
 है ताते मे तुम्हारे पास आगेलुं सोढुमेरो दुःख तुमसो दुरि होयगे
 पाछे दुवेजने वाको समाधान करिके वाको महा प्रसाद लिवायो पा-
 छे रात्रिको सोय रख्यो तव प्रातःकाल ज्यो तव वासो दुवेजने कखो
 जे तु स्नान करि आडि तव वड जलके देह कृत करि स्नान करिके
 आयो तय माघोदुवे शुं राजादुवेने कखो जे अब कहा करिये तुमही
 जनो तुम्हारी जल यनी है जे कछु करेगे नाहीतो केसे छुटोगे
 जाड लग्यो है तव माघोदुवेने कखो जे अबतो तुम्हारी सरण आयो
 है तुम श्री आचार्यज महाप्रभुनके सेवक हो अबतो वाको करवकीयो
 सहिये तव पहिलेनो वाको क्षार करवायो पाछे स्नान करवाय के मंदिरके
 द्वारके आगे बैठायो तव माघोदुवेने राजादुवेसो कखो जे अब वाको
 कहनी होय सो कखो तव राजादुवेने माघोदुवेसो कखो जे तुम्हारी
 यह काम है मेरो काम नाही ताते तुमही कहो तय माघोदुवेने राजा-
 दुवेसो कखो तुम जउहो ताते तुमही कहो तव राजादुवेने माघोदुवेसो
 कखो जे मेरी आग्या है ताते तुमही कहो तव माघोदुवेने वाकु उप-
 देस दीयो अष्टाक्षर भंव कांतमे कखो पाछे वाकु अष्टोत्तरसत नामको
 जप करवायो सो पक्षीयो सो ओक र मात्रा जप कीये पाछे संगृत
 जोलन लाग्यो तव माघोदुवेने राजादुवेसो हसिके कखो जे अब आ-
 ग्या होय तो वाको ओक वार इरि जप करवायये तव राजादुवेने माघो
 दुवेसो कखो जे अवश्य करवायये पाछे माघो दुवेने वाको दुसरी वर
 जप करवायो तव जगवदीय स्वरप रघुई ज्यो और पुराण धति हारव
 मे ग्यान ज्यो तव माघोदुवेने राजादुवेसो इरि हसिके कखो जे आ-

ગ્યા હોય તો અપ્પ ફેરિ યાકો જપ કરવાઇયે તપ્પ રાજાદુવેને માધોદુવેસોં
 કલ્હો ને અવ યહ ઇતનેહોકો પાત્ર હૈ અધિકી સમાય નાહી ઐર
 કલ્હો ને તુમ કધુ મનમે મતિ લાઇયો ને હમેત ભયો હૈ તાતે યહ
 કધુ ભયો હૈ સો સવ ઓ આચારચલ મહાપ્રભુનકી કૃપાતે ભયો હૈ
 હમારો તુમહારો સ્વરૂપ તો વે જનતહે પાછે વાને ઉહાંઈ પ્રસાદ લીયો
 પાછે દુવેજીકો આગ્યા માંગિકે અપને ગાંમકે ચોતરા ઉપર જય
 બકો ઐર કયા કહન લાગ્યો પહેલે વડો ભાઈ કયા કહતો સો વહ
 ગાંમ ગતો જતનિકે કોઈ આવતો નાહી સો વાદિન કહુંતે વાકો સેવક
 આયો તાને કયા કહન દેખ્યો તપ્પ વાને ગાંમકે પટેજસોં આપ કહી
 ને તુમ કયા સુનિયે કો ક્યોં નાહી ગએ ભટ્ટજીનો કયા કહિ રહેહ
 તવ પટેજ આયકે દેખેનો ભટ્ટજી કયા કહિ રહે હે તવ પટેજને કલ્હો
 ને ભટ્ટજી અવ તાંઈ તુમ કયા કહનકો નાહી આએ તપ્પ ભટ્ટજીને
 કલ્હો ને પહેલે ખડે ભાઈ કયા કહતે તાતે મે નાહી આવતો અપ્પ બે
 ઐર ગાંમ ગએહે તાતે મે કયા કહિ બેકો અવ આયો હું તપ્પ વે
 ભટ્ટજી ભગવદ ઈચ્છા તે ભક્તી કહન લાગે તાતે સવકોડિ બહુત પ્ર-
 સન્ન ભએ ઐર સવકોડિ કહન લાગે ને હમારો વડો ભાગ્ય હૈ ને
 અવકે એસો પ્રાદ્ધાણ મિલ્યો તવ કિતનેક દીનમે વહ કયા સંપૂર્ણ ભઈ
 તવ સગને મિલિકે ભટ્ટજીકો પૂજા કરી ઐર કલ્હો ને અવતો તુમહી
 કયા કહિયો કરોં કયાકો આઈયો પાછે વહ પ્રાદ્ધાણ માધોદુવેકે પાસ
 આયો ઐર આયકે વીનતી કરી ને તુમહારી કૃપાતે મને કહી શો
 જનકી યહ પૂજા મિત્રાહૈં સો તુમ લેકિ યહ સવ દ્રવ્ય તુમહારો હૈ તુમ
 મેરે ગુર હો તવ રાજાદુવે માધોદુવેને વાસો કલ્હો ને હમારે ઐર
 ને તુમહારે ગુર ઓ આચારચલ હે તાતે યહ દ્રવ્ય સમ્પ ઉનકો
 હૈ હમારો યામે કધુ નાહી તાતે યહ દ્રવ્ય સમ્પ ઉનકો હૈ હમારો યામે
 કધુ નાહી તાતે યહ દ્રવ્ય સમ્પ અડેજ પહુંચાવતો તવ વા પ્રાદ્ધાણને
 સવ દ્રવ્ય અડેજ પહુંચાયો સો કિતનેક દિન પાંચ રામદાસ સાંચોરા
 પ્રાદ્ધાણ ઐર જગજગ્ય જોશયે વૈજનવ ઓ આચારચલ મહાપ્રભુનકે
 દર્શનકો અડેજ જનતહે તિનકે હાય વહ દ્રવ્ય અડેજ પહુંચાયદીયો તવ
 કિતનેક દિનમે યાકો વડો ભાઈ આયો વહ ગાંમ ગયો હતાં સો આયો
 તવ વાને રાજાદુવે માધો દુવેસોં કલ્હો ને તુમ આગ્યા દેહ તો મેરે
 પિતાકો ગ્રાસ હૈ સો કેરો તવ દુવેજીને કલ્હો ને અવ કહા કધુ મેરેહ
 હૈ તુ જા સમ્પ સિદ્ધિ હોઇગો તવ વહ દુવેજીસો આગ્યા લેકે વા ગાંમ
 કો ચલ્યો સો જય પહુંચ્યો પાછે વા રાજાસોં મિલ્યો આસીર્વાદ દીયો
 તવ વહ રજપૂત વા ભટ્ટકો દેખિકે વહુત પ્રસન્ન ભએ ઐર કલ્હો ને

હમારો વડો ભાગ્ય ને તુમ કૃપા કરિકે આમે ઝૈર કહ્યો તુમ ડેરા કરો તવ ઉન ડેરા કીયો પાછે રસોઈકી સામગ્રી ચલતી કરી પાછે સવ-
જને બદ્દલકે પાસ આઈ જો તમ બદ્દલને એક શ્લોકો બાખ્યાન
કરો તવ વે સમ જને બહુત પ્રસન્ન બએ ઝૈર કહ્યો ને તુમ પાંચ
રાત્રિ કૃપા કરિકે રહો પાછે તુમહારી વિદા કરેગે એસે કહિકે વેતો
અપને ઘરકો ગએ પાછે રસોઈ કરી શ્રી ઠાકુરજીકો ભાગ સમર્પ્યો.
ભાગ સરાયકે મહાપ્રસાદ લીયો તવ દુસરેદિન સવ મિલિકે બિચાર કરન
લાગે ને બદ્દલકી વિદા કમ કરિયે ઝૈર કહા કરિયે ઝૈર યહ આદ્ય
જુ બહુત યોગ્ય હૈ ઝૈર બહુત દિનમે આપોહૈ તમ ઉન સમયનમે એક
વૃદ્ધ હુતો તિનને કહ્યો ને યાકો ૧૦૦ મનતો અંજ દેઉ ઝૈર એક
સત યાકો મુદ્રા દેઉ ઝૈર યાકે પિતાકો ગ્રાસ પુરાન ભુમિ હૈ સો
એક ૧૦૦ વિદ્યા હૈ સો યાકો જિખિ દેઉ ધતનો દેઉ ને હમ હું આ-
દ્ય રિણુતે છુટે તમ સવને કહ્યો ને યહ ઠીક વાત કહે હૈ સો યાકો
કહ્યો સવનકો કરનો ચહિયે પાછે સવને મિલિકે મોઢી લીખિ દોની
ઝૈર કહ્યો ને યાકો અંજ સિદ્ધિ હૈ સો લે જલુ તમ બદ્દને કહ્યો ને
યહ સવ અંજ મેરે ઘરે પહુંચાવો તમ વા અબકે માડા બરો દીને
ઝૈર કહ્યો ને અપને સાથ જિવાય લે જલુ ઝૈર સવને મિલિકે
અંજ દીને ઝૈર ગાય ઝૈર એક ભૈસિ ઝૈર સત મુદ્રા ધતનો યાકો
દીયો ઝૈર કહ્યો ને તુમ ધતનો પ્રતિવર્ષ આપકે લે જાપો કરો તવ
બદ્દલ ઉન સવન સોં વિદા હોયકે અપને ગાંમકુ ચલે સો આપ પહુચે
તમ અપને દારેકે આગે આપ પુકારયો ઝૈર પુકારિ કહ્યો ને
બાબીકિ વાડ ખોલિહો પટેલકે ચોતરા ઉપર કયા કહિકે ઝૈર પિતા-
કો ગ્રાસ ફેરિકે આપોહોં તાતે અવ તુ દાર ખોલિ તવ બાબીકિ વાડ
ખોલિકે દેખેતો દેવર સાંચેહી ઠાડોહૈ તમ દેખિકે વાકો વડો બાઈ ઉઠિ
આપો તમ દેખેતો છોટે બાઈકે ઉપર ભગવદ તેજ વિરાજત હૈ તવ
યહ વડો બાઈ ડરખો ને મતિ યહ કદ્ધુ મનમે પુરી લાવે તવ યહ
છોટો બાઈ બાબીકે પાય લાગ્યો ઝૈર કહ્યો ને તુમહારે વચનતે મોઢો
શ્રી ઠાકુરજીકી કૃપા બધ હૈ તવ વાકે વડે બાધને કહ્યો ને સ્નાન
કરો મહા પ્રસાદ લેઉ તવ છોટે બાધને કહ્યો ને મેતો રાજાકુવે મા-
ધોડુવેકો નમસ્કાર કીએ વિના જલ પાંન ન કરંગો તવ વાકે ખડે બા-
ધને કહ્યો ને યહ કહા તમ છોટે બાધને કહ્યો ને યહ બપો હૈ સો
સવ ઉનકી કૃપાતે બપોહૈ મોઢો તો તુમ નીકે જનત હો ભૈસો હોં
તૈસો તમ ખડે બાધને કહ્યો ને મે તુમહારે સાથ ચલુંગો તમ દોઢે
બાઈ રાજાકુવે માધોડુવેકે ઘર ગએ તમ જામકે ખડે બાધને

उनको नभस्कार कीयो और जोटे लाधने दंडोत करी तय राजकुवेने
 भाघोदुवेसों कइयो ने तुमहारो सेवक आयोहै और यह प्रसंगाव के
 अउ लाधके आगे भति कहियो तय कुवेणने कइयो आयो जैठो तय
 वे होडि लाध जैठो ता पाछे कुवेणसों जोटे लाधने सय आर्ता नि-
 वेदन करी तय कुवेणने कइयो ने तेरे उपर श्री आचार्यचण महा-
 प्रभुनको श्री हस्त है ताते ऐसेो कथो न होय तय वाके अउ लाधने
 कइयो ने हमतो श्री आचार्यचण महाप्रभुन के दर्शन नाही करे हमको
 तुम दइछे और नसे याके उपर कृपा करिके याको कृतार्थ कीयो है तै-
 से मोक्षो हुं आप कृपा करिके कृतार्थ करो तय वाको हुं कुवेणने कृतार्थ
 कीयो नाम सुनायो पाछे होडि लाधनको महा प्रसाद लिवायो पाछे
 जोटे लाधने कुवेणसों कइयो ने आग्या होय तो अन्न ये मुद्रा गाय
 बैसि कपडा सय उहासों लायोहों सो आप के मंदिरमे आवे तब
 कुवेणने कइयो ने तुमतो जनतही हो ने या द्रव्य के धनी तो श्री
 आचार्यचण महाप्रभु हैं तय वाने कइयो ने आपकी आग्या प्रमान
 तब कुवेणने कइयो ने अन्न और गाय बैसि और सय द्रव्य छकोरो
 करो पाछे कुवेणसों होडि लाध विदा होय के अपने धरे आये
 तय सय द्रव्य हुतो सो छकोरो कीयो पाछे दिन थोरसेमे श्री आचा-
 र्यचण महाप्रभु द्वारिका पधारे तब सिद्धपुरमे रांणु व्यासके घर उ-
 तरे तब राजकुवे भाघोदुवे और यह सय द्रव्य लेके श्री आचार्यचण
 महाप्रभुनके दर्शनको सिद्धपुरमे आये तय आयके श्री आचार्यचण
 महाप्रभुनके दर्शन कीये पाछे धन होडि लाधनको श्री आचार्यचण
 महाप्रभुन पास नाम निवेदन करवायो और यह द्रव्य हुतो सो सय
 अन्न कीयो तय दिन द्वै बारि रहिके आप आगे पधारे तबराजकुवे
 भाघोदुवे और वे होडि लाध आंचलु श्री आचार्यचण महाप्रभुनसों
 विदा होयके अपने धरे आये पाछे वे होडि लाध आंचलु राजकुवे
 भाघोदुवे के संगते अउ भगवदीय लये ताते संग करनो सो भगवदी-
 यमे करनो वे राजकुवे भाघोदुवे ऐसे कृपा पात्र भगवदीय हे ताते
 धनकी वार्ता कहां ताध लिखिये।

प्रसंग ॥ ११ वै । ३५

अब श्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक

उत्तिम श्लोकदास सांचोरा ब्राह्मण

तिनकी वार्ता लिखेंहै.

सो उत्तिम श्लोकदास श्री नाथजीके सेवकनकी रसोई करते और सचनकुं आप परोसते ताते सच सेवक उत्तिम श्लोकदास कु महतारी करी वोखते सेवनको प्रीति सों परोस, ताते श्री गुसांछि छनके छपर बहुत प्रसन्न रहते वे उत्तिम श्लोकदास श्री आया-यंछ महाप्रभुनके ऐसे कृपापात्र भगवदीय है ताते छनकी वार्ता कहां ताई लिखिये.

॥ वार्ता प्रसंग ॥ १ ॥ वैश्व ॥ ३६ ॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक

इश्वर दुवे सांभार^१ ब्राह्मण ए

तिनकी वार्ता लिखते.

सो छधर दुवे श्री नाथजीके सेवकनकी रसोई करते और उत्तिम श्लोकदास हु श्री नाथजीके सेवकनकी रसोई करते सो तय उत्तिम श्लोकदासकी देह छुटी तय श्री गुसांछिने छधर दुवेको नाम उत्तिम श्लोकदास राख्यो सोवे श्री नाथजीके सेवकनकी रसोई करते सो अपनी गांठि ते धृत भगाय के सचनके नेगिते अधिक धृतपरोसते ताते याहुसो सच सेवक महतारी कहि के वोखते सायह वात श्री गुसांछिने सुनी सो सुनिके बहुत प्रसन्न भये तय छधर दुवे सो श्री गुसांछिने पूछो जे तुम अपनी गांठि ते द्रव्यको धत भगायके कहेको परोसत तय छधर दुवेने कछो जे महाराज छनके सेवामे अम बहुत होतहै तययह सुनिके श्री गुसांछि बहुत प्रसन्न भये और कहै जे याको सच सेवक छपर ऐसी वात्सल्य है तय छधर दुवेसों श्री गुसांछिने कछो जे तु मागिहों तेरे छपर बहुत प्रसन्न भयोहों तय छधर दुवेने प्रसन्न होयके कहि जे महाराज मेरो मन तुम छपर ते अप्रसन्न न होय तय श्री गुसांछि सुं वैश्वने कछो जे महाराज याने यहकहा मांग्यो तय श्री गुसांछि सुनिके खुप करी रहे तय श्री गुसांछि सुं हरिदासने पूछी जे माहाराज मेरे मनमें संदेह है जे उत्तिम श्लोकदासने यहकहा मांग्यो तय श्री गुसांछिने कछो जे यह संदेहतो उनहींसों भिठगो तव उन वैश्वनने उत्तिम श्लोकदाससों पूछो जे तुमने श्री गुसांछि पास

कहा भाग्यो तय उतिम श्लोकदासनें कह्यो जे नय श्री गुसांछि
 मोपर प्रसन्न होवके क्यो जे हुं तेरे उपर प्रसन्न बन्योहां ताते तु कछु
 मांगि तय श्री गुसांछि मोको प्यारे लागे तय मनमें विचार लयो
 जे आन प्रभूछी प्रसन्नत! ते अरो प्यारो लागतहो और में सेवक
 हों और जे कदायत कोउ अपराध ते मन प्रसन्न होय नय तय
 अरो मन भाति कहुं विगरे ताते यह भाग्यो जे सदा निरंतर तुम्हारे
 सरलारविंद पर मन रहेसो उनके दीये ते रहे तय यह बात सुनि-
 के सग पैस्य अहत प्रसन्न लये तय विचार जे सेवकको ऐसीही
 धर्म अहिरे पाछे श्री गुसांछि प्रसन्न होवके श्री अंगडी सेवा दीनी
 सोवे मुज्जीया भीतरिया लगेवे उतिम श्लोकदास श्री आचार्य
 महाप्रभूनके ऐसे परम कृपापात्र लगवदीयहे ताते धनकी वार्ताको पार
 नाहीं ताते धनकी आर्ता अय कहां तांछ लिजिये.

॥ आर्ता प्रसंग ॥ १ ॥ अ. ३७

अब श्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक वासुदे

वदास छकडा सारस्वतब्राह्मण सीहनें

दके तिनकी वार्ता.

सो एक सभें श्री आचार्यजी महाप्रभूनके वडे पुत्र श्री गोपी-
 नाथजीसों अउजते आगरे पधारेसो आगरे में वैश्नवनने एकसो-
 एक महोर छटकीनी पाछे आगरेने श्री गोपीनाथजी द्वार पधारे
 सो साथ समस्त वैश्नव लये तय श्री गोपीनाथजीने आग्या करी
 जे कोउ ऐसो वैश्नवहे जे एकसोएक महोर हमारे धर पहुंचावे
 तय वासुदेवदासने कह्यो जे महाराज मोकोदेउ में पहुंचावोगो तय
 वे मोहर वासुदेवदास छकडाको दीनी सो मोहर लायमें मेलिके गोला
 कयो सो गोलाकी पूज करत मार्गमें अलगये सोदीन पांयमें अउज
 नय पहुंचे सो गामके बाहिर गोला कोठिके मोहर काढि पाछे श्री
 गुसांछिके धर लधके मोहर श्री गुसांछिकों दीनी और श्री गोपीना-
 थजीको पत्र श्री गुसांछिकों दीनी पाछे श्री गुसांछिने वह पत्र
 वांचिके मोहर सवगिनि लोनी पाछे श्री गुसांछिने वासुदेवदासको
 महाप्रसाद लिवायो वासुदेवदासने श्री गुसांछिसों वीनती कीनी जे
 महाराज पत्रको शुवाय लिजिये और पत्रम मोहर नकी पहुंच
 लिजिये जे हुंतो सवारे लजोगो तय श्री गुसांछिने वा पत्रको शु-

વાળ લિપ્પિ દીનાં ને મોહર પહુંચી તાકી પહુંચ લિપ્પિકે પત્ર વીડ્યો સો બીડકે વાસુદેવદાસકોં દીના પાછે વાસુદેવદાસ સોય રહે તખ રાત ધડી એક રહી તવ વાસુદેવદાસ ઉઠિકે શ્રી ગુસાંઈજીકે પાસ આપકે દંડોત કરિકે અડતેં ચલે દિનમેં શ્રીજી દ્વાર આમે શ્રી ગોસાંઈજીકો પત્ર હોસો શ્રી ગોપીનાથજીકો દીનો દીન દસમેં અડત આમે ઝૈર ગએસો પત્ર વાંચિકે શ્રી ગોપીનાથજી બહુત પ્રસન્ન ભએ ઝૈર પૂછો ને વાસુદેવદાસ મોહરકોન ભાંતિસોં લે ગએ હુંતે તવ વાસુદેવદાસને કહ્યો ને મહારાજ મોહરનકો ગોલા કરિકેવા ગોલાકી પૂજ કરત લે મએ તવ શ્રી ગોપીનાથજીને કહ્યો ને યા ભાંતિ કબહુ નરખિયે ને સ્વરૂપ કરિમાનિયે તાકોં યા ભાંતિ કેસે કરિયે તવ વાસુદેવદાસને કહો ને મહારાજ પ્રતિષ્ઠા તો નભઈ હતી.

॥ વાર્તા પ્રસંગ ॥ ૧ ॥

બહુરિ એક સમે શ્રી ગુસાંઈજી શ્રી મથુરાજી મે વિરાજત હુતે સો એક સમે શ્રી ગુસાંઈજી અંગાર કરિ સેવા તે પહુંચિકે બાહિર બૈઠક મે વિરાજ સો બૈઠક મે બૈઠકિ રૂપ રૂપચંદ્રકોં પત્ર લિપ્પોતા મે વસંતકોં સામગ્રી મગાઈ તખ વાસુદેવદાસકોં કહ્યો ને તુ ઈતની સામગ્રી લેકે સંધ્યાકોં આપ્યો તવ બંડારોકોં દેઉ તખ બંડારીને એસે રીછકો આહાર દીનો ટોકરામે તવશ્રી ગુસાંઈજીને વાસુદેવદાસકો આ-આ દીના નેતોકોંપ નહીં પહરેકી કછુ ચિંતા નહો પેડમે પ્રસાદ ખાત ચલ્યોજૈયો તવ વાસુદેવદાસ સોઈ કરત આમે સોજખ આગરે આપ પહુંચે તખ તાંઈ પ્રસાદ આપ ચુકે તખ ડોરી ડારિકે રૂપચંદ્રકોં ધર ગએ તાસમે રૂપચંદ્રક અપને ધરે પ્રસાદલે ચુક્યોહો ચલુલેકે સીક કરત હો સોવાસુદેવદાસ પત્રલેકે આમે તખ રૂપચંદ્રકાને હાથ ધોય પોછિકે વહપત્રમાંયે ચઢાયકે લીનો ઝૈર ભાઈસો કહ્યો ને વા-સુદેવદાસ આમેહૈં સોં ધરમે કહોયે બુખે હોંઈગે તવ વાસુદેવદાસને કહ્યો ને મોકોં તો મથુરાજનો હૈ તાસોં મોકોં સખડી મહાપ્રસાદ લેવેકો અવકાસ નાહો તાતે સામગ્રી લે દેઉતો મે જલદ ઈલાતો પ્રસાદ લેઉ-ગો નાહી તવ રૂપચંદ્રક વચ્ચ પહરીકે સામગ્રી લે ન ગએ તખ વા-સુદેવદાસ સાથ ગએ તવ રૂપચંદ્રકાને છોટે ભાઈ ગોપાલદાસ સોં કહ્યોને અપને ધરમે જીતનો પ્રસાદ હોય સો તુલેકે છાર છુદવળે બૈઠીયો હમ આપતહૈં તખ છોટેભાઈને જીતનો ધરમે પ્રસાદહો સો સવ લેકે છારછુદવળે આપ બૈઠો ઝૈર રૂપચંદ્રક બાજરમે આપકે સવ સામગ્રી લીની તવ વાસુદેવદાસને કહ્યો ને મેરો અમ-

સો ધરતો પ્રસાદીહે તવ સવ સામગ્રી પિછીની ઐર કટિસો દ્રઢ કરી
 બાંધી પાછે રૂપચંદનંદા ઐર વાસુદેવદાસ છાર છુદરવાળે આએ
 તવ દેએ તો છોટોભાઈ વૈઠોહે પ્રસાદ લીએ સો સવ પ્રસાદ સોં વાસુદે-
 વદાસકી ડોરી બરી ઐર વાસુદેવદાસ મથુરાકિં આએસો તીસરે પહર
 શી ગુસાંધજી મ્નાંત કરી વેકોં પધારે હુતે તા સમે વાસુદેવદાસ સામગ્રી
 લેકે આયેઠડો બયો તમ શી ગુસાંધજી ઉઠિકે વાસુદેવદાસકી કટીતે સા-
 મગ્રી ખોત્તા લીની ઐર શી ગુસાંધજી વાસુદેવદાસકે ઉપર બહુત
 પ્રસન્ન બએ ઐર આગ્યા દીની ને તોકોં મહાપ્રસાદકી સામગ્રી રા-
 ખીહે સો જયકે પ્રસાદજે તમ વાસુદેવદાસ વિઆંતિ મ્નાંત કરિકે આ-
 મો તવ પ્રસાદ લીનો સો વાસુદેવદાસકી છુધા બહુત હુતી મણુ ડેઠ
 ખાતે પરિનૈસો બહુત ખાતો તૈસો બહુત પરિકૃમ હુતો મથુરા તે
 દોષ પહરમે આગરે ગએ ઐર આએ એસે પરાકૃમી હુતે.

બહુરી નિત્ય પ્રતિ શી ગુસાંધજી શી ઠાકુરજીકી સેવા કરિ-
 કે વાહિર આયકે ખવાસમે કહતે ને તુ ચૈલી પીઠા લેકે વિઆંતિ
 નૈયો ઐર આપદર્શનાર્થ જન્મ સ્થાનં પધારતે સો જન્મ સ્થંનદર્શન
 કરિકે પાછે શી ગુસાંધજી વિઆંતિ સ્નાંતકો પધારતે યા બાંતિસો શી
 ગુસાંધજી નિત્ય કરતેસો એક દિન મથુરિયા એવે સવ મિલિકે કાજીકે
 પાસ જાયકે ચુગલી કરી ને તુમ ઇનસો લાગા વાધી કરોતો ઇતકે સે-
 વક આએહે સો તુમકો દોષ ચારિહજર રૂપેયા યે દહગે તવ કાજી
 મનુષ્ય દોષ સૈ હથિયાર બાંધિકે જન્મસ્થાનં આય ઠાડો બયો ઇતનેમે
 શી ગુસાંધજી શી કેસોરાયજીકે દર્શનકોં પધારે તવ દર્શન કરિકે વાહિર
 આએ પાછે ધોરા ઉપર સવારે બએ તવ કાજીને કહ્યો ને અવતુમ
 કહાં જહગે તમ વાસુદેવદાસને શી ગુસાંધજીસો વીનતી કરી ને મ-
 હારાજ મોંકો પુરી નજર દીસતહે તવ શી ગુસાંધજીને કહ્યો ને યે તેરો
 કહા કરેગે તો સો હોયસો તુહુ કરિ તવ વાસુદેવદાસ દેએ તો એક કે
 હાથમે ઢાલ ઐર ગુરજ દેખી સોતાકે વાસુદેવદાસને એક થપેડ મારી
 સો થપેડ લગત માત્ર વહતો ગિરિ પર્વો તવ વાકી ઢાલ ઐર ગુરજ
 લેકે વાસુદેવદાસકે પાછે મનુષ્ય વોસ પચ્ચીસ હુતે તવ યે બાજીકે
 એક હવેલાંમે બેઠી દરવાળે દેકે છિપિ રહે તવ શી ગુસાંધજી ધોએ
 ઉપર સવારે બએ ઐર ઉતકે દરવાળે હોય કે પધારે તવ વાસુદેવદા-
 સને શી ગુસાંધજીસો કહ્યો ને મહારાજ અખ બલે ઇકઠારે બએ
 હૈ ને આગ્યા હોય તો ઇન સવનકો દરવાળે તોરિકે મારો તવ શી
 ગુસાંધજીને નાહો કરી ઐર કહ્યો ને તેરો યે કહા લેત હૈ પાછે
 શી ગુસાંધજી વિઆંતિ પધારે તમ ફસરે દિન શી ગુસાંધજી સ્નાંત

કો પધારે તવ વહ કાજી અપને મનુષ્યનો સાથ લેકે ગરેમે પટ્ટકા દેકે
આપકે વીનતી કરી ને મહારાજ આજ હમ કહૈયાદેએ ઐર બીમ
હું દેએ ને પ્રમુજીકે પ્રાપતે સખ ડરે તવ શ્રી ગુસાંઈજીને કહ્યો
ને વહ એસો હતો ને ફિર પાસોં બોલતે તો અકેલો વહ સવનકો
મારતો તુમ સવ દોરે રહતે ઐર પાકે મનમે તો બહુત આઈ હતી
પરિ હમકો એસી ન કરની હતી પાછે કાજીકો સમાધાન કરિકે ધરકો
પહાવો સો શ્રી ગુસાંઈજીકી કૃપાતે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુતકે સેવક
એસે સામર્થયાંત હુતે.

॥ વાર્તા પ્રસંગ ॥ ૩ ॥

ઐર સીહનંદમે ઉત્સવ હોતો તવ વાસુદેવ દાસકો બુજાવતે ના-
હી તખ એક સમે સીહનંદકે ઐસ્તવ મિત્રિકે શ્રી ગોકુલ શ્રી ગુસાંઈ-
જીકે દર્શનકો આગે સેતિનકે સાથ વાસુદેવદાસ હુ આએ તવઐશ્વ-
વનને શ્રી ગુસાંઈજીકો દર્શનકલો પાછે ઉહાં રહિકે કોઈ સમે પાપકે
વાસુદેવદાસને શ્રી ગુસાંઈજી સોં વીનતી કરીકે રહી ને મહારાજયે
વૈશ્ણા મોકો સીહનંદમે ઉત્સવ હોતહૈ તખ બુજાવત નાહી તવશ્રી ગુ-
સાંઈજી ચુપ કરી રહે તખ પાછે ઉત વૈશ્ણવનો જવડોકો પિદાકીએ
તખતિનમે તે ચારિ પાંચ મુખિયા રહે સેતિનકો શ્રી ગુસાંઈજીને રા-
ખે ઐર સવ વૈસ્તવનકો ડેરા પહાવે તખ શ્રી ગુસાંઈજીને ઉત ઐસ્તવન
સોં પુછો ને તુમ વાસુદેવદાસકો ઉત્સવ કીર્તનમે ક્યો નાહી બુજાવત
હો તવ ઉત વૈસ્તવનને વીનતી કરીકે કહાંને મહારાજ વાસુદેવદાસકો
વડે ઉત્સવમે તો બુજાવતહૈ ઐર છોટે ઉત્સવમે તો નાહી બુજાવત નેયે
બુખે રહેતો દોા લાગે તવ શ્રી ગુસાંઈજીને આગ્યાદીની ને તુમ બં-
ધાન વાંધો ને ૧૦૦ વૈસ્તવનકો બુજાવો તો પચાસ ૫૦ તો ઐર
ઐસ્તવકો બુજાવો ઐર જહાં પચાસ ૫૦ બુજાવો તો પચીસ તો
ઐર વૈસ્તવ બુજાવો ઐર પચીસમે એક વાસુદેવદાસકુ બુજાવો
ઐર જહાં પચીસ ૨૫ બુજાવો તહાં તેરહ ૧૩ તો ઐર વૈસ્તવ બુ-
જાવો આર વાહર ૧૨ મે એક વાસુદેવદાસકો બુજાવો એસે દસતાઈ
શ્રી ગુસાંઈજીને વંધાન વાંધો એસે પાંચતાઈ બંધાન બાંધ્યો એસે
જીતને બુજાઉને હોય તિતને તો ઐર વૈસ્તવ બુજાવો ઐર આધિનમે
એક વાસુદેવદાસકો બુજાવો તવ ઉત વૈસ્તવનને કહ્યો શ્રી ગુસાંઈ સોં
ને મહારાજ યેતો બુખે રહૈયે તવ શ્રી ગુસાંઈજીને ઉત વૈસ્તવન સોં
કહ્યો ને દસતાઈ તુમ આધિમે વાસુદેવદાસકો બુજાવો તામે સાહે
સોહોકે તાકોં તુમ મહા કરોગે સોષહ પ્રદારમેને તુમકોં કરી દીનોહૈ સોમે-
રી આગ્યા તે તુમકોં કછુ વાધા નાહી ને તુમ આધિમે વાસુદેવદાસકો

जुसी सो जुलावा पाछे जुओ रहैतो तुमको कछु दैय नाही परीषद
 श्री आचार्यजी महाप्रभुनको सेवकहै ताते वासुदेवदासको जुलावे दिन
 तुम उत्सव मति करीयो तब वैरनवनने कह्यो जे महाराजकी आग्या
 होधगी सोध करेगे तबमे छोड़ि दीन श्री गोकुल रहिडे पाछे सब जे-
 स्तव सीहनेकी गये तबमे वैस्तव सोध करन लागे श्री गुसांईजी
 वासुदेवदासको श्री आचार्यजी महाप्रभुनको सेवक जनिके ऐसीकृपा
 करते सोवे वासुदेवदास श्री आचार्यजी महाप्रभुके ऐसे परमकृपा
 पाव जगजदीयहै ताते धनकी वार्ता कोपार नाही सो अवधनकी वार्ता
 कहांतांछ निजिये.

वार्ता प्रसंग ॥ ४ ॥ वै. ३८ सं. १०८

अवधूत आचार्यजी महाप्रभुनको सेवक बाबाबेण और कृष्णदास बघरीया देवदास तिनकी वार्ताहै.

सो जे आचार्यजी -हृदयके नेत्रनमें देखते सो आचार्यजी और
 छोटेबाबा कृष्णदास जे छोटेबाबा श्री देसायजीके आगे कीर्तन करते
 तहां यादवदासहु कीर्तन करतमें साथ हुते तब कीर्तन करन लागे सो
 यह पद गावत हुते जे देवदारीनन गिरवरधरन साथह पद गावत
 कृष्णदासने आपनी देह छोड़ी तब यादवदासने आवा वेळुसों हख्यो
 जे कृष्णदासने यह पद गावत आपनी देह छोड़ी तब वावा वेळुने
 कख्यो जेह हमतो अपनी देह आनाथजी द्वारमें छोड़ेंगे पाछे कृष्णदासको
 संस्कार श्री देसायजीके पिछारे कीयो ता पाछे सुतक उत्तरयो तब सुद्ध
 होयके आनाथजीद्वार यले सो कितनेक दिनमे आनाथजीद्वार आव पहुँ-
 चे तब पर्वत उपर जयके आवा वेळुने आनाथजीके दर्शन कीये पाछे
 वावा वेळुने कीर्तन कीये तब आनाथजीके कंठमें कूजकी भाजागिरीसो
 भाजा और ऐक बीडा रामदास भीतरीयाने वावा वेळुंकुं दीनो सो
 वावा वेळुने भाये यहायके जानो तब रामदास भीतरीयाने वावा वेळु-
 सो कख्यो जे तुम्हारी पिछा आनाथजीने कीनी तब वावा वेळुने
 आनाथजीको दंडोत कीनी पाछे नीचे उतरे सो आचार्यको और उतरे
 तब वावा वेळुने यादवदाससों कख्यो जेहुं तो पर्वतते नीचे उतरिडे
 अपनी देह छोड़ुगो तू सावधान रहियो और तु वेगो आबयो जैसे
 यादवदाससों कहिडे वावा वेळु पर्वत नीचे उतरिडे आनाथजीको दंडोत

करत मात्र अपनी देह छोड़ी पाँछे यादवदासने वावा वेष्टुको संस्कार
 कीयो पाँछे सुबक उतारो तब सुद्ध होयके यादवदास श्री गुसांभलुके
 पास आये सो श्री गुसांभलुको दर्शन कीयो और दंडोत कीनी तब
 श्री गुसांभलु यादवदासको परम भगवद्दीय जनिके मनमे विचारि गे
 कोष्ठकदिनमे यादवदासकी हु स्थिति है ताके लीये श्री गुसांभलु जि-
 आरे गे श्री नाथलुकी सेवामे यादवदासको राजिये लो आछो है तब
 श्री गुसांभलुने कछो गे यादवदास तुम अकेलो होता तैं अब श्री-
 नाथलुकी सेवा करो तब श्री गुसांभलुकी आग्याते यादवदास श्रीनाथ-
 लुकी सेवानीकी भांतिसों करी सो सेवासों पहुँचिके यादवदास नीये
 उतरे औरनीकी भांतिसों सेवा करते सो कहुं बंगालामे जयके यादवदास
 लकड़ी परी होय सोलकठोरी करी पाँछे नव नव्यो गे लकड़ी सिद्धि
 भई तब श्रीनाथलु पास आग्या मांगिके दंडोत करिके नीये उतरे से
 अग्नि लेके जहाँ लकड़ी छठोरी करी हुती तहाँ आप आये सो लक-
 डीनको श्रीनाथलुकी ध्वजके आगारो मोतरा बनायो सो मोतराके उपर
 आप पोटो न दिसाको वारि चलत हुती ता दिसाको अग्नि धरिके
 ध्वजमे प्रनाम करिके श्रीनाथलुको स्महन करिके यादवदासने अपनी
 देह छोड़ी पाँछे वारिन अग्नि जरिउडी सो जरिके भरम होय गर्भ
 यादवदासने अपने हाथसों अपने संस्कार कीयो तथा आवावेष्टुको संस्कार
 कीयो ताको हेत यह गे यादवदासने कुम्भदासको संस्कार कीयो ता तैं
 यादवदासने अपनी यहि विचार कीयो गे सय सेवकनको मेरो संस्कार
 करिवेमे कष्ट होयगो और सेवामे विरोध होयगो तातैं यादवदासने अ-
 पनो संस्कार अपने हाथनसों कीयो और पहले वावा वेष्टुने यादवदाससों
 कछो हुतो गे तु वेगो आछयो विलंघ्य भति करियो सो तो श्री गुसां-
 भलुने श्रीनाथलुकी सेवा सोपी तातैं धतनेदिन विलंघ्य भयो पाँछे
 दिनद्वे भये तब श्री गुसांभलुने पूछो गे यादवदास दक्षिणेत नाहीं
 सो कहाँ गयो है तब सेवकनने कछो गे महाराज यादवदास कहुं
 वनमे लकड़ी छठोरी करत हुते तब श्री गुसांभलुने कछो गे जहाँ
 जयके देखोतो तब श्री गुसांभलुके कहत मात्र वैष्णव जयके देखे तो जहाँ
 कछु नाहीं राजकी ठेरी परी है तब वैष्णवनने श्री गुसांभलुसों आपके
 कछो गे महाराज जहाँ तो कछु दक्षिणेत नाही राजकी ठेरी परी है
 तब श्री गुसांभलु अपने श्री भुषसो कछो गे ऐसे भगवद भक्त
 गे कालुको दुष्प न दे तो वे यादवदास श्री महाप्रभुनके ऐसे परम
 भगवदी यह गे स्वच्छति अपनी देह छोड़ी सो सब ग्वाजनने देख्यो

सो मकत होय रहे तातें वावा वेळु और कृमदास धधरी और यादव-
दास अनियो ऐसे कृपापात्र भगवदीय हे तातें धनकी वार्ताको पार
नाहीं सो अब कहांतांछ लिखिये.

वार्ताप्रसंग ॥ १ ॥ वैश्व ॥ ३८ ॥ संबंध ॥ १०८ ॥

अथ श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक

जगतानंद सारस्वत ब्रह्मण थाने-

स्वरके वासी तिनकी वार्ता.

सो जगतानंद सारस्वती उपर कथा कहते तब एक सभे श्री
आचार्यजी महाप्रभु थानेस्वर पधारे सो जगतानंद सारस्वती उपर
कथा कहिरहे हुते सो तहां श्री आचार्यजी महाप्रभु जय विराजे तब
जगतानंदने एक श्लोकके न्यारव्यान कीयो तब श्री आचार्यजी महाप्रभुनने
कह्यो जे वाकी न्यारव्यान भावतो अहुत है तब जगतानंदने कह्यो जे
श्लोकको अर्थ है सोनो कह्यो जे श्री मुकदेवजीने कह्यो सोनो कह्यो तब
श्री आचार्यजी महाप्रभुनने कह्यो जे श्री मुकदेवजी करिका है तब
जगतानंदने कह्यो जे अधिकी न्यारव्यान होय तो तुमहीं आपके कहो
तब श्री आचार्यजी महाप्रभुनने कह्यो जे तुमो व्यास आसने जैको
है हम तेरो अतिक्रम क्यों करि करे तब धननो सुनत मात्र जगतानंद
सोकी छोडि के छिड़ि छिड़ि जये तब श्री आचार्यजी महाप्रभुनने सोकी
उपर वस्त्र विछायके ताके उपर पोथी धरी और आप नीचे जैठे और
या श्लोकके भाव झेरि के वाकी अर्थ कह्यो सो न्यारव्यान करत २ तीन
पहर बीते तब श्री आचार्यजी महाप्रभुनने कह्यो जे या श्लोकके व्या-
रव्यानतो भास होय तीन खोंची तैगोपरि अब तुम भुजे होवोगे ताते
अब तुम छोकी तब जगतानंदने कह्यो जे महाराज आपतो धधर
आपके भाव धटियेके नाहीं तहां तांछि याहो तहां तांछि कहो पाछे श्री
आचार्यजी महाप्रभुनने पोथी वांधी तब जगतानंदने साष्टांग दंडोत्त
कीनी और कह्यो जे महाराज भरोधर पावन करिये तुमतो साक्षात
पूरन पुरषोत्तम हो तब श्री आचार्यजी महाप्रभुनने कह्यो जे तुमो अन्य
मार्गी यहै हम तेरेधर कैसे पधारेंगे तब जगतानंद सारस्वतीने आन

करिके आष ढाड़ो बयो और वीनती करिके कल्लो जे महाराज ओंको
 कृपा करिके नाम दीलये तव श्री आचार्यल महाप्रभुनने कृपा करिके
 नाम दीयो तव श्री आचार्यल महाप्रभु वाके धर पधारै और जगता-
 नंदके धर सेव्य ढाड़ुरल हुते सो वे तुलसीभांड वैठिते तहां वे सदाओक
 बोली श्री ढाड़ुरलके उपर जारत तव श्री ढाड़ुरलकुं श्री आचार्यल
 महाप्रभुनने तुलसीमे सुकाठिके पंथाभृतसो मान करवाय न्यारे बैठाये
 पाछे अंगार करि राजभोग समज्यो पाछे जघतानंदको सेवाकी विधि
 सिप्याई और कल्लो जे नित्य याही भांतिसो सेवा करियो तव जग-
 तानंद बल भगवदीय लये सो श्री ढाड़ुरलकी सेवा नीकी भांतिसो
 करन लगे सो वे जगतानंद श्री आचार्यल महाप्रभुनके ऐसे कृपापात्र
 भगवदीय है ताते धनकी वार्ता कहांताई लिपिये.

॥ प्रसंग ॥ १ ॥ वै. ॥ ४० ॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक

आनंददास विस्वंबरदास दोउ भाई

क्षत्री हुते तिनकी वार्ता है.

सोवे दोड़ भाई अति कृपा पात्र भगवदीय है सोवे दोड़ भाई
 ओकर बैठी के भगवद वारता करते तथा श्री आचार्यल महाप्रभुनकी
 वार्ता अहर्निश करते कमहु वार्ता कहत छोटे भाइओ निद्रा आयल-
 ती तव श्री ढाड़ुरल हुंकारी देते तब अउ भाई आनंददास सोतो
 भगवद वार्ताके आवे सभे जनते नाही जे हुंकारा को न दैतहै जय
 वार्ता कहि चुकते तब आनंददास विस्वंबरदाससो पूछते जे भेनेतो
 सो वार्ता कही सो तु सभज्यो तव विस्वंबरदासने कह्यो जे भेतो
 छहां ताछ सुनी पाछे भोकोतो निद्रा आछ हुती तब आनंददासने
 कह्यो जे तुतो अय ताछ हुंकारी दैत हुतो तव विस्वंबरदासने कह्यो
 जे भेतो हुंकारी दीनी नाही तव आनंददासने कह्यो जे श्री ढाड़ुरल
 ने हुंकारी दीनी होयगी तब दोड़ आनंददास विस्वंबरदास अपने भ-
 नमे अहुत प्रसन्न भये और कह्यो जे हमारो पड़ो भाग्य है श्री
 श्री आचार्यल महाप्रभुनकी कृपाते श्री ढाड़ुरलने हुंकारी दीनी हमारी
 कही सव वारता सुनी ताते वे दोड़ भाई आनंददास विस्वंबरदास
 आचार्यल महाप्रभुनके ऐसे कृपा पात्र भगवदीय है ताते धनकी
 वारता कहां ताई लिपिये.

॥ प्रसंग ॥ ११ ॥ वैजय ॥ ४१ ॥

अव श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक एक ब्राह्मणी हुती तिनकी वार्ता है.

सो ब्राह्मणी के माथे श्री आचार्यजी महाप्रभुनने श्री पादकृष्णजी की सेवा पधराय हुती सो वह ब्राह्मणी श्री पादकृष्णजी की सेवा करती परि वह अपने घरमे निपट निरुन्धन हुती ताते श्री हापुरजी के आगे मांडीके कुंज बरि राखती और रसोईमे मांडीके पात्र और धरे निपट संकीर्ण छतनेहीमे सय रसोई मंदिर आचार्य हुतो और नेत्रन सों थोरो दीसे वृद्ध भय ताते ऐसे सेवा करती सो और जैशनव देजिके सेवा करत मेसो आपुसमे सय रय्या करन लागे जे श्री आचार्यजी महाप्रभुनने या ब्राह्मणीके माथे कहा जनि के सेवा पधरायहे यहतो कछु समजत नांही ऐसे सय जैशनव आपुसमे रय्या वार्ता करन लागे सो एक दिन श्री आचार्यजी महाप्रभुनको कोस छपर गाम हुतो तहां पधारे हुते पाछे तहां ते किरें तय तहां ते ब्राह्मणी के द्वारेके आगे होय के निकसे तय साथके जैशनव हुते तिनने श्री आचार्यजी महाप्रभुनसो वीनती कीनी जे महाराज आपने वा ब्राह्मणीके माथे श्री पादकृष्णजी की सेवा पधराय है ताको यह धरे है सो याके घर पधारिके देजिये याको घर याको आचार्य कैसो है तय श्री आचार्यजी महाप्रभु आप असरलु सरलु अंतरनमी वा ब्राह्मणी के घर पधारे सो ता सभे वह ब्राह्मणी रसोई करत हुती रोटी करिके ब्रांसों सुपरत जय और श्री हापुरजी आप आरोगत जय परि पाछेतो दीसत नाही हाथसों टटोरे कहै जे रोटी आगे दीसत नांही कहा भूसा पिजाय से जत है ऐसे कहै और रोटी करत जय और हापुरजी आरोगत जय सो श्री आचार्यजी महाप्रभु आप हाउ हाउ देजे पाछे श्री आचार्यजी महाप्रभुनने वा डोकरी सों कह्यो जे अरीयाय तेरो जडो भाग्य है जे तेरो करी रोटी श्री हापुरजी आप आरोगत हैं तव यह पाय श्री आचार्यजी महाप्रभुनको दंडोत करि पाछे जोली जे महाराज मे नाही जनी जे राज पधारे हैं मोकोतो कछु दीसति नाही परि तुम्हारी जानिते श्री हापुरजी मान सेत हैं तव श्री आचार्यजी महाप्रभुनने जैशनव सों कह्यो जे श्री हापुरजी तो केवल शनह के वस हैं ताते मेरी जानिसों श्री हापुरजी आरोगत हैं और इनकी भक्ति मान सेतहैं तय जैशनव मु-

(१०४)

सिकायके सुप करि रहे पाछे श्री आचार्यजी महाप्रभु अपने घर
पधारे वा बाछे उपर बहुत प्रसन्न भये वह बाछे श्री आचार्यजी
महाप्रभुनकी ऐसे कृपा पात्र भगवदीय ही ताते धनकी आर्ताको पार
नाही सो कहां तार्छ लिप्पिये.

प्रसन्न ॥ १ ॥ वैश्व ॥ ४२ ॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके

सेवक एक क्षत्राणी ति

नकी वार्ता है.

सो वह क्षत्राणी आप अरुआ कातनी सो सुतके पैसा द्योतीनि
आवते सो ताकी जे सामग्री आवती सो ले आवती रसोई आल-
भोग करि श्री हाकुरेजीको भोग समर्पिती ऐसे निर्वाह करती सो अक
दिन ऐसे विचार करयो जे सुत काते सो धरोधार्यो अधिक काते सो
छकोरो करत जय सो टका दसवारहको बेजा कोयो सो सुत जेयिके
टका दसवारह आये सो विनको धृत आंड लेआर सो घर आयके
मैदा छानी पाछे दुसरेदिन सेवके लकु वासिद्धि कीये और मनमे कही
जे दिन दसवार हको सामग्री सिद्धि भई है सो दिन दसवार हको
निश्चंत भई हो ता दीन श्री हाकुरेजीको आरोगार्थ और वाकी सामग्री
अक हांडीमे करिके मंदिरमे धरि राखी पाछे श्री हाकुरेजीको राजभोग
समर्प्यो भोग सराय आरती करीके आप महाप्रसाद लेके पाछे अरुआ
कातन पैडी तय श्री हाकुरेजी आप सिंघासनते उतरिके सामग्रीकी
हांडी लेके सिंघासन उपर आय बैठे सो हांडीमे ते लकुवा काढिके
आप आरोगन लागे तव मंदिरमे हांडी अटपटान लागी तव वा
क्षत्राणीने कल्यो जे कहामुसा विचार होय देखुंजे सही कोन है तव
वह क्षत्राणी कातत हुती सो तहां ते उठिके देखन गछ मंदिरके किवाड
जालिके देखे तो श्री हाकुरेजी सिंघासन उपर हांडी लेके बैठे हैं और
वाजे ते लकुवा काढिकाढिके आरोगते हैं तव वह क्षत्राणी देखिके छाती
कुटन लागी और कहन लागी जे यह सामग्रीतो तुम्हारेही बीये दिन
दस वारहको करी राखी हुती यह तुमने कहा कीयो जे आजही आरोगे
तय श्री हाकुरेजीने कल्यो जे कहा तु जेम्हो करिके आजही निवरी
तेने आलसके बीये छकोरी करि राखी हुती सो कहा नित नर्ध न
होती तव वह क्षत्राणी बोला जे महाराज मेरो अपमान क्षमा करो

अथ ते नर्ध सामग्री नित्य प्रति करिके समर्पणी सो श्री ङादुरञ्ज याके
 लीअे आरोगे जे यह दिन दसवारहको निश्चंत होती तो याको आरती
 रहती नांही और जे नित्यकी नित्य सामग्री करे तो याको आरति
 रहै जे भोको सागग्री करनी है ताते श्री ङादुरञ्जने ऐसी करी ताते
 ओ ङादुरञ्जकी सामग्री दिन बार ते अधिकरी न करनी और या क्षत्रा-
 णीने छाती कुटी जे श्री ङादुरञ्ज आरोगे ताके लीअे कुटी ओ ङादुर-
 ञ्जतो प्रसन्न होय के आरोगे वाने छाती याके लीअे नाही कुटी जे
 श्री आचार्यञ्ज महाप्रभुनके मार्गकी तो यह भयांदा है जे श्री ङादुर-
 रञ्जके आगे भाग धरिये सो आरोगे उदाय धरिये सो सामग्री होय
 सो न आरोगे तो श्री ङादुरञ्जने आचार्यञ्ज महाप्रभुनके मार्गकी
 भयांदा छोडी तो कदाचित मोहंको छोडे याके लीअे वा क्षत्राणीने छाती
 कुटी तव श्री ङादुरञ्जने कछो जे तुतो आनही लपो करि निवरी
 नित्यनर्ध कहा नहोती तव याको निश्चय लपो मार्गकी भयांदातो श्री ङादुर-
 रञ्जने नांही छोडी हें दसवारह दिनको निश्चंत होय बैठती ताके ली-
 अे श्री ङादुरञ्ज आरोगे ताते वह क्षत्राणी ऐसी परम भगवदीयही
 तिनको श्री ङादुरञ्ज सेवा ते अेक क्षण हुं स्वास्थहें न देते नांही
 सेवामे सदा आरति रहै सो कियो वा क्षत्राणी सों श्री ङादुरञ्ज अैसे
 सानुंभाव हुते जे यहिये सो मांगि लेते ऐसी कृपा पात्र भगवदीय
 ही ताते धनकी वार्ता को पार नाही सो कहां तांछ लिजिये.

॥ वार्ता प्रसंग ॥१॥ वैष्णव ॥४३॥ सं० ॥ ११३ ॥

अवधू आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक सास

वहू दोऊ क्षत्राणी सासको नाम गोरजा

वहूको नाम समराई सिंहनंदकी वासी

तिनकी वार्ता लिख्यते.

सो धनके मांये श्री आचार्यञ्ज महाप्रभुनने श्री दामोदरञ्ज-
 की सेवा पधराई हुती सो धनसास पाहुनते श्री ङादुरञ्ज बहुत सा-
 नु भाव हुते सो अेक समे श्री आचार्यञ्ज महाप्रभु आप याने
 स्वर पधारे तब याने स्वरहीमे रहे परीसीहंनंदन पधारते जे कहते
 जे याने स्वर और सीहंनंदे वीरसरस्वती नदीहै सो श्री आचार्य-
 ञ्ज महाप्रभु सरस्वती वलंधन न करते कहते जे आप आचार्यहें
 ताते आप यानेस्वरहीमे रहते सो श्री आचार्यञ्ज महाप्रभु आप

યાનેસ્વર પધારે તવ સાસને બહુસો કહ્યો નેમે શ્રી આચાર્યજી
 મહાપ્રભુનકે દર્શનકો જાતહોં તુ શ્રી ઠાકુરજીકી સેવા નીકીબાંતિસાં કરિ
 ખો સિંગાર કરિ રસોઈ કરિ કે ભાગ સમર્પીયો છતનો વહુસો સાસ
 કહિકે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે દર્શનકો ગર્હ તવ બહુ-હાયકે સેવા
 કરન લાગી જવ પાક સિદ્ધિ બયો તવ શ્રી ઠાકુરજીકો ભાગ સમરખો
 તવ સમય બયો તખ ભાગ સરાવન ગર્હ તવ દેખે તો સામગ્રી સવ
 યથાસ્થિતિ જ્યોકી સોહે તવ વહુને વીનતીકીના ને મહારાજને કધુ
 જનત નાહી ઐર સાસને તોમો સોં કહ્યો નાહી ઐર તુમ આરો-
 ગત નાહી સો કહે તે અવહે કહા કંઝે એસે વહુત વિલવિજાયકે એદ
 કરન લાગી ને મોસો કધુ ચુક પરી હોઈગી રસોઈ આછીનબઈ હો-
 ઈગી તથા પાત્રમાં જીવે મે શુદ્ધનબએ હોયગે કધુ તો બયો હોયગો
 ને શ્રી ઠાકુરજી આરોગત નાહી પાછે બોગસરાય પાત્ર માંજે આછી
 બાંતિ સોં ઘોય પોછિકે ફેરિ રસોઈ કરી દુસરીવાર જવ પાક સિદ્ધિ
 બયો તખ શ્રી ઠાકુરજીકો ભાગ સમર્પ્યો ઐર મનમે કહન જય ને
 મોતે કધુ ચુક પરિ હોયગી હોતો કધુ જનત નાહી કહા બયો તાતે
 શ્રી ઠાકુરજી આરોગે ન હોયગે અખ આછા બાંસોં પાત્ર માંજીકે રસો-
 ઈ કરીહૈ સો અવ શ્રી ઠાકુરજી આરોગેગે સો જવ સમય બયો તવ
 દુસરી વેર ભાગ સરાવન ગર્હ તવ દેખે તો શ્રી ઠાકુરજીકે આગે સા-
 મગ્રી યથાસ્થિતીહૈ તખ ફેરિ વિલવિજાયે રોવૈ ઐર વીનતી કરૈ ઐર
 કહે ને મહારાજ હો કધુ જનત નાહી સોં તુમ કયોં નાંહી આરોગત
 ઐર અપને મનમે વિચાર કરતી જય ને મોકો રસોઈ કરનો આ-
 વત નાહી કે મેરી દેહકો કધુ દોષ હૈ એસે વિચાર કરત જય ઐર
 ભાગ સરાવત જય ઐર છાતિ બરિ આવૈ ઐર કહે મેરો કોન અષ-
 રાષ હોયગો ને શ્રી ઠાકુરજી આરોગત નાહી પાછે ફેરિ જવ પાત્ર
 આછી બાંતિસોં માંજીકે ત્રીસરી વાર ભાગ સમર્પ્યો સમય બયો તવ
 ભાગ સરાવન ગર્હ તખ ફેરિ સામગ્રી યથાસ્થિતિ હૈ તવ તો મહા એદ
 બયો ને અવ હું કહા કંઝે શ્રી ઠાકુરજીબુજે રહેગે સાસને તો કધુ
 મોસોં કલ્હો નાંહી એસે કહે તવ મૂંછા ખાયકે શ્રી ઠાકુરજીકે આગે બુ-
 મિમે ગિરિ પરી ઐર બહુત દુખ કરન લાગી અમિત બહુત બઈ તાતે
 વાકો તનક નિદ્રાહુ આઈ સવારેસોં જલહુ નાહી લીનો સો કંઝ જુદો
 સુખે અતિ બ્યાકુલ હૈ કે પરિ તખ શ્રી ઠાકુરજીતે વાકો દુખ સલ્હો ન
 મયો તવ સિંધાસનતે નીચે ઉતરી કે શ્રી ઠાકુરજીને વાસોં કહ્યો ને
 તુ કાલેકો એદ કરત હૈહો તીન્યો વેર આરોગોહું તુ કધુ સંદેહ રૈમકિત

तब माने कह्यो जे मे कैसे जानुं तब श्री ढाकुरेणने कह्यो जे तु
 भुज्जी है कछु आपसे तब कह्यो जे हुंतो न आजिगी न्य आपकी
 आरोगत देखुगी तब खेजिगी तब श्री दामोदरुणने कह्यो परि यहल्यो
 माने नाही तब आप नलकी ज़ारी खेके आये और कहे अरी तेरो
 भयो सुयो नल है तुं तनक नल पानतो से तब श्री ढाकुरेण अप-
 ने श्री हस्तसें वाके भुज्जमे नल सुयायो तब कह्यो जे सवारि तु दे-
 जैगी तोमे आरोगुंगी तब उठि के सज्जडी महाप्रसाद सब गायनकी
 अथाय रसोच पोतके रसोचकी सामग्री सज्ज सिद्धि करि राज्जो रात्रिको
 उरसाहसें सोय रही पाछे प्रातःकाल उठि के नित्यकर्म करी शनान करिके
 तथा रसोच करि तब पाक सिद्धि भयो तब श्री ढाकुरेणको भाग सम-
 र्प्यो. न्य ठेरा सरकावन लागी तब श्री दामोदरुण जोसे जे तु अव
 ठेरा कहिके सरकावत है अव तु देखि मे आरोगतहो और सब
 सामग्री यथास्थिति रहैगी तब समराध तहां ढाडी लध और श्री ढाकु-
 रेण भोजन करत देखे तब श्री ढाकुरेण आप भोजन कीये पाछे
 सब सामग्री थारमे न्यों कीये यथास्थिति रही तब श्री ढाकुरेणने
 कही जे याही बातिसें तु नित्य नानि लीज्यो तब समराधने कही
 जे महाराज होतो देखु तबही मानुं ता पाछे नित्य भाग धरे तब
 श्री ढाकुरेणको भोजन करत देखे तब श्री ढाकुरेण हुं समराध के दे-
 अत भोजन करे जे यहै सो भागि लेय पाछे हांसाधिक करे पाछे
 वाको सब रसको अनुभव करवायो सो समराध सकल रसको अनुभव
 करन लागी तब यह बात श्री दामोदरुणने श्री आचार्यण महा
 प्रभुनसें कह्यो तब श्री आचार्यण महाप्रभुनने समराधकी सास
 गेरन सो कही जे श्री ढाकुरेण कछु सानुभाव ननावत है तब गेरे-
 न तो कछु भाली नाही पाछे गोरन श्री महाप्रभुनसें पिदा होयके
 सीहनेंद अपने धर आध तब दुसरे दिन सासन सेवा करि रसोच
 करिके श्री ढाकुरेणको भाग समर्प्यो न्य भाग सरयो तब यह मोकी
 छी जे श्री ढाकुरेण आरोगे नाही तब सासन कह्यो जे सुनि वह
 श्री ढाकुरेणतो बरिका है ताते तोही सोही से होयगे ताते रसोच तु
 भगि करि तब वहने रसोच करी भाग समरपो तब श्री ढाकुरेणने
 कह्यो जे भेतो अजही आरोगोडें तब वहने कह्यो जे भेतो देखु
 तब मानुं तब भाग समर्पि के कह्यो जे महाराज आरोगी तब स-
 मराध के देखत श्री ढाकुरेण आरोगे सो नव सास रसोच करै तब
 वहको पुलावै जे थार से नल सो वह थार से नय के आरोगाव

वार्ता प्रसंग ॥१॥१॥४४॥

अवधूती आचार्यजी महाप्रभुनके

सेवक कृष्णादासी रुक्मिणी

बहुजीकी खवास हुती.

सो कृष्णादासी अउलमे श्री इकिमनी वहुलकी ज्वासी करती सो
 अकसमे इकिमनी वहुलके गर्भ रह्योहो तव कृष्णादासीने कछो नो
 अवके भेटा होयगो तिनको नाम आ गोकुलनाथल धइंगी सो गर्भके दिन
 संपुरत न अमे तव इकिमनी वहुलके पेट मे विथा बरि तव कृष्णादासीने
 नयके नितसीसो पछो नो अव महुर्त केसो है तव वा नितसीने दिन
 नम्रकोन कछो तव कृष्णादासी क्षिर आयके श्री इकिमनी वहुलके पेट पे
 हाथ इर्यो और कछो नो महाराज अमत्ते मति पधारो आनको

दिन नीको नाहीं तव पेटकी व्याधि सय दुरि लक्ष पाछे दिन दोयनीन
वीते तय कृश्नादासीने विचारयो जे अय कुरि पूछिये जे आन दिन
केसो हे तव कृश्नादासीने कुरि जयके पूछे जे आन दिन केसो हे तव
वा जेतसीने कह्यो जे आन दिन अहुत नीको हे तव कृश्नादासीने
आपके श्री इकिमन्त्री अहुणसों वीनती करिक क्यो जे महाराज अय
पोढिये अय वालक प्रगट होयतो लखो है तव अहुणमहाराज पोढी
तव कृष्णादासीने अहुणमहाराजके पेटपे हाथ कुर्यो और क्यो जे
महाराज अय पधारिये तव श्री गुसांछण श्रीनाथणद्वार पधारे हुते
तव पेटमे व्यथा लक्ष और वालकको जन्म लयो तय ता सभे कृश्ना-
दासीने श्री गोकुलनाथण नाम धरयो ता पाछे श्री गुसांछणको पैधया
पडायो तय श्री गुसांछण अउलको पधारे तव नाम करणु कीयो तव
श्रीवल्लभ नाम धरयो परि कृश्नादासीकी कानिते श्री गोकुलनाथण नाम
राज्यो ऐसी कृष्णाके उपर कृपा जे लके कहेते दोड नाम प्रसिद्धि लखे.

॥ वार्ताप्रसंग ॥ ॥ १ ॥

पाछे श्री धनश्यामणको जन्म लयो तव नाम करणु विचारन
लागे तव श्री वल्लभणने क्यो जे श्री गोकुलनाथण नाम धरौ तव
श्री गुसांछणने क्यो जे वह नामतो तिहारो तव दोड नाम प्रमाण
कीये सो श्री वल्लभकुरके विषे सयकोड श्री वल्लभनाम कहत हें और
सय जगतमे श्री गोकुलनाथण नाम प्रसिद्धि लयो और जन्मपत्रमे
श्रीकृष्ण हें सो गोप्य राज्यो. श्री गुसांछणने क्यो जे यहनाम गोप्य
रहे ताते कृष्णादासी श्री आचार्यण महाप्रभुनको ऐसी कृपापात्र हुतो
सो धनकी वार्ता कहांतांछ लिपिये.

॥ प्रसंग ॥ ॥ २ ॥ वैश्व ॥ ४५ ॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके

सेवक बुलामिश्र पंडित ति

नकी वार्ता है.

सो बुलामिश्र अके कपूरक्षत्रके प्रोहित हुते ताकी खीके संतति न
हुती तव वाने दुसरो विनाह किसे ताहु खीके संतति न लक्ष तय
अहुने वा क्षत्रियों क्यो जे तुम हरिवंसपुराण सुनो तव तुम्हारे संतति
होयगी तय वा क्षत्रीने जयके बुलामिश्रसो प्रार्थना करी जे तुम मोको
हरिवंस पुराण सुनावो तय बुलामिश्रने क्यो जे अवतो मोको अव-

कास नाहीं जय अयकास होयगो तय तुम्हारे घर जयके सुनाउंगे
तय वह क्षत्री अपने घर आयो जय अक महीना बीसो तय अक
दिन अयानक युजामिअ वा क्षत्र के घर पधारे तय युजामिअको वा
क्षत्रीने बहुत आदर सन्मान करयो तय युजामिअने कछो नो गुम
होउ स्त्री पुश्य शनांत करिके आय जैठो तय होउ स्त्री पुश्य शनांत करिके
आय जैठे तय युजामिअने देह सुख होयवेके लीअके दान करवायो पाछे
हरिवंस पुराणको अक श्लोक अंतको सुनायो सो.

श्लोक ॥ इदं मयाते हरि कीर्तनं महत्

श्रीकृष्ण महात्म्या यपार मुदुतं

अथ एयव स्त्री षुसमामुतफलै पच्यापि

लोके षुस दुर्लभं महत्

१

यह हरिवंस पुराणके अंतको श्लोक सो युजामिअने वा क्षत्रीको
सुनायो और आसीवाँद दीयो और मंत्राक्षत पढिके वा क्षत्रीकी वडी
स्त्रीकी गोदमें दीअे तय वा क्षत्रीने कछो नो मिअअ गुमने यह कहा
कीयो यहतो स्त्री धर्महुं नाहीं होतैहै तय युजामिअने कछो नो हाकुरअ
सर्व सामर्थ्यांत हैं नो, देनहार होयगे तो याहीको पुत्र देछगे अवतो
जेने याको अक्षत दीअे सोतो दीअे तय धनतो कहिके युजामिअ अपने
घरको अलन लागे तय उन स्त्रीने बहुत वीनती कीनी नो मोको संपू-
रण हरिवंस पुराण सुनायो तय युजामिअने कछो नो तोको श्री हाकुरअ
संपूरणको इल अकही श्लोकने देछगे ऐसे कहिके युजामिअतो अपने
घरको आअे पाछे वा वडी स्त्रीको रितु आअ पाछे गर्भवंत भअ तय
कितनेक दिनने वाके पुत्र जयो वे युजामिअ श्री महाप्रभुनके ऐसे
भगवदीय है तिनके अनुग्रहते वाके पुत्र जयो हरि वंस पुराणको अक
श्लोक सुनेते संपूरण सुनेको इल जयो ताते युजामिअ ऐसे परम कृपा-
पात्र भगवदीय है ताते धनकी वार्ता कहांतांछ लिअिये.

आर्ता प्रसंग ॥१॥ अश्वय ॥४५॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभू के सेवक

मीरांबाई के प्रोहित रामदास

तिनकी वार्ता.

सो अक दिन मीरांबाई के श्री हाकुरअ के आगे रामदासअ

कोर्तन करत हुते सो रामदासजी श्री आचार्यजी महाप्रभुनके पदगा-
 वत हुते तव भीरांभाध जोखी जे दुसरो पद श्री ढाकुरजीको गावे।
 तव रामदासजीने कह्यो भीरांभाधसों जे अरेदारी रांडपहको नको प-
 दहै यह कहा तेरे असमको मुडहै जे न आनते तेरो मुहुंडो कव
 हुनदेभुगो तव तहांते सव कुटजको लेके रामदासजी छठि असे तव
 भीरांभाधने यह तेरो कह्यो परिरामदासजी रहे नाही पाछे किरिके
 वाको भुज न देख्यो ऐसे अपने प्रभुनसों अनुसृत हुते सोवादिन ते
 भीरांभाधको भुज न देख्यो वाकी वृत्ति छोडिदीनी किरि वाके आभके
 आभे होय के निकसे नाही भीरांभाधने बहुत पुत्राये परिवे रामदा-
 सजी आये नाही तव धर जैठे भेट पडाध सोउ किरिदीनी और
 कह्यो जे रांड तेरो श्री आचार्यजी महाप्रभुन उपर भगत नाही
 जे हमको तेरी वृत्ति कहा करनीहै हमारे तो श्री आचार्यजी महाप्र-
 भु सरवस्थहै हमतो उनरेछे उनविना हमारे सर्वस्व त्याग करनो उनके
 यरधारविदको आभय राखनो ऐसी वृत्ति यहतेरी होछगोवे राम-
 दासश्री आचार्यजी महाप्रभुनके ऐसे परमकृपापाव भगवदीय हेता
 ते धनकी वार्ता कहांतांछ लिखिये।

॥ प्र १ ॥ अ ४७.

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक रा

मदास चोहांन तिनकी वार्ता

लिख्यते.

सो रामदास जोहांन श्री गोवर्द्धनकी कुंदराभे रहते सो प्रथम
 जव श्री आचार्यजी महाप्रभु श्री नाथजीद्वार पधारे तव श्री गोव-
 र्द्धननाथजीको पाठ जैठाये तव रामदास कुंदराभे शुं वाहिर आये त-
 व श्री आचार्यजी महाप्रभुनने रामदासजी सो कह्यो जे रामदास-
 जी श्री गोवर्द्धननाथजीकी सेवा सावधानी सों करियो तव रामदासजीने
 अक भंदिर छोटी सो छटनकी वनवाये तव श्री आचार्यजी महाप्र-
 भुनने वा भंदिरभे श्री नाथजीको पधराये सो पहले श्री गोवर्द्धनना-
 थजी श्री गोवर्द्धन पर्वत उपर गिराजते सो व्रज वासी लोगनने अक
 दुसकी छानि करी राखी हुती ताछांनिभे वैठि ते और कयहु कयहु
 दुध दही व्रज वासी समर्पि ते देवदमन यह नाम कहते सो दुध द-
 ही भाखन सव आरोगते तथा श्री ओपाध बाजजी यह नाम कहते

(११२)

सो श्री आचार्यजी महाप्रभुनने श्री गोवर्द्धननाथजीको मंदिरमे पधराय पाछे श्री नाथजी नाम परगठ भयो तयते सवकोउ श्री नाथजी कहन लागे वे रामदासजी श्री आचार्यजी महाप्रभुनके ऐसे परम कृपापात्र भगवदी यहै ताते धनकी वार्ताको पार नाही सो अथ कहां तांछि क्षीयति.

प्रसंग ॥१॥ मैश्रव ॥४८॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक रामानंद पंडित सारस्वत ब्राह्मण तिनकी वार्ता लिखियेतेहैं.

सो अेक सभे श्री आचार्यजी महाप्रभु थानेश्वर पधारे तहां रामानंद पंडित के धर उतरे सो रात्रिको उहां पोढे हुते सो ज्यपिछली रात्रि भठ तव रामानंद पंडितने अपनी स्त्रियों कह्यो जे जेगि उठि गोवर औरले सोकाको यहियेगो नातर सवारे ये वैश्रव उठेगे सो लेनयगे तय वह आप श्री आचार्यजी महाप्रभुनने सुनी ता सभे श्री आचार्यजी महाप्रभु हाथ पाव घोषवेको उठे हुते तय अति कोधवत भये तय श्री आचार्यजी महाप्रभुनने रामानंद पंडितको बुलायो तव आप गडुचामे ते जल लेके वाडे हाथमे मेलि के मंत्र पढि के वह जलसो वाडे छिरक्यो और अपने श्री मुण्डसों श्री आचार्यजी महाप्रभुनने कह्यो जे मे तेरो त्याग कीयो तेने मेरे सेवकन सोपो कह्यो जे तुवेगि उठि गोवर और ले नातर जैनव उठेगे तो ले जलगे तो तु सवारे रसोइको सामान कहांते करेगो ऐसे कहि के तहाते उठि अले क्षण अेक रहे नाही सो थाने स्वरते अेक गामता डपर मही तीर्थहै तहां आयके आप रानां कीयो सो ज्यअी आचार्यजी महाप्रभु रामानंद पंडितके धरते अलन लागे तय थाने स्वरके वैसनवने अहुत वीनती कीनी परीअी आचार्यजी महाप्रभु रहे नाही और कह्यो जे मे कहां रहि के जलपांन न करेगो ता पाछे काहुने रामानंद पंडित पास नाम पायोहो तिनसों श्री गुसांभजी गंगोअ्य कहते तवअी आचार्यजी महाप्रभु थानेश्वर पधारे पाछे रामानंदकी अवस्था विक्रमदवाह तय वज्रमे जे अस्तुदुष्ट तो सोआतो कछु मर्यादा नरही परिधतनी मर्यादातो करे जे आपसो समर्पिके आय यो कहैं जे श्री गोवरधननाथजी तुम आरोगियो छतनो कही के मुण मे जेमे सो अेक दिन हलवाइकी दुकान पै जखनी अहुत आछी दओसो

जखेवी वाजे ते खेके कल्यो जे श्री नाथजु तुम आरोगियो ऐसे
 कहिके आंछसो तासमे श्री नाथजुने श्री आचार्यजु महाप्रभुसो
 कह्यो जे आजतो हमने जखेवी बहुत आछी आरोगीहे तव श्री
 आचार्यजु महाप्रभुनने कह्यो जे कोने समर्पिहैं तवश्री नाथजुने
 कह्यो जे तुम्हारे सेवक रामानंदने समर्पिहे तवश्री आचार्यजु म-
 हाप्रभुनने कह्यो जे महाराजमे तो पाओ त्याग कीयो तुम वाके छलां
 म्यो आरोगीहे तवश्री नाथजुने कह्यो जे तुम मेको कहिके सोंपत-
 हे। हम तुम्हारी कानिते अंगीकार करतहैं तुमहमको जेको सोंपतहे ता-
 को तुम त्याग करतहो परिहम तुम्हारे सोंपेको नाही छोडतहे तवश्री
 आचार्यजु महाप्रभु चुप करी रहे तव यहवात श्री आचार्यजु
 महाप्रभुनने दामोदरदास हरसानी सो कही तय दामोदरदास हरसानीने
 वीनतीकीनी जे महाराज आपयको अंगीकार करेगे तय श्री आ-
 चार्यजु महाप्रभुनने दामोदरदाससो कह्यो जेवासो अथ वैस्नवको
 अपराध पडोगे तो हमयाको जह्नम पाछे अंगीकार करेगे शरी
 नाथजुने अंगीकार कीयो तोहैं परि छतनो अंतराय नयो ताते वैस्न
 व सो जोवनो सो विचारीके जोवनो विना विचारे सर्वथा जोवनो
 नाही ऐसे वैस्नवको रहनो.

वार्ता प्रसंग ॥१॥ वैश्रव ॥४॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभुन के सेवक

विस्नवदास छीपातिनकी वार्ता

लिपियते.

सो विष्णुदास पुइ नये तय श्री गोकुलमे श्री गुसांछजुकी
 अकके द्वारेकी द्वार पालकी करते और कोठ पंडीत आवतो तासो
 विष्णुदास पुछते जे तुम को आयेहो और कहां जातहो तव उन
 पंडीतनने कह्यो जे हमश्री गुसांछजुके पासवाद करन आयेहे तव
 विष्णुदासने उन पंडीतनसो कह्यो जे तुम मेसो वाद करोखिउ तव
 विष्णुदास उन पंडीतन सो वाद करिके निश्चर करी देते व्याकरण साख
 पुरांख छतहास सय साखनके वसन खेके निश्चर करी देते तयवे
 पंडीत अपने मनमे समाधान करीके पाछे क्षीर जते और ये पंडीत
 अपने मनमे कहते जे उनके द्वार पालक ऐसेहे तो तिनके धनीकी
 कहा पातहोययो सो श्री गुसांछजु खोकाहु पंडीतको न जनहेते धर
 हीतेवे पंडीत निश्चर होयके क्षीर जते तय एक दिन श्री गुसांछ-

જીને કહ્યો જો કોઈ પંડીત અપવાદ કરેનકોં નાહી આવત સો કાહેતે તમ વૈષ્ણવનને કહ્યો જો મહારાજ ઉન પંડીતનકોં વિષ્ણુદાસ નિરૂપર કરિ દેતહે તાતે પંડીત અપને મનમે સમાધાન કરીકે ફીરો જાતહે તમ શ્રી ગુસાંઈજી આ મુખસોં કહ્યો જો વોશ્ણુદાસ તુમકો તો શ્રી મહાપ્રભુનકી કપાતે એસી સામર્થહે જો તુમ પંડીતનકોં જીતકે નિરૂપર કરે દેતહે પરોહિત આશ્ચર્યનકોં અતિક્રમ હોતહે તાતે અપ જો કોઈ પંડીતવાદ કરેનકોં આવે તાકોં હમારે પાસ આવનદીજો તમ ઉત પંડીતનકોં જનન દેતેવે વિષ્ણુદાસ આ આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે એસે પરમકૃપાપાત્ર ભગવદીયહે ઉનકોં એમી સામર્થ હુતી જો પંડીતનકોં નિરૂપર કરિ કૃપા ન કરેતે.

વાર્તા પ્રસંગ ૧૧૧૧

ઐર એક ભટ્ટ હુતો સો આ ગુસાંઈજી સોં કહતો જો તુમહારે સેવકનકોં મે જીમાંડિ તવ આ ગુસાંઈજી ચુપ કરી રહેતે સો વહ આ ગુસાંઈજીકો મુસર હુતે આધન સ્થાંમજીકો નાના હુતો સો એક દિનવા બઢને આ ગુસાંઈજીકો નોત્યો તમ આ ગુસાંઈજી ઉનકે ઘર ભોજનકો પધારે તવ તહાં વિષ્ણુદાસ જાતપાંનકો ગડુતા લેકે સાથ ગએ તમ આ ગુસાંઈજી ભોજન કરિકે ઉઠે તવ આ ગુસાંઈજીકો વિષ્ણુદાસને શુદ્ધ આચમન કરવાયો પાછે આ ગુસાંઈજી મંદીરમે પધારે તમ વિષ્ણુદાસ કો આ ગુસાંઈજીને આગ્યાદોની જો તુમ પ્રસાદ લેકે વેગે આહયો સો જા ધારમે આ ગુસાંઈજી ભોજનકીજો હુતે તા ધારમે તે પ્રસાદ અપની પાતરિમે ધરિકે ધાર લોચધર્યો પાછે આપ પ્રસાદ લેવંકોં બૈઠે તમ ભટ્ટજી ઐર સામગ્રી લેકે આએ તમ વિષ્ણુદાસને કહ્યો જો મોકો નાહી અહિયત તમ ભટ્ટને કહ્યો જો મુંડિન કાહિકોં લેતહો નીકી સામગ્રી લેકે તમ વિષ્ણુદાસને કહ્યો જો મોકો નાહી અહિયત મેરીપા તરિમે ડારોગે તો મેરી પાતરી છુઠ જાગી તવ ભટ્ટજીકો કોધ ભયો પાછે ઉન ભટ્ટનીને આ ગુસાંઈજી સોં કહ્યો જો તુમહારે મુદ્રને મોસોં એસે કહ્યો જો મેરી પાતરામે મતિડારો ઐર ડારોગે તો મેરી પાતરી છુઠ જાગી તમ આ ગુસાંઈજી ચુપ કરી રહે પાછે આ ગુસાંઈજી મુસિકાયકે ભટ્ટજી સોં કહ્યો જો તુમ હમારે સેવકનકોં જીમાંવન કહત હુતે સો તુમસોં એક હમાસે મુદ્રન જીમાંયો ગયો ઐર સેવકનકોં કેસે જીમાંવોગે તવ ભટ્ટજી મુસિકાયકે ચુપ કરિ રહેસો બે વિષ્ણુદાસ આ આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે એસે પરમ કૃપાપાત્ર ભગવદીયહે તાતે હનકી વાર્તાકો પાર નાહી સો અપ કહાંતાંઈ લિખિયે.

॥ વાર્તા પ્રસંગ ૧૧ ॥ વૈશ્ણવ ॥ ૫૦ ॥ સંબંધ.

अवधूती आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक

जीवनदास क्षत्री कपूर सीहनंदके

बासी तिनकी वार्ता.

सो ऐकसमे सीहनंदके सव जैश्रव मिलिके श्री आचार्यजी महा-
प्रभुनके दर्शनको अउर आवत हुते सो ऐकदिन मार्गमे मजल गय
उतरे तहां सय जैश्रव अपने अपने मोका देत हुते ता समय मेह
यदि आयो तव जैश्रवनने कखो न्ने वर्या आर्य ऐसो कार्य बयो तव
जवनदास जोखे न्ने तुम चिंतां मति करो तय जवनदासने श्री
आचार्यजी महाप्रभुनकी नाम लेके मेहको आनिदीनी न्ने तोको श्री
आचार्यजी महाप्रभुनकी आनि हँ न्ने तु वर्य मति तव यह मेह
रहि गयो पाछे सव जैश्रवनने लोग समर्पि महाप्रसाद लीयो तहां रात्रिको
सोअे ता पाछे सय जैश्रव अउर आअे तव श्री आचार्यजी महा-
प्रभुनको दर्शन कीयो पाछे यह बात सवनने श्री गुसांईजीसों कही न्ने
महाराज ऐक दिन हम सय जैश्रव पाक करत हुते ता समे मेह यदि
आयो तय जवनदासने आपकी आनिदेके ऐसे कहिके मेहको वरग्यो
तय यह सुनिके जवनदाससों श्री आचार्यजी महाप्रभुनने पूछो और
कखो न्ने क्यारे तेने हमारी आनिदीनी और कदाचित् वर्या होती
तो तुं कहा करतो तय जवनदासने कखो न्ने महाराज यह कोन है
न्ने आपकी आनि दीअे उपरांत वर्य यह छंदकी कहा सामर्थ है
तय यह बात जवनदासकी सुनिके श्री आचार्यजी महाप्रभु मुसिकायेके
मुप करिरहे उन जवनदासपै श्री आचार्यजी महाप्रभुनकी ऐसी कृपा
हुती उन जवनदासको श्री आचार्यजी महाप्रभुनके श्रवणों ऐसो ग्यान
हुतो सो आनिदेके मेह वरग्यो तिनकी कहा कहिये तव जैश्रवनने कखो
ये अउे भगवदाय हँ ये जवनदास श्री आचार्यजी महाप्रभुनके ऐसे
परम कृपापात्र भगवदाय हे ताते छनकी वार्ता अय कहांताई लिअये.

॥ वार्ताप्रसंग ॥ १ ॥ वैश्रव ५१ ॥

अवधूती आचार्यजी महाप्रभूनके

सेवक भगवानदास सारस्वत

तिनकी वार्ता.

सो उन भगवानदासने श्री आचार्यजी महाप्रभुनकी सेवा नीकी

भातिसों कीनी तव श्री आचार्यश्र महाप्रभु भगवानदासके उपर जुहु
त प्रसन्न भये तव भगवानदासको श्री आचार्यश्र महाप्रभुनने आप
कृपा करिंके अपनी श्री पादुकाश्र की सेवा दीनी जे तु धनकी सेवा
नीकी भातिसों करीये तव भगवानदास श्री पादुकाश्र की सेवा नीकी
भातिसो करते सो ऐसी भातिसों सेवा करते जे श्री ढाकुरश्र
धनसों सानुभाव हुते वा ते करते सो ऐक सभ श्री आचार्यश्र म-
हाप्रभु भगवानदासके घर पधारे सो न ठारे श्री आचार्यश्र महाप्रभु
भिराजत हे ता ठारे नित्य छिडे सवारे भगवानदास दंडोत करते सो
याते वा ठारेपर कोउ पाव न धरतो ऐसो इनको भाव होसो वे भगवा-
नदास श्री आचार्यश्र महाप्रभुनके ऐसे कृपापाव भगवदीय हे ताते
धनकी वार्ता कहंतांछ लिपिये.

॥ वार्ता ॥ १ ॥ वैश्रव ॥ पर ॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक

भगवानदास श्रीनाथजीके भीत-

रिया तिनकी वार्ता है.

सो ऐक सभ श्री नाथश्रके आज्ञाश्र की सामग्री करत भगवानदास
सों कछु सामग्री दाजी तव श्री गुसांछश्र भगवानदासके उपर जुहु
जीने और भगवान दासके सेवा ते भग्य ऐहारे सो भगवानदास
गोविंद कुंड उपर आर्य अश्रुत दासके पास आव्ये पाछे श्री गु
सांछश्र आपणान करि वेको गोविंद कुंड उपर पधारे और भगवा-
नदासतो पूछरीकी और अश्रुत दासके पास हुते सो भगवानदासने
सभ समाचार कहे पाछे जय श्री गुसांछश्र गोविंद कुंड श्रान करि
के अश्रुत दासको दर्शन देन पधारे तय श्री गुसांछश्रके दर्शन करिके
अश्रुत दासकी आंखिनमेसु आंसुनको प्रवाह व्यथी सो दृष्टिके
अश्रुत दासको श्री गुसांछश्रने अश्रुत दाससों पूछो जे अश्रुतदास
तुमको ऐसो दुःख कहा है तव अश्रुत दासने श्री गुसांछश्रसो कह्यो
जे महाराज श्री आचार्यश्र महाप्रभुनको तो श्री नाथश्रने आग्या
दीनीहि जे तुम जवनको अन्नसंभं करायो सो साठलाख जवनको
तुम द्वार अंगीकार करनो हैं और श्री आचार्यश्र महाप्रभुनने तो
तुमको सोपेहैं और तुम जवनको अपराध दैन लागे और जवनतो
सदा अपराध हीते भरयो है और जवनको अंगीकार करनो तुम्हारे

हाथ है ताते अय्य जवनको अंगोकार केसे होयगो तय श्री गुसांईछ यह
 वान सुनि के आप भगवानदासको हाथ पकरि के श्री गोवर्धन परवत उपर
 ले अहे और श्रीगोवर्धननाथछकी सेवा न रीतिसों करते ता रीतिसों सेवा
 करनकी आग्या दीनी और कही ने अवते सावधानीसों सेवा करियो और
 सामग्री आछी भांतिसो करियो तय भगवानदासने ता समय श्री गुसां-
 ईछके आगे नयो पद करि के गायो सो पद ॥ राग सारंग ॥ श्री विठ्ठलस
 यरलु कमल ॥ सो यह पद गायो सो सुनि के श्री गुसांईछ बहुत
 प्रसन्न भये पाछे भगवानदास सावधानीसों सेवा करन लागे ताते
 भगवानदास श्री आचार्यछ महाप्रभुन के ऐसे कृपा पात्र भगवदी
 यह सो छनकी वार्ता कहां तांछ लिखिये.

॥ प्रसंग ॥१॥ वैश्व ॥ ५३ ॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक

अच्युतदास सनोडिया ब्राह्मण

तिनकी वार्ताहै.

सोवे अच्युतदास मानसी गंगा उपर रहते तहां अकतीर्थ है
 तहां रहते सो नित्य अंगार के समे श्री नाथछके दर्शनको आवते
 सो दर्शन करके अपने स्थलको आवते सो उन अच्युतदासने श्री
 नाथछकी तीनि परिकृमां दंडोति करि हुती तय श्री गुसांईछ अच्युत
 दासके उपर बहुत प्रसन्न भये और श्री गुसांईछ अपने श्री भु-
 न्सों कहते ने अच्युतदास जे भगवदीय है और जे महापुरुष
 है सोवे अच्युतदास श्री आचार्यछ महाप्रभुनके तथा श्री गुसांई-
 छ के ऐसे परम कृपा पात्र भगवदीय है ताते छनकी वार्ता कहां
 तांछ लिखिये.

॥ वार्ता प्रसंग ॥१॥ वैश्व ॥ ५४ ॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेव-

क अच्युतदास गोड ब्राह्मण

तिनकी वार्ता लिख्यते

सोवे अच्युतदास जे भगवदीय है और श्री आचार्यछ म-
 हाप्रभुनके छनके माथे श्री मदनमोहनछकी सेवा पधराछ हुती और

आपको पाठ बैदारे हुते सो अच्युतदास श्री मदनमोहनजीकी सेवा नीकी भातिसों करते तब श्री मदनमोहनजी आप अच्युतदाससों सानुभाव हुते वा ते करते और अच्युतदास उपर श्री हाकुरेजी ऐसी कृपा करते और एक दिन अच्युतदास श्री नाथजी के दर्शनको आगत हुते तब श्री गोवर्धन नाथजीको एक दंडोती परिक्रमा करते ऐसे भगवदीय है और जब श्री गुसांईजीके पास आवते तब श्री गुसांईजी अच्युतदासको दंडोत न करन देते और कहते जे ऐसे श्री आचार्यजी महाप्रभुनके कृपा पाव भगवदीय है ताते धनके दंडोत न करन दीज्ये पाछे जब श्री आचार्यजी महाप्रभुनने लौकिक लीला आसुरआ मोह लीला दिखाय तब अच्युतदासने श्री मदन मोहनजीकी श्री आचार्यजी महाप्रभुनके घर पधराये आप श्री वद्री-नाथजीके दर्शनकी छिड़ गये तब वहां जयके श्री वद्री नाथजीके दर्शन करिके अंज नजको त्याग करि अपनी देह छोडी पाछे श्री मदनमोहनजीकी श्री गोपीनाथजीने श्री गोवर्धन नाथजीके पास पधराये वे अच्युतदास श्री आचार्यजी महाप्रभुनके ऐसे भगवदीय है उन श्री आचार्यजी महाप्रभुनकी स्वरूप साक्षात्तरि जन्म्यो और उनकी श्री महाप्रभुनके उपर यडी आसक्ति हुती जे परोक्ष जन्म्ये पाछे अंज नजको त्याग कीयो तब देह छोडी भक्ति मार्गको स्वरूप केवल विरहासक्ति है सोवे अच्युतदास ऐसे भगवदीय हैं ताते धनकी वार्ता कहां तांछ लिजिये.

वार्ता ॥ १ ॥ वैश्रव ॥ पचा

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक

अच्युतदास सारस्वत ब्राह्मण ति-

नकी वार्ता है

सो एक सत्र श्री आचार्यजी महाप्रभुनके संग अच्युतदासने प्रथी परिक्रमां कीनी हुती सो श्री आचार्यजी महाप्रभुनने अच्युतदासको अपनी पादुकाजी सेवादीनी सो अच्युतदासने अति उत्तिमरी तिसों श्री पादुकाजी सेवाकीनी ताते श्री आचार्यजी महाप्रभु अच्युतदासको नित्य दर्शन देते और जे श्री आचार्यजी महाप्रभुनने संन्यास ग्रहणकीयो सो केवल भिनके भावार्थ कीयो तबअेक वैभनव सो श्री आचार्यजी महाप्रभुनने कह्यो जे एक डोगी कासीको भाउ क-

री लाठि तय वह जमन उंगी जाउ करी लायो ताके उपर
 श्री आचार्यजी महाप्रभु यदिके मनारस पधारे तहां संन्यास
 उठ महीना तांछ राख्यो तय वह जैनन जे कासीमे गयो
 होसो कासीते कडाचे आयो तय अच्युतदास तथा सय जैनवन
 सो कह्यो जे श्री आचार्यजी महाप्रभुनने संन्यास ग्रहण कीयो करी
 कासी पधारे सो उहां उठ महीना तांछ रहे पाछे असुरव्या मोहलीजा
 दिपावतय अच्युतदासने वा जैनन सो कह्यो जे तोको भूम भयो
 होयगो तय वा जैनवने कह्यो जे मे श्री आचार्यजी महाप्रभुनके
 साथ हुतो सोकासी ते दिके अमही हो आयोहो तय अच्युतदासने
 कह्यो जे ऐसी प्रभु कयहु न करे जे जवनको आसुरव्या मोहलीजा
 दिपावतहैं तय अच्युतदासने मंदिरके किवाड जोत्रके वा जैनवको श्री
 आचार्यजी महाप्रभुनके दर्शन करवाये तय देखे तो श्री महाप्रभुजी
 वरान्हें और पोथा देखतहैं तय वा जैनवने दंडोतकीनी तय श्री म-
 हाप्रभुजीने कह्यो तुम कछु संदेह मति करो यह प्राग्रथ लौकिक रीती
 सो देह धरेकी लीलाहै और निधासन बैठिके अलौकिक लीला नित्य
 है ताते यहलीला अमदसा अवतार प्रगट है ताते तहां आयेते ताते
 संदेह न करनो यह आसुरव्या मोहलीजाहै सो श्री गुसांभजी सर्वोत्त-
 मने लिखेहैं जे प्राकृतानु कृति व्याज मोहितासुरे मानुषः मनुष्य देह
 धरे ताकी यहलीलाहै सो अच्युतदास ऐसे स्वरूप नेष्टिके जनको श्री
 आचार्यजी महाप्रभुनके स्वरूपको ऐसे द्रष्ट विस्वासहोवे अच्युतदास
 शरी आचार्यजी महाप्रभुनके ऐसे कृपापात्र भगवदीयहै ताते जनकी
 वार्ता कहांतांछ लिखीये.

॥ वार्ताप्रसंग ॥ १ ॥ वैश्व ॥ ५६ ॥ संबंध ॥ १२८

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक

नारायणदास अंवालयके वासी

तिनकी वार्ताहै.

सो ये नारायणदास देसाधिपतिके याकर हुते तिनको राजद्वारको
 काम बहुत हुतो ताते श्री आचार्यजी महाप्रभुनके दर्शनको आय सकते
 नाहीं परि अंतःकरनमे श्री आचार्यजी महाप्रभुनके दर्शनकी आतुरता
 बहुत जे श्री आचार्यजी महाप्रभुनके दर्शनको कय जगजगते परि आय
 सकते नाहीं ताते नारायणदासने एक याकर राज्यों ताको महीना

आरि इपैयाको कीनो और वासो कछो न्ने तेरो यह काम है न्ने मोको छिनु छिनु मे सुरति दियायो करि न्ने बैयाणु श्री आचार्यणु महा-प्रभुनके दर्शनको कय सत्तोगे यह कहिके सुनाउ न्ने हमको श्री आचार्यणु महाप्रभुनके दर्शनकी सुधि रहे सो यह आकर योही कछो करे तय ना-रायणदास अपने कार्यमे बैठे तय आगे आयेके हाथे होयके अकधडी उपरांतक है न्ने बैयाणु श्री आचार्यणु महाप्रभुनके दर्शनको कय न्नेहुंगे ऐसे नित्य दिनप्रति कहै और नारायणदास श्री आचार्यणु महाप्रभुनको भेट वहुत पडावते नारायणदास ऐसे भगवदीय है सो उनको चित्त सदा श्री आचार्यणु महाप्रभुनके सरणारविंदमे रहतो ताते श्री आचार्यणु महाप्रभु उनके उपर बहुत प्रसन्न रहते वे नारायणदास ऐसे कृपापात्र भगवदीय है ताते छनकी वार्ता कहांतांछ लिखिये.

॥ वार्ताप्रसंग ॥ १ ॥ वैश्व ॥ ५७ ॥ संबंध १२६

अवधू आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक

नारायणदास भाट मथुरामें रहते

तिनकी वार्ता.

सो नारायणदासको श्री मदनमोहनण्ने याग्या दीनी हुती न्ने वृंदावनमे अमुकी डोर है। सो उहांसों काढिके मोको वाहिर पधराउ तय नारायणदास तहां नयके श्री मदनमोहनण्को वाहिर पधरायके पाछे नव श्री गोपीनाथण्ने श्री मदनमोहनण्को सिंधासन पाठ बैडारे तय दिननेकदिन तांछ नारायणदासने सेवा कीनी तय उनके पाछे उनको कोउ न हुतो ताते अंगाजी गोडिया सेवा करन लागे श्री गोपीनाथण्ने पाठ बैडारे ताते सय कोउ दर्शनको नत है वे नारायणदास ऐसे भगवदीय है तिनको श्री मदनमोहनण् आप कृपा करिके वृंदावन प-धारे श्री मदनमोहनण्ने श्री आचार्यणु महाप्रभुनको सेवक न्नेनिके ना-रायणदासके उपर कृपा कीनी ताते वे नारायणदास श्री आचार्यणु महाप्रभुनके ऐसे कृपापात्र भगवदीय है ताते छनकी वार्ता कहांतांछ लिखिये.

॥ प्रसंग ॥ १ ॥ वैश्व ॥ ५८ ॥

श्रवश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक

नारायणदास चौहान ठठेके

तिनकी वार्ता.

सो वे नारायणदास ठठेके पात्साहके दीवान कुलकुलां हुते जे नारायणदास दीवान करे सो कछु होय पाछे कितनेक दिनमे वह पात्साह नारायणदासके उपर कोणो तय नारायणदासको पकरयो तय बहुत भारयो और वंदीआनेमे दे दीयो पाछे पयासजाय रूपाको दंड बाडेभाये कीयो सो दिनप्रति पांचहत्तर बरने और न दिन रूपा न बरे ता दिन नारायणदासके पांचसे कोरडा मारने पात्साहने ऐसो बंधान कीयो तय ऐकसमे श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक होडि बाध आहण तिनने अपने मनमे विचार कीयो जे ठठेमे नारायणदास दीवान है सो हम उनकेपास यले हमको अपनी कयाको विवाह करेनो है ताने जे वे कछु दयतो कयाको विवाह करे सो ऐसो विचारिके वे होडि बाध अपने धरते ठठेको यले सो ठठेमे जय पहुंचे तय उहां जयके सुन्यो जे नारायणदासतो बंदीआनेमे परयो है तय वे होडि बाध अपने मनमे बहुतही विचार करन लागे जे अय कहा करीये तय ऐसो विचार धन होडि बाधनिने कीयो जे अय छहांसो यलिये तय प्रातःकाल यह वान नारायणदासने सुनी जे वे होडि बाध श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक गाममे आये हैं सो उनने सुनी जे नारायणदासतो बंदीआनेमे पडे हैं तातै अय छहांसो प्रातःकाल यलिये तय नारायणदासने उनकेपास मनुश्य पड़ायो और कहुबाध पड़ाधने तुम आये सो मेरो वडो भाग्य है मेरेपास तुम प्रातःकाल होयके दर्शन अपने मोहुं देके जैयो तय वे होडिबाध प्रातःकाल उठि देहकृति करी तिलक मुद्रा करि नित्य कर्मसो पहुंचिके श्री आचार्यजी महाप्रभुनका अरुणामृत और महाप्रसाद लेके जहां नारायणदास बंदीआनेमे हुते तहां होडि बाध नारायणदासके पास जय मिले तय नारायणदासके उनको देणिके परम आनंद भयो और बहुत प्रसन्न भये तय उन होडि बाधने अरुणामृत और महाप्रसाद नारायणदासको दीनो तय नारायणदासने दीनो और कछो जे मोको बंदीआनेमे भिन्ननको दर्शन भयो तय नारायणदासने श्री आचार्यजी महाप्रभुनके कुसल समाचार पूछे पाछे भगवद्वार्ताके प्रसंग करन लागे धतनेमे नारायणदासके धरते

पांयल्लर इपैयानकी येनी आर्ध सो दारपालनने येनीनडे उपर मोहर छाप करिके नारायणदासके पास पडाव तव नारायणदासने वे पांयो येनी उन दोजे भाहनको सोपि दोनी और उंठात कीनी और कल्लो ने अम तुम वेगि पधारो और श्री आचार्यश्रु महाप्रभुनको मेरी दंडोत करियो और तुम अपनी कन्याको विवाह या द्रव्यते भलीभांतिसें करियो तव वे दोडे भाई अल्लु नारायणदासते विदाय होयके सले तव छतनेमे पात्सा ओल्लो ने पांयो येनी नारायणदासवारी लायो तव दरवान ओल्लो ने पांयो येनीन उपर मोहरछाप करिके नित्य नारायणदासके पास पडावत है लोही पडाव है तव पात्सा ओल्लो ने अन्ननस्योको बुलायो तव अनुष्य नयके अन्ननस्योको बुलाय लाये तव अन्ननस्यो आगे आब ठाडो लयो तव पात्साहने अन्ननस्योसो पूछो ने क्योरे तेरे पास नारायणदासके पास ते पांयो येनी आर्ध है तव अन्ननस्येने कही ने साहय मेरे पासनो नाही आर्ध तव पात्साहको बहुत क्रोध लयो और कल्लो ने नारायणदासको बुलायो तव नारायणदासको बंदीआनेमे ते बुलाये सो लायके पात्साहके आगे ठाडो कीयो तव नारायणदासते पात्साहने पूछो ने नारायणदास आज येनी क्यो नाही आर्ध पाछे थोरसो गाडो कोरडा करिके कोरडा वारो बुलायो और पात्साहने पांयसै कोरडाको हुकम दीयो और पात्साह ओल्लो ने नारायणदास सांय कहि ने आज येनी क्यो नाही आर्ध दार पालननेतो मोहरछाप करिके तेरे हवाले कीनी और तेने यह कहा कीयो तु साय कही नाही कोरडा जागत है तव नारायणदास सक्षम करिके ओल्लो ने हल्लरेत आज मेरे गुरुभाई आये हुते सो वे पांयो येनी उनको दीनी और मेने अपने मनमे कल्लो ने ने आज मार आर्ध रहुंगो परि यह घडी कहां है तव पात्साह चुप करी रह्यो पाछे ओक घडी विचारके कल्लो ने श्यावामतु अपने गुरके मार्गमे ओगो साय्यो है सो मे तेरे उपर बहुत प्रसन्न लयो तव पात्साहने वाही समय पेडी कटवाभे घोडसिरो पांड मगयके नारायणदासको पहरायो घोडा दीयो और निवाज्यो तव इरिके अपनो कुत्रकुल्लां दीमांन राख्यो नैसो पहले हुतो तैसोई कीयो काम सब सोंज्यो और नारायणदासके साथे दंड कीयो हुतो सो सब माइ करिके सिरो पाव पहरायके कल्लो ने न्न घर होय आउ सो सिरो पाव पहरिके घोडा उपर चढिके नारायणदास घरको गये सो वे दोडे भाई वैम्वन गाममेही हुते सो वे दोडे भाई वैम्वन सुनिके नारायणदासयो मिजियको आये तव नारायणदास उनसो मिलि भेटे और कल्लो ने मेरे गुरके सेवक आये तो मै छुट्यो तव उन वैम्वनने कल्लो ने श्री

आचार्यजी महाप्रभुनकी कृपाते कयों न छुटे तब नारायणदासने हजर मोहरनकी ओक घेनी वैश्नवके हाथ श्री आचार्यजी महाप्रभुनको भेट पठाई पाछे वे दोड़ भाई उहांसों बसे सो कितनेक दिनमे श्री गोकुल आये तब श्री आचार्यजी महाप्रभु श्री गोकुलमे हुते सो उन दोड़ भाई वैश्नवनने आयके श्री आचार्यजी महाप्रभुनको दर्शन कीयो और नारायणदासकी हजर मोहरनकी घेनी आगे राखी तब श्री आचार्यजी महाप्रभुनने नारायणदासके कुसल समाचार पूछे तब उन वैश्नवनने सब समाचार कहे तब श्री आचार्यजी महाप्रभु अपने श्री मुखसों कहे जे जनका वैश्नव उपर ऐसे दोह स्नेह है तांकां कष्ट कयों रहै पाछे ये वैश्नव ब्राह्मण श्री आचार्यजी महाप्रभुनने विदा होयके अपने घरके गये सो पेटांका विवाह आछी बातिसों कीयो और पहले उनको नाम नरिया हुतो सो सेवक बने पाछे श्री आचार्यजी महाप्रभुनने नारायणदास नाम घरयो जनका ऐसे मन होय तापै श्री हाकुरेजी ऐसी कृपा करे प्रभुजीको नाम लकतवत्सल है सो अपनेको थोरेहीमे कृपा करत है सो वे नारायणदास ऐसे कृपापात्र हुते इनकी वार्ता कहांतांई लिखिये.

वार्ता ॥१॥ वैश्नव ॥५६॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभुन के सेवक एक

क्षत्रांणी अकेली सीहनंदमे रहती

तिनकी वार्ता.

सो वा क्षत्रांणीके शरी नयनीन प्रियाजी निरजैले शरी हाकुरेजी सानु भावले सोचहवाछ अकिंयन सेवा नय करी पहुंचे तब सुकाते तांमे जे कछु वढती आयै तासों निर्वाह करे सो घरके द्वारे काछिन तरकारी भिजत आवे तब श्री हाकुरेजी मंदीरमे ते पुकारके कहे अरी अमुकीतरकारी विकन आछहै तु ले ऐसे शरी हाकुरेजी कहे तब वहक्षत्रांणी सबबांतिकी तरकारी लेहिसो केतिकनो कायों समर्थ केतिक रसोछ मे छिके समर्थ और कणहुं काछिनको शब्द शरी हाकुरेजी न सुने और वह काछिन आगे निरसिजय तब वह वाछ सामग्री कछु लेन सके तब शरी हाकुरेजी बासो गहत रागे करे जैसे लौकिक लरिका रारि करे तैसे शरी हाकुरेजी वा क्षत्रांणी सों अगरो करे और ओक दिन कछु पकवान वाल जोगको होयन आपो तब रोटी बीसो सुपरकि

रात्रिके लीम्मे हांकी राप्पी सो ज्वरात्री आधी लध तय शरी हाकुरल
 ओसे वा क्षत्राणी वाहकी जगार्ध और कहे नोहों लुप्पो हुं तयवा
 वाधने कल्यो न्ने लालल पकवान तो क्छु नाहीहै और रोटी धृतसों
 चुपरी धरीहै तय शरी हाकुरल कहे न्ने लो रोटी हीजाउ तय वाधने
 रोटी आगे आनि राप्पी तय शरी हाकुरलने वाप्पासों कल्यो न्ने
 तु मोको रोटीकी तुतरी करिके दे तय वहवाध शरी हाकुरल के हस्तमे
 लेके कतरि कतरी आरोगत नय पाछे नय पान करिके पोढे परीवा
 क्षत्राणीके मनमे अहुत क्षोभ लयो और कल्यो न्ने सवारे उधारे लायके
 पकवान करी धरोगी न्ने रात्रिके शरी हाकुरलने झुकी अकेली रोटी
 आरोगी पाछे दुसरे दिन पकवान करी धरयो तय रात्रिके शरी हा-
 कुरलने माग्यो तय पकवान लेके आगे धरयो तयशरी हाकुरल
 आरोगे तय कल्यो न्ने अमुकी तेने पकवान तो धरयो परी मोको
 पकवान वीचरोटीकी तुतरी अति अदभुत स्वाद लागी तय वा क्षत्रा-
 णुनि कल्यो न्ने महाराजमे कहा कइ मेरे कोर्ध कुमावानहारो तो है
 नाही मे तो अकेलीहो मोते लोक वहु क्छु होय आनत नाही तय शरी
 हाकुरलने वा क्षत्राणी सों कल्यो न्ने तु नित्य पकवान काहेको करतहै
 तु मोको रोटी चुपरी के धरि राप्पो करी मोको तो तेरी रोटी अहुत र-
 चीतहै ताते तु संकायमति करे हमको तो तेरी रोटी चुपरी अहुत
 स्वाद लागतहै पाछे वह रोटी करी राप्पी सो शरी हाकुरल आरों-
 गते वह क्षत्राणी शरी आचार्यल महाप्रभुतकी ऐसी कृपापात्र
 भगवदीयही ताते धनकी वार्ता कहांतांछ लीप्पीये.

वार्ता प्रसंग ॥१॥ वैश्व ॥ २० ॥

अवग्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक

दामोदरदास कायस्थ सेरगढके

वासी तिनकी वार्ताहै.

सो तिनके सेव्य हाकुर शरी कपुररायलसो बहुत गौरस्वरूप हुतो
 तिनके पास शरी नवनितप्रियाल बैडिते सो अक सभे दामोदरदासकी
 स्त्री वीदयाध ताके उभा रहयो पाछे प्रसुत लभ सो पुत्र जन्म लयो
 सो धरकी वहु भेरी सय प्रसुतके कामकाज करन लागी सो शरी हाकुरल
 की सेवामां विजय लयो तय वीरवाध प्रसुतके ते बहुत कहै न्ने कोउ
 सेवामे न्हाउ शी हाकुरलकी सेवामे आवेर होत है परि कोउ न्हाय

नाही तब श्री हाकुरजीने वीरवाधसों कहेयो जे तु शनान करिके सेवा
 क्यों नाही करत है तब वीरवाध प्रसुतकमे ते छठिके श्री हाकुरजीसों
 कहेयो जे महाराज मेरीनो यह विवस्था है ताते मेकोतो सेवामे आ-
 वनो नाही प्रसुतकमे हुं अपरस छुछ जयगी तब श्री हाकुरजीने
 वीरवाधसों कहेयो जे मेकोतो सेवामे विद्वान होतछे मेको धननी अवार
 भछहै औरको उन्हात नाही ताते तुही न्हाउ तब यह वीरवाध श्री
 हाकुरजीके आग्रहने छठि के प्रसुतकमे ते न्हाछे काछ दैके श्री हाकुरजी
 को सेवा करिके पाछे भाग समर्थो पाछे समयानुसार भाग सरावछे
 अनोसर करिके आप भोजन करिके आरामे सोय रही श्री हाकुरजी
 की आग्या सों सेवा कीनीसो ऐसे आजीस दिनतांछ नित्य करती तब
 श्री हाकुरजीने कहेयो जे तेने मेरी आग्या हु मानी और जेद मार्गकी
 रीतिहु राखी ताते श्री हाकुरजी बहुत प्रसन्न भये तब आजीसदिन
 पीते तब सुख भोजन करिके सेवा करन लागी पहिले के पात्र वस्त्र सब
 अपरस दुरि कीने और दूसरे सब नये भगवाये पाछे भव्नीभाति-
 सों सेवा करन लागी ताते पहचारे आध श्री आचार्यजी महाप्रभु-
 नकी ऐसी कृपा पात्र भगवदीयहो ताते धनकी वार्ता अब कहां तांछ
 नित्यिये.

॥ प्रसंग ॥१॥ वैश्व ६१ ॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक

स्त्री पुरुष दोउ क्षत्री हुते

तिनकी वार्ता.

सोचै स्त्री पुरुष दोउजने सोइन्दमे आय रहै सो यह घर निपट
 छोटी हुनो ताते श्री हाकुरजी ता सभे जेकि ते सो आधी कोठरीमे तो
 रसोध करते और आधी कोठरीमे रहते और सैयाँको ठौर न हुती
 ताते जेक वांसको भेडा करि राख्यो हुनो ताके उपर श्री हाकुरजी पोछ-
 ते और आप स्त्री पुरुष दोउजने रात्रिके आंगनमे सोय रहते अ-
 से करत तब आतुरमासके दिन आय्ये तब जेह परसतो तोछ वे
 आंगनमे सोय रहते परि भीतर न सोवते तब श्री हाकुरजी भीतरसों
 पोछते जे अरे अमुका अमुकी हो तुम भोजन क्यों हो भीतर क्यों
 नाहीं सोवत हो बाहिर कहेका पोछे भोजन हो ताते तुम भीतर
 आवो और हमनो जे भेडापर हैं तुम नाचे क्यों नाही सोवतहो
 तब वा क्षत्राणुनि कहेयो जे महाराज तुमनो जे भेडा अपर

पोहतहो और मे नाचे कैसे सोख तब श्री गुरुजी प्रसन्न होय के कहें जे कुछ बाधक नाही तुम कुछ संकोच मति करो हम तुम तें प्रसन्न होयके कहत हैं वाते तुम भीतर पुरुषीसां सोयरहो पाछे तब वे होउजने भीतर सोवन लागे परि ऐसी बातिसों सोवते मति कहुं स्वास वाजे ऐसे सावधानीसां सोवते सोये श्री पुरुष श्री आचार्यजी महाप्रभुनके ऐसे कृपा पात्र जगवदीय हे ताते इनकी वार्ता कहां तांछ लिखिये.

॥ प्रसंग ॥ १॥ वैशाख १२ ॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक

सुतार कारीगर अडेलमें रहते

तिनकी वार्ता है.

सो उन सुतार उपर श्री आचार्यजी महाप्रभु बहुत कृपा करते वा सुतार के ऐसों नेम हुतो जे श्री आचार्यजी महाप्रभुन के दर्शनविना एकदिना नरहतो ताते वह सुतार सभ धरके कामकाज छोड़के नित श्री आचार्यजी महाप्रभुनके दर्शनको आवतो तब धरके मनुष्य धरके बहुत दुःख पावते ताकिजीये श्री आचार्यजी महाप्रभु आप वा सुतार के धर पधारते वासों श्री आचार्यजी महाप्रभु बहुत वार्ता करते और श्री आचार्यजी महाप्रभुनकी माता छलामा-गाइजी सो श्री आचार्यजी महाप्रभुनसे बहुत भीजती और कहें जे तुम ऐसे अनुग्रहित क्यों करतहो ऐसे उचित नाही ऐसे कहके छत्रभागाइजी बहुत रिस करती परी श्री आचार्यजी महाप्रभु सोये पांचमे दिन तो पधार ते ऐसी कृपा श्री आचार्यजी महाप्रभु वा सुतार के उपर करते सो वह सुतार श्री आचार्यजी महाप्रभुनको ऐसे कृपा पात्र जगवदीयहे ताते इनकी वार्ता कहांतांछ लिखिये.

वार्ता प्रसंग ॥ १॥ वैशाख १६ ॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक

एक क्षत्री हुतो ताको अन्य मार्गी

यकोसनेह हुतो.

सो वा क्षत्रीसां अन्य मार्गीको स्नेह हुतो सो एकदिन वहक्ष-

त्री अंन्य मार्गीयके धर गयो तयवा क्षत्रीसों कछो न्ने तुम आन
 छहांछ पाक करियो तव वाके आग्रहते वाक्षत्री भैक्षवने पाक छहांछ
 कीयो तम पाक करिके वा अंन्य मार्गीय ठाकुरके आगे शरी नाथलुको नाम
 लेके भाग समर्प्यो पाछे समयानु सार भोगसराय वाको प्रसाद दीयो
 पाछे आपने लीयो पाछे वहांछ विसांम कीयो सो निद्रावस भये
 तयवा अंन्य मार्गीयके सेव्य स्वरूपने स्वप्नमे कछो न्ने आन तो हम
 भुमे रहि तम वा अंन्य मार्गीयने कछो न्ने तुममे तो वा वैस्नवने
 पाक भोग समर्प्योहो और तुम भुमेकैसे रहि गये तव इनके सेव्य
 ओ ठाकुरलुने कछो न्ने वहनो शी नाथलु आप आरोगिहो हमको तो
 शी नाथलुने छहां ते दुरी कीयो तम वह अंन्य मार्गीयको भित्र सो-
 योहो ताको जगायो तम वह जग्यो तम सय समांयार कहे तम वा
 क्षत्रीने कछो न्ने मे तो सों केतीकवार कछो न्ने तु शी आचार्यलु म-
 हाप्रभुनको सेवक होउ सोपाहीक जांये हमारे प्रभुलु शी आचार्यलु
 महाप्रभुनको कृपाते सेवक के हायको आरोगनहो पाछे वह अंन्य
 मार्गीयसव दुर्दम सहित शी आचार्यलु महाप्रभुनकी सरस्य आयो
 सव सेवक भये पाछे वाके स्वरूपको शी आचार्यलु महाप्रभुनने
 पंथांमृत सों भान करवायो पाछे पाठ बैठावेता पाछे भाग समर्प्यो
 समयानु सार भोगसरायके सव वैस्नवनको पुजाय महाप्रसाद जियायो
 पाछे वह अंन्य मार्गी शी ठाकुरलुकी सेवा भलीभांति सों करन
 जायो पाछे वह क्षत्री भयो वैस्नव भगवदीय भयो वा क्षत्री वैस्नवके
 संगते भयो भगवदीय भयो ताते संग करनो तो भगवदीयको करनो वह
 क्षत्री वैस्नव शी आचार्यलु महाप्रभुनको ऐसे कृपापात्र भगवदीयहो
 ताते धनकी वार्ता कछांतांछ जिनिये.

वार्ता प्रसंग ॥१॥ भैक्षव ॥६४॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक

लघु पुरुषोत्तमदास चत्री तिनकी

वार्ताहै.

सो वे लघु पुरुषोत्तमदास शी आचार्यलु महाप्रभुनको तथा
 शी नाथलुको एक सारजनते शी आचार्यलु महाप्रभुनको स्वरूप
 साक्षात् पुरुषोत्तम करी जनते लघु पुरुषोत्तमदासकी शी आचार्यलु
 महाप्रभुनके उपर वडी आ शक्ति हुनी ताते शी महाप्रभुलु लघु पुर-
 षोत्तमदासके उपर बहुत प्रसन्न रहते लघु पुरुषोत्तमदास दुसरो स्वर-

प जनते नाही शरी हादुरेलुको तथा शरी महाप्रभुलुकों ऐक जनते
वे लघु पुरषोत्तमदास ऐसे कृपापात्र भगवदीयहे ताते धनकी वार्ता
कहांतांछ लिप्पिये.

वार्ता प्रसंग ॥१॥ वैश्व ॥६५॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक कविराज भाट तिनकी वार्ताहै.

सो वे कविराज भाट आंचल्य हुते सोतीनीभाछ हुते सोती-
न्यो भाछ ओ आचार्यलु महाप्रभुनके ऐसे परम कृपापात्र भगवदी
यलये उनको नाम समर्पण करवायो पाछे शरी नाथलुके सनिधान
बहुत कवित पढे नये नये कवित कराके शरी नाथलुके सनिधान कवित
सुनावते पाछे शरी आचार्यलु महाप्रभुनके कवित बहुत कीये ताते
शरी आचार्यलु महाप्रभु कविराज भाट के उपर बहुत प्रसन्न रहते
सो वे कविराज भाट शरी आचार्यलु महाप्रभुनके ऐसे परम कृपा
पात्र भगवदीयहे ताते धनकी वार्ता कहांतांछ लिप्पिये.

वार्ता प्रसंग ॥१॥ वैश्व ॥ ६६ ॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक गोपालदास टोराके वासी तिनकी वार्ताहै.

सोगोपालदासके कीये छंद बहुतहे सो गोपालदासकी श्री आ-
चार्यलु महाप्रभुनके उपर बहुत आसक्ति हुती सो ऐक सभ गोपा-
लदास अउल आये सो दुसरे दिन श्री आचार्यलु महाप्रभुनकी
जन्म उत्सव हुतो सो श्री आचार्यलु महाप्रभु भाँके पूजनके जेहे
हुते ता सभ गोपालदासने ऐक नयो छंद करि के गायो सो पद ॥ राग
विजावल ॥ भाँस भाँस भरि वैशाख श्री जल्ल हरि जन्म ज.यो ॥
यह सुनि के श्री आचार्यलु महाप्रभु बहुत प्रसन्न जये पाछे गोपा-
लदासने बहुत छंद कये सोये गोपालदास श्री आचार्यलु महाप्र-
भुनके ऐसे कृपा पात्र भगवदीय हे ताते धनकी वार्ता कहां ताँछ
लिप्पिये.

॥ वार्ता प्रसंग ॥१॥ वैश्व ॥ ६७ ॥

अवधू आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक
जनार्दनदास चोपडा क्षत्री तिनकी
वार्ता लिख्यते.

जेक सभे श्री आचार्यछ महाप्रभु शरी नाथछ द्वार पधारे
हुते पाछे शरी गोकुल आये तय जनार्दन दासने शरी महाप्रभुनको
दर्शन कीयो तव कछो जे ये साक्षात पुरन पुरषोत्तम हैं धर्यर हे तव
जनार्दन दासने वीनती कीनी जे महाराज मोको सरणु लीछये तव
शरी आचार्यछ महाप्रभुनने जनार्दन दासको आग्या दिनी जे स्नान
करिके आइ तव जनार्दनदास स्नान करि के आयो और दंडोत कीनी
और वीनती कीनी जे महाराज मोको नाम समर्पणु करवाछये तव
आचार्यछ महाप्रभुनने शरी नाथछके सन्निधान जनार्दनदासको स-
मर्पणु करवायो पाछे शरी आचार्यछ महाप्रभुनकी कृपा पात्र ते
जनार्दनदास भलो भगवदीय भयो सो श्री आचार्यछ महाप्रभु ज-
नार्दनदासके उपर बहुत कृपा पात्र करते ये जनार्दनदास शरी आचा-
र्यछ महाप्रभुनके ऐसे कृपा पात्र भगवदीय हे सो धनकी वारता कहां
ताई लिखिये.

॥ वार्ता प्रसंग ॥१॥ वैश्व ॥ १८ ॥

अवधू आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक
गडुस्वांमी सनोडिया ब्राह्मण तिनकी
वार्ताहै.

सोये गडुस्वांमी आप स्वांमी कहावते सो जेक सभे शरी
आचार्यछ महाप्रभु वंदनने पधारे हुते तय गडुस्वांमीको आग्या
भई श्री ठाकुरछने कृपा करिके रात्रिके स्वप्नमे जनायो जे सवारे शरी
आचार्यछ महाप्रभु कहां पधारेगे सोतु धनकी सरणु लीछो तू से-
वक हुग्यो तव शरी आचार्यछ महाप्रभु आप सवारे पधारे तव
गडुस्वांमी स्नान करिके जहां शरी आचार्यछ पधारे हुते तहां गये
तव जयके गडुस्वांमीने दंडोत कीनी और वीनती करि के कछो जे म-
हाराज मोको सरणु लीछये तव शरी आचार्यछ महाप्रभु मुसकाय
के कहे जे तुमको आप स्वांमीहो तुमको सेवक कैसे करिये तय गडु-
स्वांमीने शरी आचार्यछ महाप्रभुनसो वीनती कीनी जे महाराज
मोको भगवद आग्या भई जे तू शरी आचार्यछ महाप्रभुनकी स-

रक्षु लक्ष्मो ताते महाराज मोक्षे सरणु क्षीणुमे तय शरी आर्य स्व
 ल महाप्रभुनने गुरुस्वामीको नाम दीयो पाछे निवेदन करवायो तय
 पाछे गुरुस्वामीने जे शवक कीजे हुते तिन सयनको शरी आर्य स्व
 ल महाप्रभुन पास नाम दवायो पाछे वे गुरुस्वामी वडे भगवदीय
 भजे शरी आर्य स्व ल महाप्रभु आर्य गुरुस्वामी के बिपर बहुत प्र-
 सन्न रहते शाये गुरुस्वामी जे भगवदीय हे.

॥ वार्ता प्रसंग ॥ ११ ॥ वैश्व ॥ १४ ॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक कन्हैया साक्षत्री तिनकी वार्ता है.

सो उन कन्हैया साक्षत्रीके उपर श्री आचार्य ल महाप्रभु बहुत
 प्रसन्न रहते लजी कृपा करते श्री आचार्य ल महाप्रभुनने आप कृपा
 करिके अपने ग्रंथ कन्हैया साक्षत्री पढाये सोई ग्रंथ कन्हैया साक्षत्री पासते
 श्री गुसांछ लने पढे सो श्री आचार्य ल महाप्रभुनकी कृपाते सव स्फुट
 रूप भजे सो वे कन्हैया साक्षत्री शरी आचार्य ल महाप्रभुनके ऐसे
 परम कृपापात्र भगवदीय हे ताते इनकी वार्ता कहांतां लिखिये.

॥ वार्ता प्रसंग ॥ १ ॥ वैश्व ॥ ७० ॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक नरहरदास गोडीया तिनकी वार्ता है.

सो एकदिन श्री आचार्य ल महाप्रभुनने नरहरदासके घर शरी
 मदनमोहन ल पाट वैठारे हुते सो शरी मदनमोहन लकी सेवा नरहर-
 दासने नीकी भांतिसों कीनी पाछे सरिर नव परयो तय सेवा न होय
 आछि तय नरहरदासने शरी ठाकुर ल शरी गुसांछ लके घर पधराये
 सो शरी गुसांछ ल शरी रघुनाथ लके घर पधराये सो शरी गोकुलचंद्र
 भाण्डके पास जुडे पैठत हे न्यारे सिंगासन उपर विराजते सो शरी
 गुसांछ ल नरहरदासके उपर बहुत प्रसन्न भजे वे ऐसे भगवदीय हे
 आर नरहरदासने अपने मनमे विचारी जे श्री ठाकुर ल कहुं न
 सुख पावेंगे श्री गुसांछ लके घर सुख पावेंगे श्री गुसांछ लके ऐसे
 परम कृपापात्र भगवदीय हे सो इनकी वार्ता कहांतां लिखिये.

॥ वार्ता प्रसंग ॥ १ ॥ वैश्व ॥ ७१ ॥

अवश्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक

वाढरायणदास तिनकी वार्ता

लिख्यते.

सो वाढरायणदास और उनकी स्त्री मोरवीमि रहते सो वाढरायणदासको पहिली नाम आरा हुतो सो अके सभे आछे भट्ट द्वारिका शरी रणछोडण्के दर्शनको जत हुते सो मोरवीमि रात्रिको वसे सो वाढरायणदासने उनको रात्रे तय वाढरायणदासने उनपास नाम पायो पाछे आछे भट्टकेपास शरी भागवत अथवा कीयो तय शरी भागवत संपूरण करिके वाढरायणदासने विद्या होयके आछे भट्टद्वारिका शरी रणछोडण्के दर्शनको गये तय दिननेदिन पाछे शरी आचार्यण महाप्रभु आप द्वारिका शरी रणछोडण्के दर्शनको पधारे हुते तय मोरवीमि उतरे सो वाढरायणदास और उनकी स्त्री होठि जनने शरी आचार्यण महाप्रभुनके पासकेरि के नामपायो पाछे समर्पण कीयो पा. ३ श्रीआचार्यण महाप्रभु आप मोरवीमिदिन होय रहेता पाछे शरी आचार्यण महाप्रभु आप श्री रणछोडण्के दर्शनको पधारे तय वाढरायणदास और उनकी स्त्री शरी आचार्यण महाप्रभुनके संग गये तय होठि स्त्रीपुत्रय शरी आचार्यण महाप्रभुनकी सेवामे रहे सो उन होठिने ऐसी सेवा कीनी जे शरी आचार्यण महाप्रभु उनके उपर बहुत प्रसन्न भये तय याको नाम पहिले वाढा हुतो सो शरी आचार्यण महाप्रभुनने याको नाम वाढरायणदास धरयो ता पाछे शरी आचार्यण महाप्रभु द्वारिका सो अले तय वे होठि होनाजने शरी आचार्यण महाप्रभुनके साथ गये सो मोरवीमि साथ आये पाछे शरी आचार्यण महाप्रभुने आग्या मांगिके मोरवीमि रहे पाछे शरी आचार्यण महाप्रभु आप शरी गोकुल पधारे वे वाढरायणदास शरी आचार्यण महाप्रभुनके ऐसे कृपापात्र भगवदीय हे ताते उनकी वार्ता कहांतांछि लिखिये.

॥ प्रसंग ॥ १ ॥ वै० ७२

अवश्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक

सदुपांडेमानिक चंदपांडे इनकी स्त्री

तथा नरोवेटी आन्योरमे रहत हुते.

सो जब शरी आचार्यण महाप्रभु प्रभु परीकृपा करत आर अंजने पधारे तय शरी नाथणने शरी आचार्यण महाप्रभुन सो क-

છો જો તુમ મેરી સેવાકો ચત્રાવેઃ વજ્રમે શરી ગોવર્દન પર્વતહે તહાં
 હમતીન દમનહે દેવ દમન નાગદમન ઈંદ્ર દમનતિનકે મધ્યમે હમ દેવ
 દમનહે સો દેવદમન મેરો નામહે સદુપાંડેકો વડોભાઈ માનિકચંદ
 પાંડેહે તહાં હમ પ્રગટ બએહે તવ શરી આચારચળ મહાપ્રભુ પરીક્રમા
 ઝારખંડમે રાખીકે વૃજકો પાઉ ધારેસો સેવક હુ પાંચસાત સાથહે દામો-
 દરદાસ હરેસાંની કૃત્નદાસ મેધન રામદાસજી માધોદાસ પ્રમત ધત્યાદિક
 શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સેવક સવ આપોરમે આચેસો સંધ્યા
 સમે શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુ આપ સદુપાંડેકે ધર પાઉ ધારેસો એક
 ખડો ચોંતરા સદુ પાંડેકે ધરકે દ્વારે હુતો તાકે ઉપર શરી આચારચ-
 જી મહાપ્રભુ વીરાજે તવ સદુપંડેને શ્રી આચારચજી મહાપ્રભુ
 નસોકહ્યો જો રવામી કધ્ધુ ખાઉગે તવ શરી આચારચજી મ-
 હાપ્રભુનને કહ્યો જો હમ તો કધ્ધુ ન ખાઈગે તવ કૃત્નદાસ મેધનને
 કહ્યો જોયેતો અપને સેવક કે હાથકો લેતહે વિના સેવક તોયે કાહુકે હાથ
 કો લેત નાહી ધનનેમે શરી ગોવર્દન પર્વતતે શરી નાથજી પુકારે જો નરો
 મેરો દુધ લાઉ તવનરોને કહી જો મહારાજ આજ તો હમારે પાહુને
 આએહે તાતે દુધ નાહી તવ શરી નાથજીને કહીજો તેરે પાહુને આ-
 એહે સોતોભલી બઈ હમ કહા કરે પરિમેરો દુધતો લાઉ તવનરો ખોલી
 જો વારી લાલભાઈ તવનરો કઠોરા બરંકિ લે ગઈ શરી નાથજીકો પાપો
 તવ શરી આચારચજી મહાપ્રભુનને દામોદરદાસ સોં પૂછોજો દમલાતે
 કધ્ધુ સુખે તવ શરી આચારચજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જો યહ શબ્દ
 ઐર ઝારખંડકો શબ્દ એક મિલતહે સોએસો જાન્યો પરતહે જો હહાંઈ
 પ્રગટેહિ સતારે ચલેગે તવ ધતનેમે નરો દુધ પાયકે આઈ તવ શરી
 આચારચજી મહાપ્રભુનને નરોસોં પુછો જો તુ કહાં ગઈ ઐર કહાલે
 ગઈ હુતી તવનરો ખોલીજો રાજ દેવદમનકો દુધ પાય આઈહે તવ-
 નરોપે માંખો જોયામે દુધહે તવનરોને કહ્યો જો રંચકહે તવ શરી આ-
 ચારચજી મહાપ્રભુનને કહ્યો જોયામે તે ખચોહે સો હમકોદે તવનરો
 ખોલી જો મહારાજ ધરમે વહુત દુધહે તવ સહુ પાંડેને શરી આચા-
 રચજી મહાપ્રભુનસોં વીનતી કીની જો મહારાજ મહારે આપજીતે અવ
 હમકો નામ દીજીયે તવ શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે માનિકચંદ તથા
 સદુ પાંડે તથા ધનકી સ્ત્રી તથા નરોયે સવ સેવક બએ ઉનકે ઉપર
 આપને હાથ ફેર્યો ઐર નાંમ દાયો તાપાછે યહ દુધ લીયો પાછે ઉ-
 નકે હુ ધરકો દુધ દહી સવ અંગીકાર કરો સો વે ભલે ભગવદીયહે તવ
 શરી આચારચજી મહાપ્રભુનને સદુ પાંડેસો પુછો જો કહો પાંડે હહાં
 ઉપર દેવદમન પ્રગટ બએહે સો કોન બાંતિસોં પ્રગટ બએહે તિનકો પ્રા-
 ગથ તુમ હમસોં કહોસો શરી આચારચજી મહાપ્રભુ તો આપ સાક્ષાત

ધંધરહે આપહી કરતહે ઐર આપહી ષુકતહે સો કહિતે જો આપજીને ઉપર કૃપા કરી વેકે લીએ તવ સદુપાડેને શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુન સો કહ્યોજો મહારાજ એક દમારે ગાંમકો વાજ હતો સો રાવ ગાંમકી ગાયનકો ચરાવતો સો સવ પ્રકાર સદુપાડેને શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે આગે કહ્યો સો સવ શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુ નને સુત્તો સા શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુ આપતો પુરન પુરષોત્તમહૈ આપહી કરતહે સો વે સદુપાડે તથા માનિકચંદ પાડે ઐર સવ શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે એથે પરમ કૃપાપાત્ર ભગવદીયહે જીનકે પાસ-તે શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુ તથા શરી નાયજી જો ચહિયેસો માંગિ-લે તે ઐર આપજીનકે ઘર પધારતે.

વાર્તા પ્રસંગ ૧૧૧૧

ઐર એકદીન શરી નાયજી જીનકે ઘર દુધ પીવનકો સોનેકો કટો-રાલે આએ તવ શરી નાયજીને નરોસો કહ્યો જો દુધ લાકિ તવ ન-રોતો વા કટોરામે દુધ ડારત જય ઐર શરી નાયજી આપ આરોગત જય સો દુધ પીકે શરી નાયજી આપતો પધારે ઐર કટોરા ઉહાંઈ બુલિ આએ તવ સવારે ભએ પાછે મંગલા આરતી કે સમે બીતરિયા ને દેખોતો મંદિરમે કટોરા નાહી તવ ઇતનમે નરો કટોરા લે આઈ ઐર ક્લેા જો વહ કટોરા લેકે રાત્રિકો લરિકા બુતી આયોહૈ તમ સ-વજને બહુત પ્રસન્ન ભએ વહ નરે એસો ભગવદીયહી.

૧૧૧૨ વાર્તા પ્રસંગ ૧૧૨૧

ઐર એક સમે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનસો શ્રીનાથજીને કહ્યો જો મોકો ગાય મગાય દેહિ તમ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને દામોદર દાસ હરસાંતી સો કહ્યો જો શ્રી નાયજીને ગાયન કે લીએ આચાર્ય દીની હૈ સો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને અપને હસ્તયો છલ્લા સુવ-ર્ણકો દીનો ઐર દામોદરદાસ હરસાંતીસો કહ્યો યકિ દાંમનકી ગાય લે આવો તમ દામોદરદાસને વહ છલ્લા સદુપાડેકો દીનો ઐર કહ્યો જો યાકો વેચિકે યકિ દાંમનકી ગાય લે દેહિ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને ગાય મગાઈહૈ તમ સદુપાડેને કહ્યો જો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ આપ ગાયનકો કહા કરગે તવ દામોદરદાસને કહ્યો જો શ્રી નાયજીને શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન સો ગાય મગાઈહૈ તકિ લીએ ઉતને કહી તવ સદુપાડેને કહ્યો જો ઝેરે ઇહાં ગાયહૈ સોકો નકહૈ વે ઉતો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકાહૈ જો ચહિયે સો લીજીયે તવ દામોદરદાસને કહ્યો જો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકી એસી નાહો આચાર્યહૈ તાતે યાકો વેચિકે ગાય લે દેહિ તવ સદુપાડેને વહછલ્લા વેચિકે તાકી ગાય દે-યલે દીનો સોદોહિ ગાય શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને શ્રી નાયજીકો સ-

मर्पी पाछे दस गाय सटुपांडने गोनाथजी की बेट कीनी पाछे सव वै-
स्नवनको अमरबध ने आं नाथजी ने गायनके लीये श्री आचार्यजी
महाप्रभुनसें आग्या करहै सो वैस्नवनने गाय पडाधि काहुने दाय
काहुगे आरिकाहुने दस पडाधि ऐसे करत होकसै के आसरे गाय बि-
बी बध सो श्री नाथजीको गाय बहुत प्रियेहे तब ते श्री नाथजीको
नाम गोपाल श्री आचार्यजी महाप्रभुनने धरयो तब श्री गुसांईजी-
ने गोपाल नामसें गोपाल पुरगाम वसायो ताहीते सुरदासजी ने श्री
आचार्यजी महाप्रभुनके प्रगट गोपाल नामकी ओहे प्रथम गायसुरे गा-
यो सो वे सटुपांड तथा नरोसवकीडि श्री आचार्यजी महाप्रभुनके ऐसे
परम कृपापात्र भगवदीयहे सो धनकी वार्ताको पार नाही ताते धनकी
वार्ता कहांतांछ लिजिये.

वार्ता प्रसंग ॥१॥ वैष्णव ॥७३॥ संबंध ॥१४५॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके

सेवक नरहरदास सन्यासी

निनकी वार्ता है.

सो एक बेना कोठारी हुनो ताने प्रथम नरहरदास सन्यासी के
पास नाम पायो हुनो सो एक समे शरी आचार्यजी महाप्रभु आप
द्वारिका पधारे हुने तब नरहरदास सन्यासी और बेना कोठारी शरी
आचार्यजी महाप्रभुन के साथ हे सो द्वारिका गये तब शरी आचार्यजी
महाप्रभुन आप नरहरदास सन्यासी के उपर बहुत प्रसन्न भये तब
नरहरदास सन्यासीने जीनती कीनी ने महाराज मेरे उपर कृपा क-
रिये तो मैं प्रार्थना करतहे तब शरी आचार्यजी महाप्रभु मुसिकायके
बुध कर रहे पाछे कहे ने कहा प्रार्थना करत है तब नरहरदास स-
न्यासी ने कछां ने महाराज बेना कोठारी को सरल लीजिये तब श-
री आचार्यजी महाप्रभुनने कृपा करि के नाम सुनायो निवेदन करवा
यो पाछे वे नरहरदास सन्यासी के उपर बहुत प्रसन्न भये सो वे न-
रहरदास सन्यासी शरी आचार्यजी महाप्रभुन के ऐसे कृपापात्र भ-
गवदीय हे ताते धनकी वार्ता कहां तांछ लिजिये ॥ वार्ता प्रसंग ॥१
वैष्णव ॥ ७४ ॥ संबंध ॥ १४७ ॥

अथ श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक

गोपालदास जटाधारी श्रीनाथजी

की खवासी करत हुते.

सो भीनाथल उनसो सानुभाव हुते और भरभी के दीनमे भीनाथलको लोग आनतो तय गोपालदास आप नेत्र मुही के पंजा करते तय रात्रिको भीनाथल जगमोहनमे पोहते तहां गोपालदास हाडे होय के आप्पिमुंदिके पंजा करते आरि पहर हाडे रहते परि देह आ लस कछु पाध न करतो रात्रि के विशे भीहापुरल के श्री स्नामिल के अयन सुनतो तय आप श्री मुप्यते कहते जे गोपालदास आप्पि जो ल देह तरो परदा कैसो तय गोपालदास कहते जे महाराज भोको श्री आचार्यल महाप्रभुनकी आग्या नाहि ताते में क्यो करी जोतो तय कबहु भीनाथल अपने श्री हस्त सो गोपालदास के मुप्यमें मेजते औ सी कृपा करते तय औशे करत कितनेक दिन वांते तय ओक दिन गोपालदासने विनती करी के कखो जे महाराज भोको प्रथरी परिक्रमा करि पेकी आग्या दीनिये भरो मनोरथ प्रथरी परिक्रमा करवैको है तय श्री आचार्यल महाप्रभुनने कखो जे अवग्य करिये पांछ गोपालदास आग्या गांगि के प्रथरी परिक्रमाको गये तय और वैष्णवनने कखो जे महाराज औशे कृपावको औशे मनक्यो कर होय तय श्री आचार्यल महाप्रभुनने कखो जे यह जयो ते है परिजय शोगो नाहि मज्जलि होय आरि जयगो तय पाको विरह होयगो ताविरह करि के पाकी देह छुटेगी तय सय वैष्णवनने श्री आचार्यल महाप्रभुनसो वीनती कीनी जे महाराज धनकी देह या भांति क्यो पडे तय श्री आचार्यल महाप्रभुनने कखो जे महद अपराध धन श्री हापुरलसों विगाडी तको नाम महद अपराध कहिये धनसों ओक महद अपराध पड्यो है तासों धनकी यह गति लभ तय सय वैष्णवनने पुछो जे महाराज धनकी देह या भांतिसों पडे तो सही परि महद अपराध कहिसों कहियतु है तय श्री आचार्यल महाप्रभुनने कही जे यह गोपाल पहले भीनाथल के पात्रकी रज्यवारी करतो सों ओक श्री हापुरलको सेवक आबलुको जरिका हुतो सो रात्रि को वा जागमे ते पुल सुराय के ले जतो सो ओकदिन गोपालदासने पाको पकथो सो यह आग्यो सो अपने भंदिरमे दुपक्यो सो गोपालदासने जय के वाडे मुक्री मारी सो बात अय श्री हापुरल को सुधि लभने पाको महद अपराध परयो है ताते प्रथरी परिक्रमाकी छच्छा लभ है सो गोपालदास पांय आरि मज्जल गयो पांछ विरह जयो सो विरह करि के गोपालदासने देह छोडि तय यह बात श्री आचार्यल महाप्रभुनने सुनी तय अपने श्री मुप्यते कहे जे गोपालदास के परलोकमे तो हानि नाही जे यह भीनाथल के मरलून पास पहुंच्यो ताते जगवदायको सर्वथा विगाड न करनो जगवदीयको विगाड करे तो या भांतिसों होय जगवदी

य के विगाडे ते गोपालदास की यह शक्ति बहुत वे गोपालदास भी
आचार्यजी महाप्रभुन के जैसे परमकृपापात्र भगवदीय है ताते छनकी
वार्ता अग्य कहां तांछ लिखिये ॥ वार्ता प्रसंग ॥ १॥ वैष्णव ७५

अवधूती आचार्यजी महाप्रभुनके

सेवक कृष्णदास ब्राह्मण

तिनकी वार्ता

श्री वे कृष्णदास ओक गाममे रहते परि अस्मिन्वत रहते श्री
ओक समे वैष्णव दस पंद्रह मिलके शरी आचार्यजी महाप्रभुनके दर्शनको
अउज नत हुते श्री न गाममे कृष्णदास रहते ता गाममे आये सो
कृष्णदास के धर आये तव कृष्णदासतो धर हुते नाही कछु कार्यार्थके लीये
कोस तीन उपर, गये हुते और कृष्णदासकी स्त्री धर हुती तव वा स्त्रीने
छिन पैशनवनको साष्टांग दंडोत कीनी शरी कृष्ण स्मरन कहि अहुत आदर
सन्मान करि के अपने धरमे ओकरे पाछे मनमे चियारे न्ने अग्य
कहा करिये तव सुधि आर्य न्ने यह वनिया नित्य टोक करत है न्ने तु
मोशों मिलि तु मांगेगी श्री दंडो गो श्री आन वाशो सीधो सामग्री
लाज ओशे चियार के स्त्री सजो श्री ॥ वनियांको हाठपै गछ तग वा
वनियांने टोकी तव वा वनियांश्री स्त्रीने कही न्ने भेतो शों कानि मिछांगी
तु मेको आन शोदा अहियतहै शोदे तग वा वनियांने कछो न्ने तु
मोशों कोज करे तो मे मानुं तव वा स्त्रीने वाशों कोज करि दीनो तव
वा स्त्रीको सीधो सामग्री अहियत हुतो श्री दीनो तव लेके धर आर्य
तव धर आय के रेशाई करो शरी डाकुरणको भोग समर्थो समयानुं
सार भाग सराय अनोसर करिके पाछे वैष्णवनको महाप्रसाद लिवाये
तव वैष्णवनने महाप्रसाद भजो भानिशो लीनो पाछे कृष्णदास धर
आये तव सग्य वैष्णवनशों मिले दंडोत करी के भीतर गये तग स्त्री
शों कछो न्ने कहा अवरिहै वैष्णवनको प्रसाद लिवाये तव स्त्रीने कछो
न्ने प्रसादतो लिवायो है तव कृष्णदासने कछो न्ने सीधो सामग्री कहां
ते लाई कहा प्रकार कीयो तग न्ने प्रकार कीयो हुतो श्री सव कछो और
कछो न्ने यह वनियां मोशों नित्य टोको करतो न्ने तु मोशों ओक दिन
मिलि तु कहैगी श्री दंडो गो तग आन वाशो कोज करिके सीधो सामग्री
लाईहो तव कृष्णदास वा स्त्रीके उपर बहुत प्रसन्न भये पाछे स्त्री
पुत्र्य दंडोनेनने सीरो महाप्रसाद लीयो पाछे कृष्णदास वैष्णवके
पास आय जैठे सवरी रात्र भगवद वारता करत वीता नव सवारो
भयो तव सग्य वैष्णव विदा होय के अले तव कृष्णदास धीरोसी दूर प-

हुंआयन गयो पाछे आप घर आय स्नान करि शरी हाकुरेछुडी शेवा
 करि के व्याव्रतको गये पाछे वा स्त्रीनि रेशाछ करि ओ हाकुरेछुको
 भाग समर्प्यो भाग सराय अनोसर करि महाप्रसाद हांकी धर्यो तय
 कृष्णदास घर सांझको आये तय वही सीरो महाप्रसाद होइलनेनने
 लीयो तय कृष्णदासने अपनी स्त्रीशं कही ने तुमने कजि वा वनिषां
 शे कोल कीयो हुनो शे वह वनिषां मेरो देखत होयगो ताते वाको कोल
 पूरो करिये तो लभोहै तय वह स्त्री उवठनो करी न्हायके स्त्री ननके
 सिंगार होत है शे सव करि के वह स्त्री यत्री शे वर्षादे दिन हुते शे
 मेह भरसी गयो हुनो शे मार्गमे क्रिय लभ हुनी ताके लीये कृष्णदा-
 सने अपनी स्त्रीशं कही ने तु मेरे कांघिपै पैडले मे पहुंचाय आउं
 मार्गमे कीय बहुत लभहै तेरे पाय कीयमे भरि लयमे तो वह पनि
 यां देखि के तेरो आनादर करेगो तय वा स्त्रीको अपने कांघि उपर सहाय
 के ले सजे शे वा वनिषांकी हाउके आगे उतार दीनी तय वा स्त्रीनि
 वा अनिषांको डेला पारिके कस्यो ने क्रियाओली तय वा वनिषांने
 क्रियाओली दीन और वा स्त्रीको भीतर लीनी तय वह वनिषां पाय
 घाय पेछे पांनी ले आयो और कस्यो ने पाय घाय तय वा स्त्रीनि क-
 स्यो ने मेरे पाय कीयशं भरे नांही तय वा वनिषांने कही ने मा-
 र्गमे तो कीय बहुत लभ है और तेरे पाय कोरे कैश रहै तय वा स्त्रीनि
 कह्यो ने तु पुछिके कहा करेगो तु तेरो काम करि तय वा वनिषांने
 कह्यो ने यहतो वात कही सहिये तय वा स्त्रीने कह्यो ने मेरो भर-
 तार भोको कांघि उपर सहाय के लायोहै तय यह वात सुनिके वा वनिषां
 को अडो आश्चर्य लयो और सव वृतांतहो शे पूछे ने यह कहा
 कारन है शे सव मेरे आगे कहि तय वा स्त्रीने ने प्रकार लयोहो
 शे सव कह्यो शे सुनिके वह वनिषां अपने मनमे विकार करन ला-
 ग्यो और कह्यो ने धन्य जन्म तुम्हरो ने छतको ऐश्या मन सां-
 योहै और प्रकार जन्म मेरो है तय होइ हाथ नेरि के दंडोत कीनी
 और कह्यो ने मेरो अपराध क्षमा करिये और मेरे उपर कृपा रा-
 न्धि मेरी तुम वहनि हो ऐशे कहि वा वनिषांने बहुत दुःख मान्यो
 पाछे वा वनिषांने स्त्रीको कपडा पहरायके वांके घर पहुंचाय दीनी और
 कृष्णदास शे वा वनिषांने बहुत वीनती कीनी ने तुम मेरो अपराध
 क्षमा करो यह मेरी अहतिहै और तुम मेरे पूज्यहो तय कृष्णदासने
 कही ने तेरो कहा अपराध है तु संक्रोय मति करे ईरि वह वनिषां
 कितनेक दिन पाछे शरी आचारधृष्ट महाप्रभुनको शेवक लयो नांम
 समर्पण कीयो तय वा वनिषांको नांम शरी आचारधृष्ट महाप्रभुनने
 ग्यान अंद धरयो पाछे वह वनिषां अडो भगवदीय गयो शे कृष्णदासके

संग ते भयो ताते संग करनो तो भगवदीय को करनो भयो भगवदभक्ति
उत्पन्न होय पाछे वह वनिषां सदा कृष्णदासश्यां नभत रहतो उनकी श्यां
श्यां वहनि कहतो श्या अश्या संभध राखतो श्यावे कृष्णदास शरी आया-
रखण महाप्रभुनके अश्या कृपा पात्र भगवदीय हे ताते धनकी वारता
कहां तांछ जिअये.

प्रसंग ॥ १ ॥ वैश्रव ॥ ७६ ॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक संतदाम चौपडा क्षत्री आगरेके तिनकी वार्ता है.

सो जे संतदास पहले बहुत संपतवान् हुते ओपार बहुत हुतो
जायनको ओपार करते सो द्रव्य सय ओपारहोमि ओयो पाछेसे छिडे
जगनरमे कोडी वेसन लागे टका २४ की पुंछ हुतो सो जयतांछ पैसा
टाछ कमावते तयतांछ कहां बैठे रहते कोडीनकी टेरी पैसाकी डरी राखन
सो गाहक पैसा धरीके कोडीनकी टेरी खनते और संतदास आप पोथी
वांयते मार्गमे काहुसो वोलते नाही भगवदरसमे छिडे रहते और
जे कोडी भगवद भक्ति आवतो तासो अउ भगवदवार्ता करते और
सो संभासन करते रसोछको टका ओक लगावते और घेलाको यमेनी
आनी धरते सो रात्रिको वैश्रव आयके बैठते भगवदवार्ता कीर्तन
करते सो जय यमेनी महाप्रसाद वांछि देते सो वैश्रव लोके छिडते
असे ठाछ पैसामे निर्या करते असे करत कितनेदिन पीते तब नारा-
यणदास गोड देसकेने सुनी जे संतदासके द्रव्यको बहुत संकोच है ताते
नारायणदासने संतदासको पत्र लिख्यो और ओक मोहोरनकी घेनी
पठाछ सो हुंडी कासीदे लोके आयो तय संतदासको पत्र दीनो तय वह
पत्र संतदासने वांय्यो और तामे हुंडी हांसो वांय्यो तय हुंडीही सोतो
शरी गुसांछणको पठाछ और ओकटका कासीदेको दीनो और संतदासने
नारायणदासको पत्र लिख्यो तामे लिख्यो जे तुमने हुंडी पठाछही
सोतो अउज शरी गुसांछणको पढाय दीनी और तुम्हारी प्रभु तामे
हमारे ओक दिनकी रसोछ न भछ ता दिनकी कमाछ कासीदेको दीनी
जय हुंडी पहुंसी तय भंडारीने शरी गुसांछणको जयाछ सो ओकसो
मोहोरनकी है सो नारायणदासने गोड देसने संतदासको पठाछ सो संत-
दासने छहां पठाछ है तय शरी गुसांछणने कबो जे संतदासतो शरी
आयारखण महाप्रभुनके वडेही कृपापात्र भगवदीय हे ताते वैश्रवको
द्रव्य कछिको राखेगे.

॥ वार्ताप्रसंग ॥ ॥ १ ॥

जबुर कितनेक दिन पाछे शरी गुसांछलने शरी गोकुल वास कीपो तम संतदास विसवके दिन आगरेते दर्शनको आवते और शरी गुसांछल आप आगरे पधारते तव संतदासके घर विना पुलाये पधारते आप श्री गुसांछल श्री आचार्यल महाप्रभुनके सेवक नानी ऐसी कृपा करते तव कितनेकदिन पाछे संतदासका देह थकी ता श्री गोकुलने आपाभाधको लुलापो सो आपाभाध श्री गुसांछलकी आग्यामांनिके आगरे आये तम संतदासने आपाभाधसो कल्यो ने यह घर पुन्हारे है जनोतो कोछमेकदिन खीको रहन दीलपो और जनोतो महने धरी दीलपो अथवा अयेके दाम ले नइ ऐसे कहिके धरके अतपत्र आपाभाधकोसोपि दीने तम आपाभाध अतपत्र सेके श्री गोकुल आये तम श्री गुसांछलसो सम समायार कहे पाछे संतदास जहुत आसक्ति लये तम ऐश्वर्य सय आयजुरे तव संतदाससो कल्यो ने तुम कहो तो रंलुकास्थल अथवा मथुरा जहां कहो तहां लेयलै तव संतदासने कल्यो ने मोको कहा रंलुकास्थल कतार्थ करेगो तम वैश्ववर्धनने कल्यो ने श्री गोकुल लेयल तम संतदासने कल्यो ने श्री गोकुल नयके कहा राम-अर्जुनो ऐसे कहिके आगरेहीनि देह छोडी पाछे वैश्ववर्धन कृत उहां कीपो पाछे यह वाग वैश्ववर्धनने श्री गुसांछलके आगे कही तव श्री गुसांछल अपने श्री मुपते कहे ने वे संतदास ऐसे भगवदीन ह ताने धनकी वार्ता कहांतां लिखिये.

वार्ताप्रसंग ॥२॥ ऐश्वर्य ॥७७॥ संबंध ॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभून के सेवक

सुंदरदास श्री जगन्नाथरायजीके दसको

सपरें एक गांममे रहते तिनकी वार्ता.

सो सुंदरदास उहां रहते तहां कृष्ण चैतन्यको सेवक भाषोदाससो उहां रहतो सो सुंदरदासके और भाषोदासके परस्पर स्नेह बहुत हुतो सो सुंदरदास जम श्री आचार्यल महाप्रभुनकी सराहना करतो तम भाषोदास कहतो ने मेरे ने कछु है सो सब कृष्ण चैतन्यको है सो जहां ऐकसमे श्री आचार्यल महाप्रभु पाडि धारे हुते तम सुंदरदासने अपने घर पधराये तम श्री आचार्यल महाप्रभुनने उहां रसोई करिके श्री हाकुरलको भोग समर्प्यो पाछे भोग सरायो तव भाषोदासने थार आवत देख्यो ता पाछे श्री आचार्यल महाप्रभु आपनो भोजन करिके पोढे तव भाषोदासने सुंदरदाससो कही ने तेरे

गुरेके हाथते श्री ढाकुरेण आरोगे नाही और मे ने अपने ढाकुरेणको
 आरोगायत हेां सोतो अेकहु यास रहत नाही तम सुंदरदासने श्री आया
 रण महाप्रभुसों कही तम श्री आयारण महाप्रभुनने माघिदासकोबुझा-
 यके पूछो तम माघदासने ने व्रतात हुनो सो सय कछो तम शरी आयारण-
 महाप्रभुनने माघिदाससों कछो ने कहिह हम तेरे घर आवेगे सो
 दयेगे मेरे आगे शरी ढाकुरेण आरोगेगे तव ननुंगो तव दुसरेदिन
 शरी आयारण महाप्रभु माघिदासके घर पधारे और कछो ने
 अमथार शरी ढाकुरेणके आगे आनि राखि तम माघिदास थार ले
 गयो शरी ढाकुरेणके आगे भोग धरिडे आहिर आयो तम शरी आया-
 रण महाप्रभु मंदिरकेद्वार उपर बैठे रहे सो उहां अेक प्रेतनित्य
 आयके श्री ढाकुरेणके आगे ते आय नतो सो वह प्रेत वाहुदिन आयो
 तव दयेतो श्री आयारण महाप्रभु विराने है तम वह प्रेत जिस्वानो
 और कछो ने राज अमहुं बुझो रहंगो तव श्री आयारण महा-
 प्रभुनने कछो ने तेने अवतर्ध आयो सोतो आयो परि अवतर्धान
 पावैगो ताते अम छहां सोन्य तम वह प्रेत किर गयो तम माघिदास
 भोग सरायन भयो तम दये तो थार नेको त्यो भरयो है तव माघिदा-
 सने कछो ने तुम्हारे आगे मेरे शरी ढाकुरेण आरोगे नाही अैसे
 समान्य अयन अहुत बोले परि शरी आयारण महाप्रभु आप
 खुप करि रहे कछु बोले नाही तम माघिदास रात्रिको सोयो तव शरी
 ढाकुरेणके अनुसर आये सो अहुत मारयो और आठते ओघो मारयो
 तम माघिदासने उनसों कछो ने तुम भोको कहेमे मारत हो तम
 शरी नगनाथ रायणने कछो ने तु शरी आयारण महाप्रभुनसों
 अैसे समान्य अयन क्यो ओह्यो मे तेरे छहां कम आरोगत हो ने तु
 भोग धरतो सोनो प्रेत आवगत हो आन शरी आयारण महाप्र-
 भुण द्वार उपर बैठे हुते ताते न आय सक्यो तु उनसोंक्ये वुरो ओह्यो
 वेतो मेरो स्वर्ण है तव माघिदासने उनसों कछो ने मे सवारे श्री
 आयारण महाप्रभुनसों अपराध क्षमा कराय आजगो मेने अैसे
 न नान्यो तव माघिदास प्रातःकाल उठिके शरी आयारण महाप्रभुनके
 पास आयो और साजंग दंडवत कीनी और वीनती करिके कछो ने
 महाराज मेरो अपराध क्षमा करिये सो शरी आयारण महाप्रभु
 आपनो परमदयाल है तव प्रसन्न होयके कहे ने तेरो कहा अपराध है
 हम तेरे उपर बहुत प्रसन्न हैं तव माघिदासने वीनती कीनी ने
 महाराज मेरे घर पावधारिये तव शरी आयारण महाप्रभु माघिदा-
 सके घर पावधारे और प्रसन्न होयके माघिदासके नाम सुनायो
 ता पाछे माघिदासको नीवेदन करवायो ता पाछे श्री आया-

त्यञ्ज महाप्रभुनने माघोदासके ढादुरको पंचामृतसो मंन कर-
वायो तापाछे शी ढादुरको सिंगार करिके सिंधासन पाट जै-
ढारे पाछे शी आचार्यञ्ज महाप्रभुनने पाक करिके भाग समरप्यो
तव समयानुसार भाग सराप अनोसर करिके पाछे श्री आचार्यञ्ज
महाप्रभुनने माघोदाससो कह्यो जे तु वैभवनको पुत्राय लाडि तय भा
घोदासने कह्यो जे महाराज पांयसात वैभवन पुत्राय लाडि तव श्री
आचार्यञ्ज महाप्रभुनने कह्यो जे पांयसातकी कहा है जतने तेरे
मनमे आवे तितने वैभवन पुत्राय लाडि तय माघोदासने श्री महाप्र-
भुञ्जसो कह्यो जे महाराज प्रसादतो धोरो है और वैभवन बहुत
आवेगे तो कैसे होयगी तय श्री आचार्यञ्ज महाप्रभुनने माघोदाससो
यह कह्यो जे अरे तेरी अकल गर्भ है प्रसाद कमहुं न धटे तेरे या
गाममे जतने वैभवन होय सो पुत्राय लाडि पाछे जतने वैभवन छे
तिन सवनको पुत्राय लाये तव समयनमे महाप्रसाद जियायो त्रेहुं वह
धारभरयोही रह्यो तय माघोदाससो श्री आचार्यञ्ज महाप्रभुनने
कह्यो जे वैभवनके विशे विश्वास यहिये जे भगवदप्रसाद सदा अटुट
रहै या भातिसो माघोदासके श्री महाप्रभुनने अंगीकार करयो सो
सुंदरदासके संगते जयो ताते संग करनो नो भगवदीयको करनो सो वे
सुंदरदास श्री आचार्यञ्ज महाप्रभुनके ऐसे कृपापात्र भगवदीय छे ताते
धनकी वार्ता कहातांछ दिजिये.

॥ वार्ताप्रसंग ॥१॥ वैभवन ॥७८॥

अवधूती आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक

मावजी पटेल तथा इनकी स्त्री

विरजो तिनकी वार्ता.

सो वे मावञ्ज पटेल तथा धनकी स्त्री विरजो वरस दिनमे
दोय घेर ओ गोकुल आवते श्री नाथञ्जके दर्शनको तथा श्री गुसांभञ्जके
दर्शनको आवते सो श्री गुसांभञ्ज धनके उपर बहुत प्रसन्न रहते ज
हुन कृपा करते पाछे इनको कृष्णभट्टको संग लयो तय विरजोने कृष्ण-
भट्ट सो कह्यो जे तुम हमारे मांघे सेवा पधिरावो तो भलीहै तव
कृष्णभट्टने श्री गुसांभञ्ज सो वोनती करिके कह्यो और इनके मांघे सेवा-
पधिरावसो श्री गुसांभञ्जने श्री ढादुरको पाट वैढारयो सो स्नेह पु-
र्वक सेवा करते सामग्री भली भातिसो करते श्री महाप्रभुञ्जके सेवक द-
स भोसके उपर रहते तिनको प्रसाद जियावते ऐसे भली भातिसो
सेवा करी कृष्णभट्ट आदिदिके करी.

वार्ता प्रसंग ॥१॥

ઐર એક સમે વૈશ્ણવ સંવ પ્રસાદ સેનકો ઉત્સવકે દિન વૈઠે હુતે તમ વિરજીને વૈશ્ણવનકો અન સખડી મહાપ્રસાદ પોરોતો તવ વિરજીને કરનબદ્ધ સોં વીનતીકીની જો મોકો એસો મનોરથહૈ જો સવ વૈશ્ણવ મંડલી વૈડી હોય ઐર મે સખડી મહાપ્રસાદ સવનકો લિવાઉ તમ ક્રમબદ્ધને કહ્યો જો યહ મનોરથહૈ સોતો બકિત બાવસોં હોય પરિચહ દ્રવ્ય સાધ્યહૈ તમ વિરજીને પુછી જો દ્રવ્ય સાધ્યસો કહા તાકો અર્થ મોકો સમજનકે કહો તમ ક્રમબદ્ધને કહ્યો જો યહ વૈશ્ણવ મંડલી લેકે શ્રી ગોકુલ શ્રી ગુસાંધજી કે પાસ જાયે પાછે શ્રી ગુસાંધજી આતા દેયસો કરીયે જો શ્રી ગુસાંધજી આતા દેયતો સખડી મહાપ્રસાદ લી-યો જાય તાતે યહ દ્રવ્ય સાધ્યહૈ જો માર્ગમે સખ ખરય કરીયે ઐર વૈશ્ણવનકી આતા લેનો તમ વિરજીને માવજી પટેલ સોં કહ્યો જો મોકો યહ મનોરથહૈ સો મનોરથ કીયો આહિયે તમ માવજી પટેલને કહ્યો જો મેરે પાસદૈ લક્ષ મુદ્રાહૈ ઇનસોં કામ હોયતો બલેઈ કરીયે ત-ય કરનબદ્ધને કહ્યો જો ઇનસોં કામ અવરય હોયગો આપન શ્રી ગુ-સાંધજી પાસ ચલે તમ શ્રી ગુસાંધજી આગ્યા દેયસો કરીયે સો માવ-જીકી માંડિમે દ્રવ્ય બહુત હુતો સો સખ લેકે ઉજ્જનેન આએ પાંચ કમ્પમદ્ધને વૈશ્ણવ સવ ઇકઠારે કરીકે શ્રી ગોકુલ શ્રી ગુસાંધજીકે દરશન કો આએસો શ્રી ગોકુલ આયકે શ્રી ગુસાંધજીકે દરશન કીએ પાછે કમ્પમદ્ધને શ્રી ગુસાંધજી સો વીનતીકીની જો મહારાજ વિરજીકો એસો મનોરથહૈ જો સખડી મહાપ્રસાદ મેરે હાથસોં સવ વૈશ્ણવનકી મંડલી બૈડી હોય તિનકો મે પોરોતો તવ શ્રી ગુસાંધજીને કહીજો યહ મનોરથ તો પુરોતમ ક્ષેત્ર વિનાન હોય તવ સવ વૈશ્ણવનકી મંડલી લેકે વિરજી ચલે શ્રી જગન્નાથ રાયજીકું સો કિતનેક દિનમે જાય પહુંચી તવ શ્રી જગન્નાથજીકે દરશન કીએ પાછે જો મનોરથ હુતો સો સવનાના પ્રકાર કી સામગ્રી કરવાયકે શ્રી જગન્નાથરાયજીકો ભોગ સમર્પ્યો પાછે વહપ્ર-સાદ સખડી અન સખડી સવ વૈશ્ણવનકો વિરજીને અપને હાથ સો પોરોસિકે લિવાયો વિરજીને સવ મનોરથ પૂરનકીયો પાછે વિરજી ઉહાં કબુક દિન રહિકે સવ વૈશ્ણવન સહિત શ્રી ગોકુલ આઈ તમ શ્રી ગુ-સાંધજીકો દરશન કીયો દંડોતકીની તા પાછે જો વાત કરી સો સવ શ્રી ગુસાંધજીકે આગે કહી પાછે ઐર જો દ્રવ્ય વચો સો સખ શ્રી ગુ-સાંધજીકી ભેટકીનો તમ શ્રી ગુસાંધજી વિરજીકો બાવ દેખાકે વોકે ઉપર બહુત પ્રસન્ન બએ પાછે સવ વૈશ્ણવનકો મહાપ્રસાદ લિવાયો તવ શ્રી ગુસાંધજીને આપ પ્રસાદ લીયો તાપાછે વિરજી તથા સખ વૈ-શ્ણવ શરી ગુસાંધજીકે સાથ શરી નાયજીદ્વાર આએ તમ શરી નાયજીકે દર્શન કીએ તમ વિરજી તથા શરી ગુસાંધજી સવ વૈશ્ણવ શરી નાયજી

ते विदाहोपके अपने देसको गये वह विरने ऐसी भगवदीयही.

वार्ता प्रसंग ॥२॥

और विरने परस दिनमे दोपहर शरी गोकुल आवती तम एक गाडातो गुडको भरि लावती और एक गाडा धतूरे भरि लावती सो एक महीनाको रहती ताके १५ दिनतो शरी गोकुल रहती और १५ दिन शरी नाथगुहार रहती या जातिसों विरने रहती तम सामग्री करिके भोग समर्पि भोग सरायके सब ढांकि धरे जब गायनके गान आवते तब महासाद दुध अंगीकार करते और फिरकमे लीवावती और आवती जबदोछ पधरावती करतीसो वह विरने ऐसी भगवदीयही सो पद्म रावलके संगते ताते संग करने लो भगवदीयको करने सो छनकी वार्ताको पार नाही ताते अम कहांतांछ लीजिये.

वार्ता प्रसंग ॥३॥ संमंथ १५५.

अव श्री आचार्यजी महाप्रभुनकेसेवक

गोपालदास रोडामें रहते

तिनकी वार्ता.

सो श्री आचार्यगु महाप्रभुनने उनको आसादीनी हुती ने गुम समनको नाम दीगुयो ताते वे गोपालदास नाम देते सो एक सभे श्री आचार्यगु रोजमे पधारे हुते तम गोपालदास तो घर न हुते गोपालदास के पेडा घर हुते गोपालदास कहु व्याप्तिको गये हुते तब श्री आचार्यगु महाप्रभुनने गोपालदास के पेदानसे पूछो ने गोपालदास कहां गये है तब गोपालदास के पेदानने कबो ने कधु श्री डाकुरगु के काम गयो है तब यह सुनि के श्री आचार्यगु महाप्रभुनको मन अ प्रसन्न भयो ने गोपालदास के पेडा ऐसे कैमे भोजन है तब श्री आचार्यगु महाप्रभुनने कबो ने ये कैसे वैभुव है तब श्री आचार्यगु महाप्रभुनने कबो ने छहां रहनो इयित नाहि है तब फिर अपने मनमे विचार ने गोपालदास को तो आवन दीगुये वह कैसे वागत है तब पाछे संंध्या सभे गोपालदास आये तब गोपालदासने श्री आचार्यगु महाप्रभुनको दरशन दीयो तब गोपालदाससों श्री आचार्यगु महाप्रभुनने पूछो ने गोपालदास गुम कहां गये हुते तम गोपालदासने कहां ने महाराज पेडा लायो है ताते व्याप्तिको गयो हुतो तम यह सुनि के गोपालदास के उपर बहुत प्रसन्न भये और आप श्री भुजसों कहे ने यह वैभुवको ल

ક્ષણ હૈ જો બ્યાવૃતિમે શ્રી ઠાકુરજીમે નામ ન લેય

॥ વાર્તા પ્રસંગ ॥ ૧ ॥

ઐર એક સમે ગોપાલદાસ શ્રી નાથજી કે દરસનકો આએ સો સાથ એક શેવક હતો તહાં જ્યાર ચઢિ આયો સો બંધન દે ચારિ કાએ તમ રાત્ર કો ગોપાલદાસકો પ્યાસ લાગી સો વા શેવક કે પાસ જલ માંગ્યો સો શેવક તો સોયો હતો સો શેવકને તો સુતી ન હતી તવ શ્રી ઠાકુરજી જગપાનકી ઝારી લે કે આએ સો ગોપાલદાસકો જલ પિ વાયો ઐરે વહ ઝારી ઉહાંધ ધરી આએ શ્રીનાથજીકો -હદો અતિ કો મલ હૈ તાતે બકતીકી આર્તિ સહિ ન શકે

॥ વાર્તા પ્રસંગ ॥ ૨ ॥

ઐર એક સમે ગોપાલદાસને ચોખરા વિરહ કરી કે આયો સો ચોખરા વેકી સિખંડી રયામધન સખી કંઠ મનોહર હાર ધવ્ય દિન જો નો દેખસુ નયનનંદ કુમાર એક એસે ચોખરાવહુતકાએ.

વાર્તા પ્રસંગ ॥ ૩ ॥

ઐર એક સમે શ્રી ગુસાંધજી આપરોડામે પધારે તમ વાહિર ડેરા કીએહુતે પાછે જમ ગોપાલદાસ દિયાપનકે સમે શ્રી ગુસાંધજીકે દર્શનકો આએ તવદેવૈશ્ણવને કહ્યો જો હમકો શ્રી ગુસાંધજીકે પાસ નામદિવા વા તમ ગોપાલદાસને કહ્યો જો હમનાંમ દેતહે સો નામ શ્રી ગુસાંધજી દેતહે તાતે તુમકો ધર ચલિકે નાંમ દેયગે પરિઉત વૈશ્ણવનકો મન શ્રી ગુસાંધજી પાસ નાંમ પાયવેકો સોનીનિવેર ઉત વૈશ્ણવનને કહ્યો સોતાનોવાર ગોપાલદાસને વૈસેહી કહ્યો જો તુમકો ધર ચલિકે નાંમ દેયગે સોયહ વાત શ્રી ગુસાંધજીને અપને કાંનસો સુતી પાછે ઉત વૈશ્ણવન સો શ્રી ગુસાંધજીને કહીજો તુમ કહા કહતહો તવઉત વૈશ્ણવનને કહ્યો જો મહારાજ હમકો નામ દીજીયે તવ શ્રી ગુસાંધજીને ઉતકો નામ સુતાયો ઉતકો કૃતાર્ય કરે પાછે ગોપાલદાસ સુ શ્રી ગુસાંધજીયો કહીજો ગોપાલદાસ તુમ્હારો અંગીકાર શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને કીયોહૈ સોતો દ્રઢ બયોહૈ પરિજીતને તુમ્હારે પાસનાંમ પાએહૈ સોતો હમારે કવહુત હોયગે સો શ્રી ગુસાંધજીને ક્ષોભ કરીકે ગોપાલદાસ સો કહ્યો પાછે ગોપાલદાસને જીતનેનકો નાંમ દીયો હતો તિનસવનકો ફિરિકે શ્રી ગુસાંધજીકે પાસ નામદિવાયો તવ વે સર્વ કૃતાર્ય બએ તિનસો શ્રી ગુસાંધજી ગંગોજવ કહતે ઉત ગોપાલદાસકો રવામિતવ આયો તાતે ધનજીવનકો અકાજ બયો તાતે વે ગોપાલદાસ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે એસે પરમકૃપાપાત્ર બગવદીયહે સો ધનકી વાર્તા કહાંતાંધલીખયે.

વાર્તા પ્રસંગ ૪ વૈશ્ણવ ૮૦ સંબંધ.

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके सेवक सूरदासजी गऊघाट ऊपर रहते तिनकी वार्ता है.

सो अेक सभे श्री आचार्यछ महाप्रभु अउज ते वृन्को पा-
वधारे सो कितेकदिनमें गऊघाट आये सो गऊघाट आगरेके और
भयुरके वीयावीय है तहां श्री आचार्यछ महाप्रभु पांव धारेसो
गऊघाट उपरथी आचार्यछ महा प्रभु उतरे तहां श्री आचार्यछ
महा प्रभु आप ज्ञान करिके संन्या वंदन करिके पाक करनो जेठे और
श्री आचार्यछ महाप्रभुनके सेवक नको समान बहुत हुतो और
सेवकहु अपने अपने श्री ङादुरछकी रसोष्ठ करन लागे सो गऊघाट
उपर सुरदासछकी स्थल हुतो सो सुरदासछकी स्थल हुतो सो सुरदा-
सछ रवाभी है आप सेवक करते सुरदासछ भगवदीयहे गांन बहुत
आछो करते ताते बहुत लोक सुरदासछके सेवक भये हुते सो श्री आ-
चार्यछ महाप्रभु गऊघाट उपर उतरे सो सुरदासछ के सेवक देखिके सु-
रदासछसों नय कही जे आन श्री आचार्यछ महाप्रभु आप
पधारे है जनने दक्षिणमें दिगिनने कीयोहे। सब पंडितनको छते हे
भक्ति मार्ग स्थापन कीयोहे सो श्री अल्लभाचार्यछ छहां पधागेहे
तय सुरदासछने अपने सेवकनसो कछो जे तु नयके दुरि वैठि
नव आप भेजन करिके विराने तव अवरि करियो हम श्री आचा-
र्यछ महाप्रभुनके दर्शनको नयगे सो वह तनक दुरि नय जेठो तव
श्री आचार्यछ महाप्रभु आप पाक करहे सो पाक सिद्धि भयो तव
श्री ङादुरछका भोग समर्थो पाछे समयानुसार भोग सराय अनो-
सर करिके महा प्रसाद लेके श्री आचार्यछ महाप्रभु गादी उपर
विराने तहां सब सेवकहु पहुचिके श्री आचार्यछ महाप्रभुनके
आसपास आय जेठे तव वह सुरदासका सेवक आयो सो सुरदाससों कही
जे श्री आचार्यछ महाप्रभु विराने है तव सुरदास अपने स्थलते
आयक श्री आचार्यछ महा प्रभुनके दर्शनको आये तय श्री आ-
चार्यछ महाप्रभुनने कछो जे सुर आयो जेठो तय सुरदासछ श्री
आचार्यछ महाप्रभुनको दर्शन करिके आगे आय जेठे तय श्री आ-
चार्यछ महाप्रभुनने कछो जे सुर कछु भगवद नस वर्णन करो
तय सुरदासने कही जे आग्यासो सुरदासने श्री आचार्यछ महा-
प्रभुनके आगे अेक पद गायो सो पद ॥ राग धनासरी ॥ हो हरी

सब पतितनको नायक ॥ को करि सके अरोपरि मेरी छते मानको बायक
 ॥१॥ जे तुम अन्नभक्षसों कीनीजे पाती निग्रि पाज ॥ होय वि-
 सास लक्षे छय अपने और पतित जुनाज ॥२॥ सिमिट जहां ते
 सयकोडि आय गुरे छकैर ॥ अचरे छनते आनि मित्राज परे दुस
 री और ॥३॥ होय होडी मन दुहास करि करे पाय करि पेट ॥ स-
 अहिन जे पायननरि परि होयहै हमारो मित्र ॥४॥ ऐसी कितनीक व
 नाडि प्रांतपतिमु भिरनहै लयो आगे ॥ अवकी परे निवार लेछ प्रभु
 सुर पतितको ठाडो ॥५॥ और पद गायो ॥ राग धनासरी ॥ प्रभु
 मे सय पति तन कांठको ॥ और पतित सबधो सयारिके भेतो ज-
 न्म तहिको ॥६॥ अधिक अन्न मिलि गनिका तारी और पूत नांहीको
 ॥ मोहिछांडी तुम और उधारे भिटे सुलि केसे लक्ष ॥७॥ छे उन
 समर्थ सेव करेन को ऐवि कहत होत्रिको ॥ भरियत लाज सुरपति
 तनमे कहत सवन मे निको ॥८॥ ऐसी पद श्री आचार्य ॥ महा
 प्रभुनके आगे सुरदासछने गायो सो सुनि के श्री आचार्य ॥ महा-
 प्रभुनने कछो जे सुरहै के ऐसी धिधियात कहेको है कछु भगवद
 लीला वर्णन करि तव सुरदासने कछो जे महाराज होतो समजत
 नांही तव श्री आचार्य ॥ महाप्रभुनने कछा जे न जान करि आदि
 हम तोको समजवगे तव सुरदासछ नानं करि आये तव श्री महा-
 प्रभुछने प्रथम सुरदासको नाम सुनायो पाछे समर्पण करवायो और
 दसभरंधकी अनुक्रमणीका कही सो ताते सय होय दुरि लये ताते
 सुरदासछां नयनां लकि सिद्धि लखतव सुरदासछने भगवद लीला
 वर्णन करी अनुक्रमणीका ते संपूर्ण लीला पुरी सो कछो ननिधे जे
 दसभरंधकी सुभाषनी छमे भंगजा अरुको प्रथम कारिका कीयेहै सो
 यह श्लोक सुरदासछने कछो सो

श्लोक. नमामिहृदयेसेखेलीलाक्षराविसायिनं ॥

लक्ष्मीसहस्रलीस्माभीः सेव्यमानंकलानिधि ॥१॥

और ताही सभ श्री महाप्रभुनके सन्निधानं पद कीये सो पद
 ॥ राग विज्ञापन ॥ एक छरी बलि अरु सरोवरि जहां प्रेम
 वियोग ॥ यह पद संपूर्ण करि के सुरदासछने गायो ॥ सो यह पद
 दसभरंध भंगजा अरुकी कारि कांछे अनुसार कीयो सो यात्रे कछो
 है जे तहां श्री सहस्र सहित नित किउत सोबित सुरदास या
 भांति पद कीये ताते नानी जे सुरदासका संपूर्ण सुभाषनी स्फुरीसो

श्री आचार्यजी महाप्रभुनने जन्मो लीलाको अभ्यास भयो पाछे सुरदासजीने नंदमहोत्सव कियो सो श्री आचार्यजी महाप्रभुनके आगे गायो सो पद ॥ रामदेवगंधार ॥ वृन्ध भयोम हरिके पूत नव यह प सुनी ॥ सो यह श्री आचार्यजी महाप्रभुनके आगे गायो सो सुनि के श्री आचार्यजी महाप्रभु अहुत प्रसन्न भये और अपने श्री भुज्जते कहै गे सुरदासमानो निकट हुते ॥ पाछे सुरदासजीने अपने सेवक कीये हुते तिन सवनको नाम दीवायो पाछे सुरदासजीने अहुत पद कीये पाछे श्री आचार्यजी महाप्रभुनने सुरदासजीको प्रक्षोभतम सहस्र नाम सुनायो तय सुरदासजीने संपूर्ण भागवत श्रुत नाम भन्ध पाछे गे पद कीये सो श्री भागवत प्रथमस्कंध ते द्वादशस्कंध पर्यंत कीये ताते ये सुरदासजी श्री महाप्रभुन के ऐसे परम भगवदी-यह पाछे श्री आचार्यजी महाप्रभु गड घाट उपर दिन होय तीनि विराने पाछे केरि वृन्धको पाव धारे तय सुरदासजी हुश्री आचार्य-जी महा प्रभुनके साथ वृन्धको आये.

॥ वार्ता प्रसंग २ ॥

अम गे श्री आचार्यजी महाप्रभु वृन्धको पाव धारे सो प्रथम श्री गोकुल पधारे तय श्री आचार्यजी महाप्रभुके साथ सुरदासजीहु आये तय श्री महाप्रभुजी अपने श्री भुज्जसों कह्यो गे सुरदास श्री गोकुलको दर्शन करो सो सुरदासने श्री गोकुलको दंडवत करी सो दंडवत करत भाव श्री गोकुलकी वाज लीला सुरदासजी के -हरेमे पुरी और सुरदासजीके -हरेमे प्रथम श्री आचार्यजी महाप्रभुनने सकल लीला श्री भगवतकी स्थापी है ताते दर्शन करत भाव सुरदासजीको श्री गोकुलकी वाज लीला श्रुत नाम भन्ध तय सुरदासजीने मनमे विचारयो गे श्री गोकुलकी वाज लीलाकी वरदान करि के श्री आचार्यजी महाप्रभुनके आगे सुनाय्ये जन्म लीलाको पदतो प्रथम सुनाय्योहै अथ श्री गोकुलकी वाजलीलाको पद गायो सो पद ॥ विज्ञा वल ॥ सोभित करन वनीत लीये ॥ धुदुरवन यलत रेलु तनमंडित भुज्ज लेप कीये ॥१॥ आरु कपोल लोल लीयन छवि गोरौ सनका तिलक दिये ॥ लार लटकन मानो मत मधुप गन माधुरी मधुर पिये ॥२॥ कटुना इंड वृन्धके हरिनाम राजत है सज्जो इत्यहिये । धन्य सुर ज्योको पल यह भुज्ज कहा भयो सत कलप ज्ये ॥३॥ यह पद सुरदासने गायो सो सुनि के आप अहुत प्रसन्न भये पाछे और हुं पद गाये तय श्री महाप्रभुजी अपने मनमे विचार गे श्री नाथजीके यहां और तो सब सेवाको भंडान भयोहै ॥ और कीर्तनको भंडान नाही

कीजैहै ताते अथ सुरदासजीको दीजिये तब आप श्रीजु द्वार पधारे
 सो सुरदासजीको साथ लीजैहीं सो श्री नाथजीद्वार जय पहुँच्ये तब
 आप ज्ञान करिके मंदिरमे पधारे तब सुरदासजीसों कब्यो जे सुरदास
 छपर आउ ज्ञान करिके श्री नाथजीको दर्शन करि तब सुरदास पर्वत
 छपर जयके श्री नाथजीको दर्शन कीयो तब आपने कब्यो जे सुरदास
 कछु श्री नाथजीको सुनायो तब सुरदासने प्रथम विष्णुको पद गायो
 सो पद ॥ राग धनासरी ॥ अमहो नाम्यो बहुत गुणाला ॥ यह
 पद संपूरण करिके श्री नाथजीके आगे गायो तब श्री महाप्रभुजीने
 कब्यो जे सुरदास अवतार तुममे कछु अ विद्या रही नाही तुम्हारी
 अ विद्यातो प्रभुनने दुरी कीनी ताते कछु भगवद जस वरणन करो
 तब सुरदासने महात्म और बीजा ऐसो जस करिके गाय सुनायो
 सो पद ॥ राग औरी ॥ जेन सुकत छन वृज वासिनको यह पद
 संपूरण करिके गायो सो सुनिके श्री महाप्रभुजी बहुत प्र-
 सन्न भये सो ऐसो श्री आचार्यजी महाप्रभुनने मार्ग प्रकाश कीयो
 हो ताके अनुसार सुरदासजीने पद कीये श्री आचार्यजी महाप्रभुनके
 मार्गको कहा स्वरूपहै महात्म ज्ञान पूरवकसु द्रष्टनेहकतो परम काष्टहि
 और स्नेह आगे भगवानको महात्म रहत नाही ताते भगवान परेपर
 महात्म जनावत हे नाम प्रकरणमे पूतना करि सकट जनावृत करि
 गर्गाचार्य करि यमलाज्युन करि वल्लुङ्क दर्शन करि अश्व करिके भगवां-
 नके बहुत महात्म जनाये परि छन वृज भक्तनको स्नेह परम काष्ट
 यजहै ताते ताही सजे तो महात्म रह पाछे विस्मृत होय जय.

॥ वार्ताप्रसंग ॥२॥

और सुरदासजीने सहस्रविध पद कीये है ताको सागर कहिये
 सो सब जगनमे प्रसिद्धि भये सो सुरदासजीके पद देसाधितने सुन
 सो सुनिके यह विचारो जे सुरदासजी काहु रीतिसों मिले तो भयो सो
 भगवद छच्छते सुरदासजी मिले सो सुरदासजीसों कब्यो देसाधितने
 जे सुरदासजी अ सुन्यो है जे तुमने विसनपद बहुत कीये है जे
 भोको पनमेस्वरने राख दीयो है सो सब युनीजन भरो जस गायतहे
 ताते तुमहुं कछु गायो तब सुरदासजीने देसाधिपनके आगे कीर्तन
 गायो सो पद ॥ राग विश्वावसा ॥ मनारे तु करि भाषेसों प्रीति ॥ यह
 पद देसाधिपनके आगे संपूरण करिके सुरदासजीने गायो सो यह पद
 कैसो है जे या पदको अहर्निश ध्यान रहै तो भगवद अनुग्रहको सदा
 रक्षति रहै और संसारते सदा वैराग्य रहै और दुसंगको सदा भय रहै

और भगवदीयके संगकी सदायाह रहै और श्री ढाकुरण्डके यरणाविंद
 उपर सदा स्नेह रहै देहाधिक उपर आसक्तिन होय ऐसे सो पद देसा-
 धिपतकी सुनायो सो सुनिके देसाधिपत बहुत प्रसन्न भयो और कछो
 नो सुरदासणु मेको पनमेश्वरने राज दीनो है सो सब गुनीजनमे रो-
 नस गावत है ताते भरो नस कछु गावो तय सुरदासणुने यह पद
 गावो सो पद ॥ राग केदारो ॥ नाहि न रह्यो मनमे ठोर ॥ यह पद
 संपूरणु करिके सुरदासणुने गावो सो सुनिके देसाधिपत अकवर पा-
 त्साह अपने मनमे विचार्यो नो ये भरो नस कछेको गावगे नो
 धनकी भरो काहुवातकी लालछ होय तो गावे येतो पनमेश्वरके जन है
 और सुरदासणुने या पदके समाप्तमे गावो हो नो सुर ऐसे दसैकी
 अमरत लोयन प्यास यह गावो हो सो देसाधिपतने पूछो नो सुरदा-
 सणु तुम्हारे लोयनतो देखियत नाही सो प्यासे कैसे भरत है और
 विनदेमे तुम उपमाकां देत हो सो तुम कैसे देतहो तय सुरदासणु कछु
 बोले नाही तय इरि देसाधिपत बोध्यो नो धनके लोयन है सोतो
 पनमेश्वरके पास हैं सो उहां देखत है सो वरनत करत है तय देसाधि-
 पतने सुरदासणुके समाधानकी मनमे विचारी नो धनको कछु दीयो
 यहिये परि येतो भगवदीय हैं धनको काहु वातकी छच्छा नाही पाछे
 सुरदासणु देसाधिपतसों निदा होयके श्रीनाथणुद्वार आयो.

॥ वार्ताप्रसंग ॥ ३ ॥

ऐकसमे सुरदासणु मार्गमे यले जतले सो कोउ यौपड जेलत
 है सो वा यौपडके जेलमे ऐसे लीन है नो कोउ आवते जतकी सुधी
 नाही ऐसे जेलमे मग्न है सो देखिके सुरदासणुके संग भगवदीय है
 तिनसों सुरदासणुने कह्यो नो देखो वह प्राणी कैसो अपनी जन्मभारो
 जोवत है भगवाननेतो अनुग्रह दीनी है सोतो अपनी सेवा भजनके
 लीये दीनी है सो येतो या देहसों हाउ कुटे हैं यामे यह जैतिके सिद्ध
 नाहि सो काहेते नो या लोकमेतो अपनस और पर लोकमे भगवानते
 वहिर्भूयता ताते श्री ढाकुरणुने धनको अनुग्रह दीनी है तिनको
 यौपड ऐसी जेलनी यहिये सो ता सभे ऐक पद सुरदासणुने अपने
 संगडेनसों कह्यो सो पद ॥ राग केदारो ॥ मनतु समझि सोय विचारी ॥
 भक्तविन भगवान दुर्लभ कहत निगम पुकारी ॥ १ ॥ साधसंगति जार
 कासा इरि रसना सारि ॥ दाव अवके परचो पुरो उतरी पहली पारि
 ॥ २ ॥ पाकसत्रे सुनी अठारे पंचहीको मारि ॥ दुरिते तणु तीनकाने
 मभकी ओकि विचारी ॥ ३ ॥ काम क्रोध लजल लुब्धो ङो ङनी नारी ॥
 सुर हरिके पद भजनविनु यल्यो होइ करि जारि ॥ ४ ॥ यह पद सुरदासणु

અપને સંગકે ભગવદીયનસોં કહ્યો સોયા પદમે સુરદાસજીને કહા
કહ્યો. મનવુ સમજિ સોચ વિચારી યે તીન્યો વસ્ત યોપડમે ચહિયે સો
ધતીનો અસ્ત ભગવાનકે બજનમે ચહિયે કાહિતે જો સમજિન હોય તો
અવણુ કહા કરેગો તાતે પહલેતો સમજિ ચહિયે ઐર સોચ કહે ચિંતાસો
ભગવાનકે પ્રાપ્તિકી ચિંતા ન હોયતો સંસાર ઉપર વૈરાગ્ય કેસે આવે તાતે
સોચ ચહિયે ઐર વિચાર જોયા જીવકો વિચારહી નહીં તો સંગ કુસં-
ગમે કહા કરેગો તાતે વિચાર ચહિયે જો યે તીન્યો અસ્ત હોય તો
ભગવદીય હોય તાતે યે તીન્યો અસ્ત ભગવદીયકો અવસ્થ ચહિયે ઐર
યોપડમેહું યે તીન્યો વસ્ત ચહિયે સમજિ કહે ગનાવોન આવૈ તો ગોટ
કેસે ચલે ઐર સોચ અગમ જો મરે મહદામ પડે તો મહ ગોટ ચલું
વિચારજો વાહોમે તમન જો યે તીન્યો વસ્ત હોય તો યોપડ ખેલી જાય
સો યે સુરદાસજી આ આચારજી મહાપ્રભુનકે એસે પરમ ભગવદિય હૈ.

વાર્તા પ્રસંગ ૧૪૧

બહુરી સુરદાસજી આ નાયજીદાર આપકે બહુત દિનનાઈ આ
નાયજીકી સેવા કાની વીચવીચમે આગોકુલ આ નવનીત પ્રિયાજીકે દર-
શનકો આવને સો એક સમે સુરદાસજી આગોકુલ આપે આ નવનીત
પ્રિયાજીકે દર્શન કીએ ઐર વાલજીલાકે પદવહુત સુનાએ સો આગુસાં
મજી સુનિકે વહુત પ્રસન્ન બએ પાંચ આ ગુસાંમજીને એક પાલના
સંસ્કૃતમે કીયો સો પાત્રના સુરદાસજીકો સિખાપો સો પાત્રના સુરદાસ
જીને આ નવનીત પ્રિયાજી જીવતહુતે તાસમે ગાયો સોપદ ॥ રાગ
રામકસી ॥ પ્રપ્ત પર્વકે સયને ॥ ૫૬ ૫૬ સુરદાસજીને સંપૂર્ણ કરીકે
ગાય સુનાપો આ નવનીત પ્રિયાજીકો પાછે યાપદકે બાવકે અ-
નુસાર બહુત ૫૬ કીએ સોસુનિકે આ ગુસાંમજી બહુત પ્રસન્ન બએ
પાલના કે બાવ અનુસાર ૫૬ ગાયે સોપદ ॥ રાગ વિલાવલ ॥ વાલ
વિનોદ આંગનમે કીડોત્રાનિ મણિમય ભુમિ સુભગનંદાલય વણિ વણિ
મધંતો તરી વોલનિ ॥ ૧ ॥ કકૂના કંઠ રચિરકે હરિનમ્પ વ્રજબાલ
બહુલર્ધ અમોલનિ ॥ વદન સરોજનિલક ગોરોચન ભરજટકનિ મધુ પ-
ગનલોલનિ ॥ ૨ ॥ લોખો કરપરસત આનન પરકધુ લગ્યો કપોત્રની ॥ કહે
જનસુરે કહાણો વરનો વન્ધનંદજીવન જગતોલનિ ॥ ૩ ॥ ગોપાલકુરે
માંખન ખાત ॥ દેખીસખી સોબાજીબદી અતિસ્માં મનોહર ગાત ॥ ૧ ॥
ઉઠ અવલોક ઓટાઠા બહે જીહિ વિધિ નહિ લખલેત ॥ ચત્રતનેન
ચહુંદિસિચીતનત ઐર સખનકો દેત ॥ ૨ ॥ સુંદરકર આનન સમો
પહરિ રાગત મહઅકાર ॥ જનુજલ રહતજીવેર વિધિસોંલીએ મિત્રનઉ
પહાર ॥ ૩ ॥ ગીરી ગીરી પરતવદન તે ઉપર દ્વૈવિધિસુતકે વિન્દુ ॥ ૫ ॥

नहु सुधाकन पोरयन पिय जन दहु ॥ ४ ॥ वालवीनोद विप्रोक्तसुर प्रभु
 विन भर्ष वृन्दीनारी ॥ दुरतन वयन वरुणवेओमन रही विचारी
 विचारी ॥ ५ ॥ राग नैत श्री ॥ कहां जगि वरनो सुंदरताई ॥ जे-
 लत दुभर कतिक आंगनमे नेन निरपसुप पाई ॥ कुलहै लसत रयाम
 सुंदरके जहु विधिरंग मि जनाई ॥ मानहु नवधन उपर राखत मधु
 वा धनुष अदाई ॥ २ ॥ सेतपीत अरु असित लालमणि लटकनभाल
 रीरई ॥ मानहु असुर देव गुइसोमिनी भुमिजसो समुदाई ॥ ३ ॥
 अतिमुदस मृदु मिहुर हरत मनमोहन मुप्य वगराई मानहु भंगुल
 कुंज उपर वर अलि आवलिद्विरी आई ॥ रुध दंतछवि कही न गत
 कछु अलीपल लपड लकाई ॥ किलकत हंसत दुरीत प्रगत भावो वि-
 धुमे विपुलताई ॥ ५ ॥ अंकीत वयन रत पूरेन सुप्य अदभुत यहउ
 पभाई ॥ धुइरनुं अलतडहन प्रमुदित मनसुरदास वलिजई ॥ ६ ॥
 राग रामकसी ॥ देयो सप्पी ओक अदभुत ३५ ॥ ओक अंजुन
 मध्य दपियत बीस दधि सुत गुप ॥ ३॥ ओक अवनवी होय नखयर
 छमे अर्क अनूप ॥ पंचवार अदि गहि दपियत कहे कहांरुप ॥ २
 सिसुगनमे भई सोभा करो कोइ विचार ॥ सुरभी गोपालकी छवि
 राखो यह निरधार ॥ ३॥ जैसे पद सुरदासजने आये ॥ पाछे ईरि
 श्री नाथजु द्वार आये.

वार्ता प्रसंग. ५

अप्य सुरदासजने श्रीनाथजुकी सेवा जहुत कीनी जहुत दिन
 नांछ ता उपरांत जगद छच्छा जनाने अप्य प्रभुनकी छच्छा बुझाय
 ओकीहै यह विचारि के जे नित्य लीला कृतात्मक रास लीला जे न
 हां करे हें जैसे जे परासोली तहां सुरदासजु आये श्रीनाथजु-
 काप्यनको दंडोत करि के ध्वनके सामे सन्मुख करि के सुरदाजु सोये
 परिअंत करनमें यह जे श्रीआचार्यजु महाप्रभु दर्शन देयगे
 अवयहदेहतो यकी ताते अप्य या देहसो श्रीनाथजुकी दर्शन होयतो
 जनिये परम भाग्य है. श्रीगुसांईजुको नाम कृपा सिंधु है भक्तनके
 मनोरथ पूरत करता है जैसे जियारि के सुरदासजु श्रीगुसांईजुको
 अंतयन करते है और श्री गुसांईजु जैसे कृपासिंधु है जैसे सुरदा-
 सजु वहां रमन करत है तैसे श्री गुसांईजु धनको छिनहु नाहि
 भुगत है श्रीनाथजुके सिंघार होतो ता सभ सुरदासजु भलि कोडा-
 मे डांडे ॥ २॥ कर्तन करते सोता दिन श्री गुसांईजु श्रीनाथजुके
 सिंगार करत हुते और सुरदासजुके कीर्तन करत न देयो तप्य श्री
 गुसांईजुने पूछे सुरदासजु नाही दपियत सो कहते तव काहु वै-

બનને કહ્યો ને મહારાજ સુરદાસજી તો આજ પરાસોલીકી ઓડી
 જાત દેખેલે તખ્તે શ્રી ગુસાંધજીને જાણ્યો ને ભગવદ ઇચ્છા તે અવશ
 ન સમે હૈ તાતે સુરદાસજી પરાસોલી ગએ હૈ તખ્તે શ્રી ગુસાંધજીને
 અપને સેવકનસો કહ્યો ને પુષ્ટિ માર્ગકો જીહાજી જાત હૈ જાકો કધુ
 બૈનો હોયસો લેઉ ઐર ને ભગવત ઇચ્છાતે રાજભોગ આરતી પાઝે
 રહત હૈ તો મહુ આવતહોં પાઝે શ્રી ગુસાંધજી વેર વેર સુરદાસ-
 જીકી ખખર મગાયો કરે ને આવૈ સોઈ કહે ને મહારાજ સુરદાસજી-
 તો અચેત હૈ કધુ ખોલત નાહીં એશે કરત શ્રી નાથજીકે રાજભોગકો
 સમય બયોશો રાજ ભોગ આરતી કરિકે શ્રી ગુસાંધજી શ્રીગિરરાજતે
 નાચે ઉતરે સો આપ પરાસોલી પધારે ભીતરકે સેવક રામદાસજી પ્રભુ
 ત ઐર કુંભનદાસજી ઐર શ્રીગુસાંધજીકે શેવક ગોવિંદ સ્વામી ચમ-
 ખુજદાસ પ્રભુત ઐર સખ શ્રી ગુસાંધજીકે સાથ આવૈ સો આવત-
 હી સુરદાસજીસોં શ્રીગુસાંધજીને પૂછો ને સુરદાસજી કેસે હો તખ્તે
 સુરદાસજીને શ્રી ગુસાંધજીને દંડોત કરિ કે કહ્યો ને મહારાજ આવૈ
 હો મહારાજકી વાટ દેખત હુતો, યહ કહિકે સુરદાસજીને એક પદ ક-
 હ્યો સો પદ ॥ રાગ સારંગ ॥ દેખો દેખો હરિજીમે એક સુભાય ॥
 અતિ ગંભીર ઉદાર ઉદધિ પ્રભુ જાનિ સિરો મનરા ॥૧॥ રાઈ જીત-
 ની સેવાકો ફલ માનત મેરૂ સમાન ॥ સમઝિદાસ અપરાધિ સિંધુસમ
 પુંદન એકો જાનિ ॥૨॥ વદન પ્રસન કમલ પદ સનમુખ દેખતહી હૈ
 એશ વિમુખહુ બયે કૃપાયા મુખકી જળ દેખો તખ્તે તૈશ ॥ ૩ ॥ બક્ત
 વિરહ કરત કરૂણામય ડોલત પાછે લાગે ॥ સુરદાસ એશ પ્રભુકો ક-
 ત દીજે પીઠ અભાગે ॥૪॥ યહ પદ સુરદાસજીને કહ્યો શાસુનિકે શ્રી
 ગુસાંધજી બહુત પ્રથન બએ ઐર કહ્યો જોશો દૈત્ય પ્રભુ અપને શે-
 વકનકો દેહિ યા દૈત્યકે પાત્ર એહી હૈ તખ્તે વાવેર શ્રીગુસાંધજીકે પાશ
 ઠાડે હુતે ઐર ચત્રબુજદાસહુ ઠાડે હુતે તખ્તે ચત્રબુજદાસજીને કહ્યો ને
 સુરદાસજીને બહુત ભગવદ જય વર્ણન કીયો પરિ શ્રી આચાર્યજી મ-
 હાપ્રભુતકે જસ વર્ણન નાંહી કીનો તખ્તે યહ અચત સુનિકે સુરદાસજી
 ખોલે ને મેતો સવ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુન કોહી જસ વર્ણન
 કીયો હૈ કધુ ત્યાસે દેખુ તો ત્યારો કરૂં પરિ તેરે સાથ કહતહો યા
 બાંતિ કહિકે સુરદાસજીને એક પદ કહ્યો ॥ સો પદ ॥
 ॥રાગ વિહાગરો ॥ બરોસો દ્રઢ ઇન ચરણનકેસો ॥ શ્રીવલ્લભ નખ
 ચંદ્ર છટા વિનુ સખ જગમાંડ અંધિરો ॥૧॥ સાધન ઐર નાહીં યા
 કલિમે જસો હોત નિવેરો ॥ સુર કહા કહે દુવિધિઆં ધરો વિના
 મેલકો ચેરો ॥ યહ પદ કહ્યો પાઝે સુરદાસજીકો મૂર્છા આઈ તખ્તે શ્રી

गुसांघणु कहे जे सुरदासणु चितकी वृत्ति कहाँ है तव सुरदासणुने
 ओक पद और कह्यो सो पद ॥ राग बिहागरो ॥ बलि बलि बलि
 हो। कुमर राधिका नंद सुवन नसो रतिमानी ॥ ये अति अतुर तुम अ-
 तुर सिरोमनि प्रीति करी कैसे होत है छांनी ॥ वे श्रुध रत तन इनक
 पीत पट सोतो सव तेरी गति ढानी ॥ ते पुनीस्याम सहजवे सोना
 अंबरमिस अपने डर आनी ॥२॥ पुलकित अंग अगही न्है
 आयो निरखि देखि निज देह सियांनी ॥ सुर सुजन सज्जिके पुते प्रेम
 प्रकास ज्यो विह सानी ॥३॥ यह पद कह्यो छतनो कहिके सुरदासणुको
 चित श्री ढाकुरणुको श्री भुज्जतामे करणारसके भरे नेत्र देखे तय श्री
 गुसांघणु पूछो जे सुरदासणु नेत्रकी वृत्ति कहाँ है तव सुरदासणुने
 ओक पद और कह्यो ॥ सो पद ॥ राग बिहागरो ॥ अंगन नेन ३५
 रस माते ॥ अतिसे याइ यथल अनियारे पल पिंजरान समाते ॥१॥
 बलियली नत निकट अवलुनके डलटि पुलटिताटं ककुदाते ॥ सुरदास
 अंगन गुणु अठके नातर अवडिउ नते ॥२॥ छतनो कहतही सुरदा-
 णुने वासरारको त्याग कीयो सो भगवद लीलामे प्राप्ति भये पाछे श्री
 गुसांघणु सवसेवकन सहित श्री गोवर्द्धन आये ताते सुरदासणु श्री
 आचार्यणु महाप्रभुनके परम कृपापात्र भगवदीयहे सो धनकी वार्ता
 कोपार नाही ताते धनकी वार्ता कहाँतांछ लिप्पिये।

॥ वार्ताप्रसंग ॥ ६ ॥ वैश्व ८१ संबंध ॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभूनके सेवक

परमानंददास कनोजिया ब्राह्मण

तिनकी वार्ता.

सो परमानंददासणु परम भगवद लीला मध्ययात्री श्री ढाकुरणु
 के परम सज्जिके सोज्जय श्री आचार्यणु महाप्रभु आप भुतल पर
 प्रगट भये तव श्री गोवर्द्धन नाथणुकी आग्या ते दैवीणवनके उद्धार
 रार्थ और तैसेही श्री आचार्यणु महाप्रभुनको श्री ढाकुरणुको सव
 परकार प्रगट ज्यो और आय श्री गोवर्द्धन पर्वतमे प्रगट भये सो
 गोपात्रदासणु बल्लभाप्यानमे गायेहैं जे अनेक णव कृपाकरे वारे
 सातर परवेस ताते परमानंददासणुको जन्म कनोजमेहैं कनौणया
 आबल्लु के घर ज्यो सो वे परमानंददासणु बहुत योग्य भये और
 कवि भये भगवद कृपाके पात्र भये कीर्तन बहुत आछे गावते ताते

પરમાનંદદાસજીકે સંગ સમાજ બહુત રહતો આપ સ્વામી કહાવતે આપ સેવક કરતે સો ભગવદ ઇચ્છા તે એક સમે પરમાનંદદાસજી કનોજ તે આપ પ્રાગકો આપ્તે સો પ્રાગમે ઉતરે સો ઉહાં કીર્તન બહુત આછે ગાવતે તાતે બહુત લોગ કીર્તન સુનિવેકો આવતે ઐર અડેજ તે કાર્યાર્થ લોગ બહુત આવતે સો ઇનકે કીર્તન સુનિકે પાર અડેજમે જાપ કહેતે જો પરમાનંદદાસજી ઇહાં પ્રાગમે આપ્તે હૈ સો કીર્તન બહુત આછે ગાવતે હૈ સો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સેવક જલધરિયા ક્ષત્રી કપૂરસો ઇનકે રાગ ઉપર બહુત આસક્તિ પરિ જો અવકાસ નાહી પાવે જો પરમાનંદદાસજીકે કીર્તન સુનિવેકો આવે સેવામે અવકાસ નાહી જો પ્રાગ જાઈશિકે સો એક દિન એક વૈશ્નવ પ્રાગતે અડે. લમે આપો સો વાને કહ્યો જો આજ એકાદસી હૈ સો પરમાનંદદાસજી આજુ જાગરન કરેગે સો યહ સુનિકે વા જલધરિયાને અપને મનમે વિચાર્યો જો આજુ પરમાનંદદાસજીકે કીર્તન સુનિ વેકો ચલનો સો વે ક્ષત્રી કપૂર જલધરિયા અપની સેવાસોં પડુંએ રાત્રીકો અપને ઘર આપ્તે સો ઘર આપકે અપને મનમે વિચાર કીયો જોવાવેરનાવતો મિલેગી નાહી તાતે કહા કર્તવ્ય પરિવે પૈરિવે મે બલે નિપૂન હુતે સો મનમે વિચારી જો પૈરિકૈ પાર જૈયે પાછે અપને ઘરતે ચલેસો શ્રી યમુનાજીકે તીર ઉપર આપ ડાડે ભામે તવ પરદની પહરિકે વચ્ચ સવ માંથે સો વાધિકે શ્રી યમુનાજીમે પૈરિકે પાર આગમે આપ્તે પાછે વચ્ચ પહરિકે જાડૈર પરમાનંદ સ્વામી ઉતરે હુતે તહાં આપ્તે સો ઇનકો કધુ મિત્રાપતો પરમાનંદ સ્વામીસોં હુતો નાહી જહાં ઐર સવ જનેવૈઠે હુતે તહાં એઉ જાપ વૈઠે પારે એજી શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સેવક હે સોસવ કોઉ જનતહે તાતે સવનને ઇનકો આદર કરીકે વૈઠાએ સોએ વૈઠેતા પાછે પરમાનંદ સ્વામીને કીર્તનકો આરંભકીયો સો પરમાનંદ સ્વામીને વિરહકે પદ ગાએ સો વિરહકે પદ કાહેસો ગાએ જો પ્રથમ ઇનકો સ્વરૂપ કહિ આપ્તેહૈ કહી જોયેલીલા મધ્યપાતી શ્રી ઠાકુરજીકે પરમાનંદ સ્વામી પરમસખાહે સો ઉહાંસોં વિધુરે ઐર ઇહાંતો અવહી શ્રી ઠાકુરજીકો દર્શન નાહી બપો ઐર શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો દર્શન આપ હોયગો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે માર્ગકોયહ સિદ્ધાંતેહ જો ભગવદીયનકો સંગ હોયતો શ્રી ઠાકુરજી કૃપા કરે તાહીકે લીએ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને પરમાનંદ સ્વામીકે ઉપર અનુગ્રહ કરીકે અપને કૃપાપાત્ર ભગવદીયકે અંતકરનમે પેરીના કરકે પરમાનંદ સ્વામીકે ઇહાં પઠાએ સોએ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સેવક કેસેહૈ જોજીનકો શ્રી ઠાકુરજી એક ક્ષણ હું નાહી જોડત ઇનકે

સંગહી રહતહૈ કહિતે સુરદાસજી ગાએહૈ જો ભક્ત વિરહ કરત કર-
 ના મયડોલત પાછે પાછે ઐર જગનાથ જોશીકી હુ વાર્તાએ લિ-
 ખ્યોહૈ જો જવ રજપૂતને તરવાર ચલાઈ તવ શ્રી હાકુરજીને વાકો
 હાય પકર્યો તાતે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સેવકનકે સદા શ્રીહા-
 કુરજી નિકટહી રહતહૈ તાતે પરમાનંદસ્વામીને વિરહકે પદ ગાએ ॥
 સોપદ ॥ રાગ વિહાગરો વ્રજકે વિરહી લોગ વિચારે ॥ વિન ગોપા-
 લ હોગે સેઠાડે અતિદુર્બલ તનહારે ॥૧॥ માતજ સોદા પંથ નિહારત
 નિરખત સાંઝ સકારે ॥ જો કોઈ કાન્હર કહી બોલત અપ્પિયન વહત
 પનારે ॥ ૨ ॥ યહમથુરા કાન્હર કારેખાને નિકસેતે કારે ॥ પરમાનંદ
 સ્વામી વિનુ એસે જૈસે ચંદાવિનુ તારે ॥ ૩ ॥ ઐર પદ ગાએ ॥
 સોપદ ॥ રાગ વિહાગરો સખ ગોકુલ ગોપાલ ઉપાસી ॥ જો ગાહક
 સાધનતે ઉષોસો સખ વચન ઇસે પૂરકાસી ॥૧॥ જદ પિહરી હમત-
 જી અનાથ કરી અવ છાંડતિ ક્યો રતિજસી ॥ અપની સીતલતા તહાં
 છાંડલિ જદ પવિત્રરાહૈ આસી ॥ગા કિહિ અપ રાધજો ગલિખી પ-
 ઠાપો પ્રેમ ભગ્નન તે કરત ઉદાસી ॥ પરમાનંદ એસીકો વિરહન માંગે
 સુકત ગુનરાસી ॥ ૩ ॥ રાગ કાન્હરો કોન રસિકહૈ ઇન વાતનકો ॥
 નંદ નંદ નવિનુ કાસો કહિયે સુનિરી સખી મેરે દુઃખ યામનકો ॥૧ ॥
 કહાં વે જમુના પુલિન મનોહરે કહાં વહચંદ સરદ રાતિનમે ॥ કહાં વે
 મંદસુંગઘ અનલ રસ કહાંવે ખટ પદજલ જતનકો ॥૨॥ કહાં વે
 સેજ પોહિવો વનકો ટૂંક વિજોના મૃદુ પાતનકો ॥ કહાં વેદ
 રસ પરસ પરમાનંદ કામલતન કામલ ગાતનકો ॥ ૩ ॥ ॥ રાગ
 કાન્હરો ॥ માઈકો મિલિવે નંદકિશોરે ॥ એક વારકો નેન
 દિખાવે મેરે મનકે ઐરે ॥૧॥ જગત જન મગન ત નહીં ખુટત કયોં
 પાઉંગી મોરે ॥ સુનિરી સખી અવ કેસે જીજે સુનિતમ ચરખ ગરોરે
 ॥૨॥ જો યહ પ્રીતિ સખ અંતર ગતિ જીન કાહુ બન હોરે ॥ પરમાનંદ
 પ્રભુ આંન મિલેગે સખી સીસ જીન ટોરે ॥૩॥ ઇત્યાદીક પદ વિરહકે
 એસે પરમાનંદસ્વામીને સગરી રાતિ ગાએ પાછીલી ઘડી ચારી રાત્રી
 રહી તવ જો જો જગરનમે આએ હુતે સો સવ અપને ધરકો ગએ
 તૈસેહી શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સેવક એ જલ ધરિયા કપૂરહુ પર-
 માનંદસ્વામીસાં જૈ શ્રી કૃષ્ણસ્મરન કહિકે ચલે ઐરે પરમાનંદસ્વામીકે
 કીર્તન સુનિકે વહુત પ્રસન્ન બએ ઐરે પરમાનંદસ્વામીસાં કહ્યો જો
 જૈસે હમને સુને હુતે તાતે અધિક દેખે તુમ પરમ ભગવદ અનુગ્રહ
 પૂરન હોયે જલધરિયા ક્ષત્રી કપૂર શ્રી મહાપ્રભુનકે પરમ ભગવદીય હૈ
 સો એ ચલિઆએ સો પરમાનંદસ્વામીકે ઉપર અનુગ્રહ કરિવેકો આએ

હું નાતરે ભગવદીય કાલેકો કાલેકે ધર જાય ઐર યહ ઉપર કહિઆએ
 હું જો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે નિકટ હીરહત હું સોયાકો હેત યહ
 જો નિકટ રહત હું તો ઇત જલધરિયા ક્ષત્રી કપૂરકી ગોદમે વૈઠિકે
 શ્રી નવનીતપ્રિયાજીને પરમાનંદસ્વામીકે પદ સુને જો શ્રી આચાર્યજી
 મહાપ્રભુનકે માર્ગકી મર્યાદા હૈ જો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે અનુગ્રહ
 વિના શ્રી ઠાકુરજી કૃપા ન કરે સો ઉત જલધરિયા ક્ષત્રી કપૂર ઉપર
 શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો પરમ અનુગ્રહ હૈ તાતે શ્રી નવ નીત
 પ્રિયાજી ઇતકો ગોદમે વૈઠિકે પરમાનંદસ્વામીકે પદ કાલેકો સુનને પડે
 સો તાકો હેત યહ જો ભગવદીય પરમાનંદસ્વામીકે ઉપર શ્રી નવનીત
 પ્રિયાજી અનુગ્રહ કરીવકો આપ પધારે હું તાતે સુને સો શ્રી આચાર્ય-
 યજી મહાપ્રભુનકે સેવક જલધરિયા ક્ષત્રી પરમાનંદસ્વામીસાં જોસો કૃમ
 કહિકે ચલે સો શ્રી યમુનાજીકે તીર ઉપર આએ સો ઉઠાં આપકે
 વિચાર કીયો જો નાવકી વાટ દેએ તો અવાર હોય ઐર સેવા છુટે
 ઐર શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનહીંતો ખીનિંગે તાતે જોસે પૈરિકે આએ
 હુતે તેસે ચલે સો પૈરિકે પાર ગએ સો પાર આવતહીં જ્ઞાન કરીકે
 અપની સેવામે તત્પર બએ પાછે ઉઠાં પ્રાગમે પરમાનંદસ્વામીકી
 રાત્રિકે જગરનકે અમિતસાં આંખિ લગી નીદ્રા આઈ સો ઇતનેમે
 સ્વપ્ન આપો સો સ્વપ્નમે દેએ જો જોસે રાત્રિકે જગરનમે શ્રી આચાર્ય-
 યજી મહાપ્રભુનકે સેવક જલધરિયા ક્ષત્રી ઐઠે હું ઐર ઉતકી ગોદમે
 શ્રી નવનીત પ્રિયાજીકેદરસન બએ ઐર સ્વપ્નમે શ્રી નવનીત પ્રિયાજી
 પરમાનંદસ્વામીસાં કહે ઐર પરમાનંદસ્વામીકી નીદ્રા ખુલી સો વા શ્રી
 મુખકો કોઉ સૌંદર્ય કોટિક દર્પણાવ એય પરમાનંદસ્વામીને દેખ્યો સો
 સ્વપ્નમેતો -હદમે ધરિ લીએ ઐર મનમે ચટપટી લગી જો યહ દર્શન
 ફેરી કય હોયગો તવ યહ મનમે વિચાર્યો જો યહ દર્શન ઉત શ્રી આ-
 ચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સેવક ક્ષત્રી જલધરિયા વિનાન હોયગો તાતે હોય
 તો ઉતકે પાસ જૈયે જો ઉતસાં મિજે તખ કાર્ય સિદ્ધિ હોય એસો
 પરમાનંદસ્વામીને અપને મનમે વિચાર કીયો સો તત્કાલ પ્રાગતે અડેલકુ
 ચલે સો શ્રી જમનાજીકેતીર ઉપર આપ ઠાડે બએ સો પ્રાતઃકાલકો
 સમય બપો સો પ્રથમ નાવ ચલી તાપર વૈઠિકે પાર ઉતરે તવ આગે
 જનકે દેએ તો શ્રી આચાર્યજી હમાપ્રભુ જ્ઞાનસંધ્યા વંદન કરત હૈ સો
 પરમાનંદસ્વામીકી શ્રી મહાપ્રભુજીકા કેસો દર્શન બપો સાક્ષાત પૂરણ
 પુરૂષોત્તમ શ્રી કૃમચંદ્રસો શ્રી શુસાંઈજી બલ્લભાજીકે લિખે હૈ સો
 વસ્તુત કૃમએવય એસો દર્શન બપો જો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે
 સેવક જલધરિયા ક્ષત્રી કપૂરકી ગોદમે શ્રી ઠાકુરજી કાલેસાં વેઠે યહ

कारन जूनके मांथे जैसे प्रभु भिराजत हैं परि परमानंदस्वामीके मनने
 यह जे क्षत्री कपूर भिले तो आछो सो कहिते जे जूनके मांथे जैसे
 प्रभु और जूनके दर्शनते श्री आचार्यज महाप्रभुनको दर्शन भयो
 ता पाछे श्री आचार्यज महाप्रभुनने अपने श्री भुज्जसों कछो जे
 परमानंद कछु लगवद नस वर्णन करि तव परमानंदस्वामीने विरहके
 पद गाये ॥ सो पद ॥ राग स रंग ॥ कोन मेर भई बखेरी गोपालो
 हो नन सार भई हीन्यो ते वार वार वुंरत अज वाखे ॥ १ ॥ तेरे तनको
 ३५ कहां गयो बामिनी अरु भुज्ज कमलसु आप २ कछो ॥ सव सौ-
 भाग भयो हरिके संग हृदसों कमल विरह दहयो ॥ २ ॥ को वो लोको
 नैन उधारे को प्रतिउतर देहि निकल मना ॥ जे सर्व सुअकर गुरासे
 परमानंदस्वामी जवन धन ॥ ३ ॥ राग सारंग ॥ ज्यकी साधन
 ज्यही रहरी अहुरी गोपाल दयन नहीं पाये विलपति कुन
 अहरी ॥ १ ॥ अक दिन सोन सभोप यह भारग येयन न तद
 हीरी ॥ प्रीति के बीये दान भिस मोहन मेरी वाह गही री ॥ २ ॥
 विन दये धटीआं न्यां लप सभ विरहा मनलद हरी ॥ परमा-
 नंद स्वामी विन दर्शन नैन ननीद वहीरी ॥ ३ ॥ राग सारंग ॥
 यह पात कमल दल नैनकी वारवार सुधि आवत सजनी अहु
 दुरि देनी सेन सेनकी ॥ यह लीजा यह रास सरदसे गोरनर
 जत अपनि अरु यह अयो रेर मनोहर भिसकरी मोहि सुनावनि
 ॥ २ ॥ वसन कुंजमे रास भिजायो विषा गमाई मनकी परमानंद प्रभु-
 सों क्यों जेवे न पोषी भुज्जमेनकी ॥ ३ ॥ या भांति परमानंद स्वांमीने
 विरह के पद गाये सो सुनि के परमानंद स्वांमीसों कछो जे कछु
 वाजलीला वरछुन करी तव परमानंद स्वांमीने कछो जे महाजमे
 कछु समजत नाही तव श्री महाप्रभुनने कछो जे स्नान करि आठ
 हम तोकि समजयेगे । तव परमानंद स्वांमीने श्री महाप्रभुनने पूछो
 जे महाराज आपकी सेवक विरक्त कहांहैं तव श्री आचार्यज महा
 प्रभुनने कछो जे कछु टहल करत होयगो तव परमानंद स्वांमी
 स्नानके गये सो तव परमानंद स्वांमी आगे नयके दये तो नभुनां
 नलकी गागर लेके यह कपूर क्षत्री आवत हे तव निकट आये सो
 सांभे भिले सो उनको दिये परमानंद स्वांमी अहुत प्रसन्न भये
 और परमानंद स्वांमीने उनको नमस्कार कयो और कछो जे रात्रिको
 नगरनमे आप पधारे हुने सो श्री हापुरजने आपकी गोदमे बैठिके
 भरे कीर्तन सुने सो आपकी कृपाते श्री हापुरजने मोसों कछो जे मे
 श्री आचार्यज महाप्रभुनके सेवक नलधरिया क्षत्रीकी गोदमे बैठिके

તરે કીર્તન સુતરે ઐર આપકી કૃપાતે મેરો ભાગ્ય સિદ્ધિ ભયો હૈ
 સો આવતહી તુમહારી કૃપાતે મોકો દર્શન ભયો ધનની ખાત સુનિકે
 હન જલધરિયાને કહ્યો ને એસે મતિ કહો ને શ્રી આચારચણ મહા
 પ્રભુ સુનેગે તો ખીન્જે ને સેવા છોડકે જ્યાં ગયો તાતે યહ વાત
 મતિ કહો તખ ધીતનો સુનિકે પરમાનંદસ્વામીકો વહુત આશ્ચર્ય ભયો
 ઐર કહ્યો ને એ ધન્યહૈ જન ઉપર શરી ઠાકુરજીકો એસો અનુગ્રહ
 હૈ ઐર યે અપનો સ્વરૂપ છિપાવત હૈ પાછે પરમાનંદ સ્વામીતો સ્નાં-
 નકો ગએ ઐર જલધરિયા જલકી ગાગરિ લેકે મંદિરમે ગયો પાછે
 ગરમાનંદ સ્વામી શરી જમુનાજીમે સ્નાંત કરિ કે તત્કાલ આપ શરી
 આચારચણ મહાપ્રભુને આગે આપ ઠાડે બએ તખ શરી આચારચ
 ણ મહાપ્રભુનને કહ્યો ને પરમાનંદ સ્વામીકે આગે આડિ બૈઠિ તવ
 પરમાનંદ સ્વામી આપ આગે આપ બૈઠે તવ શી આચારચણ મહા-
 પ્રભુનને પરમાનંદ સ્વામીકો નામ સુનાયો પાછે મંદિરમે પધારિકે શરી
 નવનીત પ્રિયાજીકે સનિધાન પરમાનંદ સ્વામીકો પ્રભુ સંબંધ કરવાયો
 પાછે અનુગ્રહ કરિકે પરમાનંદ સ્વામીકો અનુકમનિકા સુનાઇ કાહેતે
 ને પ્રથમ પરમાનંદ સ્વામીસો શરી આચારચણ મહાપ્રભુનને અપને
 શરી મુખસોં કહ્યો ને ભગવદ જસ વરણન કરિ સો પરમાનંદ સ્વા-
 મીને વિરહકો પદ ગાયો તવ શરી આચારચણ મહાપ્રભુનને કહ્યો ને
 પરમાનંદ સ્વામી વાલ લીલા ગાડિ તવ પરમાનંદ સ્વામીને કહ્યો ને
 રાજ મે કછુ સમજત નાંહી સો પરમાનંદ સ્વામીને કાહે તે કહ્યો ને
 ઉર કહિ આએ હૈ ને યે શરી ઠાકુરજીસોં વિધુરે હૈ સો વિધુકે દુઃખ
 કીતો સ્ફુર્તિ રહી ઐર સંયોગ ને સુઃખ હુનો તાકો વિસ્મરન ભયો
 ને કાહે તે ને સવ લીલા વિસિષ્ટ પૂરણ પુરષોત્તમ તો શરી આચારચ
 ણ મહાપ્રભુને ધર પધારે હૈ સો પરમાનંદ દાસકો શરી આચારચણ
 મહાપ્રભુને અનુકમણિકા સુનાઈ તખ સવ લીલાકી સ્ફુર્તિ ભઈ ઐર
 અનુકમણિકા સુનાઈ તાકો કારન કહા ને શરી આચારચણ મહાપ્રભુ
 નકો નામ હૈ શરી ભાગવત પીપ્પલ સમુદ્ર મયન ક્ષમઃ સો શરી મદ-
 ભાગવતકો શરી ગુસાંઇજી અમૃતકો સમુદ્ર કરિકે વરણન કીએ હૈ સો
 અનુકમણિકા દારા શી ભાગવત રૂપી સમુદ્ર શરી આચારચણ મહા-
 પ્રભુનને પરમાનંદ સ્વામીકે હૃદયમે ધરયો તાતે વાંણીતો સખ અજ
 કાચકી સમાન હૈ ઐર યે દોડિ પરમાનંદ સ્વામી ઐર સુરદાસજી
 સાગર બએ સો યાતે ને શરી ભાગવત રૂપી અમૃતકો સ્વરૂપ ધનિકે
 હૃદયમે શરી આચારચણ મહાપ્રભુને ધરયો સો કાહેતે ને સખકોડિ
 સુરસાગર ઐર પરમાનંદ સાગર કહને અવ પરમાનંદ દાસકો શરી

आचार्य७ महा प्रभु श्री गुरु सों कहे जे वास लीला
 बर्णन करि सो परमानंद दास७ने तत्काल वास लीलाके पद
 करि के श्री नवनीत प्रिया७ के सजि धान गाये ॥ सो पद
 राग साभेरी माधुरी कमलनेन स्याम सुंदर गुरुतहैं पवन ॥ वास
 लीला गावत सब गोपकडे लजना ॥ १ ॥ अरु तुरलु कमल नय
 मनिजस ज्योती ॥ कुंचित क्यलवराकृत लटक गज मोती ॥ २ ॥ अं-
 गुला गाहि कमल पान भेलत भुज्य माही ॥ अपनो प्रतिविंद देखि
 इनि इनि मुसिकाही ॥ ३ ॥ नमुमतिके पुन्य पुंज वारेवारे लाजे ॥ प-
 रमानंद स्वामी गोपाल सुतसनेहपाले ॥ ४ ॥ यह पद सुनिके श्री आ-
 चार्य७ महाप्रभु बहुत प्रसन्न भये कैरि और पद गायो सोपद ॥
 राग विलावल जसोदा तेरे भाग्यकी कही न जय ॥ जे मुरति प्रद्वान-
 दिक दुर्लभ सो प्रगटे है आय ॥ ५ ॥ सित नारद सनकादिक महा मुनि-
 मिलये करत उपाय ॥ ते नंदनाल धुरी धुसरवपुरहत गोदजपठाय ॥ ६ ॥
 रतन जटित पोढाय पावन वदन देखि मुसिकाई ॥ गुरुसो मोरे लाल
 वलिहारी परमानंद जसगाछ ॥ ७ ॥ राग विलावल ॥ मणिमय
 आंगननंद के भेलत दोउ बधया ॥ सो ऐसे वाज लीलाके पद परमां-
 नंददासने गाये ओ सुनिके श्री आचार्य७ महाप्रभु बहुत प्रसन्न
 भये सो परमानंददास७ श्री आचार्य७ महाप्रभुनके पासहे सो
 परमानंददासको आपने कीर्तनको सेवादीनी सो परमानंददास७ श्री
 नवनीत प्रिया७का नय नये पद करिके भातिभानिके सुनावते नव
 अनोसरहोतोत परमानंददास७ श्री आचार्य७ महाप्रभुनके आ-
 ये पद कीर्तन करे श्री आचार्य७ महाप्रभु नित्य कथा कहते सो पर-
 मानंददास७ नित्य सुनते सो ताही प्रसंगके कीर्तन करिके परमानंद-
 दास७ सुनावते सो ऐकदिन परमानंददास७ने श्री ठाकुर७के घरलु
 विंदको महात्म सुन्यो सो घरलुविंद के महात्मको कीर्तन करी श्री आ-
 चार्य७ महाप्रभुनको सुनायो सुनिके श्री आचार्य७ महाप्रभु बहुत
 प्रसन्न भये सो पद राग कान्हरो घरलु कमलवंदो जमदंस गोधनके
 संगधाय ॥ जेपद कमल धुरी जपठाने करगहि ओपीनके छे लाये ॥
 १ ॥ यह पद संपूरलु करिके परमानंददास७ने गाये और श्री आ-
 चार्य७ महाप्रभुनके स्वरूपको और प्रार्थनाको पद गायो सो पद
 राग कान्हरो ॥ यह भांगो गोपी जन वल्लभ यह परमानंददास स्वा-
 मीनि संपूरलु करिके गायो सो सुनिके श्री आचार्य७ महाप्रभु अपने
 मनमे जनने जे यह भिस करिके परमानंददास वापदको सुनाये वृज
 के दर्शनको प्रार्थना कनिहै ताते वृजको अवरस्य अवनो।

વાર્તા પ્રસંગ ૧૧૧૧

અવધી આચાર્યજી મહાપ્રભુ પદ વિચાર કરે જો વૃજ્ઞો પધારીવેકો ઉદ્ધમ કીયો સો દામોદરદાસ હરસાંની કૃષ્ણદાસ મેધન, પરમાનંદદાસ ઓર વાદવાસ હલવાઈ તથા રસોઇકી સામગ્રી સંગલેકે ચલે ઓર સવ વૈસ્નવ સંગ લે આપ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ વૃજ્ઞો પધારે સો વૃજ્ઞો આવત પરમાનંદ દાસકો ગાંમ કનૌજ આપો તવ પરમાનંદ દાસતે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનસોં વીનતી કીની જો મહારાજ મેરે ઘર પધારીયે આપકે અનુગ્રહ તે મેરો ભાગ્ય સિદ્ધિ બપો હૈ અખ મેરો ધરહુ પાવન કરિયે તવ શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુ આપ અંતરજાતી કૃપાનિધાન ભક્ત મનોરથ પૂરવક આપ કૃપા કરિકે પધારે સો પદમાનંદ દાસકે ઘર આજી ભાંતિસો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનને રસોઈ કરી શરી ઠાકુરજીકો ભાગ સમર્પો પાછે ભાગ સરાયકે આપ પ્રસાદ લીવાયો પાછે આપ આદી તકીયાનકે ઉપર વિરાજે તવ પરમાનંદ દાસસો કલ્હો જો કલ્હુ ભગવદ જસ ગાયો તખ પરમાનંદ દાસને મનમે ખિચારી જો યા સમય શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો મનતો વૃજ્ઞમે શરી ગોવર્દન નાથજીકે પાસ હૈ તાતે વિરહકે પદ ગાઉ સો વિરહકો પદ ઓરો ગાયો જામે છિનહું કલપ સમાન જાય સો પદ ॥ રાગ સોરઠ ॥ હરિ તેરી લીલાકી સુધિ આવે ॥ કમલ નેન મન મોહતી મુરતો મનમન ચિત ખનાવે ॥૧॥ એક વાર જાય મિલત માયા કરિ સો કૈસે વિસરાવૈ ॥ મુખ મુસિકંઠા નિવંક અવિ લોકની ચાલ મનોહરે ભાવૈ ॥૨॥ કમલુક નીવડ તિમર આલિંગન કપહુ કપિષ્ઠ સુરે ગાયે ॥ કમલુ કસંભ મકવા સિકવા સિક હિસંમ હિન કિંઈ ધાવે ॥૩॥ કમલુક નેન મુંદિ અંતર ગતિ મણિ માલા પહિરાવૈ ॥ પરમાનંદ ર્યાંમધ્યાન કરી એસે વિરહ જમાવૈ ॥ ૪ ॥ પદ પદ પરમાનંદદાસને ગાયો સોસુનિકે શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો મુઝા આઠ સો જલીલાકો પદ પરમાનંદદાસજીને ગાયો ॥ તાલીલાવિએ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ માનબયે સોદેહાનુ સંધાન ન રહો સોલીનનદિનજો શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો મુઝા રહી સો સવરે સેવક દામોદરદાસ હરસાંની પ્રભુતિ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે દર્શન કરે સો પૈસેહી બેઠે રહે ચતુર્થ દિનકે પ્રાતઃકાલ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ સાવધાન ભએ તવ સવ વૈષ્ણવ પ્રસન્ન ભએ તવ પરમાનંદદાસજી મનમે ડરપેજો ફેરી એસો પદ ન ગાઉ ફેરી સુધિ પદ આએ સો પદ ॥ રાગ વિભાગ ॥ માછરીહો આનંદ ગુનગાઉ ॥ ગોકુલકી ચિંતા મણિ માવોજો માંગો સો પાઉ ॥૧॥ જવ તે કમલનેન વ્રજ આએ સકલ સંપ-

દા વાહો ॥ નંદરાયકે દ્વારે દખો અષ્ટ મહાસિદ્ધિ ઠાઠી ॥ ૨ ॥ કૃત્તેકસે
 સદાવંદાવન કામધેનુ ફુહિદીન્ ॥ મારગમેગ ઇંદ્ર વરસાવે કૃત્ત
 કૃપા સુખ લીજે ॥ ૩ ॥ કહત જસેદા સખિયન આગે હરિ ઉ-
 ત કર્પજનાવે ॥ પરમાનંદદાસકો ઠાકુર મુરલી મનોહર ભાવે ॥ ૪ ॥
 ઐર હુ પદ ગાયો સો પદ ॥ રાગ ગૌરી ॥ વિમલ જસ વંદાવનકે
 ચંદ્રકો ॥ યહ પદ સંપૂરણ કરોકે ગાયો ફરી ઐર ગાયો સો પદ ॥
 ॥ રાગ સારંગ ॥ ચલિરી નંદ ગામ જન્ય વસિયે ॥ યહ પદ સંપૂરણ
 કરોકે ગાયો સો યા પદમે યહ કહ્યો જો ચલિરી નંદ ગામ જન્ય વસિયે
 સો શ્રી મહાપ્રભુજી મુનિંદ વજ્રકો પધારે સો પ્રથમ શ્રી ગોકુલ પધારે
 સો શ્રી ગોકુલ આવતહી શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ શ્રી યમુનાજીકે તીર
 ઉપરે છાં કરકે નીચે વૈક્રમે તહાં શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ વિરાજે
 ઐર એક વૈક્ર શ્રી દ્વારિકાનાથજીકે મંદિરકે પાસ હૈ સો બીતરશી વૈક્ર
 હે સો રાત્રિકે નિશામ તથા રસોપકી ઠોર હે ઉહાં શ્રી આચાર્યજી મ-
 હાપ્રભુનકી ઘર હુતો જન્ય આપ શ્રી ગોકુલ પધારેતે તવ ઉહાંઈ ઉતરતે
 સો યહ બીતરકી વૈક્ર હે પાછે સખ એકવનને શ્રી યમુનાજી જ્ઞાન
 કીએ ઐર પરમાનંદદાસજી શ્રી યમુનાજીકો જસ વર્ણન કીએ સો
 પદ ॥ રાગ રામકલી ॥ શ્રી યમુનાજી યહ પ્રસાદહાં પાઝી ॥ તિહારે
 નિકટ રહોં નિસવાસર રામકૃત્ત ગુન ગાઝી ॥ ૧ ॥ મંજન વિમલ પાવન
 જલ ચિંતાકુ લખવહાઝી ॥ તિહારો કૃપાભાંનકી તનયા હરિપદપ્રીતિ બઢાઝી
 ॥ ૨ ॥ વીનતા કરો યહી વર માંગો અધમ સંગ વિસરાઝી ॥ પરમાનંદ-
 દાસ ફલ દાતા મદનગોપાલ જઝાઝી ॥ ૩ ॥ રાગ રામકલી ॥ શ્રી યમુનાજી
 દાંત જનનિ માંહિ દાંજે ॥ સો એસે પદ સંપૂરણ કરોકે શ્રી યમુનાજીકે
 પરમાનંદદાસજીને બહુત ગાએ શ્રી આચાર્યજીકે આગે તારવિએ
 ગાએ તા ઉપરાંત શ્રી મહાપ્રભુજીને પરમાનંદદાસકો બાવલીલા વિસિષ્ટ
 શ્રી ગોકુલકે દર્શન કરવાએ સો પરમાનંદદાસકો એસો દર્શન બયો જો
 સખ વૃજબકત શ્રી યમુના જલકી ગાગરી બરિ લે જતહૈ ઐર શ્રી ઠાકુ-
 રજી માર્ગમે એકત હૈ ઐર વૃજભિક્તનકો જલકી ગાગરી ઉઠાય દેત હે
 ઐર ઉનકી કંચુકો તોરે હે યા બાંતિસોં દર્શન બએ સો તૈસોઈ પદ અ
 આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે આગે ગાયો સો પદ ॥ રાગ વિસાવલ ॥
 જમુના જલ ઘર બરિ ચલી ચંદ્રાવલી નારી ॥ મારગ એકત મિલે ધન-
 રયામ મુરારી ॥ ૧ ॥ નેનનસોં નેના મિલે મન રહ્યો હૈ લુબાઈ ॥ મોહન
 મૂર્તી જીય વસી પગ ધરો ન જાઈ ॥ ૨ ॥ તપકી પ્રીતિ પ્રગટ બઈ યહ
 પહલી ભિટ ॥ પરમાનંદ એસી મિલી જૈસે ગુડમે ચેટ ॥ ૩ ॥ રાગસારંગ ॥
 લાલને કટોકે મેરી પૈયાં ॥ આ ઘટ ઘાટ ચધ્યો નહીં જાઈ રપટતહાં
 કાલીંદ્રી મહીયાં ॥ ૧ ॥ યહ પદ સંપૂરન કરી એસે પદ ગાએ તા પાછે

પરમાનંદદાસને બાલલીલાકે પદ બહુત ગાએ ઐર શ્રી ગોકુલકો સ્વરૂપ
જન્મે આપે એસો પદ ગાયો સો પદ ॥ રાગ કાન્હરો ॥ ગાયત ગોપી
મધુ વૃજ વાંની ॥ જોકે જુવન મતિ રાજ નંદ જસોદા રાની ॥૧॥
માહત વેદ બારતી ગાયત ગાયત નારદાદીમુનિ બ્યાંની ॥ ગાયત યુન
ગંધર્વકાલ સિ ગોકુલનાથ મહાત્મ જની ॥૨॥ ગાયત ચતુરોં નન જડુ
નાથક ગાયત સેખ સહસ્ર મુખ રાસ ॥ મનકર્મ વચન પ્રીતિ યહ
અંબુજ અવ ગાયત પરમાનંદદાસ ॥૩॥ યહ પદ પરમાનંદદાસને ગાયો
પાછે ઐર પદ ગાયો સો પદ ॥ રાગ કાન્હરો ॥ જસુ મતિઅહ
આવત ગોપીજન ॥ વા સર તાપ નિવારન કારન વારંવાર કમલમુખ
નિરખન ॥૧॥ આહત પકરિ દેહરી ઉલંઘન કિલકિલ કહુલ સત મનહી
મન ॥ લેન કિતારી દોહિ કર વારિ ફેરી ડારત તન મન ધન ॥૨॥ લેત
ઉકાચ આંપત હીપો ભરિ પ્રેમ વિખ સત્તાગે દગ ટરકન ॥ ચક્ષી લે
ચલના પોદાવનકો અર કસાપ પોઢે સુંદરધન ॥૩॥ દેત અસીસ સકલ
ગોપીજન ચિરંજીવો લોમ ગજમુન પરમાનંદદાસકો ઠાકુર બકતવચ્છલ
બકતન મન રંજન ॥૪॥ રાગ હમીર ॥ ચિતૈ ચિતૈ ચિત ચોરધોરી માર્ધ
॥ યહ પદ સંપૂર્ન કરિકે ગાયો સો એસે પદ પરમાનંદદાસને બહુત ગાએ
તા પીછે શ્રી ગોકુલનાથજીકે દર્શન કરિકે પરમાનંદદાસ શ્રી ગોકુલ ઉપર બ-
હુત આસકિત બએ તખ એસે પદ ગાએ જો જન્મે શ્રી આચાર્યજી મહા
પ્રભુનકી પ્રાર્થના કીની સો કહા પ્રાર્થના કીની જો મોકો શ્રી ગોકુલમે આ-
યકે ચરણાવિંદકે નાએ રાખો નિત પ્રતિ પ્રભુનકે દર્શન કરો સર્વ બીલા
વિસિષ્ટ પૂરન પુરષોત્તમ હૈં ઐર યહ પદ ગાયો સો પદ ॥ રાગ કાન્હરો
યહ માંગો જસોદા નંદન ॥ ચરણ કમલ મનમન મધુકર વા છવિ નેનન
પાઝે દર્શન ॥૧॥ ચરણ કમલકો સેવા દોહિ તન રાજત વિજેલતા ધન
નંદન ॥ વૃષભાંન નંદની ઝેરે સર્વસુ પ્રાંતજીવન ધન ॥૨॥ અજ વસિવો
જમુનાજલ અચિવો શ્રી વલ્લભકો દાસ યહી પન ॥ મહા પ્રસાદ પાઝે
હરીચુન ગાઝે પરમાનંદદાસ જીવન ધન ॥૩॥ રાગ કાન્હરો ॥ જખ
લગ જમુના ગાય ગોવર્દન તખલગ ગોકુલગાંમ યુસાંઈ ॥ યહ પદ સંપૂ-
રન કરિકે પ્રાર્થનાકે પદ ગાએ ॥ તવ કિતેક દીન શ્રી આચાર્યજી
મહાપ્રભુ શ્રી ગોકુલમે વિરાજે તા પાછે સખ વૈભવનકો સંગ જોકે શ્રી
ગોવર્દનનાથજીકે દર્શનકો પધારે.

॥ વાર્તા પ્રસંગ ॥૩॥

અખ શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુ આંન કરિકે પર્વત ઉપર પધારે
સો આવતહી પરમાનંદદાસને શ્રીનાથકો શ્રીમુખ દેખિકે વહાકે વહાં
રહે તવ શ્રી મહાપ્રભુજીને શ્રીમુખસોં કહ્યો જો પરમાનંદદાસ કહ્યુ
બગવતલીલા ગાયો તવ પરમાનંદદાસ અપને મનમે વિચારે જો કહા

गात्र तब जैसे विचारो गे नमि प्रथम अवतारकीला पाछे अरुणा-
 विंदकी वंदना पाछे भगवदवल्लभकी स्तव ३५ ता पाछे आलकीजा ता पाछे
 श्री हाकुरलुको महात्म जैसे पद परमानंददासने गायो ॥ सो पद
 ॥ राग कान्हुरो ॥ मोहन नंदराय कुमार प्रगट प्रह्लाद निरुंज नायक
 भक्तहित अवतार ॥ १ ॥ प्रथम अरुण सरोज वंदो स्थांभ धन गोपाला
 मंकर कुंडल गंड मंडित आइ नेन भिसाज ॥ २ ॥ अक्षिराम
 सहित विनोद लीलासे कर हेत ॥ दास परमानंद प्रभु हरि नागम
 बोलत नेत ॥ ३ ॥ और आसक्तिको गायो ॥ राग भुरवी ॥ जेरो
 माछ भाषिसों मन मान्यो ॥ जेरो नेन और कमल नेनको छठ
 ठारो करि सान्यो ॥ १ ॥ लोक भेदकी कान्तलुमे न्योती अपने
 सान्यो अक गोविंद अरुणके करत और सवन सों दान्यो ॥ २ ॥ अथ
 क्यों भिन्ध होय जेरो सज्जनी दुध भिन्धो जैसे पान्यो ॥ परमानंद
 मिली गिरधरसों है पहली पहचान्यो ॥ ३ ॥ जैसे पद परमानं-
 ददासने गाये ॥ ता पीछे श्री आचार्यलु महाप्रभु सेन आर-
 ती करि आनायलु कों पोढाये तब अनंतर करि आप नाये पधारे
 तब परमानंददासहु नाये आथ जेठे तब रामदास लीतरियाने परमा-
 नंददासको महाप्रसाद दुध पढायो सो दुध सो दुध परनंददासलु लेवे
 बाजे ॥ तब तातो ब्राह्मण तब परमानंददासलुने सरो करिके लीयो
 ता पाछे रामदासने पुछे गे तुमको महाप्रसाद दुध पढायेसो आ-
 यो तब परमानंददासने कही गे हां आयो परि दुध बहुत तातो हुतो
 सो जैसे दुध श्री हाकुरलु कैसे आरोगत है ताते दुधवो सुहातो ब-
 सो तब रामदासने कही गे बहुत आछो आप भगवदीयहो जैसे
 आग्या करोगे तैसे करोगे तब सकारे सव सेवक स्नान करि के शरीगोव-
 र्धननाथलुकी सेवामे तत्पर भये तब शरी आचार्यलु महाप्रभुने
 स्नान करिके शरीगिरिराज उपर पधारे तब शरीगोवर्धननाथलुको न-
 गाओ तब या सभ परमानंददासलु नन्दके शरी हाकुरलुके नगायेको
 पद गायो ॥ सोपद ॥ रागभिलास ॥ नगोगोपालजाम मुष्प देजों ते
 रो ॥ पाछे गृहकाज करो नित्य नेम जेरो ॥ १ ॥ विगसनिसा अरुण
 दिसा उदित भ ॥ भान ॥ गुंजत अंग पंकज वन जमिजे भगवान ॥ २ ॥
 छारे हाउ वंदीजन करत है पुकारे ॥ वंशप्रसंग गावत हरिलीला सार ॥ ३ ॥
 परमानंद स्वामी दयाल जगत मंगल ३५ ॥ भेद पूराण पढत महमा
 लीला अनुप ॥ ४ ॥ यह पद परमानंददासने गायो क्षिरिकलेकिको पद गा-
 यो सो पद ॥ राग रामकली ॥ पिछपारे है ग्वालन टेर सुनायो ॥ क-
 मल नेन प्यारो करत कलेउ कोटन मुप्पलों आयो ॥ १ ॥ अरी भैषा
 गैया अक वन व्याधि रहै है वछरा उहांछ वसायो ॥ भुरली लछ नल

कुटियां लीनी आम्ह रायको उसम्हान जुजायो ॥ सकत बध नंदजुकी
 रानी सत्य आम्ह कीचो अपनो पायो ॥ दुलिन अंग समानरसर
 त्रभुवन पति सिर छत्र जे छाये ॥ ३॥ मिलि जेउ सेंट सधन वन
 विविधि लांति कीयो मन लायो ॥ परमानंद सपानी ग्वालनि उल्लि
 अंग गिरधर पिय पायो ॥ ४॥ जैसे पद परमानंददासने गायो तापाछे
 शरी गोवर्धन ॥ यजुके मंगलाके दर्शन जुये तब परमानंददासने शरी
 गोवर्धननाथजुसो पूछो जे आम्ह तातो दुध क्यो आरोग्य है तब
 शरीनाथजुने कछो जे अहमको समर्पत है सो आरोग्य है तापा-
 छे परमानंददासजु नित्य कर्तन करि के सुनावते तब ता समय जेक
 राज दर्शनको आयो सो शरी गोवर्धननाथजुके दर्शन करे तब करि
 आम्हके रानीसो कही जे शरी गोवर्धननाथजु डाकुर बहुत सुंदर है ताते
 तु जयके दर्शन करि आउ तब रानीने कही जे जैसे हमारी रीति है सो
 होय तो दर्शन करे तब राजने कही जे शरी गोवर्धननाथजुके दर्शन
 मे कालेको परदा है तब रानीने मांती नाही तब राजने शरी आ-
 म्यजु महाप्रभुनशे चीनती कोनी जे महाराज भेतो रानीसो बहुत
 कहत होपरि वह आगत नाही ताते आम्ह कृपा करि दर्शन करवावे
 तो वह करे तब शरी आम्हजु महाप्रभुनने कही जे छलां आये जे
 प्रथम वाको अकालमे दर्शन करवावेगे तापाछे और लोग दर्शन करेगे
 तब राज अपनी रानीको जियायके शरी गोवर्धननाथजुके दर्शन करवाये
 सो समय लोग सरकि गये तब रानी दर्शन करवेलवा तब धितनेमे शरी
 गोवर्धननाथजुने सिंध पोरिके विवाड ओली दाये सो समय बीर दोरि
 रानीके उपर परी सो रानीके समवस्त्र निकली परे और बहुत लज्जित
 बध तब राजने रानीसो कही जे मेने तोसो पहलेही कछो हुनो जे
 शरी डाकुरजुके दर्शनमे कालेको परदाहै अ वृजके डाकुर है धनने कालुको
 परदा राख्यो नाही तब वा समे परमानंददासजुने पद गायो सो पद
 ॥ राग देवगंधार ॥ केन यह अत्रि बेका आनि ॥ मदन गोपाल
 लाल कालुको राखत नाहि नकांनि ॥ १॥ यह जेक तुक परमानंददास
 जने गाध तब श्री आम्हजु महाप्रभुनने कछो जे परमानंददास
 जैसे कही जे बली यह अत्रि बेका वांनो तब परमानंददासने जैसेही
 पद गायो सो पद ॥ राग देवगंधार ॥ बली यह अत्रि बेका आनि ॥
 मदन गोपाललाल कालुको नाहिन राखत कांनि ॥ २॥ अपने हाथ ले
 देतहै मनवर दुध दही धूत सांती ॥ जे वरजेलो आम्ह दिय्यावेपर
 धनको दिन दानि ॥ ३॥ सुनिरी जसोदा सुनके करतम पड़ेले मांठ मथानि
 ॥ दोरि दोरि दधिदार आगरमें कोन सहे नित हानि ॥ दाढ़ी देयत नंद
 जुकी रानी मुंदि कमल मुख हानि ॥ परमानंददास जनतहै वांली जु-

अर्धौआनि ॥१॥ यह पद परमानंददासने गायो ता पाछे कितेक पद गा-
 ये जे जे लीला श्री ढाकुरल्लने करी सो ताता लीलाके पद परमानंद
 दासने गाये सो ओके दिन भगवदीय रामदासल्ल और कृष्णदासल्ल
 कुंभनदासल्ल सब पैश्रव मिलिके परमानंददासल्ल जहां रहत हुते तहां
 आये सो भगवदीय आये देखिके परमानंददासल्ल बहुत प्रसन्न भ-
 ये जे आन भरे धर भगवदीय आयेहै सो भरो वडो भाग्यहै
 और आन भरो भाग्य सिद्धि भयोहै सोकाहेते जे श्री ढाकुरल्ल भ-
 गवदीयके -हरेमे सदा सर्वदा निराजतहै ताते भगवदीयतरी कृपा होय
 तो श्री ढाकुरल्ल अनुग्रह करे जे ओ सब भगवदाय भरे धर पधारे
 है सो प्रथम भगवदायकी न्योछावरी करी यहिये जे ओसो तो कछु
 नाही सो न्योछावरी करो तय यह विचारे परमानंद दासने ओसेही
 पद कही सो पद ॥ राग हज्जूर ॥ आये भरे नंद नंदनके प्यारे ॥
 भाला तोलक मनोहर वानो त्रिगुनके उल्लयारे ॥१॥ प्रेम सहोत वसन
 मन मोहनन कहु टरत नटारे ॥ -हरे कमलके मध्य निराजत श्री वृ-
 ण राज हुजारे ॥२॥ कहा जनो कौन पुन्य प्रगट भयो भरे धर जे
 पधारे परमानंद प्रभु करी न्योछावरि वारि वारि हो वारे ॥३॥ यहपद
 भगवदीयतकी भेट करी अपने आये भगवदीयतको विदाय कीये ता
 पाछे ओसो रातिसां परमानंद दासने श्री नाथल्लका भला भातिसो सो
 सेवा कीनी सो वे परमानंददासल्ल श्री आचार्यल्ल महाप्रभुनके ओसे
 प्रपापात्र भगवदीयहै ताते मनकी आर्ता कहां तांछे लिजिये आर्ता प्र-
 संग ॥५॥ संबंध १६६॥ वैभव ॥६२॥

अवधू आचार्यजी महाप्रभुनके

सेवक कुंभनदास गोरवा

तिनकी वार्ताहै.

सो वे कुंभनदासल्ल श्री गोवर्द्धन पर्यन्तके पास जमुनावती गांमहै
 नामे रहते सो जमुनावती नामका गांमके कहिये हैं जे श्री जमुना-
 ल्लको प्रवाह सारस्वत कल्पमे पाके निकट हुतो ताते जमुनावती नाम
 वा गांमकेहैं तामे कुंभनदासल्ल रहते और परा सोलीयंत्र सरोवरिके
 छपर कुंभनदासल्लकी धरती हुती सो वहां भेती करते सो कुंभनदासल्ल
 श्री गोवर्द्धननाथल्लके परम आहुते और कपापात्र हुते सो अय
 ही श्री गोवर्द्धननाथल्ल प्रगट होयके श्री महाप्रभुल्लको पुजायेगे तयवे
 भगवदीय प्रसिद्धि होयगे सो ओके सभ श्री आचार्यल्ल महाप्रभु प्र-

ય્વી પરીક્રમા કરત ઝારખંડમે પધારે સોં ઝાડખંડમે શ્રી ગોવર્દનના-
 થજીને આસાદીની જો હમ ગોવર્દનમે તીનિ દમનહે નામદમન ૧ ઇંદ્ર
 દમન ૨ દેવદમન ૩ તિનકે મધ્યમે હમદેવદમનહે સોમેરો નામહે તાતે
 તુમ આયકે હમકો પધારાયો ઝૈર હમારી સેવાકો પ્રકાર પ્રગટ કરો તખ
 શ્રી આચારચજી મહાપ્રભુને પ્રથવી પરીક્રમા ઉહાંછ રાખિકે વેગ પ-
 ધારે તવ દામોદરદાસ હરસાંની કરનદાસ મેધન ગોવિંદ દુવે જમનાથ
 જોશી રામદાસ એ પાંચ વૈષ્ણવ સંગ હુતે સો શ્રી આચારચજી મહાપ્ર-
 ભુ શ્રી ગોવર્દનકી તરહડી આયકે સદુપાંડકે ચોતરા ઉપર બિરાજે સો
 આમે શ્રી ગોવર્દનનાથજીકે પ્રાગટ્યમે યહ સદુપાંડે ભમાંનીનરો શ્રી
 આચારચજી મહાપ્રભુને સેવક બએ હુતે તિનકો શ્રી આચારચજી
 મહાપ્રભુને શ્રી ગોવર્દનનાથજીકી સેવા સોપી ઝૈર વૃજવાસી વૃજમે
 શરી આચારચજી મહાપ્રભુને સેવક બહુત બએ ઝૈર કુંભનદાસજી
 શરી આચારચજી મહાપ્રભુકી સરણ આએસો શરી આચારચજી
 મહાપ્રભુને શરી ગોવર્દનનાથજીકો એક છોટો સો મંદીરસિદ્ધિ કરવાયો
 તામે શરી નાથજીકો પધારાયે ઝૈર રામદાસ મોહાંનકું સેવાકી આસા
 દીની ઝૈર સખ વૃજવાસી લોગ દુધદહી માંખન લાવતે સો શરી ગોવ-
 ર્દનનાથજી આરોગત હુતે ઝૈર રામદાસકો જો ભગવદ હમ્મજાને જો
 આય પ્રાપ્તિ હોય સો બોમ ધરતે ઝૈર આપ પ્રસાદ લેતે ઝૈર જો
 વૃજવાસી લોગ શરી આચારચજી મહાપ્રભુને શેવક બએ હુતે
 તીનકો શ્રી આચારચજી મહાપ્રભુને આગ્યા દીની જો યહ મેરો
 સર્વસ્વહે સો તુમ સખ વાતન સોં યજ રાખિયો ઝૈર સેવામે
 તપર રહિયો ઝૈર કુંભનદાસકો ઝૈર. સવ સેવકનકો શરી આચારચ-
 જી મહાપ્રભુને આગ્યાદીની જો તુમદેવ દમન કે દર્શનકીએ વિના મ-
 હાપ્રસાદ મતિજીજીયો તખ યા ભાંતિસો આગ્યા કરિકે શરી આચારચજી
 મહાપ્રભુને પૃથ્વી પરીક્રમા ઝાડખંડમે રાખી હુતી અખ કુંભનદાસ-
 જી નિત્ય શરી આચારચજી મહાપ્રભુકી કૃપાતે શરી ગોવર્દનનાથજી
 કે દર્શનકો આવતે સો કુંભનદાસજી કીર્તન વહુતનાંકે ગાવતે જો શરી
 આચારચજી મહાપ્રભુને કુંભનદાસજીકો નામ સુનાયો ઝૈર બ્રહ્મા સં-
 બંધ કરવાયો તવ કુંભનદાસજી નિત્ય નએ પદ કરિકે શરી નાથજીકો
 કો સુનાવતે ઝૈર શરી નાથજી કુંભનદાસજીકે ધર પધારતે ઝૈર બહુત
 ક્રીડા કરતે ખેલતે વાર્તા કરતે ઝૈર બહુત કૃપા કુંભનદાસજીકે ઉપર
 કરતે અખ રામદાસજી શ્રી ગોવર્દનનાથજીકી શેવા કરન લાગે સાએ
 ક સમે મણેજી ઉપદ્રવ બએ સો ઈહાં માંનિકચંદ પાંડે તથા સદુપાંડે
 રામદાસ મોહાંન કુંભનદાસ સખ મિલિકે વિચાર કીખે જો યહ મણેજી
 આયોહે સો ધર્મકો દેસીહે સોકહા કર્તવ્યહે તખ સવને કહીજો યામે

કહા કર્તવ્ય કહા પુછનો અપનો વિચારયો કહા હોતહૈ તાતે શરી નાથ-
જીએ પ્રજે ને મહારાજ કહા કરે તવ શરી નાથજીને આઆદીની ને
હમશે ઇલાં તે સે અજો હમ ઇલાંતે ઉઠેગે તમ સંવનને પૂછો ને મહા-
રાજ કહાં પધારોગે તવ આપને શરી મુખસો કહ્યો ને ટોડકે ધનેમે
અસેમે તવ એક મૈસામ ગાયે તાપર શરી ગોવર્દનનાથજીકો વૈઠાએ તવ
એક ઐર તેલો રામદાસ પકરે રહે ઐર એક ઐર તે કુંભનદાસજી
પકરે રહે ઐર સવ સેવક સંગ અસે જાતહૈ તહાં ધનેમે કાંટે બહુત
હુતે સો ઉહાં કાંટેનમે જૈઠે સો વસ્ત્ર સવનકે કિટ મએ ઐર સરીરમે
કાંટે લગે દુખ બહુત પાપો સોધનેમે એક તજાવ હુતો તહાં રૂપનકો
એક ચૈકહે તહાં બડે રૂપનાથે શરી નાથજી વિરાજે સો કણુક સામ-
ગ્રી સંગે હુતી સોં રામદાસને બોગ ધરીકે જગજે કરવા બરીકે આગે
ધરીકે સખ જૈભુવ જૈઠે તમ શરી ગોવર્દનનાથજીને કુંભનદાસ સોં કહ્યો
ને કુંભનદાસજી કણુ ગાયો તમ કુંભનદાસજી તો મનમે કુદિ રહે
હુતે તવ એક પદનજા કરીકે ગાયો સોપદ ॥ રાગ સારંગ ॥ બાવ
તહૈ તોઈ ટોડકો ધનો ॥ કાંટે લગે ગોખુરુ વુઠે કટ્યો જાવ યહતનો ॥૧॥
સિંહૈ કહા લોકકી ડર વહ કહાવાંતક વખો ॥ કુંભનદાસ પ્રખુ તુમ ગો
વર્દનધર વહજોન રાંડેડીકો જાવો ॥૨॥ યહ પદ કુંભનદાસને ગાયો
સો સુનિકે શરી નાથજી મુસિ કયાયકે ચુપ કરો રહે ઇતને મે શરી ગો-
વર્દન તે સમાચાર આએ ને વહ મલેક્ષકી ફાજ આઈ હુતી સો
પાછી ફિરી ગઈ તમ શરી ગોવર્દનનાથજી પર્વત ઉપર મંદીરમે પધારે.

॥ વાર્તા પ્રસંગ ॥૧॥

અવ શ્રી નાથજી પર્વત ઉપર મંદિરમે વિરાજે સો વજ્રકે લોગ-
નકો વહુત હરખિ બખે ને ધન્યદે વહ મન ને એસો ઉપદ્રવ આપે
હુતો સો ઇતકે પ્રતાપતે સવ મિટિ ગયો તમ કુંભનદાસજી પ્રસન્ન
હોય કે પદ ગાયે સો પદ શ્રી ગોવર્દન નાથજીકો સુનાયે ॥ રાગશ્રી
અચરરી ॥ જ્યતિ જ્યતિ હરોદાસ સર્મ ધરને ॥ યહ પદ સંપૂરન કરિ
કે ગાયો ॥ પાછે ઐર પદ ગાયે સો પદ ॥ રાગ સારંગ ॥ કુખ
તન તરવાતીર યહું પદ સંપૂરન કરિકે કુંભનાદસને ગાયો પાછે નિત્ય
એસે પદ કુંભનદાસજી દેવ દમનકો સુનાવતે તમ કુંભનદાસજીકે
પદ સખ જગતમે પ્રસિદ્ધ બએ સો સખ લોગ ઇતકે પદ ગાવતે તવ
ઇતકો પદ કાહુ કજામતને સોખ્યો સો રૂતે પુરસી કરી મે દેસાધિ પતિ
કે આમે કુંભન દાસજીકો કીયો પદ વા કજામતને ગાયો સો સુનિકે
દેસાધિપતિકો મિત વા પદમે ગડિ ગયો ઐર માંઘ્યો ધુખ્યો ને એસે
હું મહા પુરુષ હૈ મએ હૈ જિતકો એસે દર્શન પરમેશ્વરકે હોતહે તમ
વા કજામતને કહ્યો ને અજી સાહિબ અવહું હૈ સો સુનિકે દેસાધિ

પતિ બહુત પ્રસન્ન બપો ઐર વા કજામતસોં કહ્યો ને વે કહાંહે તવ
 વા કજામતને કહી ને શ્રી ગોવર્ધનકે પાસ જમુનાવતો મામહે તહાં
 વે રયત હૈ તમ દેસાધિપતિને કહી ને ઘલાં વુલાવો હમ ઉતસોં મિ-
 લેગે તમ દેસાધિપતિને મનુષ્ય ઐર અસવારી કુંભન દાસજીકે બુઝાય
 વે કો ભેલે તમ કુંભન દાસજીતો ઘર હુતે નાંહી પરાસોલીએ બેઠે હુતે
 સો મનુષ્યતને ઉહાં બતાય દીએ તમ કુંભન દાસસોં કહ્યો ને તુમ
 કો પાત્સાહને યાદિ કંચિહો તમ કુંભન દાસને કહી ને ભૈયામે કહ્યુ દે-
 સાધિપતિકો આકરતો નાંહી મેરે દેસાધિપતિસોં કહા કામ હે તવ દેસા-
 ધિપતિકે મનુષ્યતને કહી ને વાત સાહિબ હમ તો કામમે કહ્યુ સમજા-
 ત નાંહી પરિ હમકો દેસાધિપતિકો હુકમ હે ને કુંભનદાસકો લે આ-
 વો તાતે યહ પાલકી હે યહ ઘોડા હે જ્વ પર આહો તા પર જૈઠિકે
 ચલિયે હમતો આગેહો સો આપકો લે જ્વજેગે તવ કુંભનદાસને મનમે
 વિચાર કાયો ને વિના જ્વએ તો નિર્વાહ ન હોયગો શો કુંભન દાસજી
 તતકાજ ઉહાંતે પતહો પહગંકે ચરે તમ કુંભન દાસજીકો ને લેવે ગો
 આએ હુતે તિતને કહી ને વાત અસવારામે બેઠિયે તમ કુંભનદાસ
 ને કહ્યો ને મૈયા મેતો કહ્યુ વેઠ્યો નાંહી પાએ એશહી ચલે શો કુતે
 પુરસી કરી આય પહુંચે શો દેસાધિપતિ કે ડેરા હુતે તહાં ગએ તવ
 મનુષ્યતને દેસાધિપતિસોં કહ્યો ને કુંભનદાસજી આગેહો તવ દેસા-
 ધિપતિને કહ્યો ને કુંભનદાસજી આવા બેઠો સો આય બેઠે સો યહ
 મયલ કેસો હે ને જ્વમે જડાવકો રાઝીતામે મોતીનકા માત્ર રિઝગો હે
 એસો મયલ હો તામે બેઠે તમ મનમે બહુત દુખ લાગ્યો ઐર કહ્યો
 ને યાસો તો હમારે વજ્રકે હીસનેકે રૂપ આએ હૈ સો જીનમે શ્રી
 ગોવર્ધન નાયજી એજતહો તવ ઇતનેમે દેસાધિપતિ વેલ્યો ને કુંભન
 દાસજી તુમને વિસત પદ બહુત કીએહૈસો મૈને તુમકો વુઝાયો હૈ તા-
 તે તુમ કહ્યુ વિસત પદ ગાયો તવ કુંભનદાસજીતો મનમે કુદે હુતે સો
 વિચારે ને કહા ગાઉ મેરો વાણુંકે ભકત તો અ ગોવર્ધન ધરહૈ ઐર
 કહ્યુ ગાયે વિનાતો મેરો કાંમ ચલેગો નાહો તાતે એસો ગાઉ ને ક-
 બહુ મેરો નામ ન લેઈ કહિતે નેયાકે સંગતે મેર પ્રભુ છુટેહૈ તાતે
 કરૂછુ કઠોર વચન કહું ને જુરો માનેગો તો કહા કરેગો તવ યહ મનમે
 આએ ને જ્વકા મન મોહન સંગ કરે એકો કે સવસે નહીં સિરતેન્ને
 વૈર પૈર યહ બિચારંકે તાસમય કુંભનદાસજીને એક નયો પદ કરિકે
 ગાયો સો પદ ॥ રાગ સારંગ ॥ બકતનકો કહાસી કરી કાંમ અવત
 જત પનૈયાં ટૂંચી વિસરી ગયો હરિ નામ ॥૧॥ જ્વકો મુખ દેએ દુખ
 લાગે તાકિં કરે પરી પરનામ કુંભનદાસ લાજ ગીરધર વિન યહ સમ
 જુકો ધાંમ ॥૨॥ યહ પદ ગાયો સો મુનિકેદેસાધિપતિ અપને મનમે

बहुत कुँदो और कुँदो जे छनको कहु आनको जाअय होयतो ओ मेरो
 नस गवै छनकोओ अपने परमेस्वरसो साँखो सनेह है छनको कहिके
 देसाधिपतिने कुँमनदासने सीज्य दीनो तव कुँमनदासछु डिहंते अले
 सो मार्गमे आवत अति कलिसगि कपहो प्रभुनको श्रीमुख देखो सो
 ओसो विचारिके कुँमनदासछु आवतहै ता सवय पद गायो सो पद ॥
 ॥ राग धनाश्री ॥ कवहु देखि होछन नेननु ॥ सुंदर स्थान मनोहर
 मुरत अंग अंग सुख देननु ॥ वृंदावनविहार दिनदिन प्रति गोप वंद
 संग लेननु ॥ हसि हंसि हरषी पतौवन पावन वाटि वाटि पय ई-
 ननु ॥ राग कुँमनदास किते दिन वाते कीये देखु सुख सेननु ॥ अ-
 न गिरधर पित निस अइ वासर मनन रहत कयो येननु ॥ ३॥ यह
 पद मार्गमे गावत आये सो आयके श्री गोवर्धनायछु के दर्शनकी-
 ओ और होयदान लो दशन न लये सो कुँमनदासछुको होय ग्युगरी
 अरावर वर भीति सो आ मुख देखतही समय दुख विसरी गये तव
 ओके पद गायो सो पद ॥ राग धनाश्री ॥ नेन लरी देखो नंद कुमार ॥
 तादीन ते सव भुजि गयोहो विसरयो परिवार ॥ १॥ विनुदेओहु विकल
 लयोहो अंग अंग सहारे ॥ ताते सुधि है सांवरौ मुरतिका लोयन
 भरि भरि वार ॥ २॥ ३५ रासिपर भित नही मानो कैसे मिलोक नहाछ
 ॥ कुँमनदास प्रभु गोवरधन धर मिलाये वहुरी रीमाछ ॥ ३॥
 ॥ राग धनाश्री ॥ हलिगत कठिन है या मनका ॥ लके लिये देखी
 मेरी सज्जन्त जाज अछि सव तनका ॥ १॥ धर्म लउ अइ लोग हंनो
 सव अइ गायो कुन गारो ॥ साँकयो रहे ताहि विन देखे जे लको
 हीतकारी ॥ २॥ रत्न लुब्धकनी मयन छांडत ज्यो आधीन भूग गानो ॥
 कुँमनदास सनेह परम आ गोवर्द्धन धर जनो ॥ ३॥ ओसे पद बहुत
 कुँमनदासछुने गाये सो सुनिके आनायछु बहुत प्रसन्न लये और
 कुँदो ओ मोचित रहत नाहीं।

॥ वार्ताप्रसंग ॥ २ ॥

और ओके सजे गज मानसिंध सम डोरते दिग्वी जय करिके
 अपने हमकु अले तय मनमे विचारे जे बहुत दिनमे आये है ताते
 मथुरा भीद्रायन होयके अजनो सो यह विचारोके आगेरेते अले सो
 मथुरा आये तय विभाति आंत करिके श्री केसरायछुके दर्शन करिके
 भीद्रायन अले सो विम्वालके दिन हुने तव भीद्रायनके सव महतनने
 जननी जे आन छहो राज मानसिंध दर्शनको आवेगो सो यह
 जनिके श्री हापुरछुको आछेआछे जराके वागे बहुत आभरन पह-
 राये पीछवाछि मंदोवा समय जराके पाँधि छतनेमे राज मानसिंध
 दर्शनको आयो सो भीतर मंदीरमे आयके श्री हापुरछुके दर्शन कीये

સો ઉમ્મકાલકે દિન હુતે સો વહુત ગરમી પડે સો તા સમ રાત્ર માન-
 સિંધપે ઠાઠો ન રહ્યો ગયો ॥ જે એસે દર્શન ચારી પંચી ખડે હુતે સો
 તહાં સખ ઠોર દર્શન કરિ સખ ઠોરતે બિદા હોયકે અપને ડેરામે આએ
 સો ડેરા આયકે મનમે વિચારે જે અખહી કુંચ કરે સો ઉહાંસો
 અસવાર હોયકે ચલે સો તીસરે પહર ગોવર્ધનગામ આએ સો માંનસી
 ગંગા ઉપર ડેરા કીએ સો તહાં શ્રી હરદેવજીકે દર્શન કીએ સો ઉહાં
 વૃંદાવનકે મહંતનને ખડે ઠાઠ વનાએ હે તેસોઈ ઉહાં ઠાઠ વનાયરાવ્યો હુતો
 સો રાત્ર માનસિદ તહાંતે દર્શન કરિકે ચલે તખ કાહુને કહો જે
 મહારાજ ઉહાં શ્રી ગોવર્ધનનાથજી બહુત સુંદર ઠકુર હે તહાં આપ
 દર્શનકો ચલો તખ રાત્ર માનસિંધને કહ્યો જેઉહાંતો વર અપચતનો
 એ ઠાકુર સવ વૃજકે રાત્ર હે તાતે ઇનકે દર્શનતો અવશ્ય કરને તવ
 ઉહાંતે ચલે સો મોપાલપુર ગામ આએ તખ આયકે પૂછી જે દર્શનકો
 કહા સમય હે તખ કાહુને કહી જે ઉત્થાપનકે દર્શન તો હોય ચુકે હે
 અખ બોગકે દર્શન હોયગે તખ યહ સુનિકે રાત્ર માનસિંધ શ્રી ગોવર્ધન
 નાથજીકે દર્શનકો ગિરરાજ ઉપર આએ સો ઉમ્મકાલકે દિન માર્ગકે
 અમિત દુરિકે ચલે આએ સો ગરમીમે રાત્ર બહુત બ્યાકુલ બપો હુતો
 ઇતનેમે બોગકે કિવાડ ખુલે સો રાત્ર માનસિંધકો મણિ કોઠામે લે
 ગએ તિન દિનનમે આનાથજીકી સેવા ઐબપસોં હોતી હુતી વડો મંદીર
 સિદ્ધિ બપો હુતો શ્રી ગોવર્ધનનાથજીકે આગે યુજાવજલકો સિંગાર બપો
 હુતો નિજમંદાર મણી કોઠાનીવારી સવ જલમય હોય રહે હુતે સો તા
 સમય રાત્ર માનસિંધ દર્શનકો ગએ હુતે સો શ્રી ગોવર્ધનનાથજીકે
 દર્શન કરિકે સાષ્ટાંગ દંડવત કાની ઐર ગરમીમે રાત્ર બ્યાકુલ બપો
 હુતો સો સીતલતાઈ બઈ ખડો ચેન બપો ઐર શ્રી ગોવર્ધનનાથજીકો
 શ્રી મુખ દેખિકે રાત્ર બહુત પ્રસન્ન બપો ઐર કહ્યો જે સાક્ષાત
 શ્રી કૃષ્ણ શ્રી બીદ્રામનચંદ શ્રી ગોવર્ધનાથજી હેં આમે આભાગવતમે
 સુન્યો હુતો સો આજ દેખે આજદિન હે સો ધન્ય હે ઐર આજ મેરો
 વડો ભાગ્ય હે ઐર મનમે કહ્યો જે યહ બોગકો સમય હે સો લો
 પ્રભુનકી રાજધાનીકો સમય હે સો વે પ્રભુ વિરાજે હેં આગે તાલ
 મુંદંગ વાજત હેં કીર્તન હોત હેં સો કુંભનદાસજી ઠાડે ઠાડે મણિકોઠામે
 દર્શન કરત હે ઐર કીર્તન ગાવત હેં સો રાત્ર માનસિંધકો મનવા
 પદમે ગઠિ બપો હુતો તેસોઈ કોટિક દર્પણાવ ધ્યય સ્વરૂપ ઐર
 તેસોઈ કીર્તન કુંભનદાસજી કરત હુતે સો ૫૬ ॥ રાગ નટ ॥ ૩૫
 દેખિને નાપલ લાગે નહો ॥ ગોવર્ધનકે અંગ અંગ પ્રતિ ગિરખી
 નેન મન રહત તહી ॥ ૧ ॥ કહા કહો કહુ કહત ન આવે ચિત ચોરેચો
 માંગ બેદહી ॥ કુંભનદાસ પ્રભુકે મિલનકી સુંદર વાત સખીયનસો

કહી ॥૨॥ ॥ રામ ધનાશ્રી ॥ આવત ઓહન મન જીવેપો હો ॥
 સો ગ્રહ અપને મનસમુસો વેડી નિરખી બદગ અચરા વિસર્પો હો
 ॥ ૧ ॥ ૩૫ નિધાન રસિક નંદનંદનિરખિ વદન ધીરજ ન ધર્મહો ॥
 કુંભનદાસ પ્રભુ ગોવર્દનધર અંગ અંગ પ્રેમ પિયુષ બર્ષો હો ॥૨॥
 એસં પદ કુંભનદાસજી ગાવતહે ઇતનેમે રાજભાગકે દર્શન હોય મુકે તખ
 રાજ માનસિંઘ દંડોત કરિકે અપને ડોરમે અપો તખ કુંભનદાસજી સંઘા
 આરતાકે દર્શન કરિકે અપની સેવા સો પહુંચિકે અપને ધરકો ગએ તવ
 રાજ માનસિંઘ અપને ડોરમે જયકે અપને પાસકે મનુષ્ય હુતે તિ-
 નમે શરી ગોવર્દનનાથજીકે સિંગારકી વાર્તા કરન લાગે ઔર કલો જો
 યહ શરી ગોવર્દનનાથજીકે આગેકોન ગાવત હુતે ઇતને એથે વિસન
 પદ ગાએહે જો કધ કહિ વેમે નાહી આવત તખ કાહુને કહી જો મ-
 હારાજ એક વૃજાસીહૈ કુંભનદાસ નામહૈ સો આપ સુનેહી હોયગે દે-
 સાધિપતી સો મિલે હુતે સોહૈ તખ રાજ માનસિંઘને કહી જો હમ હું
 ઇતસો મિલે તો આજો તખ રાજ માનસિંઘ સવારે ઉઠે સો શરી ગિ-
 રરાજકી પરિક્રમાકો નિકસેસો પરાસોલી આએ સો પરાસોલમે કુંભન-
 દાસજી ન્હાયકે બેઠે ઇતનેમે શરી ગોવર્દનનાથજી પધારે સો શરી મુખ-
 સો કહેજો કુંભનદાસજી હોંતોગિ એકવાત કહું ગોતવ ઇતનેમે રાજ
 માનસિંઘ આપો સો કુંભનદાસજીકો પ્રનામ કરાકે બેઠો ઔર શરી ના-
 થજી તો ઉહાંતે દુરિ જય કાઢે બએ સો શરી નાથજી તો એક કુંભ-
 નદાસજીકો દેખેહૈ ઔર ઇતકી બતીજીકો દેખેહૈ તખ કુંભનદાસજીકી
 દ્રષ્ટિતો શરી નાથજીકે સંગહી ગઈ સો શરી નાથજી બેઠેહૈ તહાં કુંભ-
 નદાસજી દેખી વો કરે તખ બતીજી બોલીજો વાવા રાજ બેઠેહૈ તખ
 કુંભનદાસજીને કહોજો મે કહાં કરું જો બેઠેહૈ તો જો વાત કહત હુતે
 સો તો બાજી ગાએસો અખ કહેગે તવ દુરી તે શરી નાથજી કહ જો
 કુંભનદાસમે ખાત કહુંગો તખ કુંભનદાસજી પ્રસન્ન બએ ઔર બતી-
 જી સો કલો જો અમુકી આરસી લાડનિતક કરો તખ બતીજીને કહી
 જો વાવા આરસી તો પડિયા પીગઈ તખ રાજને કુંભનદાસજીકી બ-
 તીજીસો કહ્યો જો અરીછોરી પડીયા કહાપીગઈ તખ વહ કઠોડીમે
 પાની લાયકે કુંભનદાસજીકે આગે ધરચો તવ કુંભનદાસજીવામે દેખી
 કે તિલક કરન લાગે ઇતનેમે રાજ માનસિંઘને અપની સોનેકી આરસી
 કુંભનદાસજીકે આગે ધરી ઔર કલો જો વાવા યામે દેખીકે તિલક ક-
 રાયે તવ કુંભનદાસજીવો લેજો અરે મૈયાયા કાંહો કહા કરુંગો હમારે તો
 હહાં જાનિકે ધરેહૈ તાતે કોપાકે પીછે હમારો જીવ લેઇગો તાતે હમે
 તો યહ નાહો અહિયતહૈ તવ રાજ માનસિંઘને ઇતકે આગે સોનેકી
 ધેની ધરી તવ કુંભનદાસને કહ્યો જો મૈયાહમકો તોયહ નાહો અહિયત

हमारे तोषह जेताहै ताको धन आवतहै सोआतहै तव राज मानसिं-
धने कह्यो जे भयो आपको आमहै ताझे लिज्योहो करी दह तव कुं-
भनदासने कह्यो जे मैयाहो तो आछाए नही जे तेरो उदकसेउ तम
इरी राज मानसिंधने कह्यो जे मैयावा साहिज कछु तो आग्या करो
तम कुंभनदासने कह्यो जे हमारो कह्यो करैगो तम राज मानसिंह-
ने हायि नरो कह्यो जे आव कहेगे सो कइंगो तव कुंभनदासने क-
ह्यो जे इरी मेरे पास तुम भति आछयो तव राज मानसिंधने क-
ह्यो जे जे धनह मायाके भक्त तो सगरी प्रथी मे इरियो सो अहुत
दमे परी भगवद भक्त तो अेक अेही दमे यह कहिके राज मानसिंध
कुंभनदासको दंडात करीके उठि गयो तव इरी आपके कुंभनदास सो श्री
नाथजने पहवात कही और अहुत प्रसन्न भये तव इरी कुंभनदास-
ज श्री गिरराज उपर आपके श्री नाथजकी सेवामे तत्पर भये.

वार्ता प्रसंग ॥३॥

और अेक सभे कुंभनदासजको मिलियेको वृंदावनके महंत हरी
वंस भूत आयेसो यह जनिके आये जे महा पुरुषह धनसो श्री
हाकुरज भोजतहै पाते करतहैं और कान्य धनकी सुनसो कीर्तन बहुत
सुंदर कोये ताते अैसे पद श्री हाकुरजके साक्षातकार विनान होय
यह जनिके कुंभनदासज सो मिलिये आये सो कुंभनदासज सो मि-
लिके बहुत प्रसन्न भये और कह्यो जे कुंभनदासज तुमने विसन
पद बहुत कीयेहैं सो हमने आपके सुनेहैं और आपको पद श्री स्वा-
मीनीजकी नही सुन्यो ताते आप कोअ श्री स्वामीनीको पद सु
नावो तम कुंभनदासजने श्री स्वामीनीको पद करीके गायो सो पद ॥
राग रामकली. ॥ ताज अर्यरी ॥ कुवर राधिके तुव सकल सौभाग्य
कीवा अदनपर कोटि संत अदवारो ॥ अंगन कुरंग सत कोटि अंधन उ
पर सिंह सत कोटि उपन्यो छावरि उतारो भन सत कोटि आलि पर
कुंभ सतकोटि भन कुयनपर वारि डारो ॥१॥ कीर दसकोटि दसननपर
कहि नवारो पंकडं दुर वंदक सत कोटि अधरन उपर वारि इचिरगर्भ
डारो ॥ नाग सत कोटि जेनी उपर कपोत सत कोटि कर गुगल
परिवारने नाहिन कोड लोक उपमा गुधारो ॥२॥ दास कुंभन स्वाभि
नी सुन असिअ अति अदभुत सुकान कहां लागि सभायो ॥ लाल-
गिरधर कहत कहि तोहि लोणवहइप छिन छिन निहारो ॥३॥ यहपद
कुंभनदासने गायो सो सुनिके महंत अहुतहैं रोजे और कहे जे हमने
श्रीस्वामीनीजके पद अहुत कीयेहै परि उहां उपमा दीनाहै और वा
रि इरी डारी ताते कुंभनदासज आपवडे महा पूरष हो आपकी सराह
ना कहांतांअ करिये आमहंतने कुंभनदासजकी अहुत अश्रध करी अहुत

શક્તિ તા પાછે વે મહંત આદિ સવ કુંભનદાસજીસોં બિદા હોય કે અ
પને ધરમે ગમે ॥

॥ વાર્તા પ્રસંગ ૪

ઐર એક સમે શ્રી ગુસાંધજી શ્રીગોકુલમે અપને ધરતે શ્રી નવ-
નીત પ્રિયાજીસોં આસાં માંગિકે વિદે સાર્પદારિકાકો પધારે સો શ્રીગુસાં-
ધજી શ્રીનાથજી દ્વારય પધારે સો શ્રીનાથજીકો સેવા સિંગાર કીએ તા
પાછે આપ ભોજન કરિકે ગાદી ઉપર વિરાજે તખ સખ સેવક દર્શનકો
આએ તખ બાત ચલતમે કુંભનદાસજીકો વાત ચલી તખ કાહુ વૈશ્વવ-
ને કહ્યો જો મહારાજ કુંભનદાસજીકો દ્રવ્યકો વહુત સંકોચ હૈ સાત બે-
ટા હુદે ઐર ઉપજત તો એક ખેતી કંઠૈ તાકો ધન આવત હૈ તાસોં
નિર્વાહ કરતે હૈ સો યહ વાત શ્રી ગુસાંધજીને અપને મનમે રાખી તા
પાછે ઉત્થાપન કે સમે કુંભનદાસજી દર્શનકો આએ તખ શ્રી ગુસાંધ-
જી અપને શ્રી મૂખસોં કહે જો કુંભનદાસ હમ શ્રી દ્વારિકા મણુછોડ-
જી કે દર્શનકો પધારેગે ઐર બિદેમહુ હોયગો વૈરનવતને બહુત કરકે
જિખ્યોહૈ તાતે જોતુમ સંગ ચલો તો વિદેશમે ભગવદીયકો ગ્રહ કાલવા-
ધાન હોય તખ ભગવદીયકો કાલ વિતીત હો જાય કધુ જાન્યો ન પરે
ઐર મે સુન્યો હો જો કધુ તુમ્હારે દ્રવ્યકો સંકોચ હૈ સો હેઠાં સિદ્ધિ
હોયગો તાતે સર્વથા તુમકો ચલ્યો ચલિયે તખ કુંભનદાસને કહ્યો જો
આસા ઇતનનેમે દર્શનકો સમય બયો સો શ્રીગુસાંધજી આપ દનાં
કરિકે શ્રીનાથજીકે મંદિરમે પધારે શ્રી નાથજીકી સેવાસોં પહુચકે શ્રી
નાથજીકો પોઢાયકે બેઠકમે પધારે ઐર કુંભનદાસજીકો સીખ દીનીજો
કુંભનદાસજી જો તુમ સેવા તે પહુંચિકે બેગે આપયો હમ કાલી આ-
રતી કરિકે આપછરા કુંડ ઉપર જાય રહેગે તખ કુંભનદાસજી શ્રી ગુ-
સાંધજીકો દંડોત કરિકે અપને ધરકો આએ સવારે સેવાસો પહુંચિકેશ્રી
નાથજીકે દરશન કરિકે અપછરા કુંડ ઉપર આએ ઐર શ્રી ગુસાંધજી
શ્રીનાથજીસોં સીખ માંગિકે આપ નાચે ગાએ પાછે આપ ભોજન કી
યે ઐર સવસેવકનકોં મહાપ્રસાદ જિવાયો તા પાછે તાહી સમયકો મુહુર્ત
હુતો સો શ્રી ગુસાંધજી આપ પર્વત નીચે આએ સો અપછરા કુંડ ઉ-
પર આયે સો તહાં અપછરા કુંડ ઉપર ઊરા કરે હુતે સવ સેવક અગાઉ
સો ઠાડે હુતે સો શ્રી ગુસાંધજી ઊગા પધારિ કે પોઢે ઇતનનેમે સવ સેવ
ક સામાન લેકે બેઠ આએસો કુંભનદાસજી હેઠાં બેઠી કે વિચારત હુ
તે કહિયે જો કહિયેકી હોય પ્રાંનનાથ વિધુરનકી વિરિયા જાનતિ નાહિ
ન કોઈ યહ બિચાર કરત કરત ઉત્થાપનકો સમય બયો તખ શ્રીગુસાં-
ધજી આપ બીતર ઊરામે જાગે ઐર કુંભનદાસજીકુ દર્શનકી સુધિ
આઈ સો ઉઠાપૂછરીકી ઐર કોનેમે જાય કે વૈઠી કીર્તન આવતેહે ઐર

आपिनमे ते जलको प्रवाह वहत है। सो कुंभनदासने एक पद गायो
 सो पद ॥ राग सारंग ॥ केतेहुणु गये विन देखे ॥ तइ लु किशोर
 नंद नंदन कछुक छत मुप्परेये ॥१॥ यह शोभा यह कानि वदनकी को-
 ठिक अंदर विसेये ॥ यह चितवन यह हास्य मनोहर यह नटवर वपु
 मेये ॥२॥ स्याम सुंदर संग मिलि भेलनकी आवत लय अपेये
 कुंभनदास लाल गिरधर विन लवन जन्म अलेये ॥३॥ यह पद ॥
 कुंभनदासने गायो सो श्री गुसांछल आप उरा के भीतर सुनो सो कुं
 भनदासलकी कलेश श्रीगुसांछलसों सखो न गयो सो श्रीगुसांछल
 आय उराके बाहिर पधारे और श्री मुप्पते कखो ने कुंभनदास अप
 तुम वेगि नठ तुमारो निदस होय सुखो और ने तुमारी अवस्था
 है ऐसी उनकी अवस्था है सो कैसे ननिअये ॥ ने श्री अकवालने
 गजन धावनको पान लेवेको पढायो सो गजन धावनको तो भगवद आ
 शक्ति देखे विना एक क्षण हुं न रह्यो नय सोगजन धावन पान
 लेवेको बाहिर अये सो थोरीसी दुरि अये और नवर अठि आयो सो
 मुछा आयके गिरे और श्री अकवालने श्री नवनीत प्रियालको भाग
 समर्थो तय भीनवनीत प्रियालने गजन धावनको जोल न सुप्यो
 तय भीनवनीत प्रियालने अपने श्रीमुप्पसो कखो ने मेरो गजन
 कहा है तय श्री अकवालने कखो ने वहतो पान लेवेको गयो है तव
 भीनवनीत प्रियालने कखो ने मेरो गजन आपेगो तय आरोउओ
 सो श्री हस्त जेयिके पैठि रहे तव वेमि गजन धावनको बुझायो
 तव गजनने कही ने वावा आरोगो तव श्री नवनीत प्रियाल आ-
 रोगे है यह श्री आचार्यल महाप्रभुनकी भयादा है ने लतनो शिव-
 को स्वामी उपर रनेह होय और भगवदगीतामे भगवान कहे है॥

॥ श्लोक ॥

॥ येयथामांप्रपद्यन्तेस्तांस्तथैवभजाभ्यहं ॥

यह आधो श्लोक कखो ताते श्री मुप्पसो कहै नेछहा तुमारी विवस्था
 है और वहां उनकी विवस्था है सो ऐसो कुंभनदासको और शरीना
 यलको बिरह हुतो ताते शरीगुसांछलने कुंभनदासकुं सीप दीनी तय
 कुंभनदासने शरी नायलके दर्शन कीये तय कुंभनदासने एक पद गायो
 सो पद ॥ राग सारंग ॥ जेये ओप मिलनकी होय ॥ तो क्यो रहे
 ताहि विन देखे लाप करो निनकोछ ॥३॥ जेये बिरह परेपर व्यापे
 ने कछु लवन अने ॥ लोक लज कुलकी भयादा ऐको चितनगने ॥२॥
 कुंभनदास प्रभु नहिगत लागी और कछु न सुहाय ॥ गिरधरलाल तो
 हि विन देखे छिनछिन कलय विहाय ॥३॥ सो यह पद कुंभनदासने

शरीनाथजीके सैनिका गावो सो सुनिके शरीनाथजी बहुत प्रसन्न भये
सो कुंभनदास शरी नाथजीको प्रसन देखिके प्रसन भये ॥

॥ वार्ता प्रसंग ॥ ५ ॥

और एक सभे कुंभनदासजी शरी गुसांघजीके पास बैठे हुते
तब कुंभनदासने शरी गुसांघजी सो कह्यो जे महाराज पैठा उठे हे
और हेतो सात तब शरी गुसांघजीने कह्यो जे कुंभनदासजी उठो
कारन कहा तब ईरि कुंभनदासजी कह जे महाराज आपो पैठा तो
अत्रभुजदास हे और आपो पैठा कृष्णदास है सो भीनाथजीकी गायन
की सेवा करत है तासो आपो है कुंभनदासजी कृष्णदासको आपो
क्यों कह्यो ताको हेत यह जे श्री आचार्यजीमहाप्रभु पुष्टि मार्ग प्र-
गट कीयो है सो पुष्टि मार्ग कहा है जे वृज भक्तनके हेत यह मार्ग
प्रगट कीयो है सो भगवदीय गाये है जे सेवा रीति प्रीति वृज न-
नकी वन्दित नग प्रगटार्थ सो वृज भक्तनकी कहा रीति है श्रीहृदय-
जीके सन्निधान तो सेवा करे और श्रीहृदयजी वनमे पधारे तब गुण
गांणु करे जे ये वस्तु होय तो आपो और धनमे ते एक होय तो
अपघोताते अत्रभुजदास सेवा और गुण गांणु हैं ताते आपो और
कृष्णदासमे एक सेवा है सो आपो तब श्री गुसांघजी श्रीभुजने कहे
जे भगवदीय तेध पैठा है और बहुत भये तो कान कामके यह अत्र-
भुजदासकी वार्ता में लिखे है ॥

अब कृष्णदासकी वार्ता.

सो वे कृष्णदास भीनाथजीकी गायनके ग्वाल हुते श्री गुसांघजीने
धनको गायनकी सेवा दीनी हुती सो कृष्णदास भीनाथजीकी गायनकी
सेवा करते सवारे फिरक सेवासो पड़्योके ईरी गाय अरायवेको नते
सो सगरेदिन कृष्णदास सेवा गायनकी करते सो एकदिन गाय अरायके
पुंछरीकी और कृष्णदास गायनके संग आवत हुते सो सगरी गायतो
फिरकमे आर्य और एक गाय पड़ी हुती ताको जेन बहुत भारी हुतो
सो वह गाय बहुत हरेवे हरेवे चलती सो वा गायको आवत अधि-
आरो परि गये सो तहां पर्वतके नीचे अधिआरेमे एक नाहर
नीकरो सो गायपे दोखो तब कृष्णदास कहे जे अरे अधर्मी यह
भीनाथजीकी गाय है तु भुजो होय तो मेरे उपर आदि तब धनमे
गायतो बाजी फिरकमे गध और नाहरने कृष्णदासको अपराध कीयो
और उपर कहि आये हैं जे गाय सवफिरकमे आर्य तब भीना-
थजी आय गाय दुहिमेको आये सो सव गाय ग्वाल हुत है और
वह पड़ी गाय फिरकमे आर्य सो वा गायको अंज दुहिमेको भो

ઐર કુંભનદાસ બૂછરા યામિ હૈ ઐર વહુ માય ખછરાકો ચાટત હૈ
 સો એસે દર્શન કુંભનદાસજીકો ભયે તા પાછે ગો દોહન કરંકિ શ્રીના-
 થજી ગિરરાજ ઉપર મંદીરમે પધારે તખ શ્રી ગુસાંધજી બોગ સમર્પો
 ઐર કુંભનદાસજી ખિરકમેસોં આયે સો દંડોતી સીલાપાસ ઠાડે ભયે
 ઇતનેમે સમાચાર આયે ને કુંભનદાસજી નાહરને મારચો સો સુનાકે
 કુંભનદાસજી મૂર્છા ખાયકે ગિરે સો એસે ગીરે ને દેહાનુ સંધાન બુજિ
 ગયે તખ કુંભનદાસજીકો સવ કોઉ બુલાવે પલિ ખોલે નાહી તખ એ
 સમાચાર કાહુને શ્રી ગુસાંધજીસોં કહે ને મહારાજ કુંભનદાસજી નાહ-
 રને મારચો ઐર ગાયકો કુંભનદાસને વચાઈ સો કુંભનદાસ ઉદાઈ પરેહે
 તખ શ્રી ગુસાંધજી કહે ને ગાય કમહુ ન છોડી આવે અંત રામે
 ગાય સંકલ્પ કરત હૈ તાકો ગાય ઉતિમ લોકમે લેખત હૈ ઐર કમ્બદાસ
 નેતો શ્રીનાથજીકી ગાય વચાઈ હૈ તાતે કમ્બદાસકો ગાય કેસે છોડી
 આવેગી ઐર શ્રી ગુસાંધને કહ્યો ને કુંભનદાસજી કહાં હૈ તખ કાહુ
 વૈશ્ણવને કહી ને મહારાજ કુંભનદાસજીકો કલેસ બહુત વાધા કીયો હૈ
 ને કુંભનદાસજી ઉપર આવત હુને સો કુંભનદાસજીકે આગે કહ્યુને
 કમ્બદાસકે સમાચાર કહે સો સુનતહી કુંભનદાસજી મૂર્છા ખાયકે ગિરે
 સો લોગ બહુતહી બુલાવત હૈ પરિ આવત નાહી તખ શ્રી ગુસાંધજીને
 અપને શ્રીમુખસોં કહ્યો ને ફેરિ કુંભનદાસજીકી ખવરી લાવો ને
 કુંભનદાસજીકી દેહ ને કેસે હૈ સો વે આયકે કુંભનદાસજીકો પુકારે તખ
 એ સમાચાર શ્રી ગુસાંધજીસોં કહે ને મહારાજ કુંભનદાસજીતો કહ્યુ
 સમજત નાહોં તખ શ્રી ગુસાંધજી આપ સેનમોગે દર્શન કરંકિ શ્રીના-
 થજીકો પોઠાયકે આપ નીચે પધારે સો દેખેતો મારંકે સાંઘે કુંભનદાસજી
 પરે હૈ ઐર લોગ ચાલ્યો ઐર ઠાડે હૈ સો કહત હૈ ને કુંભનદાસજી
 કેસે ભગવદીય હૈ પરી પુત્રકો સોક વહુત યુરો હોતહે યા પીરાસો મોઈ
 વચ્યો નાહોં કાહેતે ને અપની આત્મા હૈ તખ યહ વાત લોગનકી સુનાકે
 શ્રી ગુસાંધજી મનમે વિચારે ને ઇલાંતો કારણ કહ્યુ ઐર હૈ ઐર
 'લોગનકોતો' કહ્યુ ઐર ભાખન હૈ તાતે ભગવદીયકો સ્વરૂપ કિરિવેકે
 લીએ શ્રી ગુસાંધજી અપને શ્રી મુખસો કહે ને કુંભનદાસજી સવારે
 તુમ બેગે આહ્યો તુમકો શ્રી ગોવર્દનનાથજીકે દર્શન કરાવેંગે તુમ
 મનમે ખેદ મતિ કરો ઇતનો શ્રી ગુસાંધજી શ્રીમુખસોં કહે તખ કુંભ-
 નદાસજી હડ ઠાડે ભયે ઐર પ્રસન્ન ભયે તખ શ્રી ગુસાંધજીકો
 દંડોત કરંકિ કુંભનદાસજી ને કાર્ય કરનો હૈ સો સમ કીયો પાછે સવારે
 કુંભનદાસજી દર્શનકો આયે શ્રીનાથજીકો સિંગાર કરંકિ શ્રી ગુસાંધજીને
 કહ્યો ને પ્રથમ કુંભનદાસજીકો દર્શન કરાય રૂઢે સો કુંભનદાસજી

वैष्णवके उपर पहकार कीयो जे कहते सुतकीओ जेन भगवतमंदीरमे
 जन देतो सो कुंभनदासलुके अनुग्रहते सबको उद्घर्शन करत हे सो
 कुंभनदासलु नीत्य अेकवेर दर्शन करिके परासोक्षीमे नय जैहते सो
 उहां जैठे जैठे बिरहके पद गावते सो पद ॥ राग धनाश्री ॥ तुम्हारे
 मिलनयित फुजित गुपाल ॥ अति आनुराग्य सुंदर पारे बिरही
 जेहास ॥१॥ सीतल अंद तपन ज्यो दाहत किरण कमल जनु जल ॥
 अंदन कुसुम सुहाय धन सार लगत पठी ज्वाल ॥२॥ कुंभनदास
 प्रभु नवधन तुमजिन कनक कलता मानो सुरभी जलमाकाला ॥ अध-
 राभृत वंसी अलिउ तुम गिरी गोमर्धन लाल ॥ ३ ॥ राग धनाश्री ॥
 अय दीन रात्री पहरीसे ज्ये ॥ तय तेनी धरत नाही न जयते हरी
 मधुपुरी ज्ये ॥१॥ यह जनीयत विधाता ज्युग समझीने जल न ज्ये ॥
 जलमत जग विहा तनके अेशे प्रीति डरा ॥२॥ वृजवासि अती पर-
 मदीन ज्ये व्याकुल सोय ज्ये ॥ उन प्राणु फुजित जल रहगत
 दाइल हेम पल कुंभनदास विछुरत नंद नंदन अहुत संताप करे ॥
 अय भिरधरविन रहत निरंतर नौतन नीर छये ॥४॥ राग केदारो
 औरनको समीप विछरनो आयो मेरी हिसा ॥ सव कोइ सोये सुख
 अपने आजी मोड़ आहत रिसा ॥३॥ ना जनो यह विधाताकी गती
 मेरे ॥ आंक जिमे ज्येसो को नरीसा ॥ कुंभनदास प्रभु गिरधर कहत
 निसदीन रहि ज्यो यात्रकधन तसा ॥२॥ अेशे पद कुंभनदासलुने
 गाय गाय सुतते पद कीज्ये पाछे सुई होयके कुंभनदासलु भगवद श्यामे
 आये ज्येसो लुनको दर्शनकी आरतिसो वे कुंभनदासलु श्री आया-
 र्यलु महाप्रभुनके अेशे परमकृपापात्र भगवदीय हे ताते धनकी वार्ताको
 पार नाही ताते धनकी आर्ता कहांनाछ जिजिये.

॥ वार्ताप्रसंग ॥६॥ संबंध ॥१७७॥ वैष्णव ॥८३॥

अब श्री आचार्यजी महाप्रभुनके से-

वक कृष्णदास अधिकारी ति-

नकी वार्ता.

सो वे कृष्णदास सुद्ध अेक वेर द्वारीका ज्ये हुते सो श्री रणु-
 छोडलुके दर्शन करिके तहां ते अलेख आधन भीरांयाछको गांभ
 आयो सो वे कृष्णदास भीरांयाछके धर ज्ये तहां हरीवंसबास आ-
 र्हि विशेष सह जैश्व हुने सो काहुको आये आदिन काहुको आ-

ये दसदिन काहुको आये पंद्रहदिन लये हुते तिनकी विधानभर
हुतो और करनदासने तो आपतही कही जे हुंतो यलुंगो तव भी-
राभाधने कही जे वैठो तय कितनीक महोर भी नाथलकी देन ला-
गी सो कृष्णदासने नजीनी और कही जे तु भी आमारचल महा-
प्रभुनकी सेवक नाही होत ताते तेरी भेट हमहायते न छुवेगे सो ऐसे
कहाके करनदास वहां ते वही यले सोल्लय आगे आये तव अक पै-
पुवने कही जे तुमने भी नाथलकी भेट नाही लीनी तय करन-
दासने कही जे भेटकी कहाहै परी भीराभाधके धहां लतने शवक पै-
ठे हुते तिन सवनकी नाकनी सीकराके भेट ईरौहै धतने धक ठीरे कहां
मिलते येहु जननेगे जे अकवेर सुद्र भी आमारचल महाप्रभुनकी
शवक आयो हुतो ताने भेट न लीनी तोतिनके गुरकी कहा वात होयगी.

वार्ता प्रसंग ॥१॥

और प्रथम सेवा भीनाथलकी वंगाली करते जे भी आया-
रचल महाप्रभुनने मुकट काछिनी और हीराके आभरन बरायदीनेहे
शा नित्य धरते शा भेट आयती सो अरय होती कछु संग्रह न रा-
अने समय अरय होय नतो और अंगाली सेवा करते पाछे भी
आमारचल महाप्रभुनने कृष्णदासको आयादीनी जे तुम भी गो-
वरधन रहे सेवा रहल करो तव कृष्णदास अधिकारी लये अधिकार
करन लागे पाछे अकदिन मथुराको यजन लागे शा अंगीगलो पडुंये तव
पैरमे अव धुतदास मिले महापूरुष हुते वृजमे क्षिप्रो करते सो क-
ृष्णदासको मिले तव अयधुतदासने कही जे कृष्णदास तुम कहां
यले तय कृष्णदासने कही जे मथुरा नतहो कछु कामहै तय अ-
यधुतदासने पूछे जे भी नाथल सेवाकोन करतहै तव कृष्णदासने
कही जे वंगारी करतहै तय अयधुतदासने कही जे भी नाथलको
अपनो वैभव बढावनोहैं ताते तुम अंगालीनकी दुरी क्यो नाही करत
सो अयधुतदास सो भी नाथलने कही जे मोको अंगाली बहुत दु-
य दैतहैं शा तय अंगाली भी नाथलको भोग धरते सो उनकी सु-
टीयामे छोटी सो रक्षु हुतो देवीको सो साम्हें वैदायते जय भोग
संराय तेरा देवीको अपनी सुटीयामे धर लेते अशे सदां करते सो वात
अयधुतदासको भी नाथलने जताई ताते अयधुतदासने कृष्णदास
सो कही जे तुम अंगालीनकी दुरी करो तय कृष्णदासने कहीजने भी
असांघलकी आसाविना कैशे कहे तय अयधुतदासने कहीजने जे तुम
अउलमे लयके भी असांघलकी आसाले आपो नैशे वने तैशे धन

अंगालीनकुं कादो तय कृष्णदास अंगीगशा दिरे सो शरी गोवरधन
 आये तय अंगालीन सो कह्यो ने हुंतो शरी गुसांछुके पास अ-
 डेल जतहो तुम शरी नाथलुकी सेवा सावधानी शो करीयो और
 सब शेवक हुते तिनसो कृष्णदासने कह्यो ने हुंतो अडेल जतहो शरी
 गुसांछुके पास कछु कामहै तुम सावधान रहीयो तापाछे शरी नाथ-
 लु सो विदाहोवके अडेनको यले सो दिन पंद्रहमे शरी गुसांछुके
 पास आय पहुंचे सो आयेके शरी गुसांछुको दंडेत कीये तय शरी
 गुसांछुने पूछो ने कृष्णदास तुम क्यो आये तय कृष्णदासने क-
 ह्योने श्री नाथलुको अपनो जैभववढावनोहैं और अंगालीनने बहुत
 माथो ड्डायोहै ने भेट आवतहै सोले जतहैं सो सय अपने गुरे-
 नको देतहैं तय श्री गुसांछु कहे ने श्री आचार्यलु महाप्रभु अ-
 सुरया मोहनीना दिआध तापाछे श्री गोपीनाथलु पूरवकोपर देस दीयो
 सो अेक लक्षकी भेटभध पाछे अडेल आये तय श्री गोपीनाथलुने क-
 ह्योने यह पहलो पर देसहै ताते यामे आयोसो सय श्री नाथलुकोहै
 श्री नाथलुको वितयोग कीयो यहिअे ता पाछे श्री गोपीनाथलु दिन
 बारह रहिके पाछे श्री नाथलु द्वारे पधारे सो जय पहुंचे तय श्री
 गोपीनाथलुने दर्शन कीयो पाछे ने आये हुते सो सय भेट कीनो आ-
 लुषन सय जडावके समराअे थार कठोरा उवरा यमया लष्टी प्रभृत
 सय सोना रूपांक कीये सय करिके श्री नाथलुसो विदा होयके श्री
 गोपीनाथलु अडेल आये ता पाछे अंगाली वरस अेकडे भीतर सय
 ले गये आपने गुरेके जहां जयके दीयो यहयात श्री गुसांछुने कृष्ण
 दास सो कही और कह्यो ने अंगालीनने माथो ड्डायो हैं परि ये श्री
 आचार्यलु महाप्रभुनके राअे है सो कैसे निकसगे तय कृष्णदासने
 श्री गुसांछुसो कह्यो ने महाराज श्री नाथलुकी भ्रष्टा है ने अं-
 गाली नको निकसो ताते आप या वातमे कछु मति बोझो भोक्षे आ-
 प आत्ता करो तो अपनो आप करि लेउगो जैसे अंगाली निकसगे तैसे
 कादूगो तय श्री गुसांछुने कह्यो ने अवश्य तय कृष्णदासने कह्यो
 ने महाराज दोय पत्र लिखिये अेक राज टोडलमल के नामको अेक
 वीरवलके नामको तय श्री गुसांछुने दोय पत्र लिखि दीन राज टो-
 डलमलको और वीरवलके नामको लिखो ने कृष्णदासको श्री नाथलु
 द्वारे भेजहै ने तुमशो कृष्णदास कहे सो करि देउगे सो पत्र लेके श्री
 नाथलु द्वारको यले सो आगरे आये तहां टोडलमल राज वीरवल
 सो मिले पत्र श्री गुसांछुके हुते सो दीये तय उन पत्र वांछी

કૃષ્ણદાસો કહ્યો જો તુમ કહો નૈથે કરે તવ કૃષ્ણ દાસને કહ્યો જો અખ
 તો મેતો મથુરા જનહો અંગાલીનકો કાઢવેકો તો પાછે કૃષ્ણદાસ રા-
 જા ટોડરમલસો વિદા હોયકે શ્રી નાથજી દ્વારકો ચલે સો મથુરા આખે
 તવ માર્ગમે અવધુતદાસ મિલે તવ કૃષ્ણદાસસો અવધુતદાસને કહ્યો
 જો કૃષ્ણદાસજી ઢીલ કહા કરી રાખીહું અંગાલીનકો કાઢો શ્રી નાથજી
 કો એસી ઇચ્છાહૈ શ્રી નાથજીકો અપનો એભવ વઢાવનો હૈ તવ કૃષ્ણ-
 દાસને કહ્યો જો શ્રી ગુસાઈજીકો આસા લેકે આયો હો અખ જાયકે
 અંગાલીનકો કાઢતહોં ઇતનો કહિકે કૃષ્ણદાસ ચલે સો શ્રી નાથજી દ્વાર
 આખે સો વે અંગાલી સવ રૂદ્રકુંડ ઉપર રહતે સો ઉનકી ઓપરી હુતી
 સો કૃષ્ણદાસને જરાય દીની તખ સોર ભયો તખ અંગાલી શેવા છોડિ
 કે પર્વતકે નાચે આખે તખ કૃષ્ણદાસને પર્વત ઉપર અપને
 મનુખ્ય પકાય દીએ તવ અંગાલી દેખેતો કૃષ્ણદાસને ઓપરીમે
 આગિ લગાય દીની હૈ તવસખ અંગાલી કૃષ્ણદાસસોં જરન લાગે તખ
 કૃષ્ણદાસને દે દેચારી લોંડી સવનમે દીની તવ વે અંગાલી તહાં તે
 ભાજે સો મથુરાં આખે તવ રૂપ સનાતન કે પાસ આયકે સવવાત
 કહી તખ ઇતને મે કૃષ્ણદાસ હુ આય ઠાડે બએ તખ રૂપ સનાતનને
 કૃષ્ણદાસકે ઉપર ખીજીકે કહ્યો જો ક્યોરે સુદ્ર તુ કોન જો ઇન પ્રાન્ન
 જીનકો મારે તવ કૃષ્ણદાસને કહી જો હુંતો સુદ્રહો પરિતુમહુંતો અગ્નિ
 હોત્રી નાંહી તુમહુંતો કાયશ્ય હો તખ સનાતન કહ્યો જો મહ વાત
 ઘાદશાહ સુનેગો તો તુ કહા જીવાવ દેઇગો તવ કૃષ્ણદાસને કહ્યો જો
 હોતો નાંકે જીવાવ દેઇગો પરિ તુમકો જીવાવ દેતમે બહુત કુખ હોય
 ગો ઐર તુમકો જીવાવ આવેગો જો તુમ કાયશ્ય હોયકે ઇન પ્રાન્ન-
 જીસોં દેડાત કરાવતહો તવ રૂપ સનાતન તો ચુપહૈ રહે ઐર અંગાલી-
 નસોં કહ્યો જો તુમ જનનોએ જનનો તવ અંગાલી મથુરાકે હાકિમ પાસ
 ગએ તખ કૃષ્ણદાસ જાય ઠાડે બએ તખ હાકિમને કહ્યો જો ભયોસો
 તો ભયો પરી અવ ઇનકો રાખો તવ કૃષ્ણદાસને કહ્યો જો અવતો
 ઇનકો ન રાખેગે એતો હમારે ચાકર હુતે સો હમને ઇનકો સેવા સોપી
 હુતી સો એ સેવા છોડિકે ક્યો આખે જો ઇનકી ઓપરી જરી જરી
 ગઈ હુતી તો હમન ઇછવાય દેતે તાતે અવતો હમ ન રાખેગે તાઉપર
 તુમ કહત હોજો હમ શ્રી ગુસાઈજીકો જિખેગે વે કહેગે તેસે કરેગે
 તુમ શ્રી ગુસાઈજીકો જિખો પાછે કૃષ્ણદાસ શ્રી નાથજીદ્વાર આખે
 ઐર અંગાલી સખ અપને શ્રી કુંડ આખે તવ કૃષ્ણદાસને શ્રી ગુસાઈ-
 જીકો પત્ર જિખ્યો તામે અંગાલી કાઢે સો સવ સમાચાર વિસ્તાર ક-

રીકે બીજે ઐર લિખ્યો જો અવ પધારીયે તો બસોહૈ સો પત્ર ઓ
 ગુસાંધજીકે પાસ અડેલ આપો તાપાઝે ઓ ગુસાંધજી અડેલ તે ચલે
 સો ઓ નાથજીદ્વાર આપે તવ વે બંગાલી સવ આપે તવ ઓ ગુસાં-
 ધજીસોં કહ્યો જો હમકો ઓ આચારચજી મહાપ્રભુનને સેવામે રાખે
 હુતે સો કૃષ્ણદાસને હમકો કોટે તમ ઓ ગુસાંધજીને કહ્યોજો તુમ
 સેવા છોડીકે ક્યો ગએ દોષ તુમહારોહૈ તાતે અવતે સેવામે ન રા-
 ખેગે તમ વે બંગાલી વહુત ખીનતી કરન લાગે જો મહારાજ અમ
 હમઆપગે કહા તમ ઓ ગુસાંધજીને હનકો ઓ નાથજીકે બદલે ઓ
 મદન મોહનજીકી સેવા દીના ઐર કહ્યો જો હનકી સેવા તુમ કરીયો
 જો આપેસો આપયો તમ વે બંગાલી ઓ મદનમોહનજીકી સેવા કરન
 લાગે તાતે ઉન બંગાલીનને ઓ ગોચરધન રહિયો છોડ દીયો તાપાઝે
 ઓ નાથજીકી સેવામે ગુજરાતી પ્રાક્ષણ બીતરિયા રાખે ઓ નાથજીકો
 અપનો વૈભવ બદાવનોહોં સો સવ બીતરીયાનકોનેગ ઐર સવ સેવક-
 નકોનેગ જોજી બાંતિ ઓ નાથજીને કહ્યો તાબાંતિ ઓ ગુસાંધજીને
 વાંધ્યો તવ તે ઓ નાથજીકી સેવા પ્રતાલિકા તેહાન લાગી ઐર ક-
 ર્ણદાસ અધિકાર કરન લાગે.

॥ વાર્તાપ્રસંગ ॥ ૨ ॥

બહુર ઓનાથજીને કૃષ્ણદાસકો આત્મા દીની જો સ્યામકુમરકો
 લેકે તાલ પખાવજી લેકે તુપરાસોલીને આપ્યો સો સ્યામકુમર આહો
 મદંત બજવતે સો ઓનાથજીકી સેત આરતી ઉપરાંત અનોસર બયો
 તમ કૃષ્ણદાસ સ્યામકુમરકે ધર ગએ તમ કૃષ્ણદાસને સ્યામકુમરસોં
 કહી જો ઓનાથજીને આત્મા કરી હૈ સો મદંત લેકે પરાસોલી ચજો
 તવ સ્યામકુમરને કહ્યો જો મોહકું ઓનાથજીને આત્મા ઠરી હૈ તાતે
 ચલિયે તમ સ્યામકુમર મદંત લેકે આપો તમ કૃષ્ણદાસ ઐર
 સ્યામકુમર એ દોડ જને પરા સો બીઆપે સો દેમેનો ઓ નાથજી
 સ્વામિની જીસહીત વીરાજેહૈ તમ ઓ નાથજીને સ્યામકુમારસો કહ્યો
 જો તુનો મદંત વજય ઐર કૃષ્ણદાસસો કહ્યો તુ કીર્તન કરિ ઐર
 ઓ નાથજી ઐર ઓ સ્વામિનીજી નૃત્ય કરીયો તહાં કૃષ્ણદાસને પદ
 ગાયો સો પદ ॥ રાગ કેદારો ॥ ઓ પ્રખખાંત નંદની નાચત ગિર-
 ધર સંગ લાગ ડાટ ઝરપતિ રપરાસ રંગ રાખ્યો ॥ ૩૫ તાલ મિલ્યો
 રાગ કેદારો સમ સુરન અવધરતાન રંગ રાખ્યો ॥ ૧ ॥ પાઈ સુખ સિદ્ધિ
 બરત કાંમ વિવિધિરિદ અભિનવ દનસત સુહાગ હુલાસ રંગ રાખ્યો
 વનિતા સનજીય સંગ લિખે નિરખિ થકચો સઘન મંદ વલિહારી કંઠ

दास सुधररंग राख्यो ॥२॥ यह पद कन्नदासने गायो रयांम कुमरने
मृदंग बज्जळ श्रीनाथलु और श्री श्यामिनीलु नृत्य कीये ताते श्री
महाप्रभुलुकी कानीते श्रीनाथलु कन्नदासके उपर ऐसे कृपा करत हुते.

॥ वाताप्रसंग ॥ ३ ॥

और कन्नदासने बहुत पद कीये तब एक सभे सुरदासलुने
कन्नदाससों पूछो जे ये तुम पद करत हो तामे जेरी छाया है तब
कन्नदासने सुरदासलुसों कह्यो जे अगळे जेसो पद कइं जे नभ
नुम्हारी छाया न आवे तब कन्नदास अेकांतमे बैठीके अेकाग्रचित्त
करीके नयो पद करन लागे सो नभमे तीनीपुक्तो कयो और यैथी पुक्त
अने नाही तब धडी दोहलो विचारे जे आवे पुक्त चलत नाही तो
बलो कुरी प्रसाद लेके विचारेगे सो न पत्रमे लिखत हुते सो पत्र तथा
द्वार्ति लेखनी उहांध धरि के प्रसाद लेवेको ठे जव कन्नदास प्रसाद
लेवेको अेठे तब श्रीनाथलुने आप तीन पुक्त वा पत्रमे अपने श्री
हस्तसों लिख दीये कन्नदासने आपो पद कीयो हुतो ताको आप श्री-
नाथलु पुरो करीके आपतो पधारे ता पाछे कन्नदास प्रसाद लेके आवे
तब देखेतो श्रीनाथलु पद पुरो करीके श्री हस्तसों लिख गये है सो
देखिके कन्नदास बहुत प्रसन्न भये और कहें जे सुरदासलु आवे
तो पद सुनावे तब उत्थापनके सभे सुरदासलु दर्शनको आवे तब कन्नदा-
सने कही जे सुरदासलु नयो पद अेक भेने कीयो है तामे नुम्हारी छाया
नाही धरी तब सुरदासलुने कही जे कहां सुनो तब जनो तब पद कही
सो पद ॥ राग गौरी ॥ आव तबने काहगो पवाल कसगने सुकी चुरेलेख
छुरीत अलकावली ॥ मोछे मनमय आपवक्त लोचनवान सीस सोभित
मत मयुरमंद्रावली ॥ १ ॥ उदित उदुराज सुंदर सिरोमणी वदन नारेजी
पुलीनवल शुवती कुमुदावली ॥ अखण्ड सद्रुच अघर अंघ्र कलह सात
कहत कछुक प्रकटीत होय कुंद दसनावली ॥ २ ॥ अखण्ड कुंडलभाज तिलक
भेसरीनाक कुंड जैरतम मणीसुभ गत्री वलावली ॥ ३ ॥ रत्नहाटक अचितपुर
सिपदीक निपांती वीरराजत सुभ उजक मुक्तावली ॥ ४ ॥ अथ श्रीना-
थलु कृता ॥ वलय कंकण आंगुमंद ॥ १ ॥ ननुभुज सुद्रिका कर दल
विराज तनआवली ॥ क्यलितर सुरलिका मोहित अजिज निधगोपीदा
जन मसीअसथित प्रेमावली ॥ २ ॥ कडि छुद्रघंटिका जटित हीरामध नाभि
अंघ्रुजवलि मृंग रोमावली धाय कवलुक अलत लकतहित नानी पीय
गंडमंडल इमीर अम ललकलावली ॥ ३ ॥ पीतको सय परिधाने सुंदर
अंग अखण्ड पुरवाङ्गी तसवदावली ॥ ४ ॥ दृष्य कश्नदास गीरिवरधरेलुजाजक

अरुण नभ्यः स्रग्दीपा हरतती मिरावली ॥६॥ यह पद कृष्णदासने सुर-
दासजुके आगे कह्योसो सुरदासजु तीन तुक तांछतो पावे नाही और
तीन तुकके आगे कहन लागे तय सुरदासजुने कृष्णदाससों कह्यो नो
कृष्णदास मेरे तुमसो वाद है और प्रभुनसों वाद नाही मे प्रभुनकी
वानी यहमानत हों तव कृष्णदास अुप करी रहे ताते कृष्णदास ऐसे
भगवदीय हैं.

॥ वार्ताप्रसंग ॥ ४ ॥

और ऐकसमे श्रीनाथजुके अंदारमे कुछ सामग्री सहिये हुती
सो कृष्णदास गाऊलके आगरेको आये सो आगरेके अन्दरमे ऐक
पेस्या नृत्य करत हुती प्यालटपा गावत हुती और बीरहुती सव
क्षेत्र तमासो दृष्टत हुते सो कृष्णदास अन्दरमे तमासेमे नय हाउ
अये तव बीर सरकी गछ तव यह पेस्या कृष्णदासके आगे नृत्य करन
लागी सो यह पेस्या बहुत सुंदर और गावे बहुत आछो नृत्य हुते
सोछ करे सो कृष्णदास वा पेस्याके उपर रीन्ने और मनमे कहे नो
यहतो श्रीनाथजुके लायक है ता पाछे वा पेस्याको दसमुद्रातो उहांछ
दीये और कही नो रात्रीको समाज सहित आछयो ता पाछे कृष्ण-
दास उहां हवेलीमे उतरे सो सामग्री सहियत हुती सो समय लेके
आजा लदाय सिद्धि करवायो ता पाछे रात्रि पहरि गछ तव पेस्या
समाज सहित आछ ता पाछे नृत्य भयो गांन भयो बापे कृष्णदास
बहुत रीन्ने सो रूपैया सनयेक दीये तय वा पेस्याते कह्यो नो तेरो
गांनहु आछो और नृत्यहु आछो परि हमारो सेठ है सो तेरे प्या-
लटपान उपर रीन्नेगो नाही तातेहों कहां सो गाछयो ता पाछे
कृष्णदासने ऐक पुरवी रागमे पद करीके सिज्जायो ता पाछे दुसरेदीन
वा पेस्याको साथ लेके अले सो आगरे आये पाछे तीसरेदीन श्रीना
थजुद्वार आये सामग्री समय अंदारमे धराछ ता पाछे नव उत्थापनको
समय भयो तव कीर्त्तनीया कालुको वागे लेज्जन न दीये तय वा पेस्याको
समाज सहित ले गये शरी गुसांछजु मंदीरमे हाउ शरीनाथजुके
मूढा करत है और मल्लिकार्जुन पेस्या नृत्य करन लागी और यह
पद गायो सो पद ॥ राग पुरवी ॥ भो मन गिरधर छविपर अटक्यो ॥
लजित त्रभंगी अंगनपर अलि गयो तहांछ ठक्यो ॥ १ ॥ सज्जन स्थाप-
न वरुण नीलहै किरिमित मनतन अटक्यो ॥ कृष्णदास कीयो प्रांशु
न्योछावरी यह तन नगसिरे पटक्यो ॥ २ ॥ यह पद वा पेस्थाने गायो
सो नव गावत गावत पीछेली तुक आछ नो कृष्णदास कीयो प्रांशुन्यो

છાવરિ યહ તન જગસીર પટકયો ઇતનો કહતમાત્ર વા વેસ્યાકે પ્રાંત તત્કાલ નીકસી ગયે ઐર દિવ્યશ્વરૂપ ધરિકે ઓનાયજીકી લીલાએ પ્રાપ્ત બઈ ઐર વા વેસ્યાકે સમાજી હુતે સો મરન લાગે જો હમારીતો વા તે જીવત હુતો અવ હમ કહા ખાઈગે તમ કૃષ્ણદાસને કહ્યો જો તુમ કયોં રોવત હો અલો નાચે ખાઈવેકો દેઉ તવ ઉન સમાજીનકો નાચે લાઈકે કૃષ્ણદાસને સહજ રૂપેયા દે વિદા કીયે કૃષ્ણદાસને અપને મનતે સમર્પી તાકો ઓનાયજીને વા વેસ્યાકો અંગીકાર કરી તાતે શરી આઆ-યજી મહાપ્રભુનકી કાનીતે શ્રવકકી સમર્પી વસ્તુ વા બાંતીસો અંગીકાર કરત હ.

વાર્તા પ્રસંગ. ૫

ઐર કૃષ્ણદાસકો ગંગાખાંઈસોં બહુત રનેહ હતો સો ઓગુ-સાંઈજી કોન સુહાવતે સો એક દિન ઓગુસાંઈજી ઓનાયજીકો ભા-ગ સમર્પત હતો સો સામગ્રી ઉપર ગંગા વાઈકી દ્રષ્ટિ પરી તાતે ઓ નાયજી આરોગે નાહી પરિ ભાગતો સમર્પ્યો તા પાછે સમયબધો તવ ભામ સરખો તમ આરતી કરિ અનોસર કરિકે ઓ ગુસાંઈજી આપ નીચે પધારે તમ સેવક આદિ બીતરિયા સવનને મહાપ્રસાદ લીધો તમ ઓ ગુસાંઈજી આપતો બોજન કરિકે પોઠે તમ ઓનાયજીને બીતરિ-યાકોં સોવતેમે લાત મારિકે જગાઓ ઐર વાસું કહે જો હુંતો બુખોહોં તવ વા બીતરિયાને કહ્યો જો મહારાજ ઓ ગુસાંઈજીને ભોગ સમ-ર્પ્યોહો ઐર તુમ બુખે ક્યો રહે તવ ઓનાયજીને કહી જો રાજભા-જમે તો અંગાખાઈકી દ્રષ્ટિ પરી હતી તાતે રાજભોગ આરોગ્યો નાહિ તવ વહ બીતરિયા ઊઠિ ઓ ગુસાંઈજીકે પાસ આપો સો ઓગુસાંઈજી બોજન કરિકે પોઠે હતો તમ બીતરિને આપકે ઓગુસાંઈજીકે ચરણદા-વે તવ ઓ ગુસાંઈજી ચોંકિ ઉઠે તવ દેખે તો ઓનાયજીકો બીતરિયાહે તવ વા બીતરિયાસોં પૂજો જો ઇહાં ઇતની વેર કહાં આયોહે તમ વા બીતરિ-યાને કહીજો મહારાજ આજુ ઓનાયજી બુખેહે મોકોં લાત મારિકે જગાસો ઐર કહ્યો જો આજુતો મે બુખોહોં તવ મેને ઓ નાયજીસો કહ્યો જો મહારાજ ભામતો ઓગુસાંઈજીને સમર્પ્યોહો તુમ બુખે ક્યો રહે તમ ઓ નાયજીને કહી જો સામગ્રી પે તો ગંગાવાઈકી દ્રષ્ટિ પરી તાતે મે નાહી આરોગ્યો તમ ઓ ગુસાંઈજી વહ સુનતહી તત્કાલ બાંન કરિ પર્વત ઉપર પધારે સો વહ બીતરિયાહુ શનાં કરિકે ઓ ગુસાંઈજી કે સાયહો આપો તમ ઓ ગુસાંઈજીને વા બીતરિયા સો કહીજો બાત ઐર વડી કરો જો તત્કાલ સિદ્ધિ હોય આવે તવ બાત ઐર વડી કરી સો તત્કાલ સિદ્ધી બધો તવ ઓ નાયજીકો ભોગ સમર્પ્યો પાછે બીતરોબ

રસોઈ કરિકે શનાંન કરિ પર્વત ઉપર આંખે તખ્ત ઓ યુસાંઈજી
આત્મા બધ ને રાજભાગડી સામગ્રી તો બઈ સિકતા પાછે રાજભાગ
સેન ભાગ ઇકે ટેરો સમર્પ્યો તા પાછે સમય બપો તવ ભાગ સરાય
સેન આરતી કરી તવ ઓ નાયજીએ પૌઠાંએ ભાગ સસ્થોહો સો પ્રસાદ
એક ઉવરામિ ઉહાંઈ રહિ ગયો તવ રામદાસ બીતરિયાને કહ્યો ને પ-
હ્યો ભાગ સમર્પ્યો હુતો સો ઉહાંઈ રહી ગયો હૈ તવ ઓ યુસાંઈજી
ઉવરામિ તેઠલાય કેલેત ઉગરે તાપાછે સવ સેવકનકો વહ વડી બાતમે
મહાપ્રસાદ રચક રચક બાંટી દીનો તા પાછે ઓ યુસાંઈજી આપકુ
આરોગે સોવહ વડી બાતકો પ્રસાદ અતિ અદ્ભુત બપો અતિ અનો-
કીક સ્વાદ બપો સો ઓ યુસાંઈજી આપ સરાયો તવ કશ્નદાસ ઠાડે
હુતે તખ્ત કશ્નદાસને કહી ને મહારાજ આપહી કરન હારે આપહી
આરોયન હારે તો કયો નડતિમ હોય તખ્ત ઓ યુસાંઈજીને હંસિકે કહ્યો
ને એ તુમારેહી કીએ ભાગતહે ॥

॥ પ્રસંગ ૧૧૫ ॥

અખ ને યહ વાત ઓ યુસાંઈજીને કહી ને એ તુમારેહી કીએ
ફૂલ ભાગતહે સો યહ વાત સુનિકે કશ્નદાસને ઓ યુસાંઈજીસો બિગા-
ડી તખ્ત ઓ યુસાંઈજીસો કશ્નદાસને કહ્યો ને તુમ પર્વત ઉપર મતી
ચઢો તવ ઓ યુસાંઈજી આપનો તહાંતે ફિરે સો પરાસો લીમે આપ
રહે તખ્ત મનમે વિચારે ને કશ્નદાસ કહાં મને કરોગો પરિ ઓ નાય-
જીકી ઇચ્છા એસીહૈ સો ઓ નાયજીકી ઇચ્છા જનનકે કહુ વાલે
નાહી સો આપ પરાસોજીમે રહે સો પરાસોજીમે ધ્વજનકે સામે બેઠિકે વિ-
ગ્યમકી એઝૈર ઓ યુસાંઈજી તીનીદીનતો ઓ ગોવરધન રહતે ઝૈર તીનદીન
ઓ ગોકુજ રહતે તવ તે પરાસોજી આપ રહે તવ ઓ યુસાંઈજી ઓ
નાયજીકે મંદિરકી ખીરકી પરાસોલીકી ઝૈર પડતી તાકે સાગ્રહે બેઠતે
તખ્ત ઓ નાયજી આપ ખીરકીમે આપ દર્શન દેતે તવ યહ જનનકે
કશ્નદાસને પરાસોજીકી ઝૈરકી ખીરકી વનવામ દીની તવને ઓ યુસાં-
ઈજી ગોકુજતે જમ પરાસોજી આજતે તખ્ત રામદાસજી સવ સેવક
આદે ઓ નાયજીકી રાજ ભાગ આરતી કરકે અનોસર કરી ઓ યુ-
સાંઈજીકે દર્શનકો પરાસોજી આવતે સો આપકે ચરણોદિક લેડ પાછે
પ્રસાદ લેતે સો કશ્નદાસકો સુઝાવતો નાંહી ઝૈર સખ સેવક ઓ યુસાં-
ઈજીકે દર્શન વિના મહાપ્રસાદ કેસે લેઈ પરિ સેવકન સો કશ્નદાસકી
અલે નાંહી ઝૈર ઓ યુસાંઈજી એક પત્ર તિખિ કે રામદાસ બીતરીયા
કો દેતે ઝૈર કહતે ને ઓ નાયજીકો દે દીજી સો પત્ર ઓ નાયજી

કો દેતે શ્રી નાયજી વિગ્ધા ઉત્તર લિખિકે રામદાસકો દેતે સો રામદા-
સ શ્રી ગુસાંઈજીકો દેતે તવ શ્રી ગુસાંઈજી વા પત્રકો વાંચિકે પાનીમે
પીળતે યા ભાંતિસો છે મહિના વીતે પરિ શ્રી ગુસાંઈજીને શ્રી નાયજી
કો અધિકારિ વૈજનવ જ્ઞાનિ ઐર શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકો શેવક
જ્ઞાનિ કષ્ટ ન કષ્ટો પરિ શ્રી નાયજીકે વિરહકો રૂનેહ વહુત કરને યા
ભાંતિ છે મહિના ભયે તવ એક દિન રાજી વીરવજ આય નિકસે તવ
તા દિન તો શ્રી ગુસાંઈજી પરાસોલી હુતે શરી ગિરધરજી ધર હુતે
તવ રાજી વીરવજને શરી ગુસાંઈજીકો ખમર કરાઈ તવ પૌરિયાનને
કહી જો શરી ગુસાંઈજીતો પરાસોલી હે શરી ગિરધરજી ધરહે તવ રાજી
શરી ગિરધરજીકે દરશનકો આયે તવ વીરવજસોં શરી ગિરધરજીને
કહી જો કૃષ્ણદાસ અધિકારી કાકાજીકો શરી નાયજીકે દરશન નાંહી
કરન દેત સો કાકાજીકો ખેદ વહુત હોતહે કાકાજી પરાસોલીમે જ્ઞાપ
દર્શન કરતહે તવ વીરવજને શરી ગિરધરજીસોં કહી જો અવહુ જ્ઞાપકે
કૃષ્ણદાસકો કારુંગો યો કહિકે રાજી વીરવજ શરી ગિરધરજીસોં વિદા
હોય કે મથુરા આયે ઐર શરી ગુસાંઈજી પરાસોલીતે શરી ગોકુલ
આયે ઐર વીરવજને પાંચસે મનુષ્ય ભિન્ને ઐર કહ્યો જો કૃષ્ણદાસ
કો પકરિ લાવો સો વે મનુષ્ય શરી ગોવરધન આય કે કૃષ્ણદાસકો બં-
દીખાનેમે દીનો તવ શરી ગિરધરજીસોં કહવાય પકાઈ જો કરસનદાસ
કો બંદીખાનેમે દીનોહે તવ શરી ગિરધરજીને શરી ગુસાંઈજીસોં ક-
હ્યો જો કરસનદાસકો બંદીખાનેમે દીનોહે તવ શરી ગુસાંઈજીને કહ્યો
જો હાય હાય શરી આચાર્યજી મહાપ્રભુનકે સેવકનકો એસો કષ્ટ
તવ શરી ગુસાંઈજીને શરી ગિરધરજીસોં કહ્યો જો તુમને કહ્યો હો-
યગો તવ શરી ગિરધરજીને કહ્યો જો હમનેતો વીરવજસોં સહજહી
કહ્યો હુતો જો કાકાજીકો દર્શન નાંહી કરન દેત સો કાકાજીકો બહુત
ખેદ હોતહે તવ શરી ગુસાંઈજીને કહ્યો જો ભોજન જમ કરુંગો તવ
કરસનદાસ આવેગો તવ શરી ગિરધરજી તત્કાલ ઘોડા મગાય અસવાર
હોયકે મથુરાકો આયે તવ વીરવજસોં કહ્યો જો કાકાજી ભોજન નાંહી
કરત તાતે કરસનદાસકો છોડિ દેઉ તવ રાજી વીરવજને કરસનદાસકો
શરી ગિરધરજીકે હવાલે કરિ દીયો તવ શરી ગિરધરજી તત્કાલ સંગ લે
શરી ગોકુલ આયે તવ શરી ગુસાંઈજીને સુની જો શરી ગિરધરજી
કરસનદાસકો સંગ લેકે આવતહે સો શરી ગુસાંઈજી ઠકુરાની ધાટ ઉ-
પર પહુંચે ઐર વા ઐરતે કરસનદાસ આયે સો શરી ગુસાંઈજી
કો દરશન ફીંચો ઐર એક નયો પદ કરકે ગાયો સો પદ ॥

॥ રાગ કેદારો ॥ શ્રી વિઠ્ઠલ જીએ ચરનનકી બલિ ॥ હમ સેવ-
 તી ॥ ઉધારન કારન પરમ કૃપાલ આપે આપન ચલિ ॥ ૧ ॥ ઉજ્જવલ
 અરુણા દયારંગ રંજીતદસ નખચંદ્ર વિહારતમનનીદંત ॥ સુભગકર સે-
 ખર સોભન પાવન ભક્ત મુદિત લલિત કરે અંજલ ॥ ૨ ॥ અતિસં-
 મરફલ મુગંધ સુસીતલ પરતત્રિ વિધિતા પડારતમલ ॥ ભજી કૃષ્ણ-
 દાસ વાર એક સુધિ કરી તરો કહાકરેગોરિ પુકલ ॥ ૩ ॥ યહપદ શ્રી ગુ-
 સાંઘજીએ આગે ગાયો પાછે શ્રી ગુસાંઘજી કૃષ્ણદાસકો અપને
 ધર લે ॥ આપે પાછે કૃષ્ણદાસ સો શ્રી ગુસાંઘજીને કહ્યો
 ને ઉઠો ભોજન કરો તવ કૃષ્ણાસને કહ્યો મહારાજ આપ ભોજન
 કરીએ પાછે મે જીવન લેઉગો તમ શ્રી ગુસાંઘજી ભોજનકો બેઠે
 તવ કૃષ્ણદાસને એક પદ ઝોર ગાયો સો પદ ॥ રાગ ॥ ઠાન્હરો ॥
 તાહીકો સિરનાધયે ને વલ્લભ સુત પદ રજરતિ હોયા કોળે કહા આન
 ઈચે પદ દિનસો કહા સગાઈ મોય ॥ ૧ ॥ સારસાર વીચારી મતો કરી
 મુનિમ અગોધનજિયોનિમોય ॥ તહાં નવનીત પ્રગટ પુરુષોત્તમ સહજર્ધ
 ગોર સજિયો વિજોય ॥ ૨ ॥ જોકે મનમે ઉગ્ર ભરમ હૈ શરી વિઠ્ઠલ
 શરી ગિરધર દોય ॥ તાકો સંગ વિખમ વિખલુતે બુજિ હુ અતુર કરે
 જીનકોય ॥ ૩ ॥ તેજ પ્રતાપ દેખી અપને અખ અસમ સારને ભિદેન
 તોહિ ॥ કસ્તદાસ તે સુરતે અસર ભયે અસુર તે સુર ભયે ચરણુતિ
 છોહિ ॥ ૪ ॥ યહ પદ સુનિકે શરી ગુસાંઘજી મહુત પ્રસન્ન ભએ પાછે
 શરી ગુસાંઘજી ભોજન કરીકે પધારે તવ કૃષ્ણદાસ સો કહ્યોને અખ
 જનકે ભોજન કરો તવ કસ્તદાસ ભીતર ગએ તમ શરી ગિરધરજીને
 શરી ગુસાંઘજીકી જીવન પાતરી કૃષ્ણદાસકે આગે ધરી તવ કસ્તદાસને
 મહાપ્રસાદ લીનો પાછે વીડા દોય દીએ રાત્રિકો કસ્તદાસ વહાંઈ સોઈ
 રહે તાપાછે પિછલી રાત્ર ઘડી દોઈ રહી તવ શરી ગુસાંઘજી ઉઠેદહ
 કત કરીકે શ્નાંન કીયો શરી નવનીત પ્રિયાજીએ મંગલાકે દર્શન કરીકે
 વાહિર પધારે તમ શરી નાથજીદ્વાર પધારી વેકી તદ્ધારી કીએ તમ
 ઘોડા દોઈ મંગાયે એક ઘોડા ઉપર શરી ગુસાંઘજી અસવાર ભએ એક
 ઘોડા ઉપર કસ્તદાસ અસવાર કીયો ઝોર શરી ગોકુલ તે ચલેસો શરી
 નાથજીદ્વાર દિન પહરમયા એક ચઢે જાય પહુચે સો યહાં શરી નાથ-
 જીકો રાજ ભાગ આપો હુતો સો શરી ગુસાંઘજી તદ્ધાલ શ્નાંન કરીકે
 ઉપર પધારે ઝોર શરી ગુસાંઘજી વિગ્યમ પત્રપરા સોજીતે જિખીતે
 સો રામદાસ ભીતરીયા કે હાથ પઠાવતે તાકો પ્રતિ ઉત્તર શરી નાથ-
 જી પત્રમે જિખીકે શરી ગુસાંઘજીકો પઠાવતે સો શરી ગુસાંઘજી જ-

જામે ઘોરકે પીનતે સોઝેલે દિનકો પત્ર શરી નાયજીકે હસ્તાક્ષરકો સો શરી ગુસાંઈજી રાખે હુતેસો પત્ર સાચહીલે આખે હુતે પાછે શરી નાયજીકો રાજ ભોગ આપો હુતો સો સમય બપો તપ શરી ગુસાંઈજી બાજી સરાયવેકો પધારે તપ શરી ગુસાંઈજીકો દેખીકે શરી નાયજી બહુત પ્રસન્ન બખે ઐર પૂજો જો નકિહૌ તપ શરી ગુસાંઈજી કહેજો તુમકો દેખે સોઈ દિનની કેહે પાછે પરસ્પર દોહજીને મસિક્કાખે પાછે શરી ગુસાંઈજી રાજ ભોગ સરાયો પાછે વહ પત્ર હુતો સો ઝાંપીજી ધરચો પાછે રાજ ભોગ કે દર્શન જુલે તપ કૃત્નદાસને દર્શન કીખે પાછે શરી ગુસાંઈજી રાજ ભોગ આરતી કરો અનોસરી કરી નાંચે પધારે પાછે રસોઈ કરી ભોગ સમર્પિત ભોજન કરી શરી ગુસાંઈજી પોઠો સો ઉત્થાપન તે ઘડી દોષ પહલે ઉઠે પાછે ઉત્થાપનકો સમય બપો તપ રનાંત કરી ઉપર પધારે સો શંખનાદ કરવાયો શરી નાયજીકે ઉત્થાપન બખે પાછે શેત આરતી ઉપરાંત દર્શન કરીકે કૃત્નદાસકો શરી નાયજી કે સન્નિધાન જુલાયો ઐર કહેયો જો કૃત્નદાસ તુમ અધિકાર કરો ઐર શરી નાયજીકી શેવા નીકો બાંતિસો કરી-ઓ તપ કૃત્નદાસને શરી નાયજીકે સન્નિધાન એક પદ ગાયો સોપદ શાગ કાન્હરો ॥ પરમ કૃપાલ શ્રીવલ્લભનંદન કરત કૃપા નિજ હાથ દે માથે ॥ જો જન સરણુ આખે અનુસરહો ગહિસાં પતિ શ્રી ગો-વર્ધનનાથે ॥ ૧ ॥ પરમ ઉદાર ચતુર ચિંતામણિ રાખત ભવ ધરાતે સાથે ॥ બજી કૃત્નદાસ કાજ સખ સરહીં જો જાને શ્રી જિહલનાથે ॥ ૨ ॥ વહ પદ ગાયો ઐર બીનતી કીની જો મહારાજ મેરો અપરાધ ક્ષમા કરો તપ શ્રી ગુસાંઈજીને કહ્યો તુમારો અપરાધ શ્રી નાયજી ક્ષમા કરેગે પાછે કૃત્નદાસકો વિદા કીયો પાછે શ્રીનાજીકો પૌઠાયકે શ્રી ગુસાંઈજી નાંચે ઉતરે શ્રી ગુસાંઈજી પરમદયાલ કૃત્નદાસકો કૃત કધુ મનમે ન આનોં શ્રી આચારજીકે સેવક જાનિ અનુગ્રહ કીયો પાછે શરી ગુસાંઈજી દિન દોઈ રહે પાછે શરી ગોકુન પધારે ફિરી કૃત્નદાસ શ્રી ગુસાંઈજીકી આજ્ઞા તે અધિકાર કરન લાગે ॥

વાતા પ્રસંગ

સો વહુત ખરસલાં બલી બાંતિસોં અધિકાર કીયો પાછે એક જૈ-બનવને કૃત્નદાસસો કહી જો મોકો એક કુવા ખનાવવાનો હૈ ઐર મોકો અપને દેશકો જાનો હે તાતે દ્રવ્ય જુમકો દે જાતહો સો જુમ વનવાય દોજો તપ કૃત્નદાસને કહી જો આજો તપ વહ વૈખવ તીનસે રૂપયા દેકે અપને દેશકો ગયો તપ કૃત્નદાસને જન રૂપધ્યાનમે તે એક સો રૂપીયા એક કુહરામે ધરિકે આંમકે વૃક્ષકે નાંચે ગાદિ દીખે કહ્યો જો

દોષ સૈ રૂપયા બગિ ચુકેગે તખ ધનકો કાઢેગે સો આજો મહુત રહિ
 કે રૂઢ કુંડ ઉપર કુવા ખુદાયો તખ કેતેક દિનમે વહ કુવા મોહો તાંઈ
 બનિકે તૈયાર બયો ઝૈર દોષ સૈ રૂપયા બગે મઢોદા બાકી રહ્યો તખ
 ત્યાપનકે દર્શન કરી કે કૃશ્નદાસ કુવા દેખનકો ગયે સો હાથમે આસા
 હુતે સો આસાટોકિકે કુવાકે ઉપર ઠાઠે બચ્ચે સો વહ આસા સરકયો
 તખ કૃશ્નદાસ કુવામે બનઈ પડે તખ તો મનુષ્ય દોષ કુવામે ઉતરે સો
 વહુ તેરો દુંદે પરિ કૃશ્નદાસકો સરીરહુ ન પાયો તખ સખ મનુષ્ય ઉહાં
 તે કિરિ આચ્ચે સો તા સમે શ્રી ગુસાંઈજી શરી નાયજીકો સેન ભોગ
 ધરિકે મંજુખમે બિરાજે હુતે ઝૈર રામદાસ શરી ગુસાંઈજીકે પાસ
 વૈઠે હે તા સમે કાહુને આપકે કહ્યો જો મહારાજ કૃશ્નદાસને કુવા
 બનવાયો હોસો કૃશ્નદાસ દેખન ગચ્ચે હુતે સો આસા ટેકિકે કુવાકે
 મોહડે ઉપર ઠાડે હુતે સો આસાસરકયો સો કુવામે ગિરિ પરે ઝૈર
 મનુષ્ય દોષ કૃશ્નદાસકો હુંદિવેકો ઉતરે સો બહુ તેરો દુંદે પરિ શરીર
 ન પાયો કહા બનિયે કહા બયો તખ રામદાસજી કહે જો અધોગચંતિ
 તામસા તખ શરી ગુસાંઈજી કહે જો રામદાસ એસે ન કહિ અબજો
 કૃશ્નદાસ કુવામે ગિરે શા શરીર ન મિલ્યો તાંકો કારન કહા સો તાકો
 કારન વહ જો કૃશ્નદાસ મેં કોઈ અલૌકિક જીવ હુતે શાનો શરીનાયજી
 કી બીલામે પ્રાપ્તિ બયો ઝૈર કૃશ્નદાસને માશરીરેશાં શરી ગુસાંઈજીકી
 અખસા કરીહે જો વહ શરીર અલૌકીક જીવ ભુગતનેહિ શા કુવામે
 ગિરત માત્ર કૃશ્નદાસકો શરીર લૌકિક શદ્દ હોય કે પૂછરીકી ઝૈરએક
 વૃક્ષ હે પીપરકો તહાં પ્રેત હોય કે રહ્યો ભોગ ભુગતનકો તાતે કૃશ્ન
 દાસકો શરીર કુવામે ન મિલ્યો શરી ગુસાંઈજીકી અવસ્થાતે કૃશ્નદાસકી
 વહ ગતિ બધ જો પ્રેત હોય કે પૂછરીકી ઝૈર પીપરકે વૃક્ષ ઉપર વૈ-
 ઠે રહત હે ॥

વાર્તા પ્રસંગ ૮.

ઝૈર એક-શમે શરીનાયજીકી ભૈસિ ખોય ગઈ હુતીશા ગોપી-
 નાય ગ્વાલ ઝૈર ચારિ પાંચ ગ્વાલ પૂછરીકી ઝૈર હુંદવેકો ગચ્ચે હુતે
 શા ગોપીનાય દેખે તો પૂછરીકી ઝૈર શરીનાયજી ખેત્રતહે ઝૈર એક
 પીપર ઉપર કૃશ્નદાસ પ્રેત હવેકે વૈઠે હૈ તખ કૃશ્નદાસને ગોપીનાય ગ્વા
 બશાં કહી જો અરે બધયા મરી વીનતી શરી ગુસાંઈજીશાં કરિયો ઝૈર
 કહિયો જો કૃશ્નદાસને કહ્યો હૈ જો હાં તુમહારો અપરાધિહાં તાંતે મે
 રી વહ વિવસ્થા હૈ હું શરીનાયજી કે પાય હોતો હુ મરી ગતિ હોત
 નાંહી તાતે મરો અપરાધ ક્ષમા કરી તો મરો ગતિ હોય ઝૈર આગમે

એક આમકે વૃક્ષકે નીચે કુલહરામે એક સૌ રૂપા ગડે હૈ શા કાઢિકે
 વા કુવાકો મઠોડા વાકી રહ્યો શા બનવાવો તો મેરી ગતિ હોય તમ ગે-
 પીનાથ ગ્યાલને यह वात शरी गुशांछुके आगे कही ने महाराज
 कृन्दाश अधिकारीने यह विनती करी है तम शरी गुशांछु आमके
 नीचे ते रूपया लायके मठोडा कुवाको बनवायो तम कृन्दाशकी गति भ-
 ँ कृन्दासको प्रेत जैनमे शरीनाथछु दर्शन देमे ते तांके कारन यह
 ने श्रीनाथछुके शनिधान शरी गुशांछुने कृन्दाशशां कह्यो ने क
 र्न्दाश तुम अधिकार करो और शरीनाथछुकी सेतानीकी भांति क-
 रियो तम कृन्दाशने कह्यो ने महाराज मेरो अपराध क्षमा करो
 तम शरी गोशांछुने कड़ी ने तुमहारो अपराध शरीनाथछु क्षमा
 करे गे सौ शरीगुशांछु कृपाते शरीनाथछुने अपराध क्षमा करो श
 प्रेत जैनमे दर्शन देते परिस्पर्से न कियो ने स्पर्शहोय तो उद्धारहोय
 शो उद्धार तो शरी गुशांछुके हाथहै कृन्दास शरी नाथछु सों कहते
 ने महाराज तुम मेको दर्शन देतहै मेसों भोजतहै औरमे प्रेत हुं
 ताते मेरो उद्धार क्यो नाही करत तव शरी नाथछुने कही नेहुं तोका
 दर्शन देतहै भोजतहैं सोतो शरी गुशांछुके वसनके लिये नाही तो
 प्रेत जैनमे दर्शन नाही देतो और भोजनो हुं नाही और उद्धार तो
 शरी गुशांछुके हाथहै ते शरी गुशांछुको अपराध कियोहै ताते
 शरी गुशांछु उद्धार करेगे तम होयगा तापाछे शरी गुशांछु
 आपपरम कृपाल कृन्दासके उपर दया आछुने अग्यतो बहुत दिन
 भअैहैं ताते अग्य उद्धार होय तो भयो तव शरी गुशांछु प्रवधाट
 उपर आयके कृन्दास को कर्म करवाय उद्धार कियो तव कृन्दासको उद्धार
 भयो और लीलामे प्राप्ति भयो और शरी गुशांछु कहे ने कृन्दा-
 सने तीनवात आछी करी ऐक तो अधिकार कियो शो ऐशो कियोने
 इरी ऐशो न करे दुसरे कर्तन कियोशो अदभुत किये और तीसरे शरी
 आचार्यछु महाप्रभुनको शेषक होयके शेषा हु ऐसी करी नेको उन करेगो
 ताते वे कृन्दास शरी आचार्यछु महाप्रभुनके ऐसे परमकृपापात्र
 भगवदीयहैं ताते छनकी वार्ताको पार नाही ताते छनकी वार्ता कहांतां-
 छ लीजीय.

॥ वार्ता प्रसंग ८ संबंध १८४ वैश्व ८४ लअे ॥

संपूर्णम्

